

Liabona

Toespraken algemene conferentie

Nieuwe zeventigers
en nieuw algemeen
zondagsschoolpresidium
geroepen

Eén herder, Howard Lyon

*Jezus Christus bezoekt de Nephieten in Amerika in vervulling van een profetische uitspraak die Hij in Jeruzalem had gedaan:
'Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen
en het zal worden één kudde, één herder' (Johannes 10:16; zie ook 3 Nephi 15:21).*

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 Welkom op de conferentie
President Thomas S. Monson
- 6 De prijs — en de zegeningen —
van het discipelschap
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 9 De vreugdevolle last van het
discipelschap
Ouderling Ronald A. Rasband
- 12 Christus de Verlosser
Ouderling Carlos H. Amado
- 15 Bescherming tegen pornografie —
een gezin waarin Christus
centraal staat
Linda S. Reeves
- 18 Geestelijke wervelwinden
Ouderling Neil L. Andersen
- 22 Een kostbaar erfgoed van hoop
President Henry B. Eyring

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 26 De steunverlening aan
kerkfunctionarissen
President Dieter F. Uchtdorf
- 28 Rapport van de afdeling
verificatie over 2013
Kevin R. Jergensen
- 28 Statistisch rapport 2013
Brook P. Hales
- 29 Toon uw geloof
Ouderling Russell M. Nelson
- 32 'Ik heb u een voorbeeld gegeven'
Ouderling Richard G. Scott
- 35 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult
gij mijn geboden bewaren'
Ouderling Robert D. Hales
- 39 Laten we niet het verkeerde
pad nemen
Ouderling Claudio D. Zivic
- 41 Wat vind jij?
Ouderling W. Craig Zwick
- 44 Wortels en takken
Ouderling Quentin L. Cook

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

- 49 De sleutels en het gezag
van het priesterschap
Ouderling Dallin H. Oaks
- 53 Wat voor mannen?
Ouderling Donald L. Hallstrom
- 56 De keuzegeneratie
Randall L. Ridd

- 58 Slaapt u door de herstelling heen?
President Dieter F. Uchtdorf
- 62 De priesterschapsmen
President Henry B. Eyring
- 66 Wees sterk en moedig
President Thomas S. Monson

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 70 Dankbaar onder alle
omstandigheden
President Dieter F. Uchtdorf
- 78 Vervolg geven
Ouderling M. Russell Ballard
- 81 'Vrees niet, Ik ben met u'
Jean A. Stevens
- 84 Jouw vier minuten
Bisschop Gary E. Stevenson
- 87 Hun lasten met gemak dragen
Ouderling David A. Bednar
- 91 Liefde — de kern van het evangelie
President Thomas S. Monson

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 94 Het getuigenis
President Boyd K. Packer
- 97 Wees trouw aan het geloof
Ouderling William R. Walker
- 100 Gehoorzaamheid door getrouwheid
Ouderling L. Tom Perry
- 103 De profeet Joseph Smith
Ouderling Lawrence E. Corbridge
- 106 Waar uw schat is
Ouderling Michael John U. Teh
- 108 Als u in wijsheid te kort schiet
Ouderling Marcos A. Aidukaitis
- 111 De opstanding van Jezus Christus
Ouderling D. Todd Christofferson
- 115 Tot we elkaar weerzien
President Thomas S. Monson

ALGEMENE VROUWENBIJEENKOMST

- 116 Verbonden naleven beschermt ons,
bereidt ons voor en geeft ons kracht
Rosemary M. Wixom
- 119 Zusterschap: we hebben
elkaar hard nodig!
Bonnie L. Oscarson
- 122 Gevraagd: uw handen en uw hart
om het werk te bespoedigen
Linda K. Burton
- 125 Dochters in het verbond
President Henry B. Eyring
- 72 Algemene autoriteiten en algemene
functionarissen van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen
- 129 Register conferentieverhalen
- 130 Ze hebben tot ons gesproken:
De conferentie deel van ons
leven maken
- 132 Kerknieuws

Beknopt overzicht van de 184ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGEN, 5 APRIL 2014, ALGEMENE BIJeenKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson.
Leiding: President Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: Ouderling Carl B. Cook.
Slotgebed: Ouderling W. Christopher Waddell. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Clay Christensen en Richard Elliot, organisten: 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85; 'Press Forward, Saints', *Hymns*, nr. 81, arr. Wilberg, niet uitgegeven; 'Lead, Kindly Light', *Hymns*, nr. 97, arr. Wilberg, niet uitgegeven; 'Choose the Right', *Hymns*, nr. 239; 'A New Commandment I Give unto You', Gates, uitg. door Jackman; 'Come, O Thou King of Kings', *Hymns*, nr. 59, arr. Murphy, niet uitgegeven.

ZATERDAGMIDDAG, 5 APRIL 2014, ALGEMENE BIJeenKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson.
Leiding: President Henry B. Eyring.
Openingsgebed: Ouderling Ian S. Ardern.
Slotgebed: Linda K. Burton. Muziek verzorgd door een gemengd koor van het instituut in Orem (Utah, VS); Ryan Eggett, dirigent; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Glory to God on High', *Hymns*, nr. 67, arr. Manookin, uitg. door Jackman; 'I Lived in Heaven', *Children's Songbook*, 4, arr. Beebe, uitg. door Larice Music; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5, arr. Duffin, uitg. door Duffin.

ZATERDAGAVOND, 5 APRIL 2014, PRIESTERSCHAPSBIJeenKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson.
Leiding: President Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: Ouderling LeGrand R. Curtis jr. Slotgebed: Russell T. Osguthorpe. Muziek verzorgd door een priesterschapskoor van Brigham Young University-Idaho; Randall Kempton en Kevin Brower, dirigenten; Andrew Unsworth, organist: 'Saints, Behold How Great Jehovah', *Hymns*, nr. 28, arr. Kempton, niet uitgegeven; 'Secret Prayer', *Hymns*, nr. 144, arr. Kasen, uitg. door Jackman; 'Rejoice, the Lord Is King', *Hymns*, nr. 66; 'Abide with Me!' *Hymns*, nr. 166, arr. Kempton, niet uitgegeven.

ZONDAGMORGEN, 6 APRIL 2014, ALGEMENE BIJeenKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson.
Leiding: President Henry B. Eyring.

Openingsgebed: Ouderling L. Whitney Clayton. Slotgebed: Neill F. Marriott. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Richard Elliot en Andrew Unsworth, organisten: 'Come, We That Love the Lord', *Hymns*, nr. 119; 'On This Day of Joy and Gladness', *Hymns*, nr. 64; 'Let Us All Press On', *Hymns*, nr. 243, arr. Elliott, niet uitgegeven; 'Teach Me to Walk in the Light', *Hymns*, nr. 304; 'A Child's Prayer', *Children's Songbook*, 12, arr. Perry, uitg. door Jackman; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83, arr. Wilberg, niet uitgegeven.

ZONDAGMIDDAG, 6 APRIL 2014, ALGEMENE BIJeenKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson.
Leiding: President Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: Bisschop Dean M. Davies.
Slotgebed: Ouderling Benjamín De Hoyos. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Sweet Is the Work', *Hymns*, nr. 147, arr. Murphy, niet uitgegeven; 'I Stand All Amazed', *Hymns*, nr. 193, arr. Murphy, niet uitgegeven; 'Hark, All Ye Nations!', *Hymns*, nr. 264; 'Come, Let Us Anew', *Hymns*, nr. 217, arr. Wilberg, niet uitgegeven.

ZATERDAGAVOND, 29 MAART 2014, ALGEMENE VROUWENBIJeenKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson.
Leiding: Bonnie L. Oscarson.
Openingsgebed: Emri Elizabeth Smith.
Slotgebed: Ofa Kaufusi. Muziek verzorgd door een gemengd jeugdwerk-, jongevrouwen- en ZHV-koor uit ringen in het Wasatchgebergte; Emily Wadley, dirigente; Bonnie Goodliffe, organiste: 'Hark, All Ye Nations!', *Hymns*, nr. 264; 'Daughters in His Kingdom', Creamer, niet uitgegeven, begeleid door orgel, fluit, viool en cello; 'I Am a Child of God', *Hymns*, nr. 301, arr. DeFord, niet uitgegeven; medley, arr. Mohlman, niet uitgegeven: 'Lord, I Would Follow Thee', *Hymns*, nr. 220, and 'Love One Another', *Hymns*, nr. 308; 'Let Us All Press On', *Hymns*, nr. 243, arr. Huff, niet uitgegeven.

BESCHIKBAARHEID CONFERENTIETOESPRAKEN

Voor de conferentietoespraken in veel talen gaat u op het internet naar conference.lds.org en selecteert u een taal. De toespraken

zijn ook op de Gospel Library mobile app. beschikbaar. Doorgaans binnen zes weken na de algemene conferentie zijn er audio-opnamen bij het distributiecentrum verkrijgbaar.

HUISONDERWIJS- EN HUISBEZOEKBOODSCHAPPEN

Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van wie u bezoekt.

OP DE OMSLAG

Voor: foto Christina Smith.

Achter: foto Leslie Nilsson.

FOTO'S CONFERENTIE

Foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Welden C. Andersen, Cody Bell, Randy Collier, Weston Colton, Scott Davis, Craig Dimond, Nathaniel Ray Edwards, Lloyd Eldredge, Ashlee Larsen, John Luke, Leslie Nilsson, Christina Smith, en Byron Warner; in Gilbert (Arizona, VS) door Jamie Dale Johnson; in Highlands Ranch (Colorado, VS) door Rebecca Morgeneegg; in Mexico-Stad (Mexico) door Israel Gutiérrez; in Norcross (Georgia, VS) door David Winters; in Palmyra (New York, VS) door Brent Walton; in Pleasant Grove (Utah, VS) door Jeremy Hall; in Raymond (Alberta, Canada) door Rhonda Steed; in Sint-Petersburg (Rusland), door Vladimir Egorov; in São Paulo (Brazilië), door Lauren Fochetto; in Sydney (Australië) door Colin Ligertwood; in Ulaanbaatar (Mongolië), door Kylie Sneddon; in Wenen (Oostenrijk) door Frank Helmrich; en in Washington (Utah, VS) door James Iliff Jeffery.

**MEI 2014 114 DE JAARGANG NUMMER 5
LIAHONA 10985 120**

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr

Redactieteam: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jennifer Grace Fallon, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodijaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

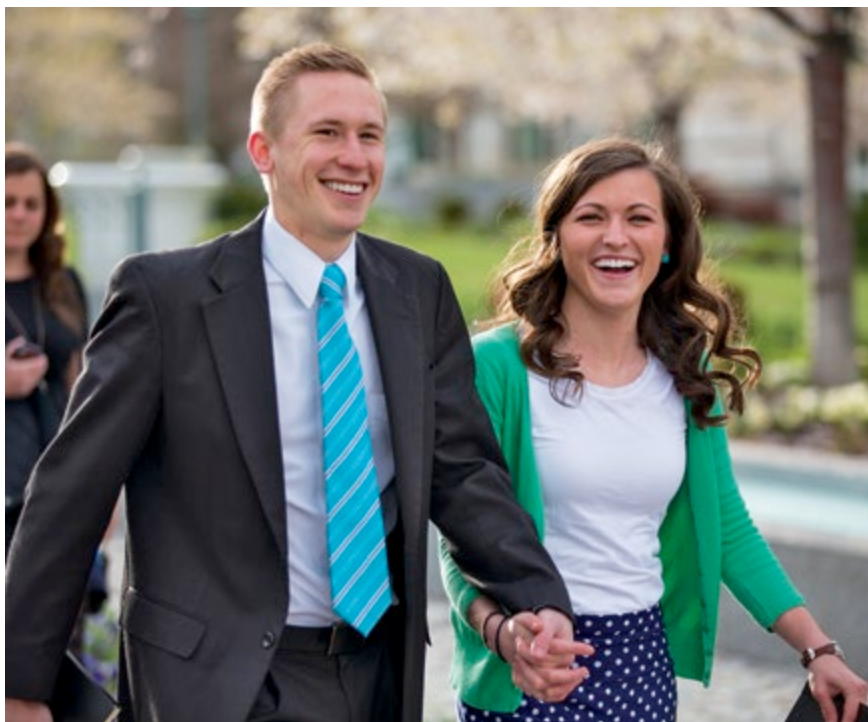
Uitgever: © 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten

voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika. Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2014 Vol. 114 No. 5. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue: old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

REGISTER OP SPREKER

Aidukaitis, Marcos A., 108
Amado, Carlos H., 12
Andersen, Neil L., 18
Ballard, M. Russell, 78
Bednar, David A., 87
Burton, Linda K., 122
Christofferson, D. Todd, 111
Cook, Quentin L., 44
Corbridge, Lawrence E., 103
Eyring, Henry B., 22, 62, 125
Hales, Robert D., 35
Hallstrom, Donald L., 53
Holland, Jeffrey R., 6
Monson, Thomas S., 4, 66, 91, 115
Nelson, Russell M., 29
Oaks, Dallin H., 49
Oscarson, Bonnie L., 119
Packer, Boyd K., 94
Perry, L. Tom, 100
Rasband, Ronald A., 9
Reeves, Linda S., 15
Ridd, Randall L., 56
Scott, Richard G., 32
Stevens, Jean A., 81
Stevenson, Gary E., 84
Teh, Michael John U., 106
Uchtdorf, Dieter F., 26, 58, 70
Walker, William R., 97
Wixom, Rosemary M., 116
Zivic, Claudio D., 39
Zwick, W. Craig, 41

REGISTER OP ONDERWERP

Algemene conferentie, 4, 115
Bekering, 39, 84
Boek van Mormon, 18
Communicatie, 41
Dankbaarheid, 70
Dienen, 9, 32, 53, 58, 62, 119, 122
Discipelschap, 6, 9, 18, 122
Dood, 12, 111
Eerlijkheid, 62
Eeuwig leven, 22
Familiegeschiedenis, 44
Gebed, 15, 56, 62, 81
Gehoorzaamheid, 6, 18, 35, 84, 100
Geloof, 29, 78, 81, 97, 100, 108
Gerechtigheid, 111
Getuigenis, 94
Gezag, 49
Gezin, 44, 49
God de Vader, 81, 94
Heilige Geest, 22, 94, 100
Herstelling, 58
Hoop, 22
Huwelijk, 18, 41, 49
Integriteit, 29, 66
Jezus Christus, 6, 9, 12, 18, 22, 29, 32, 38, 41, 58, 70, 87, 94, 103, 111
Joseph Smith, 22, 39, 66, 103
Keuzevrijheid, 35, 56, 100
Kwaad, 29
Liefde, 6, 32, 41, 58, 91, 115, 119
Mededogen, 91
Moed, 6, 18, 66
Naam leerkracht, 78
Naastenliefde, 91
Nederigheid, 106
Offers, 97
Openbaring, 103, 108
Opstanding, 12, 111
Ouderschap, 94
Pioniers, 70, 97
Pornografie, 15, 53, 58
Priesterschap, 49, 53, 62
Prioriteiten, 58, 106
Profeten, 97, 103, 108
Rechtschapenheid, 6
Schriften, 29, 56
Technologie, 44, 56, 108
Tegenspoed, 9, 18, 70, 81, 87, 106
Tempels, 4, 44, 97, 116
Verbonden, 22, 84, 87, 116, 122, 125
Vergeving, 91
Verordeningen, 94
Verslaving, 15, 58
Vervolging, 6
Verzoening, 12, 15, 18, 87, 111
Voorbeeld, 32, 62
Vriendelijkheid, 91
Vrouwen, 49, 119
Waardigheid, 53
Waarheid, 29, 94, 103, 108
Wijdsheid, 103, 108
Zelfdiscipline, 84
Zelfzucht, 58
Zendingsactieve kerkleden, 78
Zendingswerk, 32, 78
Zusterschap, 119, 125

President Thomas S. Monson

Welkom op de conferentie

We zijn [...] één in geloof en verenigd in ons verlangen om naar de toespraken te luisteren en ervan te leren.

Geliefde broeders en zusters, het doet me genoegen u welkom te heten op deze wereldwijde conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. We zijn bijegekomen als een grote familie met meer dan vijftien miljoen leden, één in geloof en verenigd in ons verlangen om naar de toespraken te luisteren en ervan te leren.

Het afgelopen halfjaar is voorbijgevoegen en het werk van de kerk is ongehinderd voortgegaan. Ik had een maand geleden het voorrecht om de prachtige Gilberttempel (Arizona) in te wijden. De avond vóór de inwijding werd er een cultureel evenement gehouden in het nabijgelegen Discovery Park. Twaalfduizend jongeren voerden er een anderhalf uur durend spektakel op. Het dansen, zingen en de muziek waren prachtig.

Het was in dat gebied erg droog geweest en ik denk dat er de voorafgaande weken veel om de nodige regen gebeden was. Helaas begon het net voor het optreden te regenen

en het hield niet meer op. Hoewel de jongeren doorweekt waren en het koud hadden, konden alle aanwezigen de Geest van de Heer voelen. Het thema van het programma, 'Wees trouw aan het geloof', — een goede gedachte: trouw aan het geloof zijn — werd door de lachende en enthousiaste jongemannen en jongevrouwen prachtig uitgebeeld. Ondanks de kou en de regen was het een geloofsversterkende en inspirerende ervaring die deze jongeren zullen blijven koesteren en later aan hun kinderen en kleinkinderen zullen doorvertellen.

De daaropvolgende dag vond de inwijding van de Gilberttempel plaats. Het is de 142e tempel van de kerk die nu in bedrijf is. In tegenstelling tot de avond ervoor was het weer erg mooi en zonnig. De diensten waren echt opbouwend. President Henry B. Eyring, ouderling Tad R. Callister en zijn echtgenote, ouderling William R. Walker en zijn echtgenote, en ouderling Kent F. Richards en zijn echtgenote vergezelden me.

In mei zal de Fort Lauderdale-tempel (Florida) ingewijd worden. Er

zullen dit jaar nog andere tempels voltooid en ingewijd worden. We plannen om ook in 2015 op vele plaatsen nieuwe tempels te voltooiën en in te wijden. En dat zullen we blijven doen. Als alle aangekondigde tempels voltooid zijn, hebben we wereldwijd 170 tempels in gebruik.

Hoewel we ons momenteel concentreren op het voltooiën van de aangekondigde tempels en we in de nabije toekomst geen nieuwe zullen aankondigen, blijven we bekijken waar er nieuwe tempels nodig zijn en overeenkomstige locaties zoeken. We zullen die

vervolgens in toekomstige algemene conferenties aankondigen. We zijn een tempelbouwend en tempelbezoekend volk.

En nu, broeders en zusters, kijken we uit naar de toespraken die vandaag en morgen worden gehouden. De sprekers hebben bij het voorbereiden

van hun boodschap om hemelse hulp en leiding gevraagd.

Mogen we — ieder van ons, hier en elders — opgebouwd, geïnspireerd en vervuld worden met de Geest van de Heer, terwijl we luisteren en leren. In de naam van Jezus Christus, onze Heiland. Amen. ■

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De prijs — en de zegeningen — van het discipelschap

Wees sterk. Leef trouw het evangelie na, ook als anderen om u heen dat helemaal niet doen.

President Monson, wij hebben u lief. U hebt uw hart en uw gezondheid gegeven aan elke roeping die de Heer u ooit gegeven heeft, in het bijzonder het heilige ambt dat u nu bekleedt. De hele kerk dankt u voor uw standvastige bediening en voor uw onaflatende plichtsgetrouwe toewijding.

Uit bewondering voor en ter aanmoediging van iedereen die in deze laatste dagen standvastig zal moeten blijven, zeg ik tot allen en in het bijzonder tot de jongeren van de kerk dat u, voor zover dat al niet gebeurd is, op een dag geroepen zult worden om uw geloof te verdedigen of wellicht zelfs enige vervolging zult ondervinden, simpelweg omdat u lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bent. Op die momenten zult u zowel moedig als beleefd moeten zijn.

Een zendelingzuster schreef me bijvoorbeeld onlangs: ‘Mijn collega en ik zagen op het dorpsplein een man op een bankje zijn lunch zitten eten. Toen we dichterbij kwamen, keek hij

op en zag hij ons naamplaatje. Met een vreselijke blik in zijn ogen sprong hij op en hief hij zijn hand op om mij te slaan. Ik bukte net op tijd, maar hij spuugde zijn eten over me heen en begon vreselijk tegen ons te vloeken en te tieren. We liepen zonder iets te zeggen weg. Terwijl ik probeerde het eten van mijn gezicht te vegen, kreeg ik een klodder aardappelpuree tegen mijn achterhoofd gesmeten. Soms is het moeilijk om zendeling te zijn, want op dat moment wilde ik teruggaan, dat mannetje beetpakken en zeggen: “Pardon!” Maar ik zag er van af.’

Tot deze toegewijde zendeling zeg ik: mijn lieve kind, je bent op je eigen bescheiden wijze toegetreden tot een kring zeer geëerde vrouwen en mannen die, zoals de profeet Jakob in het Boek van Mormon het verwoordt, zich ‘bezinnen op [Christus] dood, [hun] kruis [...] opnemen en de smaad der wereld [...] dragen.’¹

Over Jezus zelf heeft Jakobs broer Nephi geschreven: ‘En de wereld zal Hem, wegens haar ongerechtigheid,

als niets achten; daarom geselen zij Hem, en Hij verdraagt het; en zij slaan Hem, en Hij verdraagt het. Ja, zij bespuwen Hem, en Hij verdraagt het wegens zijn goedertierenheid en zijn lankmoedigheid jegens de mensenkinderen.’²

Overeenkomstig wat de Heiland zelf heeft meegemaakt, is er een lange geschiedenis waarin profeten en apostelen, zendelingen en leden in elke generatie zijn verworpen en een hoge prijs hebben betaald omdat ze gehoor gaven aan Gods oproep om de menselijke familie naar ‘een voortreffelijker weg’ opwaarts te voeren.³

‘En wat moet ik nog verder aanvoeren [aangaande hen]?’ vraagt de schrijver van het boek Hebreëën.

Zij die ‘mullen van leeuwen dichtgesnoerd,

‘de kracht van het vuur gedoofd hebben. Zij zijn aan scherpe zwaarden ontkomen, [...] zijn in de oorlog sterk geworden en hebben [...] legers doen afdeinzen.

[Zij hebben hun] doden uit de opstanding terugontvangen, [maar] anderen hebben zich laten folteren [...].

[Zij] hebben hoon en gesel-slagen verduurd, [...] boeien en gevangenschap.

‘Zij zijn gestenigd, op zware proef gesteld, doormidden gezaagd, met het zwaard vermoord; zij hebben rondgezworven in schapevachten en geitevelen, onder ontbering, verdrukking en mishandeling —

‘de wereld was hunner niet waardig — zij hebben rondgedoold door woestijnen, en gebergten, in spelonken en de holen der aarde.’⁴

De engelen in de hemel zullen ongetwijfeld geweend hebben bij het optekenen van deze prijs van het discipelschap in een wereld die vaak tegen Gods geboden gekant is. De Heiland zelf vergoot zijn eigen tranen

om degenen die honderden jaren lang in zijn dienst verworpen en gedood waren. En nu werd Hij verworpen en zou Hij gedood worden.

‘Jeruzalem, Jeruzalem,’ riep Jezus uit, ‘dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild.

‘Zie, uw huis wordt [troosteloos] aan u overgelaten.’⁵

En daarin schuilt een boodschap voor iedere jongeman en jongevrouw in deze kerk. Je vraagt je misschien af of het de moeite waard is om een moedig moreel standpunt op school in te nemen of op zending te gaan en je dierbaarste geloofsopvattingen beschimpt te zien worden, of tegen van alles in de samenleving in te gaan die een leven van gelovige toewijding soms belachelijk maakt. Ja, dat is de moeite waard, want het alternatief is dat ons ‘huis troosteloos aan ons wordt overgelaten’ — troosteloze mensen, troosteloze gezinnen, troosteloze buurten en troosteloze landen.

Hier is dus de last voor wie geroepen zijn om de messiaanse boodschap uit te dragen. Naast het onderwijzen, opbouwen en aanmoedigen van mensen (dat is de prettige kant van het discipelschap), zien diezelfde boodschappers zich van tijd tot tijd genoodzaakt om zich zorgen te maken, te waarschuwen en soms alleen maar te huilen (dat is de pijnlijke kant van het discipelschap). Zij zijn er terdege van doordrongen dat de weg naar het beloofde land ‘vloeiende van melk en honig’⁶ noodzakelijkerwijs voert via de berg Sinai, met geboden van ‘gij zult’ en ‘gij zult niet’.⁷

Helaas zijn boodschappers van door de hemel voorgeschreven geboden tegenwoordig vaak evenmin

populair, net als in tijden vanouds. Daarvan kunnen ten minste twee bespuwde, met aardappelpuree bespetterde zendelingzusters nu getuigen. *Haat* is een lelijk woord, toch zijn er tegenwoordig mensen die net als de verdorven Achab zouden zeggen: ‘Ik haat [de profeet Micha], omdat hij over mij nooit iets goeds, maar altijd onheil profeteert.’⁸ Dergelijke haat wegens profetische eerlijkheid kostte Abinadi zijn leven. Hij zei tegen koning Noach: ‘Omdat ik u de waarheid heb gezegd, zijt gij vertoornd op mij; [...] omdat ik het woord Gods heb gesproken, hebt gij verklaard dat ik waanzinnig ben’⁹ of, kunnen we eraan toevoegen: wereldvreemd, neerbuigend, onverdraagzaam, onvriendelijk, bekrompen, ouderwets en bejaard.

Het is zoals de Heer zelf de profeet Jesaja in treurende woorden liet weten:

‘[Deze] kinderen [willen] de wet des Heren niet [...] horen;

[...] tot de zieners zeggen [zij]: Gij zult niet zien; en tot de [profeten]: Gij zult voor ons de waarheid niet [profeteren], spreekt tot ons aangename dingen, [profeteert] begoochelingen;

‘wijkt af van de weg, buigt af van het pad, doet de Heilige Israëls weg uit onze ogen.’¹⁰

Helaas, mijn jonge vrienden, is het kenmerkend voor deze tijd dat als mensen al een god willen, zij goden

voor ogen hebben die niet veeleisend zijn, behaaglijke goden, aangename goden die niet alleen geen deining veroorzaken maar zich zelfs koest houden, goden die ons over de bol aaien, ons aan het lachen maken, en ons dan buiten laten spelen en bloempjes laten plukken.¹¹

Dat noem ik nu echt mensen die God naar hun beeld scheppen! Soms — en dit lijkt de grootste ironie van alles — halen deze lieden de naam van Jezus erbij als iemand die zo’n ‘comfortabele’ God was. Werkelijk? Hij die zei dat we de geboden niet alleen niet moeten overtreden, maar dat we er zelfs niet aan moeten *denken* ze te overtreden. En als we eraan denken ze te overtreden, hebben we ze reeds in ons hart overtreden. Klinkt dat als ‘comfortabele’ leer, aangenaam in de oren en populair in zweverige praatgroepjes?

En zij die alleen naar zonde willen kijken of op een afstandje willen aanraken dan? Jezus zei resoluut: als uw oog u tot zonde verleidt, ruk het uit. Als uw hand u tot zonde verleidt, houw haar af.¹² ‘Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard’¹³, waarschuwde Hij de mensen die dachten dat Hij alleen geruststellende algemeenheden verkondigde. Geen wonder dat, prediking na prediking, de lokale gemeenschap ‘er bij Hem op [aandrong], dat Hij uit hun gebied weg zou gaan’.¹⁴ Geen wonder dat,

wonder na wonder, zijn macht niet aan God maar aan de duivel toegeschreven werd.¹⁵ Het is zonneklaar dat de populaire vraag 'Wat zou Jezus doen?' niet altijd een populair antwoord zal opleveren.

Op het hoogtepunt van zijn aardse bediening gebod Jezus: 'Dat gij elkaar liefhebt; gelijk Ik u heb liefgehad.'¹⁶ Hij zorgde er met de volgende woorden voor dat ze precies wisten op welke liefde Hij doelde: 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren'¹⁷ en 'wie [...] één van de kleinste [...] geboden ontbindt *en de mensen zo leert*, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen.'¹⁸ Christelijke liefde is wat we op deze

planeet het hardst nodig hebben, ten dele omdat die van oudsher altijd met rechtschapenheid gepaard dient te gaan. Dus als we liefde hoog in het vaandel willen hebben, en dat *moet* ook, dan moeten we — naar het woord van Hem die de liefde in eigen persoon is — overtredingen en elke zweem van aansporing daartoe bij anderen achterwege laten. Jezus begreep als geen ander wat velen in onze hedendaagse cultuur lijken te vergeten: dat er een cruciaal verschil is tussen het gebod om zonde te vergeven (waartoe Hij op oneindige wijze in staat was) en de waarschuwing om ze niet toe te laten (wat Hij nooit en te nimmer heeft gedaan).

Vrienden, vooral mijn jonge vrienden, vat moed. Reine christelijke liefde die voortvloeit uit echte rechtschapenheid kan de wereld veranderen. Ik getuig dat het ware en levende evangelie van Jezus Christus op aarde is en dat u lid van zijn ware en levende kerk bent, en dat probeert uit te dragen. Ik getuig van dat evangelie en die kerk, in het bijzonder van de herstelde sleutels van het priesterschap die de macht en geldigheid van de heilsverordeningen ontsluiten. Ik weet met meer zekerheid dat die sleutels zijn hersteld en dat die verordeningen wederom beschikbaar zijn in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste

Dagen dan dat ik zeker weet dat ik voor u sta achter dit spreekgestoelte en u voor mij zit in deze conferentie.

Wees sterk. Leef trouw het evangelie na, ook als anderen om u heen dat helemaal niet doen. Verdedig uw geloof op beleefde en liefdevolle wijze, maar verdedig het wel. Een lange geschiedenis aan geïnspireerde stemmen wijzen u de weg naar het pad van christelijk discipelschap, waaronder die u in deze conferentie zult horen en de stem die u zojuist in de persoon van president Thomas S. Monson hebt gehoord.

. Het is een recht pad en een smal pad met weinig ruimte om af te wijken op sommige punten, maar u kunt er een boeiende en geslaagde reis van maken, 'standvastig in Christus [...], met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen'.¹⁹ Door die koers moedig aan te houden, smeedt u onwankelbaar geloof, vindt u bescherming tegen kwade stormen die loeien, ja, tegen pijlen in de wervelwind, en voelt u de rotsvaste kracht van onze Verlosser. Als u daarop uw standvastige discipelschap bouwt, *kunt u niet* vallen.²⁰ In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jakob 1:8.
2. 1 Nephi 19:9.
3. Zie 1 Korintiërs 12:31; Ether 12:11.
4. Hebreeën 11:32–38.
5. Matteüs 23:37–38.
6. Exodus 3:8.
7. Zie Exodus 20:3–17.
8. 2 Kronieken 18:7.
9. Mosiah 13:4.
10. Jesaja 30:9–11.
11. Zie Henry Fairlie, *The Seven Deadly Sins Today* (1978), pp. 15–16.
12. Zie Matteüs 5:29–30.
13. Matteüs 10:34.
14. Marcus 5:17.
15. Zie Matteüs 9:34.
16. Johannes 15:12.
17. Johannes 14:15.
18. Matteüs 5:19; cursivering toegevoegd.
19. 2 Nephi 31:20.
20. Zie Helaman 5:12.

Ouderling Ronald A. Rasband
van het Presidium der Zeventig

De vreugdevolle last van het discipelschap

Onze leiders steun verlenen is een voorrecht, dat gepaard gaat met de persoonlijke verantwoordelijkheid om hun last mede te dragen en om een discipel van de Heer te zijn.

Op 20 mei vorig jaar sloeg een gigantische tornado toe in de buitenwijken van Oklahoma City, in hartje Amerika, waarbij een strook van ruim anderhalve kilometer breed en 27 kilometer lang werd verwoest. Die storm, met talloze zierende tornado's, zette het landschap en het leven van de mensen in zijn spoor op de kop.

Nog maar een week na die gigantische storm kreeg ik de opdracht het gebied te bezoeken waar huizen en bezittingen overal in de platgeslagen, vernielde buurten verstrooid lagen.

Voordat ik vertrok, sprak ik met onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, die dergelijke opdrachten van de Heer koestert. Met respect voor zijn ambt maar ook voor zijn goedheid vroeg ik: 'Wat wilt u dat ik doe? Wat wilt u dat ik zeg?'

Hij pakte liefdevol mijn hand beet, zoals hij dat zou hebben gedaan bij elk slachtoffer en bij ieder die hulp bood in die grote ontredde als hij daar was geweest, en zei:

'Ten eerste, zeg hun dat ik van ze houd.

'Ten tweede, zeg hun dat ik voor ze bid.

'Ten derde, bedank iedereen die hulp biedt.'

Als lid van het Presidium der Zeventig kon ik het gewicht op mijn schouders voelen, in de woorden die de Heer tot Mozes sprak:

'Vergader Mij uit de oudsten van Israël zeventig mannen, van wie gij weet, dat zij oudsten en opzieners van het volk zijn [...].

'Dan zal Ik nederdalen en daar met u spreken en een deel van de Geest die op u [Mozes] is, nemen en op hen leggen, opdat zij met u de last van het volk dragen, en gij die niet alleen behoeft te dragen.'¹

Die woorden komen uit een ver verleden, maar de wegen van de Heer zijn niet veranderd.

Momenteel heeft de Heer in de kerk 317 zeventigers geroepen, die in acht quorums werkzaam zijn, om de twaalf apostelen bij te staan in het dragen van de last die op het Eerste Presidium is gelegd. Ik voel die verantwoordelijkheid met vreugde tot in het diepst van mijn ziel, zo ook mijn medebroeders. Wij zijn echter niet

de enigen die bij dit heerlijke werk helpen. Als leden van de kerk over de hele wereld hebben wij allemaal de geweldige gelegenheid om anderen tot zegen te zijn.

Ik had van onze geliefde profeet vernomen wat de door de storm geteisterde mensen nodig hadden — liefde, gebeden en waardering voor hulpvaardige handen.

Vanmiddag zullen wij allen onze rechterarm in een rechte hoek opheffen en het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun verlenen als profeten, zieners en openbaarders van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dat is niet slechts een formaliteit, evenmin is het voorbehouden aan wie als algemene functionarissen geroepen zijn. Onze leiders steun verlenen is een voorrecht, dat gepaard gaat met de persoonlijke verantwoordelijkheid om hun last mede te dragen en om een discipel van de Heer Jezus Christus te zijn.

President Monson heeft gezegd:

‘Wij worden omringd door mensen die behoefte hebben aan onze aandacht, onze aanmoediging, onze steun, onze troost en onze vriendelijkheid — of het nu om familieleden, vrienden, kennissen of vreemden gaat. Wij zijn de handen van de Heer hier op aarde, en wij hebben de opdracht om al zijn kinderen te dienen en op te beuren. Hij is afhankelijk van ieder van ons. [...]’

“[...] In zoverre gij dit aan één van deze [minsten] hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan” [Matteüs 25:40].²

Zullen wij met liefde reageren op een gelegenheid om iemand te bezoeken of op te bellen, een berichtje te sturen, of een dag in andermans noden te voorzien? Of zullen wij als de jongeling zijn die verklaarde dat hij alle geboden van God onderhield:

‘Dat alles heb ik in acht genomen; waarin schiet ik nog te kort?’

‘Jezus zeide tot hem: Indien gij volmaakt wilt zijn, ga heen, verkoop uw bezit en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemelen hebben, en kom hier, volg Mij.’³

De jongeling werd tot groter dienstbetoon aan de zijde van de Heer geroepen om het werk van het koninkrijk van God op aarde te doen. Maar hij wendde zich af, ‘want hij bezat vele goederen’.⁴

Hoe zit het met onze aardse goederen? We kunnen zien wat een tornado in een paar minuten kan aanrichten. Het is zo belangrijk dat ieder van ons ernaar streeft zich geestelijke schatten in de hemel te verzamelen — door onze tijd, talenten en keuzevrijheid in dienst van God te stellen.

Jezus Christus blijft ons oproepen: ‘Kom hier, volg Mij.’⁵ Hij ging met zijn volgelingen op onzelfzuchtige wijze in zijn eigen land rond. Ook nu gaat Hij met ons mee, staat Hij ons bij en leidt Hij ons. Zijn volmaakte voorbeeld

volgen betekent de Heiland erkennen en eren, die al onze lasten heeft gedragen door zijn heilige en verlossende verzoening, de ultieme daad van dienstbetoon. Hij vraagt van ieder van ons dat wij bereidwillig en in staat zijn om de vreugdevolle ‘last’ van het discipelschap op ons te nemen.

In Oklahoma had ik de kans om kennis te maken met enkele families die door de krachtige wervelwinden getroffen waren. Bij mijn bezoek aan de familie Sorrels werd ik in het bijzonder geraakt door de ervaring van hun dochter, Tori, die toen in groep zeven van de basisschool Plaza Towers zat. Zij en haar moeder zijn hier vandaag onder ons.

Tori en een handjevol medeleerlingen zochten dekking in een toilet-ruimte terwijl de tornado door het schoolgebouw raasde. Luister naar Tori’s eigen woorden wat zich die dag afspeelde:

‘Ik hoorde iets op het dak kletteren. Ik dacht dat het gewoon hagel was. Het geluid werd steeds harder. Ik bad dat onze hemelse Vader ons allemaal wilde beschermen en veilig zou behouden. Plotseling hoorden we een luid zuigend geluid, en toen verdween het dak pal boven ons hoofd. Er was veel wind en er vlogen een hoop spullen in het rond; elk deel van mijn lichaam werd wel geraakt. Het was buiten donkerder en de lucht leek wel zwart, maar dat was niet zo — het was

het binnenste van de tornado. Ik deed mijn ogen maar dicht, hopend en bidde dat het gauw voorbij zou zijn.

'Ineens was het stil.

Toen ik mijn ogen opendeed, zag ik een stopbord pal voor mijn neus! Het scheelde maar een haar.⁶

Tori, haar moeder, drie andere kinderen uit het gezin en vele andere vrienden en vriendinnen die ook bij haar in de school waren, overleefden de tornado op wonderlijke wijze. Voor zeven medeleerlingen was dat niet zo.

Dat weekend gaven priesterschapsdragers vele zegens aan leden die in de storm geleden hadden. Het stemde mij nederig om Tori een zegen te geven. Toen ik mijn handen op haar hoofd legde, kwam een favoriete Schrifttekst naar boven: 'Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.'⁷

Ik gaf Tori de raad om de dag te onthouden waarop een dienstknecht van de Heer zijn handen op haar hoofd legde en verklaarde dat zij door engelen in de storm beschermd was.

Een reddende hand naar iemand uitsteken is, onder elke omstandigheid, een eeuwige maatstaf van liefde. Dat is het dienstbetoon dat ik die week in Oklahoma gezien heb.

Wij krijgen vaak de kans om anderen te helpen wanneer zij het moeilijk hebben. Als leden van de kerk hebben wij allemaal de heilige taak om 'elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn'⁸, 'te treuren met hen die treuren'⁹, en 'de handen die slap neerhangen [te verheffen] en [...] de knikkende knieën [te sterken]'.¹⁰

Broeders en zusters, de Heer is ieder van u uitermate dankbaar, voor de talloze uren en daden van dienstbetoon, hetzij groot of klein, die u dagelijks zo gul en welwillend bijdraagt.

Koning Benjamin heeft ons in het Boek van Mormon geleerd dat 'wanneer gij in dienst van uw medemen- sen zijt, gij louter in dienst van uw God zijt'.¹¹

Als we ons erop richten om onze broeders en zusters bij te staan, kan dat tot geïnspireerde beslissingen in ons dagelijks leven leiden en leren we te waarderen en lief te hebben wat de Heer liefheeft. Zo getuigen wij door onze levenswandel dat wij zijn discipelen zijn. Wanneer wij met zijn werk bezig zijn, voelen wij zijn Geest heel nabij. Wij nemen dan in getuigenis, geloof, vertrouwen en liefde toe.

Ik weet dat mijn Verlosser leeft, ja, Jezus Christus, en dat Hij in deze tijd tot en bij monde van zijn profeet,

onze geliefde president Thomas S. Monson, spreekt.

Mogen wij allen de vreugde vinden die komt door de heilige taak om elkaars lasten te dragen, zelfs de eenvoudige en kleine, is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Numeri 11:16–17.
2. Thomas S. Monson, 'Wat heb ik vandaag voor iemand anders gedaan?' *Liahona*, november 2009, pp. 85–87.
3. Matteüs 19:20–21.
4. Matteüs 19:22.
5. Matteüs 19:21.
6. Ervaring van Victoria (Tori) Sorrels, verteld op 16 januari 2014.
7. Leer en Verbonden 84:88.
8. Mosiah 18:8.
9. Mosiah 18:9.
10. Leer en Verbonden 81:5.
11. Mosiah 2:17.

Ouderling Carlos H. Amado
van de Zeventig

Christus de Verlosser

Het offer [van de Verlosser] is iedereen tot zegen: van Adam, de eerste, tot de laatste van alle mensen.

Jezus Christus, de Zoon van God, is onder unieke omstandigheden geboren en gestorven. Hij woonde en groeide op in nederige omstandigheden, zonder veel materieel bezit. Hij zei van Zichzelf: 'De vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen' (Lucas 9:58).

Hij kreeg nooit eerbewijzen, gunsten, erkenning of een voorkeursbehandeling van de politieke leiders van de wereld of van de religieuze leiders in zijn tijd. Evenmin zat Hij op erezetels in de synagogen.

Zijn prediking was eenvoudig, en ook al volgden menigten Hem na, zijn bediening was altijd gericht op het zegenen van mensen, één voor één. Hij verrichtte talloze wonderen onder de mensen die Hem aannamen als de van God gezondene.

Hij gaf zijn apostelen het gezag en de macht om wonderen 'en grotere [werken]' te doen dan die Hij verrichtte (Johannes 14:12). Maar Hij delegerde hun nooit het voorrecht om zonden te vergeven. Zijn vijanden waren verontwaardigd toen zij Hem hoorden zeggen: 'Ga heen, zondig van nu af niet meer' (Johannes 8:11) of 'Uw zonden zijn u vergeven' (Lucas 7:48). Dat recht behoorde alleen Hem

toe, omdat Hij de Zoon van God is en omdat Hij de prijs voor die zonden zou betalen met zijn verzoening.

Zijn macht over de dood

Zijn macht over de dood was eveneens een goddelijke eigenschap. De grote Jairus, een overste der synagoge, 'smeekte Hem naar zijn huis te komen, omdat zijn enige dochter [...] op sterven lag' (Lucas 8:41-42). De Meester hoorde zijn smeekbede, en terwijl ze onderweg waren, kwam een dienaar tot Jairus met de boodschap: 'Uw dochter is gestorven, val de Meester niet meer lastig!' (Lucas 8:49.) Toen Jezus het huis was binnengegaan, vroeg Hij iedereen naar buiten te gaan, waarna Hij haar direct bij de hand vatte en zei: 'Sta op!' (Lucas 8:54.)

Een andere keer, toen Hij naar de stad Naïn reisde, kwam Hij een begrafenisstoet tegen, en een weduwe die weende over de dood van haar enige zoon. Vol ontferming raakte Hij de baar aan en zei: 'Jongeling, Ik zeg u, sta op!' (Lucas 7:14.) De mensen riepen bij het zien van het wonder uit: 'Een groot profeet is onder ons opgestaan, en: God heeft naar zijn volk omgezien' (Lucas 7:16). Dit wonder was des te opmerkelijker omdat men de jongeling al officieel dood had verklaard en op weg was

om hem te begraven. Met twee jonge mensen die weer tot leven waren gewekt, deed het bewijs van zijn gezag en macht over de dood de gelovigen versteld staan en vulde het de lasteraars met vrees.

Het derde voorval was het meest indrukwekkend. De zussen Marta en Maria en hun broer Lazarus werden vaak door Christus bezocht. Toen Hij had vernomen dat Lazarus ziek was, wachtte Hij twee dagen voordat Hij naar de familie toeging. Hij troostte Marta na de dood van haar broer door stellig tot haar te getuigen: 'Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven' (Johannes 11:25).

Toen de Heiland de rouwenden vroeg de steen voor de spelonk van het graf weg te nemen, fluisterde Marta Hem zachtjes toe: 'Here, er is reeds een lijkklucht, want het is al de vierde dag' (Johannes 11:39).

Toen bracht Jezus haar liefdevol in herinnering: 'Heb Ik u niet gezegd, dat gij, indien gij gelooft, de heerlijkheid Gods zien zult?' (Johannes 11:40.) En na dit gezegd te hebben, riep Hij met luider stem:

'Lazarus, kom naar buiten!

'De gestorvene kwam naar buiten' (Johannes 11:43-44).

Nadat Lazarus vier dagen in het graf had gelegen, zagen de vijanden van de Zoon van God zich voor een onomstotelijk bewijs gesteld dat ze niet negeren, bagatelliseren of verdraaien konden. Wat ze wel op zinloze en kwaadaardige wijze deden: 'Sinds die dag [...] beraadslaagden zij om Hem te doden' (Johannes 11:53).

Het nieuwe gebod

Later verde de levende Christus samen met zijn apostelen in Jeruzalem zijn laatste Pascha. Hij stelde de verordening van het avondmaal in en

gaf ze het gebod om elkander lief te hebben door elkaar oprecht te dienen.

Zijn lijden in Getsemane

Daarna toonde Hij op de meest sublieme wijze zijn liefde voor alle mensen door, geheel uit vrije wil, moedig en vastberaden zijn grootste beproeving tegemoet te treden. In de hof van Getsemane, volslagen alleen en verlaten, onderging Hij de meest intense foltering, bloedend uit elke porie. Hij onderwierp Zich volledig aan de wil van zijn Vader en deed verzoening voor onze zonden. Tevens nam Hij onze ziekten en benauwingen op Zich om te weten hoe Hij ons te hulp kan komen (zie Alma 7:11–13).

Wij staan bij Hem en bij onze hemelse Vader in het krijt, want

zijn offer is iedereen tot zegen: van Adam, de eerste, tot de laatste van alle mensen.

Veroordeling en kruisiging van de Heiland

Na zijn lijden in Getsemane gaf Hij Zich vrijwillig over aan zijn tegenstanders. Hij werd door iemand uit eigen kring verraden en daarna in alle haast veroordeeld, op oneerlijke en onwetende wijze, in een onvolledig, gemanipuleerd proces. Diezelfde nacht werd Hij beschuldigd van godslastering en ter dood veroordeeld. In hun haat en dorst naar wraak — omdat Hij tot hen getuigde dat Hij de Zoon van God was — smeedden zijn vijanden een complot zodat Pilatus Hem zou veroordelen. Daartoe veranderden zij de aanklacht van godslastering in

opruiing, zodat Hij de kruisdood zou moeten ondergaan.

Zijn veroordeling onder de Romeinen was nog wreder: hun spot en hoon jegens zijn geestelijke koninkrijk, de vernederende kroning met een doornenkroon, zijn pijnlijke zweepslagen en de langdurige kwelling van zijn openbare kruisiging waren een duidelijke waarschuwing voor iedereen die zich zijn discipel durfde te noemen.

Op elk moment van zijn lijden gaf de Verlosser der wereld blijk van uitzonderlijke zelfbeheersing. Hij dacht voortdurend aan het welzijn van anderen; vriendelijk en teder verzocht Hij Johannes om voor zijn moeder, Maria, te zorgen. Hij vroeg zijn Vader in de hemel de beulen te vergeven die Hem kruisigden. Toen zijn werk op aarde

voltooid was, beval Hij zijn geest in Gods handen en blies Hij zijn laatste adem uit. Het lichaam van Christus werd naar het graf gebracht en bleef daar drie dagen liggen.

Het werk van de Verlosser onder de doden

Terwijl zijn discipelen treurden, ontmoedigd waren en in onzekerheid verkeerden, zette onze Heiland, in een andere fase van het heerlijke plan van zijn Vader, zijn bediening op nieuwe wijze voort. In de korte periode van drie dagen organiseerde Hij onvermoeibaar het immense heilswerk onder de doden. Die dagen vervulden de hele familie van God met ongekende hoop. Tijdens dat

bezoek organiseerde Hij zijn trouwe volgelingen zodat zij de blijde boodschap van verlossing konden brengen aan allen die in hun sterfelijk leven niet tot kennis van het heerlijke plan waren gekomen of die het verworpen hadden. Nu kregen ze de kans om uit hun gevangenschap bevrijd te worden en verlost te worden door de God van zowel de levenden als de doden (zie LV 138:19, 30–31).

De eersteling van de opstanding

Na zijn werk in de geestenwereld keerde Hij naar de aarde terug en verenigde toen voor eeuwig zijn geest met zijn lichaam. Hoewel Hij eerder al overtuigend zijn macht over de dood had laten zien, blijkt uit de Schriften dat

degenen die Hij vóór zijn opstanding weer tot leven had gewekt, hun leven slechts door een wonder verlengd zagen. Zij zouden later alsnog sterven.

Christus was de eerste die uit de dood herrees om nooit meer te sterven, om voor altijd een volmaakt, eeuwig lichaam te bezitten. In zijn herrezen toestand verscheen Hij aan Maria, die Hem begon te aanbidden zodra zij Hem herkende. Onze Verlosser waarschuwde haar met grote tederheid voor zijn nieuwe en heerlijke staat: 'Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader' (Johannes 20:17) — waarmee Hij nogmaals getuigde dat zijn bediening in de geestenwereld echt en voltooid was. Toen, met woorden die de werkelijkheid van zijn opstanding bevestigden, zei Hij: 'Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God' (Johannes 20:17). Nadat Hij tot zijn Vader was gegaan, kwam Hij weer terug en verscheen Hij aan zijn apostelen. Daarbij 'toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De discipelen dan waren verblijd, toen zij de Here zagen' (Johannes 20:20).

De Verlosser zal terugkeren

Ik getuig dat Christus heel anders terug zal komen dan bij zijn eerste komst. Hij zal dan in macht en heerlijkheid komen, met alle rechtvaardigen en getrouwe heiligen. Hij zal komen als Koning der koningen en Heer der heren, als Vrededorst, de beloofde Messias, de Heiland en Verlosser, om de levenden en de doden te oordelen. Ik heb Hem lief en dien Hem met heel mijn hart. Ik bid dat wij waardig mogen zijn om bij Hem te wonen, dat wij met vreugde en toewijding mogen dienen, en dat wij Hem tot het einde toe trouw mogen blijven. In zijn naam, Jezus Christus. Amen. ■

Linda S. Reeves

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Bescherming tegen pornografie — een gezin waarin Christus centraal staat

Ik getuig dat de beste filter in de wereld [...] de persoonlijke innerlijke filter is die uit een diep, blijvend getuigenis ontstaat.

Geliefde broeders en zusters, ik voel mij gezegend dat mijn dertien oudste kleinkinderen hier in de zaal zitten. Daardoor heb ik me afgevraagd: ‘Wat wil ik dat mijn kleinkinderen weten?’ Ik wil vandaag vrijuit met mijn familie en de uwe spreken.

Als leidsters maken wij ons steeds meer zorgen over het vernietigende effect van pornografie in het gezinsleven van de kerkleden. Satan heeft de aanval met ongekende woede ingezet.

Een van de redenen waarom we hier op aarde zijn, is dat we met de hartstochten en gevoelens van ons lichaam om moeten leren gaan. Die gevoelens hebben we van God gekregen en brengen ons ertoe om te trouwen en kinderen te krijgen. De intieme relatie tussen man en vrouw waardoor kinderen in de sterfelijkheid worden geboren, moet ook een mooie, liefdevolle ervaring zijn

die twee toegewijde harten samenbindt, geest en lichaam verenigt, en een volheid van vreugde en geluk brengt wanneer zij elkaar op de eerste plaats leren stellen. President Spencer W. Kimball heeft gezegd: ‘De huwelijkspartner krijgt dan voorrang in het leven van de wederhelft, en geen [...] andere interesse, persoon of zaak mag voorrang krijgen boven de huwelijkspartner. [...]’.

‘Het huwelijk veronderstelt volledige getrouwheid en loyaliteit.’¹

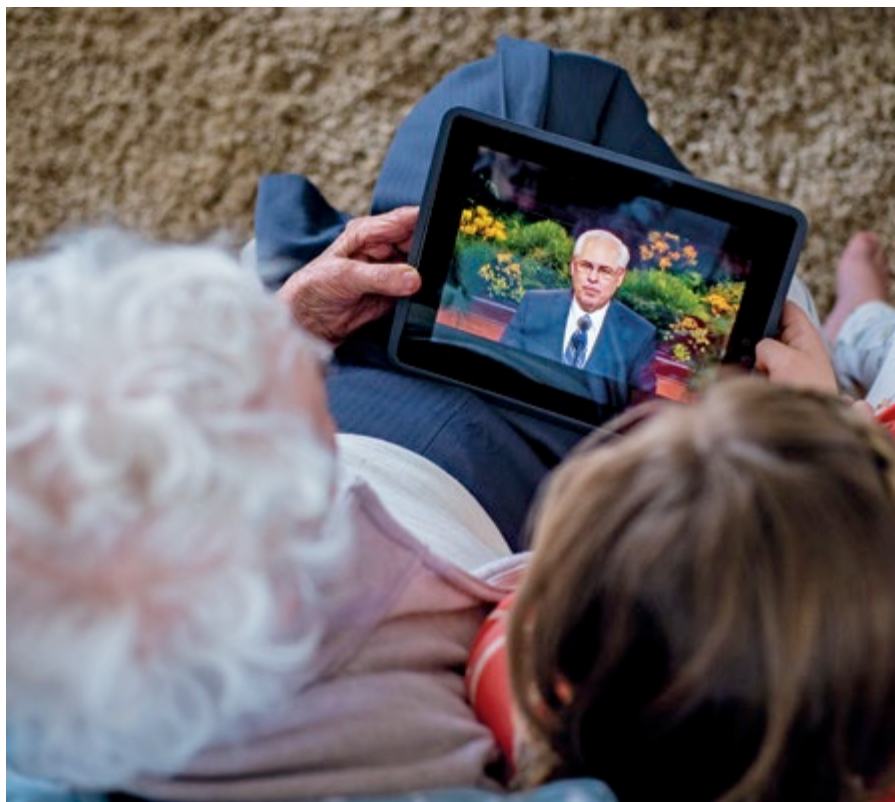
Jaren geleden was een van onze kinderen duidelijk overstuur. Ik ging naar haar slaapkamer en zij opende haar hart en legde uit dat ze bij een vriendin thuis was geweest en op televisie per ongeluk ontstellende en verontrustende beelden en handelingen van een man en vrouw zonder kleren had gezien. Ze begon te huilen en vertelde hoe vreselijk ze zich voelde over wat ze had gezien en wilde dat

ze het uit haar gedachten kon zetten. Ik was heel dankbaar dat ze het me toevertrouwde en mij zo de kans gaf om haar onschuldige, gekwetste hart te troosten en haar te leren hoe ze verlichting kon ontvangen door de verzoening van onze Heiland. Ik herinner mij de gewijde gevoelens die ik had toen we samen als moeder en dochter neerknielden en om de hulp van onze hemelse Vader baden.

Veel kinderen, jongeren en volwassenen worden in alle onschuld aan pornografie blootgesteld, maar een toenemend aantal mannen en vrouwen kiest ervoor om ernaar te kijken. Zij worden er herhaaldelijk naar toegetrokken totdat het een verslaving wordt. Die mensen willen misschien wel met hun hele hart uit die val komen, maar vaak kunnen zij dat niet alleen. We zijn dankbaar als die dierbare mensen besluiten om met ons als ouders of een kerkleider te spreken. Wij doen er goed aan om dan niet geschokt, boos of afwijzend te reageren, want dan zullen zij misschien weer zwijgen.

Als ouders en leerkrachten moeten wij op regelmatige basis met onze kinderen en jongeren over deze zaken van gedachten wisselen, en ons best doen om vol liefde en begrip te luisteren. Ze moeten weten wat de gevaren van pornografie zijn en hoe het iemands leven in beslag neemt. Dat leidt tot verlies van de Geest, een verwrongen gevoelsleven, leugens, ontwrichte relaties, het verlies van zelfbeheersing en in een bijna volledige verspilling van tijd, gedachten en energie.

Pornografie is schunniger, slechter en prikkelender dan ooit tevoren. We kunnen in overleg met onze kinderen een gezinsplan met normen en grenzen opstellen, en op proactieve wijze ons gezin beschermen door de

Raymond (Alberta, Canada)

elektronische apparatuur thuis van filters te voorzien. Ouders, zijn we ons ervan bewust dat niet computers, maar mobieltjes met toegang tot het internet het grootste probleem zijn?²

Jonge mensen en volwassenen, als u in Satans val van pornografie gelopen bent, bedenk dan hoe genadig onze geliefde Heiland is. Beseft u hoe zielsveel de Heer ook nu van u houdt? Onze Heiland heeft de macht om u te reinigen en te genezen. Hij kan uw pijn en verdriet wegnemen en u weer rein maken door de macht van zijn verzoening.

Wij, leidinggevendenden, maken ons ook grote zorgen over de huwelijkspartners en kinderen van hen die onder een pornografieverslaving lijden. Ouderling Richard G. Scott heeft gepleit: 'Als u zelf vrij bent van ernstige zonden, lijdt dan niet onnodig onder de gevolgen van de zonden van iemand anders. [...] U mag mededogen voelen. [...] Toch moet u zich niet verantwoordelijk voelen voor die daden.'³ Weet dat u er niet alleen voor staat. Er is hulp beschikbaar. Er worden verslavingsherstelbijeekomsten voor

huwelijkspartners gehouden, inclusief telefonische bijeenkomsten, die huwelijkspartners in staat stellen om in te bellen en vanuit hun eigen huis aan een bijeenkomst deel te nemen.

Broeders en zusters, hoe beschermen we onze kinderen en jongeren? Filters zijn nuttig, maar de beste filter in de wereld, de enige filter die uiteindelijk werkt, is de persoonlijke innerlijke filter is die voortkomt uit een diep, blijvend getuigenis van de liefde van onze

hemelse Vader en van het zoenoffer van onze Heiland voor ons allen.

Hoe brengen we onze kinderen tot bekering, zodat ze uit de verzoening van de Heiland kunnen putten? Ik ben weg van de woorden van Nephi waarmee hij verklaarde wat zijn volk deed om de jeugd in zijn tijd te versterken: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus [...] opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden.'⁴

Hoe pakken we dat in ons gezin aan? Sommigen van u hebben mij horen vertellen hoe zwaar het voor mijn man, Mel, en mij was om vier jonge kinderen op te voeden. Druk met alle uitdagingen van het ouderschap en met alle eisen van het leven zochten we wanhopig naar hulp. We baden en smeekten om te weten wat we moesten doen. Het antwoord was duidelijk: 'Het geeft niet als het huis een bende is en de kinderen in hun pyjama rondlopen en als sommige taken niet uitgevoerd worden. Het enige wat we thuis echt voor elkaar moeten krijgen is dagelijkse Schriftstudie en gebed, en wekelijkse gezinsavond.'

We probeerden die dingen te doen, maar ze waren niet altijd onze prioriteit, en te midden van de chaos werden ze soms verwaarloosd. We veranderden onze focus en probeerden ons geen zorgen meer te maken over minder belangrijke zaken. Onze focus werd spreken over, ons verheugen in, prediken en getuigen van Christus, door ernaar te streven om dagelijks te bidden en de Schriften te bestuderen en wekelijks gezinsavond te houden.

Een vriendin zei onlangs tegen mij: 'Als je de zusters vraagt om meer in de Schriften te lezen en meer te bidden, veroorzaakt dat alleen maar stress. Ze

hebben al het gevoel dat ze te veel te doen hebben.'

Broeders en zusters, ik kan uit eigen ervaring en uit de ervaringen van mijn man getuigen van de zegeningen van dagelijkse Schriftstudie, gebed en wekelijkse gezinsavond. Dat zijn de zaken die stress wegnemen, leiding in ons leven brengen en ons gezin beschermen. En als pornografie of andere problemen ons gezin treffen, kunnen wij de Heer om hulp bidden, en geweldige leiding van de Geest verwachten, in het besef dat we gedaan hebben wat onze hemelse Vader van ons verwacht.

Broeders en zusters, als dit nog niet de gewoonten bij ons thuis zijn, dan kunnen we er nu allemaal mee beginnen. Als onze kinderen al ouder zijn en weigeren mee te doen, dan kunnen we zelf beginnen. Als we dat doen, zal de invloed van de Geest ons gezin en ons leven vervullen, en zullen onze kinderen dat na verloop van tijd gaan inzien.

Onthoud dat levende apostelen hebben beloofd dat we, als we naar onze voorouders zoeken en onze familienamen voor de tempel klaar maken, ons gehele leven beschermd zullen worden wanneer we zo leven dat we een tempelaanbeveling waardig zijn.⁵ Wat een beloften!

Jongelui, wees verantwoordelijk voor je eigen geestelijke welzijn. Zet je telefoon zo nodig uit, zing een jeugdwerklidje, bid om hulp, denk aan een Schrifttekst, loop weg bij een film, denk aan de Heiland, neem waardig van het avondmaal, bestudeer *Voor de kracht van de jeugd*, wees een voorbeeld voor je vrienden, praat met een ouder, ga naar je bisschop, vraag zo nodig om professionele hulp.

Wat wil ik dat mijn kleinkinderen weten? Ik wil dat zij en u weten dat ik weet dat de Heiland leeft en van ons

houdt. Hij heeft de prijs voor onze zonden voldaan, maar wij moeten in diepe nederigheid voor onze Vader in de hemel neerknielen en onze zonden belijden en Hem om vergeving smeken. Wij moeten onze hart en onze verlangens willen veranderen en nederig genoeg zijn om de hulp en vergiffenis te vragen van hen die we wellicht pijn hebben gedaan of in de steek hebben gelaten.

Ik weet dat Joseph Smith God, onze hemelse Vader, en onze Heiland, Jezus Christus, heeft gezien. Ik getuig dat we een levende profeet op aarde hebben, president Thomas S. Monson. Ik getuig ook dat u nooit zult afdwalen als u de raad van de profeet van God opvolgt. Ik getuig van de kracht van onze verbonden en de zegeningen van de tempel.

Ik weet dat het Boek van Mormon waar is! Ik kan de kracht van dit geweldige boek niet verklaren. Ik weet alleen

dat het Boek van Mormon in combinatie met gebed de kracht bezit om gezinnen te beschermen, relaties te versterken en persoonlijk vertrouwen voor het aangezicht van de Heer te geven. Ik getuig van deze dingen in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball*, 2006, p. 220.
2. Zie Clay Olsen, 'What Teens Wish Parents Knew' (toespraak gehouden in een conferentie van het Utah Coalition against Pornography, 22 maart 2014); utahcoalition.org.
3. Richard G. Scott, 'Vrij zijn van zware lasten', *Liahona*, november 2002, p. 88.
4. 2 Nephi 25:26.
5. Zie David A. Bednar, 'Het hart der kinderen zal zich wenden', *Liahona*, november 2011, pp. 24–27; Richard G. Scott, 'De vreugdevolle verlossing van de doden', *Liahona*, november 2012, pp. 93–95; Neil L. Andersen, 'Find Our Cousins!' (toespraak gehouden tijdens het RootsTech-congres voor familiegeschiedenis 2014, 8 februari 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/find-our-cousins.

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Geestelijke wervelwinden

Laat de wervelwinden je niet neerhalen. Dit is jullie tijd — om sterk te staan als discipelen van de Heer Jezus Christus.

Ik groet u deze ochtend — in het bijzonder de jonge mensen hier in het Conferentiecentrum en overal ter wereld. Jullie zijn een uitverkoren generatie met een missie, en ik richt mij vooral tot jullie.

Toen we vele jaren geleden op familiebezoek in Florida waren, stak er niet ver bij ons vandaan een tornado op. Een vrouw zocht dekking in de badkamer van haar woonwagen. De woonwagen begon te schudden. Even later hoorde ze de stem van een van haar burens: 'Ik ben hier in de voorkamer.' Ze kwam de badkamer uit en zag tot haar grote verbazing dat de tornado haar woonwagen had opgetild en keurig rechtop boven op

de woonwagen van de burens had laten belanden.

Mijn jonge vrienden, de wereld gaat niet kalmpjes de wederkomst van de Heiland tegemoet. In de Schriften staat: 'Alle dingen zullen in beroering zijn.'¹ Brigham Young heeft gezegd: 'In de begintijd van de kerk is aan mij geopenbaard dat de kerk zich zou verspreiden, voorspoedig zou worden en zou groeien, en dat in verhouding tot de verspreiding van het evangelie op aarde, de macht van Satan ook zou toenemen.'²

Zorgelijker nog dan de geprofeeteerde aardbevingen en oorlogen³ zijn de geestelijke wervelwinden die je van je geestelijke fundament kunnen losrukken en je geest op plekken laten belanden die je nooit voor mogelijk hebt gehouden. Soms merk je amper dat je verplaatst bent.

De ergste wervelwinden zijn de verzoeken van de tegenstander. Er is altijd zonde op de wereld geweest, maar nog nooit was die zo toegankelijk, onverzadigbaar en acceptabel. Er is uiteraard een enorme macht die de

Bomen die in een omgeving met veel wind opgroeien, worden sterker.

wervelwinden van zonde tot zwijgen kan brengen. Die macht heet bekering.

Niet alle wervelwinden in je leven worden door jezelf veroorzaakt. Sommige ontstaan door de verkeerde keuzes van anderen, en sommige horen gewoon bij deze sterfelijke wereld.

Als jongetje leed president Boyd K. Packer aan de slopende ziekte polio. Toen ouderling Dallin H. Oaks zeven was, stierf zijn vader plotseling. Toen zuster Carol F. McConkie van het algemeen jongevrouwenpresidium tiener was, gingen haar ouders scheiden. Moeilijkheden zullen je treffen, maar als je op God vertrouwt, sterken ze je geloof in Christus.

In de natuur worden bomen die in een omgeving met veel wind groeien sterker. Wanneer de wind een jong boompje geselt, zorgen bepaalde krachten in de boom voor twee dingen. Ten eerste zetten ze de wortels aan sneller te groeien en zich verder te verspreiden. Ten tweede starten de krachten in de boom de aanmaak van celstructuren die de stam en de takken dikker en soepeler maken om de druk van de wind aan te kunnen. Die sterkere wortels en takken beschermen de boom tegen stormen die zeker terug zullen komen.⁴

Je bent God oneindig veel dierbaarder dan een boom. Je bent zijn zoon of dochter. Hij heeft je geest sterk en veerkrachtig gemaakt voor de wervelwinden van het leven. Net zoals de wind die tegen een jonge boom waait, kunnen de wervelwinden in je jeugd je geestelijke kracht vergroten en je op de komende jaren voorbereiden.

Hoe bereid je je op jouw wervelwinden voor? 'Bedenk, [...] het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, [...] zijn pijlen in de wervelwind, [...] wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht [...] zullen hebben om u neer te sleuren [...], wegens de rots waarop gij zijt gebouwd.'⁵ Dat is je veiligheid in de wervelwind.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Eens kwamen de normen van de kerk en de normen van de samenleving nagenoeg met elkaar overeen, nu gaapt daar een groot gat tussen, dat met de dag groter wordt.'⁶ Die kloof wekt bij sommigen hevige geestelijke wervelwinden op. Ik zal een voorbeeld geven.

Vorige maand stuurden het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf een brief naar de leiders van de kerk over de hele wereld. Er staat onder meer in: 'Aanpassingen in de burgerwet zullen en kunnen de zedelijke wet van God niet veranderen. God verlangt dat wij zijn geboden steunen en onderhouden, ongeacht de afwijkende opinies en trends in de maatschappij. Zijn wet van kuisheid is duidelijk: seksuele omgang is alleen toegestaan tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn. We verzoeken u dringend om de leer in "Het gezin: een proclamatie aan de wereld" door te nemen.'⁷

De wereld mag de kuisheidswet van de Heer dan wel afschrijven, wij doen dat niet. President Monson heeft gezegd: 'De Heiland der mensen omschreef Zichzelf als zijnde in de wereld, maar niet van de wereld. Ook wij kunnen in de wereld zijn, maar niet van de wereld, door foutieve ideeën en leringen af te wijzen en trouw te blijven aan wat God ons heeft geboden.'⁸

Hoewel vele overheden en goedbedoelende mensen het huwelijk opnieuw gedefinieerd hebben, doet de Heer dat niet. In het allereerste begin stelde God het huwelijk tussen een man en een vrouw in — namelijk Adam en Eva. Hij bestempelde de doeleinden van het huwelijk, ver voorbij de persoonlijke bevrediging en vervulling van volwassenen, als de ideale omgeving waarin kinderen geboren, grootgebracht en gekoesterd dienen te worden. Gezinnen zijn onze hemelse schatten.⁹

Waarom blijven we hierop hame-ren? Zoals Paulus heeft gezegd: 'Wij [...] zien [niet] op het zichtbare, maar op het onzichtbare.'¹⁰ Als apostelen van de Heer Jezus Christus hebben wij de taak het plan van onze Schepper voor zijn kinderen te verkondigen en te waarschuwen voor de gevolgen van de veronachtzaming van zijn geboden.

Onlangs sprak ik met een lauwer-meisje uit de Verenigde Staten. Ik citeer uit haar e-mail:

'Het afgelopen jaar zijn sommigen uit mijn vriendenkring hun standpunt over het huwelijk op Facebook gaan plaatsen. Velen waren vóór het homohuwelijk en meerdere jongeren van de kerk stemden met de berichten in met een "like". Ik plaatste geen commentaar.

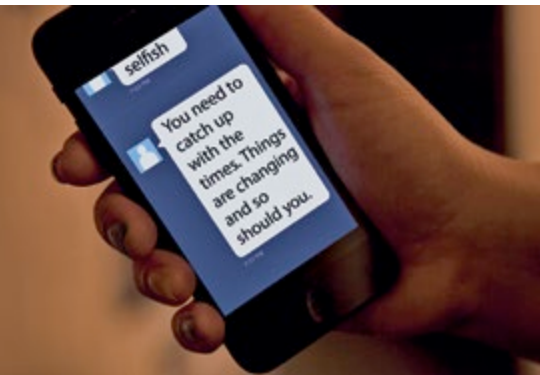
'Ik besloot mijn geloof in het traditionele huwelijk op doordachte wijze kenbaar te maken.

'Aan mijn profielfoto voegde ik het volgende onderschrift toe: "Ik geloof in het huwelijk tussen man en vrouw." Vrijwel direct kreeg ik allerlei berichtjes. "Je bent egoïstisch." "Je veroordeelt anderen." Iemand vergeleek me met een slavenhouder. En ik kreeg dit bericht van iemand met wie ik goed bevriend ben en die een sterk lid van de kerk is: "Je moet met de tijd meegaan. Dingen zijn aan het veranderen en dat moet jij ook doen."

'Ik ging er niet op in,' zei ze, 'maar haalde mijn verklaring ook niet weg.'

Zij besluit als volgt: 'Soms moet je, zoals president Monson heeft gezegd, "durven alleen te staan". Hopelijk zullen wij als jongeren samen staan en trouw zijn aan God en aan de leringen van zijn levende profeten.'¹¹

Onze bijzondere zorg dient uit te gaan naar hen die zich tot personen van hetzelfde geslacht aangetrokken voelen. Zij worstelen met een zeer krachtige wervelwind. Ik spreek mijn

Een lauwermeisje kreeg enkele negatieve reacties nadat ze het traditionele huwelijk verdedigd had.

liefde en bewondering uit voor wie deze beproeving van geloof moedig onder ogen zien en trouw blijven aan de geboden van God!¹² Maar iedereen, ongeacht zijn of haar keuzes en opvattingen, verdient onze vriendelijkheid en consideratie.¹³

De Heiland leerde ons niet alleen onze vrienden lief te hebben, maar ook hen die het met ons oneens zijn — en zelfs hen die ons verwerpen. Hij zei: ‘Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat voor loon hebt gij? [...] En indien gij alleen uw broeders groet, waarin doet gij meer dan het gewone?’¹⁴

De profeet Joseph Smith waarschuwde ons ‘voor zelfgenoegzaamheid’ en zei dat we ruimhartiger moesten worden jegens alle mannen en vrouwen tot we voelen dat we ‘hen op onze schouders willen nemen’.¹⁵ Er is in het evangelie van Jezus Christus geen plaats voor spot, pesterijen of onverdraagzaamheid.

Als je vragen hebt over raadgevingen van de leiders van de kerk, bespreek je oprechte zorgen dan met je ouders en leiders en leidsters. Je hebt de kracht nodig die je krijgt door op de profeten van de Heer te vertrouwen. President Harold B. Lee

heeft gezegd: ‘Als lid van de kerk [...] zijn wij [alleen] veilig [als we] gehoor geven aan de woorden en geboden die de Heer door middel van zijn profeet aan ons geeft. [...] Er zijn een aantal zaken die geduld en geloof vereisen. Misschien bent u het niet eens met iets. [...] Misschien is het wel in strijd met uw politieke opvattingen [...] uw maatschappelijke opvattingen [en] het kan uw sociale leven belemmeren. Maar als u er geduldig en gelovig naar luistert, alsof het uit de mond van de Heer zelf komt, “zullen de poorten der hel u niet overweldigen; [...] en de Here God zal de machten van duisternis voor u uit verjagen [...]” (LV 21:6).’¹⁶

Nog een krachtige bescherming tegen de wervelwinden van het leven is het Boek van Mormon.

Als tiener verhuisde president Henry B. Eyring met zijn ouderlijk gezin naar een andere stad. Hij vond de verhuizing aanvankelijk niet leuk en maakte weinig nieuwe vrienden. Hij voelde zich een buitenbeentje tussen de leerlingen op school. De wervelwinden tolden om hem heen. Wat deed hij? Hij stak zijn energie in

het Boek van Mormon, dat hij vele keren doorlas.¹⁷ Jaren later getuigde president Eyring: ‘Ik [blijf] het Boek van Mormon [graag] lezen en vaak en veel uit deze bron drinken.’¹⁸ ‘[Het] is het krachtigste getuigenis op schrift dat we hebben dat Jezus de Christus is.’¹⁹

De Heer heeft je nog een manier gegeven om sterk te staan, een geestelijke gave die machtiger is dan de wervelwinden van de tegenstander! Hij heeft gezegd: ‘Staat op heilige plaatsen en wordt niet aan het wankelen gebracht.’²⁰

In mijn tienerjaren waren er maar dertien tempels van de kerk. Nu zijn er 142. Van de kerkleden woont nu 85 procent binnen een straal van zo’n driehonderd kilometer van een tempel. De Heer heeft jullie generatie meer toegang tot zijn heilige tempels gegeven dan enige andere generatie in de geschiedenis van de wereld.

Heb je ooit in de tempel gestaan, in het wit gekleed, wachtend om dopen te verrichten? Wat voor gevoel had je toen? Er is een tastbaar gevoel van heiligheid in de tempel. De vrede van de Heiland brengt de tollende wervelwinden van de wereld tot zwijgen.

9. Ouderling Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Het huwelijk is de gieterij van maatschappelijke orde. [...] Die vereniging is niet alleen tussen man en vrouw; het is ook een verbintenis met God.' ('Uw huwelijk koesteren', *Liahona*, mei 2006, p. 36.) Zie ook Matteüs 19:5–6.

10. 2 Korintiërs 4:18.

11. Persoonlijke correspondentie en gesprekken, 17 maart 2014; zie ook Thomas S. Monson, 'Durf alleen te staan', *Liahona*, november 2011, pp. 60–67.

12. Zie Jeffrey R. Holland, 'Hulp bieden aan wie worstelen met aantrekking tot hetzelfde geslacht', *Liahona*, oktober 2007, pp. 40–43.

13. Ook al probeerde de antichrist Korihor het geloof van de mensen te vernietigen, beschermden de wetten van God hem tegen vergelding: 'Nu was er geen wet tegen iemands geloof, want het was lijnrecht in strijd met de geboden Gods dat er een wet zou zijn die de mensen op ongelijke voet bracht. [...] Indien iemand God wilde dienen, had hij het recht daartoe; [...] maar indien hij niet in Hem geloofde, was er geen wet om hem te straffen' (Alma 30:7, 9). Het elfde geloofsartikel luidt: 'Wij eisen het goed recht de almachtige God te aanbidden volgens de stem van ons eigen geweten, en kennen alle mensen hetzelfde goed recht toe: laat hen aanbidden hoe, waar of wat zij willen.'

14. Matteüs 5:46–47.

15. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), pp. 461, 462.

16. *Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* (2000), pp. 84–85; zie ook Robert D. Hales, 'Algemene conferentie: ons geloof en getuigenis vergroten', *Liahona*, november 2013, pp. 6–8.

17. Zie Robert I. Eaton en Henry J. Eyring, *I Will Lead You Along: The Life of Henry B. Eyring* (2013), p. 40.

18. Henry B. Eyring, *Choose Higher Ground* (2013), p. 38.

19. Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God* (1997), p. 118.

20. Leer en Verbonden 87:8; zie ook Leer en Verbonden 45:32.

21. Zie Leer en Verbonden 52:14.

22. Zie Neil L. Andersen, 'Find Our Cousins!' (Toespraak gehouden tijdens het RootsTech-congres voor familiegeschiedenis 2014, 8 februari 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/find-our-cousins.

23. Zie David A. Bednar, 'Het hart der kinderen zal zich wenden', *Liahona*, november 2011, pp. 24–27.

24. Zie Helaman 7:9.

25. Johannes 14:18.

Wat je in de tempel voelt, is een indicatie van hoe je je in je leven wilt voelen.²¹

Zoek naar grootvaders en grootmoeders en verre neven en nichten die je zijn voorgedaan. Neem hun namen mee naar de tempel.²² Als je iets over je voorouders te weten komt, zie je patronen van het leven, van het huwelijk, van kinderen; patronen van rechtschapenheid; en nu en dan patronen die je wilt vermijden.²³

Later zul je in de tempel meer leren over de schepping van de wereld, over de patronen in het leven van Adam en Eva, en het allerbelangrijkst, over onze Heiland Jezus Christus.

Mijn jonge broeders en zusters, wij houden van jullie, bewonderen jullie en bidden voor jullie. Laat de wervelwinden je niet neerhalen. Dit is jullie tijd — om sterk te staan als discipelen van de Heer Jezus Christus.²⁴

Bouw je fundament nog vaster op de rots van je Verlosser.

Koester nog meer zijn weergalozes leven en leringen.

Leef nog ijveriger zijn voorbeeld en zijn geboden na.

Wees nog dieper doordrongen van zijn liefde, zijn barmhartigheid en genade, en de machtige gaven van zijn verzoening.

Als je dat doet, beloof ik je dat je de wervelwinden zult zien voor wat ze zijn — beproevingen,

verzoeken, afleidingen of moeilijkheden om je te helpen groeien. En als je jaar na jaar rechtschapen blijft leven, verzeker ik je dat je ervaringen je steeds weer zullen bevestigen dat Jezus de Christus is. De geestelijke rots onder je voeten zal vast en stevig zijn. Je zult verheugd zijn dat God je hier heeft geplaatst om deel te hebben aan de laatste voorbereidingen voor Christus' glorierijke terugkeer.

De Heiland heeft gezegd: 'Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u.'²⁵ Dat is zijn belofte aan jullie. Ik weet dat die belofte vaststaat. Ik weet dat Hij leeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 88:91.

2. *Discourses of Brigham Young*, samengesteld door John A. Widtsoe (1954), p. 72.

3. Zie Dallin H. Oaks, 'Voorbereiding op de wederkomst', *Liahona*, mei 2004, pp. 7–10.

4. Zie A. Stokes, A. H. Fitter en M. P. Coutts, 'Responses of Young Trees to Wind and Shading: Effects on Root Architecture', *Journal of Experimental Botany*, deel 46, nummer 290 (september 1995), pp. 1139–1146.

5. Helaman 5:12.

6. Thomas S. Monson, 'Priesterschapsmacht', *Liahona*, mei 2011, p. 66.

7. Brief van het Eerste Presidium, 6 maart 2014; zie ook David A. Bednar, 'Wij geloven kuis te moeten zijn', *Liahona*, mei 2013, pp. 41–44; Dallin H. Oaks, 'Geen andere goden', *Liahona*, november 2013, pp. 72–75; *Voor de kracht van de jeugd* (boekje, 2011), pp. 35–37.

8. Thomas S. Monson, *Liahona*, mei 2011, p. 67.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Een kostbaar erfgoed van hoop

Als u kiest om een verbond met God te sluiten of na te komen, dan kiest u ook of u een erfgoed van hoop nalaat aan hen die uw voorbeeld kunnen volgen.

Mijn geliefde broeders en zusters, sommigen onder u zijn door zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor deze bijeenkomst uitgenodigd. Die zendelingen hebben u misschien ook al uitgenodigd om een verbond met God te sluiten door u te laten dopen.

Anderen onder u luisteren misschien omdat u de uitnodiging van een ouder, een echtgenote, of een kind ontvangen hebt, die hopen dat u de verbonden die u al met God gesloten hebt weer tot het middelpunt van uw leven zult maken. Sommigen van u die luisteren hebben al besloten om de Heiland weer te gaan volgen en ervaren vandaag de vreugde van zijn verwelkoming.

Wie u ook bent en waar u zich ook bevindt, u houdt het geluk van meer mensen in uw handen dan u zich kunt voorstellen. U kunt iedere dag en ieder uur kiezen om een verbond met God te sluiten of na te komen.

Waar u zich ook bevindt op het pad dat naar het erfgoed van het eeuwige leven leidt, u hebt de gelegenheid om veel mensen het pad naar

groter geluk te wijzen. Als u kiest om een verbond met God te sluiten of na te komen, dan kiest u ook of u een erfgoed van hoop nalaat aan hen die uw voorbeeld kunnen volgen.

U en ik zijn gezegend met de belofte van zo'n erfgoed. Ik heb veel van mijn geluk te danken aan een man die ik in dit leven nooit heb ontmoet. Hij was een wees en werd een van mijn overgrootvaders. Hij heeft mij een kostbaar erfgoed van hoop nagelaten. Sta mij toe dat ik u iets vertel over de rol die hij speelde in het vormen van dat erfgoed voor mij.

Zijn naam was Heinrich Eyring. Hij was in grote rijkdom geboren. Zijn vader, Edward, had een groot landgoed in Coburg, in wat nu Duitsland is. Zijn moeder was burggravin Charlotte von Blomberg. Haar vader was de toezichthouder van de landerijen van de koning van Pruisen.

Heinrich was de oudste zoon van Charlotte en Edward. Charlotte stierf op eenendertigjarige leeftijd, na de geboorte van haar derde kind. Edward overleed kort daarna nadat hij al zijn bezit en rijkdom door een mislukte investering was kwijtgeraakt.

Hij was pas veertig jaar oud. Hij liet drie weeskinderen na.

Heinrich, mijn overgrootvader, had zijn beide ouders en een grote erfenis verloren. Hij was blut. Hij schreef in zijn geschiedenis dat hij meende dat hij zijn hoop moest vestigen op emigratie naar Amerika. Hoewel hij daar geen familie of vrienden had, voelde hij hoop over een vertrek naar Amerika. Hij ging eerst naar New York City. Later verhuisde hij naar St. Louis (Missouri).

In St. Louis was een van zijn medewerkers een heilige der laatste dagen. Hij kreeg van hem een kopie van een brochure die door Parley P. Pratt was geschreven. Hij las die en bestudeerde daarna elk woord dat hij over de heiligen der laatste dagen te pakken kon krijgen. Hij bad om te weten te komen of er echt engelen bestonden die aan mensen waren verschenen, of er een levende profeet was en of hij een ware, geopenbaarde godsdienst had gevonden.

Na twee maanden zorgvuldige studie en gebed, had Heinrich een droom waarin hem werd opgedragen om zich te laten dopen. Een man wiens naam en priesterschap voor mij heilig zijn, ouderling William Brown, zou de verordening verrichten. Heinrich liet zich om half acht in de ochtend van 11 maart 1855 in een vijver van regenwater dopen.

Ik geloof dat Heinrich Eyring toen wist dat wat ik u vandaag leer waar is. Hij wist dat het geluk van het eeuwige leven voortkomt uit familiebanden die voor altijd blijven bestaan. Zelfs toen hij net het plan van geluk van de Heer had gevonden, wist hij al dat zijn hoop op eeuwige vreugde afhing van de keuzevrijheid van anderen die zijn voorbeeld zouden moeten volgen. Zijn hoop op geluk hing af van mensen die nog niet geboren waren.

Als onderdeel van het erfgoed van hoop in onze familie liet hij een geschiedenis aan zijn nakomelingen na.

In die geschiedenis kan ik zijn liefde voelen voor ons die hem zouden volgen. In zijn woorden bemerk ik de hoop dat zijn nakomelingen hem zouden volgen op het pad terug naar ons hemelse huis. Hij wist dat het niet om één grote keuze ging, maar om vele kleine keuzes. Ik citeer uit zijn geschiedenis:

‘Vanaf het moment dat ik ouderling Andrus voor het eerst hoorde spreken [...] heb ik de bijeenkomsten van de heiligen der laatste dagen bijgewoond, en slechts heel zelden ben ik niet gegaan, omdat het mijn plicht was om te gaan.

‘Ik vermeld dit in mijn geschiedenis opdat mijn kinderen mijn voorbeeld zullen volgen en nooit de belangrijke plicht zullen verwaarlozen om met de heiligen samen te komen.’¹

Heinrich wist dat we in de avondmaalsdienst onze belofte konden hernieuwen om de Heiland altijd indachtig te zijn en dat we dan zijn Geest bij ons zouden hebben.

Die Geest steunde hem op zijn zending waartoe hij slechts enkele maanden na het aannemen van het doopverbond werd geroepen. Hij liet als erfgoed zijn voorbeeld van zes ijverige zendingsjaren na in wat toen de Indian Territories werd genoemd. Om van zijn zending ontheven te worden liep hij naar Oklahoma en voegde zich daar bij een huifkarrenkonvooi naar Salt Lake City, een afstand van ongeveer 1.770 kilometer.

Kort daarna werd hij door de profeet van God geroepen om in het zuiden van Utah te gaan wonen. Daar accepteerde hij een zendingsoproep naar zijn geboorteland, Duitsland. Vervolgens nam hij de uitnodiging van een apostel van de Heer Jezus Christus aan om de mormoonse koloniën in

Noord-Mexico te helpen opbouwen. Daar werd hij weer als voltijdzending naar Mexico-Stad geroepen. Hij vervulde die roepingen eervol. Hij ligt op een kleine begraafplaats in Colonia Juárez, Chihuahua (Mexico) begraven.

Ik vertel dit allemaal niet om voor hem, voor wat hij deed of voor zijn nakomelingen eer op te eisen. Ik vertel deze feiten om hem te eren voor zijn voorbeeld van geloof en hoop dat in zijn hart was.

Hij nam die roepingen aan vanwege zijn geloof dat de herrezen Christus en onze hemelse Vader in een bos in de staat New York aan Joseph Smith waren verschenen. Hij nam ze aan omdat hij geloofde dat de priesterschapssleutels in de kerk van de Heer hersteld waren met de macht om families voor eeuwig te verbinden, op voorwaarde van voldoende geloof om hun verbonden na te komen.

Evenals Heinrich Eyring bent u misschien de eerste in uw familie die voorgeat op het pad van heilige verbonden die met ijver en geloof worden gesloten en nagekomen op weg naar het eeuwige leven. Elk verbond brengt plichten en beloften met zich mee. Net zoals voor Heinrich zijn die plichten ook voor ons soms eenvoudig maar vaak moeilijk. Maar bedenk dat onze plichten soms moeilijk moeten zijn, want de bedoeling ervan is ons vooruit te helpen op het pad om voor altijd in gezinsverband bij onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, te wonen.

U herinnert zich de woorden uit het boek Abraham:

‘En er stond Een in hun midden die gelijk God was; en Hij zeide tot hen die bij Hem waren: Wij zullen naar beneden gaan, want er is ruimte daar; en wij zullen van deze stoffen nemen en wij zullen een aarde maken waarop dezen kunnen wonen;

‘en wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden;

‘en aan hen die hun eerste staat behouden, zal worden toegevoegd; en zij die hun eerste staat niet behouden, zullen geen heerlijkheid hebben in hetzelfde koninkrijk met hen die hun eerste staat behouden; en zij die hun tweede staat behouden, op hun hoofd zal heerlijkheid worden toegevoegd voor eeuwig en altijd.’²

Om onze tweede staat te behouden, moeten we verbonden met God sluiten en trouw de bijbehorende verplichtingen nakomen. Het vereist geloof in Jezus Christus, onze Heiland, om je verbonden je hele leven na te komen.

Doordat Adam en Eva zijn gevallen zijn verleiding, beproeving en de dood ons universeel erfgoed. Niettemin heeft onze liefdevolle hemelse Vader ons de gave van zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, onze Heiland, gegeven. Die grote gave en zegen van de verzoening van Jezus Christus voorziet ons ook van een universeel erfgoed: de belofte van de opstanding en de mogelijkheid van eeuwig leven voor allen die geboren worden.

De grootste van alle zegeningen van God, eeuwig leven, ontvangen wij alleen als we de verbonden sluiten die in de ware kerk van Jezus Christus door zijn bevoegde dienstknechten worden verleend. Vanwege de val hebben we allemaal het reinigende effect van de doop en de oplegging van handen om de gave van de Heilige Geest te ontvangen nodig. Die verordeningen moeten verricht worden door hen die het juiste priesterschapsgesag bezitten. En dan kunnen wij met de hulp van het Licht van Christus en de Heilige Geest alle verbonden die we met God sluiten

naleven, in het bijzonder de verbonden die ons in de tempel worden aangeboden. Alleen op die manier en met die hulp kan men zijn of haar rechtmatig erfdeel als een kind van God in een eeuwige familie opeisen.

Voor sommigen van u lijkt dat misschien een bijna hopeloze droom.

U hebt getrouwe ouders zien lijden vanwege hun kinderen die de verbonden hebben geweigerd of besloten hebben hun verbonden met God te verbreken. Maar die ouders mogen moed vatten en hoop hebben dankzij de ervaringen van andere ouders.

Alma’s zoon en de zoons van koning Mosiah bekeerden zich van hun heftige opstand tegen de verbonden en de geboden van God. Alma de jonge zag hoe zijn zoon Corianton zich van ernstige zonde afkeerde en getrouw ging dienen. In het Boek van Mormon lezen we ook over het wonder van de Lamaniëten die overleveringen van haat tegen gerechtigheid opzijzetten en zich verbonden om zo nodig te sterven om de vrede te bewaren.

Er werd een engel naar de jonge Alma en de zoons van Mosiah gezonden. Die engel kwam vanwege het geloof en de gebeden van hun vaders

en van Gods volk. Uit die voorbeelden waarin we zien hoe de macht van de verzoening in het menselijk hart werkt, kunt u moed en troost putten.

De Heer heeft ons allemaal de bron van hoop gegeven wanneer wij hen die we liefhebben proberen te helpen om hun eeuwige erfgoed te aanvaarden. Hij heeft ons beloften gedaan wanneer wij blijven proberen mensen tot Hem te brengen, zelfs al wijzen zij zijn uitnodiging af. Hun afwijzing doet Hem verdriet, maar Hij geeft het niet op, en dat moeten wij ook niet doen. Hij geeft ons met zijn blijvende liefde het volmaakte voorbeeld: ‘en voorts, hoe dikwijls heb Ik u willen vergaderen zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, ja, o gij volk van het huis Israëls, gij die gevallen zijt; ja, o volk van het huis Israëls, zowel gij die in Jeruzalem woont, als gij die gevallen zijt; ja, hoe dikwijls heb Ik u willen vergaderen zoals een hen haar kuikens vergadert, en gij hebt niet gewild.’³

We kunnen vertrouwen op dat nooit ontbrekende verlangen van de Heiland om alle geestkinderen van onze hemelse Vader met Zich mee terug naar hun huis te nemen. Iedere getrouwe ouder, grootouder en overgrootouder heeft dat verlangen ook. Onze hemelse Vader en de Heiland zijn ons volmaakte voorbeeld van wat we kunnen en moeten doen. Zij dwingen rechtschapenheid nooit af, want rechtschapenheid moet je kiezen. Zij maken het ons mogelijk om rechtschapenheid te herkennen en zij laten ons zien dat haar vruchten heerlijk zijn.

Iedereen die op aarde geboren wordt, ontvangt het licht van Christus waardoor we zien en voelen wat goed en kwaad is. God stuurt ons zijn sterfelijke dienstknechten die ons, door de Heilige Geest, kunnen helpen om te herkennen wat Hij van

ons verwacht en wat Hij verbiedt. God maakt het aantrekkelijk voor ons om het goede te kiezen omdat hij ons de gevolgen van onze keuzes laat voelen. Als we het goede kiezen, zullen we geluk vinden — uiteindelijk. Als we het kwade kiezen, zullen we verdriet en spijt krijgen — uiteindelijk. Die gevolgen staan vast. Maar ze komen met een bedoeling vaak pas later. Als de zegeningen direct kwamen, zou het goede kiezen geen geloof ontwikkelen. En aangezien verdriet soms ook pas veel later komt, vergt het geloof om de behoefte te voelen om al vroeg vergeving voor zonde te vragen in plaats van nadat we de droevige en pijnlijke gevolgen ervan ervaren.

Vader Lehi had verdriet over de keuzes die enkele van zijn zoons en hun gezinnen maakten. Hij was een groot en goed mens — een profeet van God. Hij getuigde vaak tot hen van onze Heiland, Jezus Christus. Hij was een voorbeeld van gehoorzaamheid en dienstbaarheid toen de Heer hem riep om al zijn wereldse bezittingen achter te laten en zijn gezin voor vernietiging te behoeden. Aan het einde van zijn leven getuigde hij nog steeds tot zijn kinderen. Net zoals de Heiland — en ondanks zijn vermogen om in hun hart te kijken en de trieste en prachtige toekomst te zien — hield Lehi zijn armen nog steeds uitgestrekt om zijn gezin tot het heil te brengen.

Nu rechtvaardigen miljoenen nakomelingen van vader Lehi zijn hoop voor hen.

Hoe kunnen u en ik van Lehi's voorbeeld leren? Wij kunnen zijn voorbeeld ter harte nemen door de Schriften gebedvol te bestuderen en ernaar te leven.

Ik stel voor dat u zowel de kortere als de langetermijnvisie hanteert wanneer u uw familie het erfgoed van hoop probeert te geven. Op korte

termijn zullen er problemen zijn en zal Satan briesen. En er zijn zaken waarop we geduldig moeten wachten, met geloof, en met het besef dat God op zijn tijd en manier handelt.

Er zijn dingen die u vroeg kunt doen, als zij die u liefhebt nog jong zijn. Onthoud dat dagelijks gebed, Schriftstudie met het gezin en uw getuigenis geven in de avondmaalsdienst makkelijker en doeltreffender zijn als uw kinderen jong zijn. Jonge kinderen zijn vaak veel gevoeliger voor de Geest dan wij beseffen.

Als ze ouder worden, zullen ze zich de lofzangen die u met hen zong herinneren. En ze zullen zich de woorden uit de Schriften en van uw getuigenis nog beter herinneren dan de muziek. De Heilige Geest kan ons alles in herinnering brengen, maar de woorden uit de Schriften en de lofzangen blijven het langst hangen. Die herinneringen zullen aan hen trekken als zij voor een tijdje, misschien jarenlang, afdwalen van het pad naar huis, naar het eeuwige leven.

We moeten de langetermijnvisie hanteren als zij die wij liefhebben door de wereld worden aangetrokken en als de wolk van twijfel hun geloof overschaduwet. We hebben geloof, hoop en liefde om ons te leiden en hen te versterken.

Als raadgever van twee levende profeten van God heb ik dat gezien. Ze hebben ieder een unieke persoonlijkheid. Toch hebben ze een consequent optimisme met elkaar gemeen. Als iemand alarm slaat over iets in de kerk, dan is hun meest voorkomende reactie: 'O, het komt

wel goed.' Meestal weten zij meer van het probleem af dan de mensen die alarm slaan.

Zij kennen de werkwijze van de Heer ook en daarom zijn ze altijd hoopvol wat betreft zijn koninkrijk. Ze weten dat Hij aan het hoofd staat. Hij is almachtig en Hij geeft om ons. Als u Hem toestaat om de leider van uw gezin te zijn, dan komt alles goed.

Sommige nakomelingen van Heinrich Eyring schijnen te zijn afgedwaald. Maar veel betachterklein-kinderen van hem gaan 's morgens vroeg om zes uur naar de tempel om verordeningen te verrichten voor voorouders die ze nog nooit ontmoet hebben. Zij gaan op grond van het erfgoed van hoop dat hij heeft nagelaten. Hij heeft een erfgoed nagelaten dat door veel van zijn nakomelingen wordt opgeëist.

Na alles wat wij in geloof kunnen doen, zal de Heer onze hoop op grotere zegeningen voor onze familieleden rechtvaardigen dan wij ons kunnen voorstellen. Hij wil het beste voor hen en voor ons, zijn kinderen.

Wij zijn allemaal kinderen van de levende God. Jezus van Nazaret is zijn geliefde Zoon en onze herrezen Heiland. Dit is zijn kerk. Hier zijn de sleutels van het priesterschap en daarom kunnen gezinnen eeuwig zijn. Dit is ons kostbare erfgoed van hoop. Ik getuig dat dit waar is in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Henry Eyring reminiscences, 1896, typescript, Church History Library, pp. 16–21.
2. Abraham 3:24–26.
3. 3 Nephi 10:5.

Gepresenteerd door president Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

Wij stellen voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor steun te verlenen aan Boyd Kenneth Packer als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en als leden van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson en Neil L. Andersen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Met oprechte dank ontheffen we ouderling Tad R. Callister als algemeen autoriteit en als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hun waardering willen uiten, maken dit kenbaar.

Wij stellen voor steun te verlenen aan ouderling Lynn G. Robbins als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor de volgende broeders met ingang van 1 mei 2014 te ontheffen als gebiedszeventigers: Pedro E. Abularach, Julio A. Angulo, Victor A. Asconavieta, Duck Soo Bae, Juan C. Barros, Colin H. Bricknell, Dennis C. Brimhall, Thomas M. Cherrington, Kim B. Clark, Wynn R. Dewsnup, Rodolfo C. Franco, G. Guillermo Garcia, Julio C. González, Mauro Junot De Maria, Larry S. Kacher, David E. LeSueur, Paulo C. Loureiro, Steven J. Lund, Abraham Martinez, Hugo E. Martinez, Sergey N. Mikulin, Christopher B. Munday, Hirofumi Nakatsuka, Chikao Oishi, Alejandro S. Patania, Renato M. Petla, Anatoly K. Reshetnikov, Jonathan C. Roberts, J. Craig Rowe, Robert B. Smith, Warren G. Tate, Hesbon O. Usi, Taniela B. Wakolo, Randy W. Wilkinson en Chi Hong (Sam) Wong.

Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maken dat kenbaar.

Washington (Utah, VS)

Wij stellen voor de broeders Russell T. Osguthorpe, David M. McConkie, en Matthew O. Richardson te ontheffen als het algemeen zondagsschoolpresidium, met waardering voor al het werk dat zij hebben verricht.

Tevens ontheffen wij alle leden van het algemeen zondagsschoolbestuur.

Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende, toegewijde werk dat deze broeders en zusters verricht hebben, maken dat kenbaar.

Wij stellen u voor de volgende broeders steun te verlenen als nieuwe leden van het Eerste Quorum der Zeventig: Chi Hong (Sam) Wong en Jörg Klebingat en als nieuwe leden van het Tweede Quorum der Zeventig: Larry S. Kacher en Hugo E. Martinez.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als gebiedszeventigers: Julio Cesar Acosta, Blake R. Alder, Alain C. Allard, Taiichi Aoba, Carlos F. Arredondo, Vladimir N. Astashov, Jorge T. Becerra, Michael H. Bourne, Romulo V. Cabrera, Jose Claudio F. Campos, Nicolas Castañeda, Walter Chatora, Fook Chuen Zeno Chow, J. Kevin Ence, K. Mark Frost, Mauricio G. Gonzaga, Leonard D.

Greer, Jose Isaguirre, Michael R. Jensen, Adolf Johan Johansson, Tae Gul Jung, Wisit Khanakham, Serhii A. Kovalov, Sergio Krasnoselsky, Milan F. Kunz, Bryan R. Larsen, Geraldo Lima, W. Jean-Pierre Lono, Tasara Makasi, Khumbulani Mdletshe, Dale H. Munk, Eduardo A. Norambuena, Yutaka Onda, Raimundo Pacheco De Pinho, Marco Antonio Rais, Steven K. Randall, R. Scott Runia, Alexey V. Samaykin, Edwin A. Sexton, Raul H. Spitale, Carlos Walter Treviño, en Juan A. Urrea.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

We stellen voor Tad R. Callister steun te verlenen als algemeen zondagsschoolpresident, met John S. Tanner als eerste raadgever en Devin G. Durrant als tweede raadgever.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

We merken op dat broeder Tanner en broeder Durrant momenteel werkzaam zijn als zendingspresident en daarom nu niet aanwezig zijn in het Conferentiecentrum.

Zij beginnen hun officiële werk in het algemeen zondagsschoolpresidium na hun ontheffing als zendingspresident in juli 2014.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en leden van algemene presidiums van hulporganisaties die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Dank u, broeders en zusters, voor uw steunverlening, uw voortdurende geloof en uw gebeden voor ons.

Wij nodigen de nieuwe algemene autoriteiten uit hun plaats op het podium in te nemen. ■

Rapport van de afdeling verificatie 2013

Gepresenteerd door Kevin R. Jergensen

Algemeen directeur, afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, zoals voorgeschreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tiendebesteding — bestaande uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen, en de Presiderende Bisschap — de uitgaven van de kerk. De entiteiten van de kerk besteden deze middelen in overeenstemming met goedgekeurde begrotingen, beleidslijnen en werkwijzen.

De afdeling verificatie van de kerk bestaat uit gekwalificeerde vakmensen en is volkomen onafhankelijk van alle andere afdelingen van de kerk. Zij is verantwoordelijk voor het uitvoeren van verificaties zodat men zicht krijgt op de ontvangen bijdragen, gedane uitgaven

en de bescherming van kerkelijke geldmiddelen.

Op grond van de uitgevoerde verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, gedane uitgaven en geldmiddelen van de kerk voor het jaar 2013 in overeenstemming met de goedgekeurde begrotingen, beleidslijnen en boekhoudpraktijken van de kerk zijn ingeschreven en beheerd. De kerk past de richtlijnen toe die ze aan haar leden onderwijst, namelijk binnen een budget blijven, schulden vermijden, en geld sparen voor noodgevallen.

Hoogachtend,
Afdeling verificatie van de kerk
Kevin R. Jergensen
Algemeen directeur ■

Statistisch rapport 2013

Gepresenteerd door Brook P. Hales

Secretaris van het Eerste Presidium

Ter informatie van de leden van de kerk heeft het Eerste Presidium het volgende statistische rapport opgesteld over de groei en de status van de kerk per 31 december 2013.

Units van de kerk

Ringen.....	3.050
Zendingsgebieden.....	405
Districten.....	571
Wijken en gemeenten	29.253

Ledental van de kerk

Totaal aantal leden	15.082.028
Nieuwe ingeschreven kinderen	115.486
Gedoopte bekeerlingen.....	282.945

Zendingen

Voltdzendingen	83.035
Kerkwerkzendingen	24.032

Tempels

Tempels ingewijd in 2013 [Tegucigalpatempel (Honduras)]	1
Tempels in gebruik einde van het jaar.....	141

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

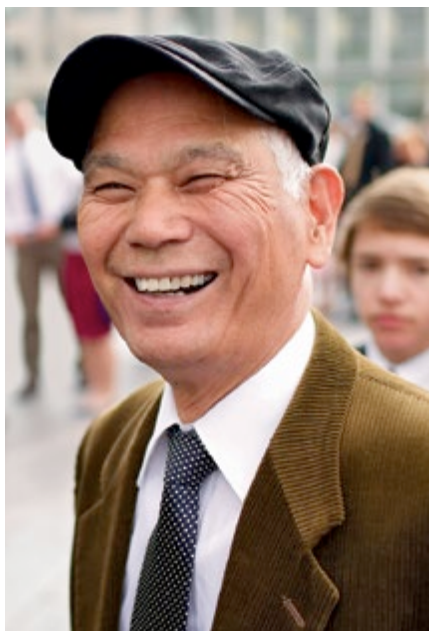
Toon uw geloof

Vergroot uw geloof dag in dag uit op het pad naar uw eeuwige bestemming. Verkondig uw geloof! Toon uw geloof!

Geliefde broeders en zusters, wij spreken onze grote liefde en dank voor u uit. Wij zijn dankbaar voor de bezoeken die wij onder u afleggen.

Onlangs kondigde de piloot van een vlucht die wij namen aan dat we bij het dalen in turbulentie terecht zouden komen. Hij zei dat alle passagiers hun veiligheidsgordel goed moesten omdoen. En er kwam inderdaad turbulentie. Die was erg hevig. Aan de andere kant van het gangpad, enkele rijen achter mij, raakte een doodsbange vrouw in paniek. Met elke beangstigende val en schok schreeuwde ze het uit. Haar man probeerde haar te troosten, maar zonder succes. Haar hysterische kreten hielden aan tot we door de turbulentie heen waren en veilig konden landen. Maar toen zij het zo moeilijk had, had ik medelijden met haar. Omdat geloof het tegengif voor angst is, wenste ik stilletjes dat ik haar geloof had kunnen sterken.

Toen de passagiers later het vliegtuig verlieten, sprak de man van deze vrouw mij aan. Hij zei: ‘Het spijt me dat mijn vrouw zo bang was. De enige troost die ik haar kon geven, was te zeggen: “Ouderling Nelson zit ook op deze vlucht, dus je hoeft je geen zorgen te maken.”’

Ik ben er niet zo van overtuigd dat mijn aanwezigheid op die vlucht haar enige troost had moeten geven, maar ik wil wel zeggen dat een gegeven van het sterfelijk leven is dat ons geloof op de proef gesteld wordt. Soms krijgen we die beproevingen als we denken de dood in de ogen te kijken. Voor deze bange vrouw was een hevig stampend vliegtuig een van die momenten waarop we oog in oog komen te staan met de kracht van ons geloof.

Als we het over geloof hebben — het geloof dat bergen kan verzetten — hebben we het niet over geloof in het algemeen, maar geloof in de Heer Jezus Christus. We kunnen ons geloof in de Heer Jezus Christus sterken door over Hem te leren en onze godsdienst na te leven. De leer van Jezus Christus is door de Heer opgesteld om ons te helpen met het vergroten van ons geloof. In de huidige wereld betekent het begrip *godsdienst* veel verschillende dingen voor verschillende mensen.

Het woord *religie* betekent letterlijk ‘wederom binden’ of ‘herverbinden’ met God.¹ De vraag die we onszelf zouden kunnen stellen, luidt: ‘Zijn wij veilig verbonden met God, zodat ons geloof te zien is? Of zijn we aan iets anders verbonden? Ik heb bijvoorbeeld weleens op maandagochtend gesprekken gehoord over sportwedstrijden van de voorgaande zondag. Over sommige van die fanatieke fans heb ik me afgevraagd of hun ‘religie’ hen uitsluitend ‘herverbindt’ met de een of andere stuiterende bal.

We kunnen ons afvragen: waarin stellen wij ons geloof? In een team? In een merk? In een beroemdheid? Zelfs de beste teams kunnen verliezen. Beroemdheid kan afnemen. Er is er slechts Eén bij wie uw geloof altijd veilig is, en dat is de Heer Jezus Christus. En u moet uw geloof tonen!

God heeft in het *eerste* van zijn tien geboden gezegd: ‘Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.’² Hij heeft ook gezegd: ‘Vertrouw op Mij bij iedere gedachte; twijfel niet, vrees niet.’³ En toch zoeken zoveel mensen hun gemoedrust uitsluitend in hun banksaldo of nemen ze hun medemens als voorbeeld.

Clinici, academici en politici krijgen vaak een geloofstoets te doorstaan. Zullen zij bij het nastreven van hun

doelen blijf geven van hun religie, of zal die verborgen blijven? Zijn zij herverbonden met God of met de mens?

Ik kreeg tientallen jaren geleden zo'n toets te doorstaan toen een van mijn collega's aan de medische faculteit mij vermaande omdat ik mijn beroepskennis niet scheidde van mijn godsdienstige overtuiging. Hij stond erop dat ik die twee *niet* zou combineren. Maar hoe kon ik ze scheiden? Waarheid is waarheid! Zij is onscheidbaar, we kunnen geen enkel deel ervan terzijde schuiven.

Of waarheid nu uit een wetenschappelijk laboratorium of uit openbaring van God komt, alle waarheid komt van God. Alle waarheid maakt deel uit van het evangelie van Jezus Christus.⁴ En toch werd mij gevraagd om mijn geloof te verbergen. Ik voldeed niet aan het verzoek van mijn collega. Ik toonde mijn geloof!

In alle beroepen wordt een grote mate van accuratesse gevergd. Wetenschappers koesteren hun vrijheid van meningsuiting. Maar volledige vrijheid bestaat alleen als de mensen niet bepalen dat een deel van onze kennis taboe is.

Geestelijke waarheid is niet te negeren — met name goddelijke geboden. Het naleven van goddelijke

geboden brengt altijd zegeningen met zich mee! Het overtreden van goddelijke geboden brengt altijd verlies van zegeningen met zich mee!⁵

Er zijn zoveel problemen omdat de wereld bevolkt is met onvolmaakte mensen. Hun bedoelingen en verlangens worden sterk beïnvloed door hun geloof, of gebrek daaraan. Velen geven andere zaken meer prioriteit dan God. Sommigen betwisten dat godsdienst in het hedendaagse leven relevant is. Net als in elk ander tijdperk, zijn er ook nu mensen die de uitoefening van godsdienstvrijheid bspotten of afkeuren. Sommigen geven godsdienst zelfs de schuld van allerlei vormen van werelds kwaad. Toegegeven, er zijn tijden geweest dat er in de naam van godsdienst wreedheden zijn begaan. Maar naleven van de zuivere godsdienst van de Heer, ernaar streven een waar discipel van Jezus Christus te worden, is een levenswijze en een dagelijkse vorm van toewijding die goddelijke leiding oplevert. Als u uw godsdienst uitoefent, oefent u uw geloof uit. U geeft blijk van uw geloof.

De Heer wist dat zijn kinderen zouden moeten leren om Hem te vinden. 'Want eng is de poort, en smal de weg,' heeft Hij gezegd, 'die [tot de

verhoging] leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden.'⁶

De Schriften bieden ons een van de beste manieren om de juiste koers te vinden en aan te houden. Schriftuurlijke kennis biedt ook bescherming. In de loop van de geschiedenis heeft kraamvrouwenkoorts bijvoorbeeld het leven geëist van veel onschuldige moeders en baby's. Maar in het Oude Testament stonden de juiste beginselen voor het omgaan met patiënten die een infectie hadden, meer dan drieduizend jaar geleden geschreven!⁷ Veel mensen stierven omdat de mens in zijn zoektocht naar kennis verzuimd had acht te slaan op het woord van de Heer!

Mijn geliefde broeders en zusters, wat ontbreekt er aan ons leven als we ons 'te allen tijde laten leren, zonder ooit tot erkenning der waarheid te kunnen komen?'⁸ We kunnen veel kennis ontlenen aan de Schriften en inspiratie krijgen door het gelovige gebed.

Doen we dat, dan zal dat ons helpen met onze dagelijkse beslissingen. Vooral bij het uitvaardigen en ten uitvoer leggen van de wetten van de mens moeten Gods wetten altijd onze norm zijn. En in omstrede kwesties moeten we er allereerst naar streven om leiding van God te ontvangen.

We zouden ‘alle Schriften op onszelf [moeten toepassen], opdat zij ons tot nut en lering zouden strekken.’⁹ Het wordt gevaarlijk als we proberen delen van ons leven af te scheiden met uitdrukkingen als ‘mijn privéleven’ of zelfs ‘mijn beste beentje voorzetten’. Als men probeert zijn leven in zulke aparte vakjes in te delen, zal men nooit de volledige wasdom van zijn *ware* persoonlijke integriteit bereiken.

Als we in de verleiding komen om populair te zijn, kunnen we de publieke opinie meer voorrang geven dan het woord van God. Bij de vormgeving van plannen voor politieke campagnes en marketingstrategieën wordt uitgebreid gebruik gemaakt van peilingen van de publieke opinie. De uitslagen van die peilingen zijn informatief. *Maar* ze kunnen echt niet gebruikt worden als rechtvaardiging van ongehoorzaamheid aan Gods geboden! Zelfs als ‘iedereen het doet’, is verkeerd nooit goed. Kwaad, dwaling en duisternis worden nooit waarheid, zelfs al zijn ze populair. Dat staat in een Schriftuurlijke waarschuwing: ‘Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis.’¹⁰

Na de Eerste Wereldoorlog werd een schuin liedje populair. Het bevorderde onkuisheid en stelde dat vijftig miljoen mensen het niet fout konden hebben. Maar in feite kunnen vijftig miljoen mensen het *wel degelijk* fout hebben — helemaal fout. Onkuisheid is nog steeds immoreel in Gods ogen. Ooit zal Hij oordelen over al onze daden en verlangens.¹¹

Zet de angst en het ongeloof die in de huidige wereld zo alomtegenwoordig zijn eens af tegen het geloof en de moed van mijn geliefde dochter Emily, die nu aan de andere kant van de sluier leeft. Toen het leven haar door kanker aangetaste lichaam

ging verlaten, kon ze nauwelijks nog spreken. Maar met een glimlach op haar gezicht zei ze tegen me: ‘Papa, maak je geen zorgen over me. Ik weet dat het wel goed komt!’ Emily’s geloof was zichtbaar — helder zichtbaar — op dat ontroerende moment, precies toen we dat het hardste nodig hadden.

Deze prachtige moeder van vijf kinderen had volledig geloof in haar hemelse Vader, zijn plan, en het eeuwige welzijn van haar gezin. Ze was veilig hervverbonden met God. Ze was volledig trouw aan de verbonden die ze met de Heer en haar echtgenoot had gesloten. Ze hield van haar kinderen, maar haar gemoed was rustig, ondanks het op handen zijnde afscheid van hen. Ze had geloof in haar toekomst en hun toekomst, want ze had geloof in onze hemelse Vader en zijn Zoon.

President Thomas S. Monson heeft in 1986 gezegd: ‘Natuurlijk zullen we vrees het hoofd moeten bieden, spot doorstaan en tegenstand verduren. Maar laten we de moed hebben om de consensus te weerstaan, de moed om pal te staan voor principes. Moed, en niet de gulden middenweg, verdient de goedkeurende glimlach van God. [...] Bedenk dat iedereen angsten heeft, maar dat zij die [vol geloof] met hun angst omgaan ook moed hebben.’¹²

Die raad van president Monson is tijdloos! En dus smee ik u, geliefde broeders en zusters: vergroot uw geloof dag in dag uit op het pad naar uw eeuwige bestemming. Verkondig uw geloof! Toon uw geloof!¹³

Ik bid dat u veilig hervverbonden zult zijn met God, dat zijn eeuwige waarheden voor altijd in uw hart

gegrift zullen zijn. En ik bid dat u in uw leven altijd uw geloof zult tonen! In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Het woord *religie* is van Latijnse oorsprong: *re* betekent 'opnieuw', 'her-' of 'terug', en *ligie* komt waarschijnlijk van *ligare*, wat 'binden' of 'verbinden' betekent. Daaruit begrijpen wij dat religie 'gelovigen met God verbindt'.
2. Exodus 20:3. Bovendien heeft de Heer gezegd: 'Bekeert u, keert u af van uw afgoden en wendt u af van al uw gruwelen' (Ezechiël 14:6).
3. Leer en Verbonden 6:36.
4. Zie Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, geredigeerd door Edward L. Kimball (1982), p. 391.
5. Zie Mosiah 2:41; Leer en Verbonden 58:30–33; 82:10. Dit beginsel geldt voor iedereen, want er is 'bij God geen aanneming des persoons' (Handelingen 10:34; zie ook Moroni 8:12).
6. Leer en Verbonden 132:22.
7. Zie Leviticus 15:13.
8. 2 Timoteüs 3:7.
9. 1 Nephi 19:23.
10. Jesaja 5:20.
11. In de Schriften staat: 'Komt tot de Heer, de Heilige. Bedenkt dat zijn wegen rechtvaardig zijn. Zie, het pad voor de mens is smal, maar het ligt recht voor hem uit en de poortwachter is de Heilige Israëls; en Hij heeft daar geen knecht in dienst gesteld; en er is geen andere weg dan door de poort; want Hij kan niet worden misleid, aangezien Here God zijn naam is' (2 Nephi 9:41).
12. Thomas S. Monson, 'Courage Counts', *Ensign*, november 1986, p. 41. Bij een andere gelegenheid heeft president Monson deze inspirerende aansporing gegeven: 'Om een geweldig leven te leiden, moeten we het vermogen ontwikkelen om moeilijkheden moedig tegemoet te treden, teleurstellingen blijmoedig te ondergaan en beproevingen ootmoedig te overwinnen. [...] Wij zijn zoons en dochters van een levende God, naar wiens beeld wij zijn geschapen. [...] Wij kunnen die overtuiging niet echt hebben zonder sterk het gevoel van hernieuwde kracht te krijgen, de kracht om Gods geboden na te leven, de kracht om de verleidingen van Satan te weerstaan.' ('Yellow Canaries with Gray on Their Wings', *Ensign*, juli 1973, p. 43.)
13. 'Onthoud u van alle goddeloosheid' (Moroni 10:32). Vrees de mens niet meer dan God (zie Leer en Verbonden 3:7; 59:5).

Ouderling Richard G. Scott
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Ik heb u een voorbeeld gegeven'

Ons grootste voorbeeld ooit op aarde is onze Heiland, Jezus Christus. Hij nodigt ons uit om zijn volmaakte voorbeeld te volgen.

Als ik mijn plicht om het evangelie te verkondigen overpeins, denk ik soms aan de liefdevolle invloed van dierbaren die richting aan mijn geestelijke vooruitgang gegeven heeft. Mijn hemelse Vader heeft me op cruciale momenten met personen gezegend die met hun liefde mijn keuzes ten goede beïnvloed hebben. Zij gaven gehoor aan de oproep van de Heiland: 'Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet, gelijk Ik u gedaan heb.'¹

In mijn kinderjaren was mijn vader geen lid van de kerk en mijn moeder was minderactief. We woonden in Washington D.C. en mijn grootouders langs moeders kant woonden ruim vierduizend kilometer bij ons vandaan, in de staat Washington. Oma Whittle reisde een paar maanden na mijn achtste verjaardag naar de andere kant van het land om ons te bezoeken. Ze was bezorgd omdat mijn oudere broer en ik ons nog niet hadden laten dopen. Ik weet niet in hoeverre ze dit met mijn ouders had besproken, maar op zekere ochtend nam ze mijn broer en mij mee naar het park en vertelde ze ons hoe belangrijk ze de doop en regelmatig

naar de kerk gaan vond. Ik kan me niet meer herinneren wat ze precies zei, maar haar woorden wekten iets op in mijn hart en kort daarop lieten mijn broer en ik ons dopen.

Oma bleef ons steunen. Ik herinner me nog dat we haar altijd opbelden en om hulp vroegen als mijn broer of ik een toespraak in de kerk moesten houden. Een paar dagen later zat er dan een uitgeschreven toespraak in de brievenbus. Na een tijdje stapte ze over naar een samenvatting, waardoor we zelf meer moeite moesten doen.

Oma gebruikte net genoeg moed en respect om mijn vader te laten inzien hoe belangrijk het was dat hij ons op zondag naar de kerk bracht. Ze deed haar best om ons te laten inzien dat we het evangelie nodig hadden.

Maar bovenal wisten we dat oma van ons en van het evangelie hield. Ze was een fantastisch voorbeeld! Ik ben zo dankbaar dat ze in mijn kinderjaren tot me heeft getuigd. Zij heeft mijn koers voor eeuwig ten goede beïnvloed.

Toen ik jaren later aan de universiteit afstudeerde, werd ik verliefd op een prachtige jonge vrouw, Jeanene

Watkins. Ik had het gevoel dat zij ook van mij begon te houden. Toen we het op een avond over onze toekomst hadden, bracht ze heel voorzichtig een onderwerp ter sprake dat mijn leven voorgoed zou veranderen. Ze zei: 'Ik wil in de tempel trouwen met een getrouwe teruggekeerde zending.'

Ik had nog nooit echt overwogen om op zending te gaan. Die avond kreeg ik plots de motivatie om een zending te overwegen. Ik ging naar huis en kon aan niets anders meer denken. Ik lag de hele nacht wakker. Ik kon me de dag erna niet op mijn studie concentreren. Na veel gebed besliste ik om met mijn bisschop te spreken en met mijn zendingsvoorbereiding te beginnen.

Jeanene had me niet gevraagd om voor haar op zending te gaan. Maar ze hield genoeg van me om me haar overtuiging toe te vertrouwen en gaf me vervolgens de gelegenheid om de koers van mijn eigen leven te bepalen. We gingen allebei op zending en huwden daarna in de tempel. Jeanenes moed en toewijding aan haar geloof hebben ons verdere leven sterk beïnvloed. Ik ben er zeker van dat we ons huidige geluk niet hadden gevonden zonder haar sterke geloof in het beginsel om de Heer op de eerste plaats te zetten. Ze is een prachtig, rechtschapen voorbeeld!

Oma Whittle en Jeanene hielden genoeg van me om me te vertellen dat de evangelieverordeningen ontvangen en mijn hemelse Vader dienen mij tot zegen zouden zijn. Geen van beiden dwong me of gaf me een schuldgevoel over mezelf. Ze hielden gewoon van mij en van hun hemelse Vader. Ze wisten allebei dat Hij meer van mijn leven kon maken dan ik zelf kon. Ze hielpen me met moed en liefde op weg naar het grootste geluk.

Hoe kan ieder van ons zo'n grote invloed uitoefenen? We moeten oprecht houden van wie we ten goede willen beïnvloeden. Daardoor krijgen zij vertrouwen in Gods liefde. Voor velen is geloof ontwikkelen in een hemelse Vader die hen volmaakt liefheeft, de eerste stap die ze moeten zetten om het evangelie te aanvaarden. Het is makkelijker om dat geloof te ontwikkelen als ze vrienden of familieleden hebben die op vergelijkbare wijze van hen houden.

Als ze vertrouwen op uw liefde, kunnen ze geloof in Gods liefde ontwikkelen. Vervolgens kunt u hen tot zegen zijn door hun met liefde en zorg te vertellen over levenslessen die u geleerd hebt, ervaringen die u gehad hebt en beginselen die u gevolgd hebt om uw eigen problemen op te lossen. Toon uw oprechte interesse in hun welzijn en getuig vervolgens van het evangelie van Jezus Christus.

U kunt hen helpen op manieren die gebaseerd zijn op evangeliebeginselen en -leerstellingen. Spoor uw dierbaren aan om uit te zoeken wat de Heer wil dat ze doen. U kunt dit bijvoorbeeld doen door hun vragen te stellen om hen te laten nadenken en hun dan voldoende tijd te geven — uren, dagen, maanden, of langer — om zelf antwoorden te bedenken. U moet hen misschien leren hoe ze kunnen bidden en de antwoorden op hun gebeden kunnen herkennen. Vertel ze dat de Schriften cruciale hulpmiddelen bij het ontvangen en herkennen van antwoorden zijn. Zo bereidt u hen voor op toekomstige gelegenheden en beproevingen.

Gods doel is 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'² Dat is de basis van alles wat we doen. Soms zijn we zo druk in de weer met onze interesses of verliezen we onszelf in het alledaagse

leven dat we Gods doeleinden uit het oog verliezen. Als u zich voortdurend op de grondbeginselen concentreert, begrijpt u wat u moet doen, brengt u meer vruchten voort voor de Heer, en bent u zelf gelukkiger.

Als u zich op de grondbeginselen van het heilsplan concentreert, doet u meer moeite om anderen over het evangelie te vertellen, omdat u het eeuwige belang van de evangelieverordeningen inziet. U verkondigt uw overtuiging dan op zo'n manier dat uw vrienden geestelijk opgebouwd willen worden. U geeft uw vrienden het verlangen om de naam van Christus op zich te nemen en al zijn geboden te onderhouden.

Onthoud dat de bekering van personen maar een deel van het werk is. Probeer steeds gezinnen te sterken. Houd bij uw onderricht het belang voor ogen van gezinnen die in de tempel verzegeld worden. Bij sommige gezinnen kan dat jaren duren. Dat was het geval bij mijn ouders. Vele jaren na mijn doop liet mijn vader zich dopen, en later werd ons gezin in de tempel verzegeld. Mijn vader is in de tempel verzegelaar geweest en mijn moeder diende er samen met hem. Als u de verzegelverordeningen voor

ogen houdt, helpt u met de opbouw van Gods koninkrijk op aarde.

Denk eraan dat u eerst van hen moet houden om ze met uw invloed te kunnen helpen. De invloed van oma Whittle en mijn vrouw, Jeanene, zou verwaarloosbaar geweest zijn, als ik niet eerst geweten had dat ze van me hielden en het beste met me voor hadden.

Het is ook belangrijk dat u hun vertrouwen geeft. Sommige mensen lijken misschien moeilijk te vertrouwen, maar probeer het toch. De kinderen van onze hemelse Vader

Sydney (Australië)

zijn tot wonderbaarlijke dingen in staat als ze vertrouwen krijgen. Ieder van Gods kinderen op aarde heeft voor het plan van de Heiland gekozen. Vertrouw erop dat ze dat weer doen als ze daartoe de gelegenheid krijgen.

Vertel hun over beginselen die ze kunnen gebruiken om op de weg naar het eeuwige leven voorwaarts te streven. Onthoud dat ieder van ons regel op regel vooruitgang maakt. Toen u het evangelie leerde begrijpen, hebt u datzelfde patroon gevolgd. Verkondig het evangelie in *eenvoud*.

Uw persoonlijke getuigenis van de verzoening van Jezus Christus is een krachtig hulpmiddel. Gebed, het Boek van Mormon en de andere Schriften, en uw eigen toewijding aan de priesterschapsverordeningen zijn uw aanvullende hulpbronnen. Ze bevorderen stuk voor stuk de leiding van de Geest, die voor u zo cruciaal is om op te vertrouwen.

Om doeltreffend te zijn en te doen wat Christus heeft gedaan³, concentreert u zich op dit basisbeginsel van het evangelie: *de verzoening van Jezus Christus maakt het ons mogelijk om meer op onze hemelse Vader te lijken, zodat we als gezin voor eeuwig samen kunnen zijn.*

De verzoening van Jezus Christus is de allerbelangrijkste leerstelling van onze godsdienst. Getuig bij elke gelegenheid van de Heiland en de kracht van zijn zoenoffer. Gebruik Schriftteksten over Hem die aantonen waarom Hij voor iedereen het volmaakte voorbeeld is.⁴ U zult ijverig moeten studeren. Wees niet zo druk in de weer met onbelangrijke zaken dat u de leer en leerstellingen van de Heer links laat liggen. Als u de leer goed begrijpt, kunt u de waarheid krachtig verkondigen aan anderen die er behoefte aan hebben.

We dienen onze hemelse Vader het beste als we anderen op rechtschapen wijze beïnvloeden en dienen.⁵ Ons grootste voorbeeld ooit op aarde is onze Heiland, Jezus Christus. Zijn aardse bediening bestond uit anderen onderwijzen, dienen en liefhebben. Hij ging om met mensen die zijn gezelschap onwaardig geacht werden. Hij had ieder van hen lief. Hij zag hun noden en leerde hun zijn evangelie. Hij nodigt ons uit om zijn volmaakte voorbeeld te volgen.

Ik weet dat zijn evangelie in dit leven tot gemoedsrust en geluk leidt. Laten we doen wat Hij deed door anderen die het schitterende licht van het evangelie nog niet omarmd hebben onze liefde en ons vertrouwen te schenken en hun de waarheid te verkondigen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 13:15.

2. Mozes 1:39.

3. Zie Johannes 13:15.

4. Zie bijvoorbeeld: Lucas 22:39–46; Johannes 8:3–11; Filippenzen 4:13; Jakobus 5:15–16; 1 Johannes 1:7; 2 Nephi 1:15; 2; 25:17–30; 31; Jakob 4; Alma 7; 42; 3 Nephi 11–30; Moroni 10:32–33; Leer en Verbonden 18:10–16; 19:13–19; 29:3; 88:1–13; 138:2–4; Mozes 5:6–12.

5. Zie Matteüs 22:35–40; Mosiah 2:17.

Ouderling Robert D. Hales

van het Quorum der Twaalf Apostelen

‘Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren’

Onze keuzevrijheid gebruiken om te gehoorzamen betekent het goede doen, wat de gevolgen ook zijn.

Broeders en zusters, van alle lessen die we uit het leven van de Heiland leren, is niets duidelijker en krachtiger dan de les van gehoorzaamheid.

Het voorbeeld van de Heiland

In de voorsterfelijke raadsvergadering in de hemel kwam Lucifer in opstand tegen het plan van onze hemelse Vader. Zij die Lucifer volgden, maakten daarmee een eind aan hun eeuwige vooruitgang — kijk dus uit wie u volgt!

Toen uitte Jezus zijn voornemen om te gehoorzamen: ‘Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig!’¹ Gedurende zijn hele bediening ‘onderging [Hij] verzoeken, maar sloeg er geen acht op’.² Ook ‘heeft Hij [...] gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden’.³

Omdat onze Heiland gehoorzaam was, heeft Hij verzoening voor onze zonden gebracht, zodat wij zullen opstaan uit de dood en naar onze hemelse Vader kunnen terugkeren, die wist dat wij fouten zouden maken

terwijl wij op aarde gehoorzaamheid zouden leren. Wanneer wij gehoorzamen, aanvaarden wij zijn offer, want wij geloven dat door de verzoening van Jezus Christus de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten, verordeningen en geboden van het evangelie.⁴

Jezus leerde ons gehoorzaamheid in eenvoudige, duidelijke taal: ‘Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren’⁵ en ‘Kom hier, volg Mij.’⁶

Bij onze doop nemen wij ‘de naam van Christus op [ons]’ en gaan wij ‘met God het verbond [aan] dat [w]ij tot het einde van [ons] leven gehoorzaam zul[le]n zijn’.⁷ Elke zondag hernieuwen wij dat doopverbond door van het avondmaal te nemen en te betuigen dat wij gewillig zijn de geboden te onderhouden. Wij vragen vergeving voor alle gedachten, gevoelens of daden die niet stroken met de wil van onze hemelse Vader. Als wij ons bekeren door ons van ongehoorzaamheid af te wenden en weer te gaan gehoorzamen, tonen wij onze liefde voor Hem.

Soorten gehoorzaamheid

Naarmate wij het evangelie naleven, neemt ons begrip van gehoorzaamheid toe. Nu en dan komen we wellicht in de verleiding om 'gehoorzaamheid naar de natuurlijke mens' aan de dag te leggen, waarbij we ongehoorzaam Gods wet verwerpen en onze wijsheid,

onze verlangens of zelfs populariteit de voorkeur geven. Dit wordt door velen op grote schaal toegepast, zodat deze kromme vorm van gehoorzaamheid Gods normen in onze cultuur en in onze wetten aan de kant schuift.

Wij maken ons als leden wellicht ook wel eens schuldig aan 'selectieve

gehoorzaamheid'. Wij beweren dan God lief te hebben en God te eren, maar kiezen uit welke van zijn geboden en leringen — en de leringen en raadgevingen van zijn profeten — wij volledig willen volgen.

Sommigen gehoorzamen selectief omdat zij niet alle redenen van een gebod kunnen begrijpen, net zoals kinderen niet altijd de redenen voor de raad en regels van hun ouders begrijpen. Maar we weten altijd waarom we de profeten volgen, want dit is de Kerk van Jezus Christus, en de Heiland geeft zijn profeten in alle bedelingen aanwijzingen.

Gaan we gehoorzaamheid beter begrijpen, dan herkennen wij de essentiële rol van de keuzevrijheid. In de hof van Getsemane bad Jezus drie-maal tot zijn Vader in de hemel: 'Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.'⁸ God deed de keuzevrijheid van de Heiland niet teniet, maar stuurde wel genadig een engel om zijn geliefde Zoon te sterken.

De Heiland stond voor nog een beproeving op Golgota, waar Hij legioenen engelen had kunnen oproepen om Hem van het kruis af te halen. Hij koos er echter voor om gehoorzaam tot het einde te volharden en zijn zoenoffer te volbrengen, ook al betekende dat immens lijden en zelfs de dood.

Geestelijk volwassen gehoorzaamheid is 'gehoorzaamheid als die van de Heiland'. Die wordt gemotiveerd door oprechte liefde voor onze hemelse Vader en zijn Zoon. Wanneer wij gewillig gehoorzamen, zoals de Heiland deed, koesteren wij de woorden van onze hemelse Vader: 'Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.'⁹ En wij zien ernaar uit om bij het binnentreden van de tegenwoordigheid van onze hemelse

Vader te horen: 'Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, [...] ga in tot het feest van uw heer.'¹⁰

Onze keuzevrijheid gebruiken om te gehoorzamen betekent het goede doen, wat de gevolgen ook zijn.¹¹ Dat vereist zelfbeheersing en schept zelfvertrouwen, eeuwig geluk en voldoening voor ons en, door ons voorbeeld, voor mensen om ons heen. Er komt ook altijd een persoonlijke, diepgevoerde vastberadenheid bij kijken om priesterschapsleiders te steunen en hun leringen en raad op te volgen.

Gevolgen

Bij onze keuze om wel of niet te gehoorzamen, is het altijd nuttig om bij de gevolgen van onze keuzes stil te staan. Begrepen Lucifer en zijn volgelingen de gevolgen van hun keuze om het plan van onze hemelse Vader te verwerpen? Zo ja, waarom maakten ze dan zo'n slechte keuze? Wij kunnen ons eveneens afvragen: waarom kiest iemand voor ongehoorzaamheid als hij de eeuwige gevolgen van zonde kent? De Schriften geven het antwoord: de reden waarom Kaïn en sommige andere kinderen van Adam en Eva ongehoorzaamheid verkozen, is: 'Zij hadden Satan meer lief dan God.'¹²

Onze liefde voor de Heiland is de sleutel tot gehoorzaamheid zoals die van de Heiland. Met ons streven naar gehoorzaamheid in de huidige wereld, verklaren wij onze liefde en ons respect voor alle kinderen van onze hemelse Vader. Toch kunnen wij ondanks die liefde voor anderen Gods geboden niet veranderen, die immers voor ons welzijn gegeven zijn! Het gebod 'gij zult niet [...] doden, noch iets dergelijks doen'¹³ is bijvoorbeeld gebaseerd op geestelijke wetten die alle kinderen van God, ook die nog niet geboren zijn, beschermen. Wij weten al heel lang

uit ervaring dat als wij die wetten veronachtzamen, er onmetelijk verdriet zal volgen. Toch vinden velen het aanvaardbaar om het leven van een ongeborn kind uit voorkeur of gemakzucht te beëindigen.

Ongehoorzaamheid goedpraten, verandert de geestelijke wetten of de gevolgen ervan niet, maar leidt tot verwarring, instabiliteit, afdwalen op vreemde wegen, verloren raken en hartzeer. Als discipelen van Christus hebben wij een heilige plicht om zijn wetten en geboden en de verbonden die we op ons nemen hoog te houden.

In december 1831 werd enkele kerkleiders gevraagd om vijandelijke gevoelens jegens de kerk te sussen. Bij monde van de profeet Joseph Smith gaf de Heer hun de volgende ongewone, zelfs verrassende aanwijzingen:

'Brengt uw vijanden tot zwijgen; roept hen op om u zowel in het openbaar als in afzondering te treffen. [...]

'Welnu, laten zij hun sterke bewijzen tegen de Heer aanvoeren.

'[...] Geen enkel wapen dat tegen u wordt gesmeed, zal succes hebben; 'en indien enig mens zijn stem tegen u verheft, zal hij in de door Mij bestemde tijd tot zwijgen worden gebracht.

'Welnu, onderhoud mijn geboden; zij zijn waar en betrouwbaar.'¹⁴

Lessen in de Schriften

In de Schriften staan veel voorbeelden van profeten die de lessen van gehoorzaamheid uit eigen ervaring hebben geleerd.

Joseph Smith leerde de gevolgen kennen van zwichten voor de druk van zijn weldoener, vriend en schrijver Martin Harris. Op Martins herhaalde verzoek vroeg Joseph de Heer toestemming om de eerste 116 manuscriptpagina's van het Boek van Mormon uit te lenen, zodat Martin ze aan zijn familie kon tonen. De Heer zei Joseph echter het verzoek af te wijzen. Martin smeekte Joseph om het nogmaals aan de Heer te vragen. Na Josephs derde verzoek gaf de Heer toestemming om

vijf bepaalde mensen het manuscript te laten inzien. 'Met een uiterst plechtig verbond verplichtte Martin zich deze afspraak na te komen. Toen hij thuis kwam, en er druk op hem werd uitgeoefend, vergat hij zijn eed en liet hij ook anderen het manuscript zien, met het gevolg dat het door list en bedrog uit zijn handen verdween'¹⁵ en verloren raakte. Als gevolg daarvan werd Joseph door de Heer gekastijd en kreeg hij geen toestemming om het Boek van Mormon verder te vertalen. Joseph betreurde zijn overtreding en bekeerde zich ervan dat hij voor de druk van anderen gezwicht was. Na enige tijd mocht Joseph zijn vertaalwerk hervatten. Joseph leerde een waardevolle les van gehoorzaamheid die hem de rest van zijn leven bij zou blijven!

De profeet Mozes levert nog een voorbeeld. Toen Mozes gehoorzaam een Ethiopische tot vrouw nam, spraken Mirjam en Aäron zich tegen hem uit. Maar de Heer wees hen terecht, zeggende: 'Van mond tot mond

spreek Ik met [Mozes].'¹⁶ De Heer gebruikte dit ongelooflijke voorval om leden van de kerk in onze bedeling iets te leren. In 1830 beweerde Hiram Page openbaring voor de hele kerk te ontvangen. De Heer wees hem terecht en leerde de heiligen: 'Gij zult gehoorzaam zijn aan de dingen die Ik [Joseph] zal geven, evenals Aäron,'¹⁷ 'want hij ontvangt ze gelijk Mozes.'¹⁸

Gehoorzaamheid levert zegeningen op, 'en wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond'.¹⁹

Gehoorzaamheid wordt door voorbeeld onderricht. Wij onderwijzen onze kinderen door onze levenswijze: 'Leer wijsheid in uw jeugd; ja, leer in uw jeugd de geboden Gods te onderhouden.'²⁰

Gehoorzaamheid maakt ons gestaag sterker en stelt ons in staat om toekomstige moeilijkheden en beproevingen trouw te doorstaan. Gehoorzaamheid

in Getsemane bereidde de Heiland voor om op Golgota te gehoorzamen en tot het einde toe te volharden.

Geliefde broeders en zusters, de woorden van Alma geven uiting aan de gevoelens van mijn hart:

'En nu, mijn geliefde broeders, ik heb u deze dingen gezegd om u wakker te schudden tot een besef van uw plicht jegens God, opdat gij schuldeloos voor zijn aangezicht zult wandelen. [...]

'En nu wil ik dat gij ootmoedig zijt, en onderworpen en zachtmoedig, [...] te allen tijde nauwgezet in het onderhouden van de geboden Gods.'²¹

Ik geef u mijn bijzondere getuigenis dat onze Heiland leeft. Daar Hij gehoorzaam was, zal 'alle knie [...] zich buigen en alle tong [...] belijden dat Hij [onze Heiland] is'.²² Mogen wij Hem zo zeer liefhebben en zo volledig in Hem geloven dat ook wij gehoorzamen, zijn geboden onderhouden en bij Hem terugkeren om eeuwig in het koninkrijk van onze God te wonen. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 4:2.
2. Leer en Verbonden 20:22.
3. Hebreeën 5:8.
4. Zie Geloofsartikelen 1:3.
5. Johannes 14:15.
6. Lucas 18:22.
7. Mosiah 5:8.
8. Matteüs 26:39; zie ook vss. 42, 44.
9. Matteüs 3:17; zie ook 3 Nephi 11:7.
10. Matteüs 25:21.
11. Zie 'Strijd voor het recht', *Lofzangen*, nr. 161.
12. Mozes 5:13.
13. Leer en Verbonden 59:6.
14. Leer en Verbonden 71:7-11.
15. Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, (1922) p. 65; zie ook Leer en Verbonden 3.
16. Numeri 12:8.
17. Leer en Verbonden 28:3.
18. Leer en Verbonden 28:2.
19. Leer en Verbonden 130:21; zie ook vers 20.
20. Alma 37:35.
21. Alma 7:22-23.
22. Mosiah 27:31.

Ouderling Claudio D. Zivic
van de Zeventig

Laten we niet het verkeerde pad nemen

Ik bid dat we het pad nooit uit het oog verliezen en steeds met de hemel verbonden blijven.

Een jongetje was op de piano aan het oefenen toen een verkoper hem door het raam zag en vroeg: 'Is je moeder thuis?'

Het kind antwoordde: 'Wat denkt u zelf?'

Onze vijf lieve kinderen kunnen pianospelen dankzij de motivatie van mijn vrouw! Als de pianoleraar bij ons thuis arriveerde, verstopte onze zoon Adrián zich altijd omdat hij geen les wilde. Maar op een dag gebeurde er iets fantastisch! Hij begon zoveel van muziek te houden dat hij uit zichzelf bleef oefenen.

Het zou fantastisch zijn als wij dat punt konden bereiken in ons bekeeringsproces. Het zou geweldig zijn als we in ons hart het verlangen hadden om de geboden te onderhouden zonder dat iemand er ons steeds op moest wijzen, en we de vaste overtuiging hadden dat we, als we het goede pad volgen, de in de Schriften beloofde zegeningen zullen krijgen.

Enkele jaren geleden bezochten mijn vrouw, onze dochter, Evelin, een vriend en ik nationaal park Arches. Een van de bekendste natuurlijke bogen daar is Delicate Arch. We besloten om twee kilometer de berg

op te klimmen om de boog te bereiken.

We begonnen heel enthousiast aan onze tocht, maar na een kort stukje wilden de anderen al uitrusten. Ik wilde mijn doel erg graag bereiken en besloot om alleen verder te gaan. Ik lette niet op het pad dat ik hoorde te volgen en bleef in het spoor van een man voor me die met veel zekerheid verder leek te gaan. Het pad

werd alsmaar moeilijker te volgen, en ik moest van de ene rots naar de andere springen. Gezien de moeilijkheid wist ik zeker dat de vrouwen in mijn groepje er nooit zouden komen. Plots zag ik Delicate Arch, maar tot mijn grote verbazing merkte ik dat ik er niet bij kon.

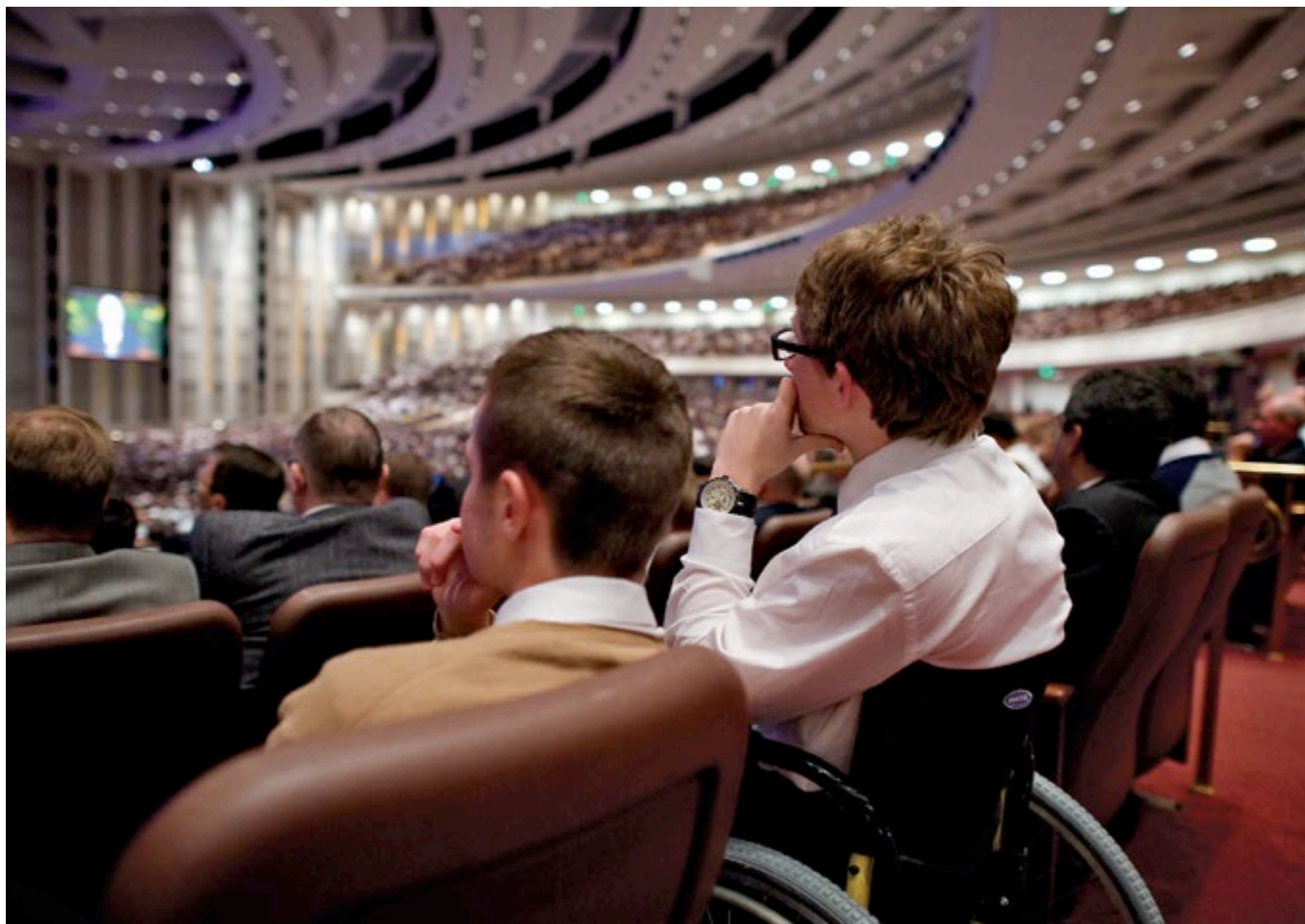
Enorm gefrustreerd besloot ik terug te keren. Ik wachtte ongeduldig tot we elkaar weer troffen. Ik vroeg meteen: 'Hebben jullie Delicate Arch bereikt?' Ze vertelden me opgewekt dat ze die inderdaad bereikt hadden. Ze legden uit dat ze voorzichtig en met de nodige moeite de wegwijzers gevolgd hadden en hun doel bereikt hadden.

Helaas had ik het verkeerde pad genomen. Wat een geweldige les leerde ik die dag!

We nemen zo vaak het verkeerde pad en laten ons door de trends van de wereld leiden. We moeten ons voortdurend afvragen of we daders van het woord van Jezus Christus zijn.

Er staat een prachtige leerstelling in Johannes:

‘Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft.

‘Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen’ (Johannes 15:4–5, HSV).

Deze gelijkenis toont aan dat we een nauwe, allesoverstijgende band met Jezus Christus hebben en dat Hij ieder van ons belangrijk vindt. Hij is de wortel en de stam die het levende water naar ons toeleiden, het levenssap dat ons voedt zodat we veel vrucht kunnen voortbrengen. Jezus Christus heeft ons zo onderricht dat we als ranken — wezens die afhankelijk van Hem zijn — de waarde van zijn leringen niet zouden onderschatten.

Er zijn fouten die zo ernstig zijn dat ze ons voorgoed van het goede pad af leiden als we ze niet tijdig rechtzetten.

Als we ons bekeren en terechtwijzing aanvaarden, kunnen deze ervaringen ons nederig maken, aansporen tot verandering en dichter tot onze hemelse Vader brengen.

Ter illustratie wil ik een van de aangrijpendste ervaringen van de profeet Joseph Smith aanhalen. Door deze ervaring leert de Heiland ons beginselen van onschatbare waarde die we ons hele leven lang dienen te onthouden. Ik heb het over Martin Harris die de 116 pagina’s van het eerste deel van de vertaling van het Boek van Mormon kwijtraakte.

Nadat de profeet zich bekeerd had omdat hij Gods raad niet had opgevolgd, ontving hij de openbaring in afdeling 3 van de Leer en Verbonden (zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], pp. 75–76). Ik wil de nadruk leggen op drie beginselen uit de verzen 1 t/m 10, die we nooit mogen vergeten:

1. De werken en de doeleinden van God kunnen niet worden verijdeld.
2. We moeten de mens niet meer vrezen dan God.
3. We moeten ons voortdurend bekeren.

In vers 13 somt de Heer vier dingen op die we nooit mogen doen:

1. De raadgevingen van God als niets achten.
2. De heiligste beloften die voor het aangezicht van God worden gedaan, verbreken.
3. Op ons eigen oordeel vertrouwen.
4. Op onze eigen wijsheid roemen.

Ik bid dat we het pad nooit uit het oog verliezen en steeds met de hemel verbonden blijven, zodat de stromingen van de wereld ons niet meevoeren.

Als u het pad van de Heer — op welk punt dan ook — verlaat, zult

u pijn en wroeging voelen omdat u de raadgevingen van God als niets geacht hebt, de heiligste beloften die voor het aangezicht van God gedaan werden, verbroken hebt, op uw eigen oordeel vertrouwd, of op uw eigen wijsheid geroemd hebt.

Als dat gebeurt, vermaan ik u om u te bekeren en het goede pad weer te bewandelen.

Op zekere dag belde een jongen zijn grootvader op om hem een fijne verjaardag te wensen. Hij vroeg hem hoe oud hij nu was. De grootvader antwoordde dat hij zeventig jaar geworden was. Zijn kleinzoon dacht even na en vroeg toen: 'Opa, bent u wel bij één begonnen?'

In onze jeugd denken we dat we nooit oud zullen worden; we staan niet stil bij de dood — dat overkomt alleen heel erg oude mensen — en zover zijn we nog lang niet. De tijd gaat voorbij, maanden en seizoenen vervagen, rimpels verschijnen, energie neemt af, we moeten vaker naar de dokter enzovoort.

Er komt een dag waarop we onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus, weer zullen ontmoeten. Ik bid dat we Hem bij die heilige en sublieme gebeurtenis zullen herkennen door onze kennis van Hem en omdat we zijn leringen gehoorzaamd hebben. Hij zal ons de wonden in zijn handen en voeten tonen, en we zullen Hem omhelzen en huilen van geluk omdat we zijn pad gevolgd hebben.

Ik getuig tot alle einden der aarde dat Jezus Christus leeft. Hij spoort ons aan: 'Luistert, o gij natiën der aarde en hoort de woorden van die God die u gemaakt heeft' (LV 43:23). Mogen wij de boodschap van 'die God die [ons] gemaakt heeft' vatten, gehoorzamen, begrijpen en correct interpreteren zodat we niet van zijn pad afdwalen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling W. Craig Zwick
van de Zeventig

Wat vind jij?

Ik smeed u om deze vraag met medeleven voor andermans situatie te stellen: 'Wat vind jij?'

41 jaar geleden kroop ik achter het stuur van een vrachtwagen. Mijn mooie vrouw, Jan, en onze baby, Scotty, vergezelden me. We vervoerden een zware lading bouw materiaal en reden door verschillende staten.

In die tijd was het niet verplicht om een veiligheidsgordel om te doen en er bestonden nog geen autozitjes autostoeltjes voor baby's. Mijn vrouw hield ons zoontje dus gewoon op schoot. Ik had uit haar opmerking 'We zitten wel érg hoog' moeten afleiden dat ze ongerust was.

Toen we afdaalden door de welbekende Donner Pass, een steil stuk snelweg, werd de bestuurscabine plots en onverwachts gevuld met dikke rook. De rook belemmerde het zicht en we konden moeilijk ademhalen.

Zo'n grote vrachtwagen stopt niet meteen als je op de rem trapt. Ik probeerde het voertuig wanhopig tot stilstand te brengen door op de motor af te remmen.

Toen ik de vrachtwagen aan de kant wilde zetten, maar nog vóór we tot stilstand kwamen, deed mijn vrouw het portier open en sprong met ons kindje in haar armen uit de cabine. Ik keek hulpeloos toe hoe ze over de grond rolden.

Zodra de vrachtwagen helemaal stil stond, sprong ik uit de rokende

cabine. Ik rende vol adrenaline over de stenen en het onkruid en sloeg mijn armen om hen heen. Jans onderarmen en ellebogen waren gekneusd en bloedden, maar zij en ons kindje leefden gelukkig nog. Ik hield ze stevig vast terwijl het stof aan de kant van de snelweg weer ging liggen.

Toen mijn hartslag kalmeerde en ik weer op adem kwam, riep ik: 'Hoe kom je er in hemelsnaam bij?' Besef je niet hoe gevaarlijk dat was? Je had wel dood kunnen zijn!

De tranen liepen over haar met rook bevelkte wangen. Ze keek me aan en zei iets wat me erg diep raakte en nog steeds in mijn oren klinkt: 'Ik probeerde gewoon ons zoontje in veiligheid te brengen.'

Op dat ogenblik besepte ik dat zij dacht dat de motor in brand stond en bang was dat de vrachtwagen zou ontploffen en we zouden sterven. Ik wist echter dat het een elektrisch defect was — gevaarlijk, maar niet dodelijk. Ik keek naar mijn geliefde echtgenote, die zachtjes het hoofdje van onze baby schoon wreef, en vroeg me af wat voor vrouw zoiets moedigs zou doen.

Deze situatie had emotioneel even gevaarlijk als het motordefect kunnen zijn. Nadat we elkaar enige tijd genegeerd hadden, omdat we beiden dachten dat het de schuld van de ander

was, vertelden we elkaar uiteindelijk welke knagende gevoelens er achter de felle uitbarstingen zaten. Doordat we onze liefde en bezorgdheid om elkaars veiligheid uitten, voorkwamen we dat het gevaarlijke voorval ons dierbare huwelijk verwoestte.

Paulus heeft gewaarschuwd: ‘Geen liederlijk woord kome uit uw mond, maar [alleen] een goed (woord) [...] tot opbouw [...] opdat zij, die het horen, genade ontvangen’ (Efeziërs 4:29). In zijn woorden weerklinkt een zekere zuiverheid.

Wat betekent de zinsnede ‘geen liederlijk woord’ voor u? We ervaren allemaal regelmatig gevoelens van woede — onze eigen, maar ook die van anderen. We zien in het openbaar soms onbeteugelde woede-uitbarsting. Dat komt voor als er een soort emotionele ‘kortsluiting’ optreedt bij sportwedstrijden, in de politiek en zelfs thuis.

Kinderen spreken hun geliefde ouders soms erg scherp toe. Huwelijkspartners, die de mooiste en tederste ervaringen met elkaar gedeeld hebben, verliezen hun verstand en geduld en verheffen hun stem. Hoewel we verbondskinderen van onze liefdevolle hemelse Vader zijn, hebben

we allemaal weleens spijt gehad omdat we een ander te snel geoordeeld hebben en kwetsende woorden gebruikt hebben voordat we andermans standpunt begrepen. Ieder van ons heeft wel eens gezien hoe kwetsende woorden een gevaarlijke situatie kritiek kunnen maken.

Het Eerste Presidium heeft onlangs in een brief verklaard: ‘Het evangelie van Jezus Christus leert ons om alle mensen lief te hebben en vriendelijk en beleefd met hen om te gaan — ook als we een andere mening hebben.’ (Brief van het Eerste Presidium, 10 januari 2014.) Wat een goede raad dat we beleefd met elkaar kunnen en moeten omgaan, vooral als ieder een ander standpunt heeft.

In Spreuken geeft Salomo ons deze raad: ‘Een zacht antwoord keert de grimmigheid af, maar een krenkend woord wekt de toorn op’ (Spreuken 15:1). Een ‘zacht antwoord’ is een beredeneerd antwoord — beteugete woorden uit een nederig hart. Dat betekent niet dat we nooit openhartig mogen zijn of dat we onze leerstellingen aan de kant moeten zetten. Woorden met een krachtige boodschap kunnen zacht van aard zijn.

In het Boek van Mormon vinden

we nog een frappant voorbeeld van bekrachtigende taal in een echtelijke ruzie. De zonen van Sariah en Lehi waren teruggestuurd naar Jeruzalem om de koperen platen op te halen en waren nog niet teruggekeerd. Sariah vermoedde dat haar zonen in gevaar waren. Ze was woedend en moest iemand de schuld geven.

Luister wat Nephi over dit voorval zegt: ‘Want [mijn moeder] had verondersteld dat wij in de wildernis waren omgekomen; en ook had zij mijn vader verwijten gemaakt door hem te zeggen dat hij een man van visioenen was, zeggende: Zie, gij hebt ons uit ons erfland weggevoerd, en mijn zoons zijn niet meer, en wij komen om in de wildernis’ (1 Nephi 5:2).

Laten we ons nu eens indenken hoe Sariah zich gevoeld moet hebben. Ze was enorm ongerust over haar twistzieke zonen die terugkeerden naar de plek waar haar man met de dood bedreigd was. Ze had haar comfortabele thuis en vrienden voor een tent in een eenzame wildernis verruild op een leeftijd dat ze nog kinderen kon krijgen. Tot het uiterste van haar angsten gedreven, lijkt het wel of Sariah heldhaftig, maar misschien niet rationeel, uit een voortrazende

vrachtwagen sprong om haar gezin te beschermen. Ze uitte haar gerechtvaardigde bezorgdheid tegen haar man en gebruikte daarbij boze, twijfelende en beschuldigende taal — een taal die de hele mensheid blijkbaar verrassend vloeiend spreekt.

De profeet Lehi luisterde naar de angst die ten grondslag lag aan haar woede. Waarna hij vol discipline en medeleven reageerde. Eerst gaf hij toe hoe de situatie er vanuit haar standpunt uitzag: 'En [...] mijn vader sprak [tot haar], zeggende: Ik weet dat ik een man van visioenen ben [...] doch [als ik] in Jeruzalem [was] gebleven [zouden we] met mijn broeders zijn omgekomen (1 Nephi 5:4).

Vervolgens pakte haar man haar bezorgdheid om het welzijn van haar zonen aan, zoals de Heilige Geest ongetwijfeld tot hem getuigde. Hij zei:

'Maar zie, ik heb een land van belofte gekregen en in die dingen verheug ik mij; ja, en ik weet dat de Heer mijn zoons uit de handen van Laban zal bevrijden. [...]

'En met dergelijke taal troostte mijn vader [...] mijn moeder [...] aangaande ons' (1 Nephi 5:5–6).

Vandaag de dag moeten de mensen respect voor elkaar leren ontwikkelen

om de grote kloven tussen verschillende geloofsovertuigingen, gedragingen en tegenstrijdige belangen te overbruggen. Het is onmogelijk om exact te weten wat er in elkaars hart en verstand omgaat of om de omstandigheden van onze individuele beproevingen en keuzes volkomen te begrijpen.

Maar wat zou er gebeuren met het 'liederlijk woord' waar Paulus het over heeft als we ons eerst medelevend naar een ander toe opstellen? Ik ben me volkomen bewust van mijn eigen onvolmaaktheden en scherpe kantjes, maar ik smeed u om deze vraag met medeleven voor andermans situatie te stellen: 'Wat vind jij?'

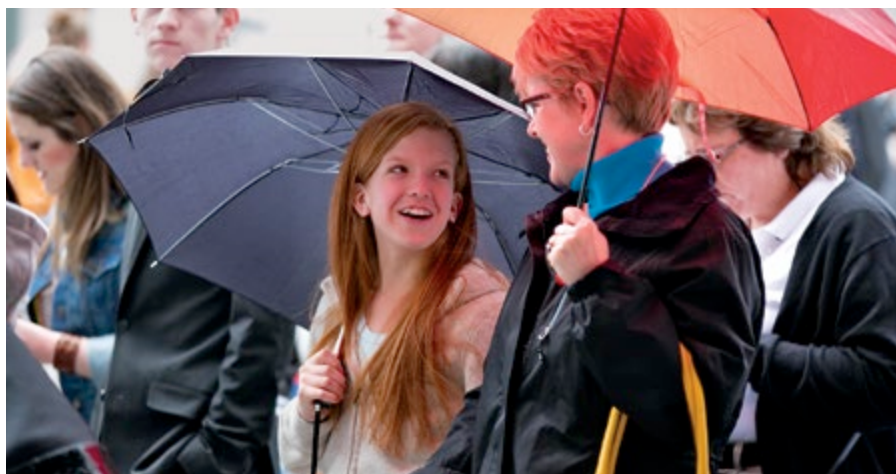
Weet u nog hoe de Heer zowel Samuël als Saul verraste toen Hij een kleine herdersjongen, David uit

Betlehem, als koning van Israël koos? De Heer zei tegen zijn profeet: 'Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan' (1 Samuël 16:7).

Toen onze cabine met rook gevuld werd, deed mijn vrouw het moedigste wat ze kon bedenken om ons zoontje te beschermen. Ik handelde ook als beschermer toen ik haar keuze in twijfel trok. Maar verrassend genoeg maakte het niet uit wie er gelijk had. Het was belangrijk dat we naar elkaar luisterden en elkaars standpunt begrepen.

De bereidheid om elkaars standpunt te zien, verandert het 'liederlijk woord' in het geven van 'genade'. De apostel Paulus begreep dat, en ook wij kunnen dat tot op zekere hoogte ervaren. Misschien verandert dat de zaak niet of lost dat het probleem niet op, maar het is belangrijker dat het geven van genade ons verandert.

Ik getuig nederig dat we 'genade' kunnen bieden door vriendelijke taal te gebruiken als de gave van de Heilige Geest ons hart raakt met begrip voor andermans gevoelens en standpunt. Dan kunnen we van gevaarlijke situaties heilige plaatsen maken. Ik getuig van een liefhebbende Heiland, die ons 'hart aanziet' en aandacht heeft voor wat wij vinden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wortels en takken

In deze tijd is het van essentieel belang voor het heil en de verhoging van families dat we het familiehistorisch en tempelwerk bespoedigen.

Vlak voordat hij in 1981 aan kanker overleed, liet de controversiële schrijver William Saroyan aan de pers weten: 'Iedereen gaat dood, maar ik dacht altijd dat in mijn geval een uitzondering zou worden gemaakt. Wat nu?'¹

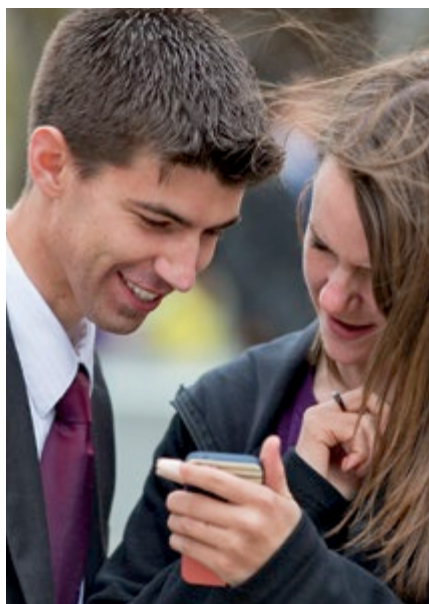
Het 'wat nu' in het aangezicht van de dood en het 'wat nu' in de beschouwing van het leven na de dood vormen de kern van de zielsvragen die het herstelde evangelie van Jezus Christus zo prachtig beantwoordt in het plan van geluk van de Vader.

In dit leven lachen, huilen, werken en spelen we — we leven en dan gaan we dood. Job stelt de kernachtige vraag: 'Als een mens sterft, zou hij herleven?'² Het antwoord is een welluidend ja, dankzij het zoenoffer van de Heiland. De aanloop naar Jobs vraag is interessant: 'De mens, uit een vrouw geboren, is kort van dagen. [...] Als een bloem ontluikt hij en verwelkt. [...] Voor een boom blijft er nog hoop; wordt die omgehouden, hij loopt weer uit, en zijn nieuwe scheuten blijven niet achterwege [...] en [hij] schiet twijgen als een jonge plant.'³

Het plan van onze Vader is op families gericht. In diverse uiterst trefende Schriftteksten wordt het idee

van een boom met zijn wortels en takken gebruikt.

In het slothoofdstuk van het Oude Testament geeft Maleachi een levendige beschrijving van de wederkomst van de Heiland met behulp van deze analogie. Hij spreekt over de hoogmoedigen en goddelozen, en merkt op dat zij als stoppels zullen verbranden, hetgeen 'hun wortel noch tak zal overlaten'.⁴ Maleachi sluit dit hoofdstuk af met de geruststellende belofte van Heer:

'Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt.

'Hij zal het hart der vadersen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vadersen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban.'⁵

Aan het begin van de herstelling beklemtoonde Moroni in 1823 die boodschap opnieuw in zijn eerste aanwijzingen aan de jonge Joseph Smith.⁶

Christenen en Joden over de hele wereld aanvaardden de oudtestamentische woorden aangaande Elia.⁷ Hij was de laatste profeet vóór de tijd van Jezus Christus die de verzegeling van het Melchizedeks priesterschap bezat.⁸

Elia herstelt sleutels

Elia's terugkeer vond op 3 april 1836 in de Kirtlandtempel plaats. Hij verklaarde dat hij Maleachi's belofte kwam vervullen. Hij droeg de priesterschapssleutels voor de verzegeling van gezinnen in deze bedeling over.⁹ De zending van Elia wordt door de zogenoemde geest van Elia bevorderd, die volgens ouderling Russell M. Nelson 'een manifestatie [is] van de Heilige Geest die getuigt van de goddelijke aard van de familie'.¹⁰

De Heiland onderstreepte de noodzaak van de doop. Hij zei: 'Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.'¹¹ De Heiland liet Zich zelf dopen om ons tot voorbeeld te strekken. Hoe zit het dan met de overledenen die niet gedoopt zijn?

Leer inzake tempelwerk en familiegeschiedenis

Op 11 oktober 1840 schreef Vilate Kimball vanuit Nauvoo (VS) een brief aan haar man, ouderling Heber C. Kimball, die met andere leden van de

Twaalf in Groot-Brittannië op zending was. De algemene oktoberconferentie had enkele dagen daarvoor plaatsgevonden.

Ik citeer stukjes uit Vilate's privébrief: 'We hebben de grootste en interessantste conferentie gehad die ooit sinds de oprichting van de kerk is gehouden. [...] President [Joseph] Smith heeft een nieuw en heerlijk onderwerp aangeroerd. [...] Dat is de doop voor de doden. Paulus spreekt erover in 1 Korintiërs 15, vers 29. Joseph heeft er door openbaring meer licht over ontvangen. Hij zegt dat het [leden van] deze kerk is vergund om zich voor al hun verwanten te laten dopen die overleden zijn voordat dit evangelie voortkwam. [...] Daarmee handelen wij in hun naam en bieden wij hun het voorrecht om in de eerste opstanding voort te komen. Hij zegt dat het evangelie in de gevangenis tot hen gepredikt wordt.'

Vilate voegde daaraan toe: 'Ik wil mij voor mijn moeder laten dopen. [...] Is dat geen heerlijke leer?'¹²

De essentiële leer inzake de vereniging van families is regel op regel en voorschrift op voorschrift tot stand gekomen. Plaatsvervangende verordeningen vormen de kern van het samensmeden van eeuwige gezinnen en families, waarbij wortels aan takken verbonden worden.

De leer van het gezin met betrekking tot familiegeschiedenis en tempelwerk is duidelijk. De Heer sprak in zijn eerste geopenbaarde aanwijzingen over de 'doop voor uw doden'.¹³ Wij hebben een leerstellige plicht jegens onze eigen voorouders. Dat komt omdat de celestiale inrichting in de hemel op het gezin en de familie gebaseerd is.¹⁴ Het Eerste Presidium heeft de leden, vooral de jeugd en jonge alleenstaanden, aangemoedigd om familiehistorisch werk

en verordeningen te verrichten voor hun eigen familienamen of de namen van voorouders van leden uit hun wijk of ring.¹⁵ Wij moeten met zowel onze wortels als onze takken verbonden worden. De gedachte aan onze verbondenheid in de eeuwigheid is inderdaad heerlijk.

Tempels

Wilford Woodruff heeft gezegd dat de profeet Joseph Smith lang genoeg leefde om het fundament voor tempelwerk te leggen. De allerlaatste keer dat hij, Joseph Smith, met het Quorum

der Twaalf bijeenkwam, had hij ze hun begiftiging gegeven.¹⁶

Na de martelaarsdood van de profeet voltooiden de heiligen de Nauvootempel en werd de verzegelmacht vóór de uittocht naar het gebergte in het westen gebruikt om duizenden trouwe leden tot zegen te zijn. Dertig jaar later, bij de voltooiing van de St. Georgetempel, sprak president Brigham Young over het eeuwige belang van het feit dat de heilsverordeningen eindelijk voor zowel de levenden als de doden beschikbaar waren.¹⁷

President Wilford Woodruff heeft dat eenvoudigweg als volgt verwoord: 'Er is nauwelijks een beginsel te bedenken dat de Heer heeft geopenbaard, waarin ik mij meer verheug dan dat van de verlossing van de doden; dat we onze vader, onze moeder, onze vrouw en kinderen in familieverband bij ons zullen hebben in de morgen van de eerste opstanding en in het celestiale koninkrijk. Dat zijn verheven beginselen. Ze zijn elk offer waard.'¹⁸

Wij leven in een geweldige tijd. Dit is de laatste bedeling, en we merken dat het heilswerk in elk aspect van de heilsverordeningen bespoedigd wordt.¹⁹ Er zijn nu tempels over vrijwel de hele wereld om in die heilsverordeningen te voorzien. Tempelbezoek om geestelijke kracht, gemoedsrust, veiligheid en richting te krijgen, is eveneens een grote zegen.²⁰

Binnen een jaar nadat president Thomas S. Monson als apostel was geroepen, wijdde hij de genealogische bibliotheek van de Los Angeles tempel in. Hij zei dat overleden voorouders 'wachten op de dag waarop u en ik het vereiste onderzoek doen om de weg vrij te maken, [en] tevens naar het huis van de Heer gaan en het werk verrichten [...] dat zij [...] niet zelf kunnen verrichten'.²¹

Toen ouderling Monson die inwijdingswoorden op 20 juni 1964 uitsprak, waren er maar twaalf tempels in gebruik. Gedurende de periode waarin president Monson in de hoogste bestuursorganen van de kerk werkzaam is geweest, zijn 130 van onze 142 in gebruik zijnde tempels ingewijd. Het is gewoonweg een wonder om te zien hoe het heilswerk in deze tijd bespoedigd wordt. Er zijn nog 28 extra tempels aangekondigd die zich in uiteenlopende stadia van voltooiing bevinden. Van de kerkleden woont nu 85 procent binnen een

straal van zo'n driehonderd kilometer van een tempel.

Technologie voor familiegeschiedenis

De technologie voor het familiehistorisch werk heeft eveneens een enorme vlucht genomen. President Howard W. Hunter heeft in november 1994 verklaard: 'We zijn informatie-technologie gaan gebruiken ter bespoediging van het heilige werk om in de verordeningen voor de overledenen te voorzien. De rol van technologie [...] is door de Heer zelf bespoedigd. [...] We staan echter nog maar aan de vooravond van wat we met die hulpmiddelen kunnen doen.'²²

In de negentien jaar sinds die profetische uitspraak is de technologie in een welhaast ongelooflijke stroomversnelling geraakt. Een 36-jarige moeder met jonge kinderen zei onlangs tegen me: 'Sta er eens bij stil — eerst gebruikten we een leesapparaat voor microfilm in een speciaal centrum voor familiegeschiedenis en nu zit ik met mijn computer aan de keukentafel familiegeschiedenis te doen als mijn kinderen eindelijk liggen te slapen.' Broeders en zusters, onze centra voor familiegeschiedenis zijn nu bij ons thuis.

Tempelwerk en familiegeschiedenis gaan niet alleen ons aan. Denk eens aan de mensen aan de andere kant van de sluier die wachten op de heilsverordeningen waardoor zij uit de gevangenis in de geestenwereld

bevrijd worden. *Gevangenis* duidt op een plek of toestand waarin iemand van zijn of haar vrijheid is beroofd.²³ Wie zich in gevangenschap bevinden, kunnen zich met William Saroyan afvragen: 'Wat nu?'

Een trouwe zuster vertelde eens over een bijzondere ervaring in de Salt Laketempel. In de bevestigingskamer hoorde ze, nadat er een plaatsvervangende bevestiging was verricht: 'En de gevangene zal vrijgelaten worden!' Ze had een sterk gevoel van urgentie namens hen die op het werk van hun doop en bevestiging aan het wachten waren. Thuis zocht ze de Schrifttekst op met de zinsnede die ze had gehoord. Ze vond Joseph Smiths woorden in afdeling 128 van de Leer en Verbonden: 'Laat uw hart zich verheugen en buitengewoon verblijd zijn. Laat de aarde in gezang uitbarsten. Laten de doden gezangen van eeuwige lofprijzing aanheffen voor koning Immanuël, die datgene heeft verordonneerd, vóór de wereld bestond, wat ons in staat zou stellen hen uit hun gevangenis te verlossen; want de gevangenen zullen vrijgelaten worden.'²⁴

De vraag is: wat staat ons te doen? De profeet Joseph gaf de raad om in de tempel een boek aan te bieden 'met de geslachtslijsten van onze doden dat alleszins aannemelijk zal zijn'.²⁵

Onze kerkleiders hebben een duidelijke oproep aan de opkomende generatie gedaan om voorop te lopen in het gebruik van technologie om de geest van Elia te ervaren, gegevens over hun voorouders op te zoeken en tempelverordeningen voor hen te verrichten.²⁶ Het heilswerk voor zowel de levenden als de doden zal vooral bespoedigd worden door jullie, jonge mensen.²⁷

Als de jongeren in elke wijk niet alleen naar de tempel gaan en zich voor hun doden laten dopen, maar

er ook samen met hun familie en andere wijkleden voor zorgen dat er familienamen zijn voor de verordeningen die ze verrichten, dan zal dat hen en de kerk enorm tot zegen zijn. Onderschat de hulp die je van de overledenen bij dit werk krijgt niet, en evenmin de vreugde wanneer je de mensen voor wie je werkt uiteindelijk zult ontmoeten. De eeuwige zegeningen die voortvloeien uit de vereniging van onze eigen familie zijn bijna niet te bevatten.²⁸

Van alle volwassen kerkleden in de hele wereld heeft 51 procent momenteel niet beide ouders vermeld in het Family Tree-stamboomgedeelte van de FamilySearch-internetsite van de kerk. Voor 65 procent van de volwassenen staan niet alle vier grootouders vermeld.²⁹ Bedenk dat wij zonder onze wortels en takken niet gered kunnen worden. De kerkleden moeten die belangrijke persoonsgegevens opzoeken en invoeren.

We beschikken uiteindelijk over de leer, de tempels en de technologie waarmee gezinnen en families dit

heerlijke heilswerk tot stand kunnen brengen. Ik stel één manier voor waarop u dat kunt doen. Families kunnen een 'Family Tree-bijeenkomst' (ofwel familiestamboombijeenkomst) houden. Dat zou een terugkerend evenement moeten zijn. Iedereen neemt bestaande familiegeschiedenissen, verhalen en foto's mee, inclusief dierbare bezittingen van grootouders en ouders. Onze jonge mensen zijn erg benieuwd naar het leven van onze familieleden — waar ze vandaan kwamen en hoe ze geleefd hebben. Voor velen is hun hart tot de vaders teruggevoerd. Zij houden van de verhalen en foto's. Ook hebben zij de technologische kennis om die verhalen en foto's te scannen en naar Family Tree te uploaden, en brondocumenten aan voorouders te koppelen zodat ze voor altijd behouden blijven. Uiteraard is het hoofddoel: vaststellen welke verordeningen nog gedaan moeten worden en afspreken wie het noodzakelijke tempelwerk gaat doen. In het boekje *Mijn familie* kunt u informatie, verhalen en foto's van de familie

opnemen, die iemand vervolgens naar Family Tree kan uploaden.

Familieverplichtingen en -verwachtingen verdienen onze hoogste prioriteit om onze goddelijke bestemming zeker te stellen. Voor wie de sabbatdag voor het hele gezin nuttiger wil besteden, biedt het bespoedigen van dit werk volop gelegenheid. Een moeder vertelt stralend dat haar zeventienjarige zoon na de kerk op zondag achter de computer kruipt om familiehistorisch werk te doen, en dat haar zoontje van tien dol is op de verhalen en foto's van zijn voorouders. Dat is hun hele gezin tot zegen: iedereen is de geest van Elia gaan voelen. Onze dierbare wortels en takken moeten gekoesterd worden.

Jezus Christus heeft zijn leven gegeven als plaatsvervangend zoenoffer. Hij heeft de ultieme vraag van Job beantwoord. Hij heeft de dood voor alle mensen overwonnen, wat wij niet voor onszelf konden doen. Wij kunnen echter plaatsvervangende verordeningen verrichten en waarlijk verlossers op de berg Zion³⁰ worden

voor onze eigen familieleden, zodat wij met hen verhoogd en verlost kunnen worden.

Ik getuig van het zoenoffer van de Heiland en de zekerheid van het plan van de Vader voor ons en onze familie. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. William Saroyan. In: Henry Allen, 'Raging against Aging', *Wall Street Journal*, 31 december 2011–1 januari 2012, p. C9.
2. Job 14:14.
3. Job 14:1, 2, 7, 9.
4. Maleachi 4:1. Onlangs is in diverse artikelen de toenemende trend belicht dat een aanzienlijk aantal mensen ervoor kiest geen kinderen te krijgen, om zo hun levensstandaard te verbeteren. (Zie Abby Ellin, 'The Childless Plan for Their Fading Days', *New York Times*, 15 februari 2014, p. B4.) In veel landen loopt het bevolkingsaantal ten gevolge van die individuele keuzes terug. Dit wordt soms wel de 'demografische winter' genoemd. (Zie *The New Economic Reality: Demographic Winter* [documentaire], byutv.org/shows.)
5. Maleachi 4:5–6.
6. Zie *History of the Church*, deel 1, p. 12; Leer en Verbonden 2.
7. De Joden wachten al 2.400 jaar op de terugkeer van Elia. Tot op de dag van vandaag dekken zij bij hun jaarlijkse Sedermaaltijd met Pasen een extra plek aan tafel voor hem en gaan ze naar de deur in de hoop dat hij is gearriveerd om de komst van de Messias aan te kondigen.
8. Zie Gids bij de Schriften, 'Elia'.
9. Zie Leer en Verbonden 110:14–16; zie ook Leer en Verbonden 2.

10. Zie Russell M. Nelson, 'Een nieuwe oogsttijd', *De Ster*, juli 1998, p. 39.
11. Johannes 3:5.
12. Vilate M. Kimball aan Heber C. Kimball, 11 oktober 1840, brieven van Vilate M. Kimball, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis.
13. Leer en Verbonden 127:5; cursivering toegevoegd.
14. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Fielding Smith* (2013), p. 72.
15. Zie Brief van het Eerste Presidium, 8 oktober 2012.
16. Zie *The Discourses of Wilford Woodruff*, samengesteld door G. Homer Durham (1946), p. 147.
17. Brigham Young heeft gezegd: 'Alles wat ik wil, is zien dat dit volk hun middelen en aandacht besteedt aan de opbouw van het koninkrijk van God, het bouwen van tempels en het officieren voor de levenden en de doden [...] opdat zij tot zoons en dochters van de Almachtige gekroond mogen worden.' (*Deseret News*, 6 september 1876, p. 498.) De eerste dopen voor de doden [in deze bedeling] vonden op 9 januari 1877 plaats, en begiftigingen voor de doden werden twee dagen later verricht. Over de vreugde daarvan zei Lucy B. Young dat 'haar hart vol was in het vooruitzicht dat ze met open armen door [haar overleden verwanten] ontvangen zou worden, zoals allen ontvangen zouden worden door hen die het werk niet voor zichzelf konden doen.' (In: Richard E. Bennett, "'Which Is the Wisest Course?' The Transformation in Mormon Temple Consciousness, 1870–1898", *BYU Studies Quarterly*, deel 52, nummer 2 [2013], p. 22.)
18. *Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* (2004), p. 201.
19. President Wilford Woodruff (die

bekendstaat als een van de grootste zendingen ooit voor de levenden), heeft over het werk voor de doden gezegd: 'Voor mij is dit deel van onze bediening net zo belangrijk als een zending onder de levenden; de doden zullen de stem van de dienstknechten Gods in de geestenwereld horen. En ze kunnen niet voortkomen in de morgen van de [eerste] opstanding tenzij er ten behoeve van hen bepaalde verordeningen worden verricht.' Hij zei ook: 'Voor de redding van een dode [...] moet hetzelfde worden gedaan als voor een levende.' (*Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff*, p. 196.)

20. President Howard W. Hunter heeft de kerkleden aangemoedigd vaak naar de tempel te gaan 'om zelf de zegeningen van de tempel te ontvangen, om te proeven van de heiligheid en veiligheid die binnen die heilige muren te vinden zijn. [...] De tempel is heilig voor de Heer. Ook voor ons moet hij heilig zijn.' (Zie 'Het grote symbool van ons lidmaatschap', *De Ster*, november 1994, p. 6.)
21. 'Messages of Inspiration from President Thomas S. Monson', *Church News*, 29 december 2013, p. 2.
22. Howard W. Hunter, 'We Have a Work to Do', *Ensign*, maart 1995, p. 65.
23. Zie bijvoorbeeld *Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal*, online editie (2013), lemma 'gevangenis'.
24. Leer en Verbonden 128:22; zie ook Leer en Verbonden 138:42. 'Vóór [de] wereld bestond, verordonneerde de Heer datgene wat de geesten in [de gevangenis] in staat stelt verlost te worden.' (Naar de Engelstalige Index voor de tripelcombinatie, lemma 'Prison'.)
25. Leer en Verbonden 128:24.
26. Zie brief van het Eerste Presidium, 8 oktober 2012; zie ook David A. Bednar, 'Het hart der kinderen zal zich wenden', *Liahona*, november 2011, pp. 24–27; R. Scott Lloyd, "Find Our Cousins": Apostle [Neil L. Andersen] Counsels LDS Youth at RootsTech Conference', *Church News*, 16 februari 2014, pp. 8–9.
27. Uit een recent onderzoek kwam naar voren dat deze generatie onder meer groot belang hecht aan het leiden van een zinvol leven waarin zij 'geven aan anderen en zich op een hoger doel richten'. (Emily Esfahani Smith en Jennifer L. Aaker, 'Millennial Searchers', *New York Times Sunday Review*, 1 december 2013, p. 6.)
28. Zie Howard W. Hunter, 'Een tempelgericht volk', *De Ster*, mei 1995, pp. 2–7.
29. Statistieken afkomstig van de afdeling familiegeschiedenis.
30. Zie Obadja 1:21.

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De sleutels en het gezag van het priesterschap

De sleutels van het priesterschap bieden zowel mannen als vrouwen leiding. Het gezag en de verordeningen van het priesterschap hebben betrekking op zowel vrouwen als mannen.

I.

In deze conferentie zijn enkele getrouwe broeders ontheven. Ook hebben we onze steun aan de roeping van andere verleend. Bij deze roulatie — waarmee we in de kerk zo vertrouwd zijn — is er geen sprake van ‘degradatie’ als we worden ontheven, en maken we ook geen ‘promotie’ als we worden geroepen. Er is geen ‘promotie of degradatie’ in de dienst van de Heer. Er is alleen ‘vooruitgang of achteruitgang’, afhankelijk van hoe we met onze ontheffingen en roepingen omgaan. Zo presideerde ik eens een bijeenkomst waarin een jonge ringpresident na negen jaar werd ontheven. Hij verheugde zich in zijn ontheffing en in de nieuwe roeping die hij en zijn vrouw net hadden gekregen. Zij waren als kinderkamerleiders in hun wijk geroepen. Alleen in deze kerk wordt dat als net zo eervol beschouwd!

II.

Onlangs zei algemeen ZHV-presidente Linda K. Burton, het volgende in een vrouwenconferentie:

‘We hopen dat er in ieder van ons een groter verlangen *ontstaat* naar meer begrip van het priesterschap.’¹ Dat geldt voor ons allemaal, en ik wil daar gevolg aan geven door over de sleutels en het gezag van het priesterschap te spreken. Aangezien deze onderwerpen zowel mannen als vrouwen aangaan, doet het mij genoegen dat deze bijeenkomst voor alle leden van de kerk wordt uitgezonden en gepubliceerd. De macht van het priesterschap komt ons allen ten goede. De sleutels van het priesterschap bieden zowel mannen als vrouwen leiding. Het gezag en de verordeningen van het priesterschap hebben betrekking op zowel vrouwen als mannen.

III.

President Joseph F. Smith omschreef het priesterschap als ‘de macht Gods die aan de mens is gedelegeerd, waarmee de mens op aarde ten behoeve van het heil van de mensheid kan handelen.’² Andere leiders hebben ons geleerd dat het priesterschap de ‘hoogste macht op aarde’ is. ‘Het is de macht waarmee de aarde is geschapen.’³ In de Schriften staat: ‘Ditzelfde priesterschap, dat er in het begin was, zal er ook aan het einde der wereld zijn’ (Mozes 6:7). Het priesterschap is dus de macht die onze opstanding bewerkstelligt en het eeuwige leven verwezenlijkt.

Het begrip dat we verlangen, begint met begrip van de sleutels van het priesterschap. De ‘priesterschaps-sleutels zijn het gezag dat God aan priesterschaps[dragere] geeft om het gebruik van zijn priesterschap op aarde te regelen en te besturen.’⁴ Elke handeling of verordening die in de kerk wordt verricht, gebeurt na de directe of indirecte autorisatie van de persoon die daarvoor de sleutels draagt. Ouderling M. Russell Ballard

heeft het zo uitgelegd: ‘Wie priesterschapsleutels hebben [...] maken het voor allen die getrouw onder hun leiding werkzaam zijn letterlijk mogelijk om priesterschapsgezag uit te oefenen en toegang tot priesterschapsmacht te hebben.’⁵

Priesterschapsleutels zijn bedoeld om de uitoefening van het priesterschapsgezag te reguleren, zowel in uitbreidende als in beperkende zin. In uitbreidende zin door het priesterschapsgezag en de daaruit voortvloeiende zegeningen aan alle kinderen van God beschikbaar te stellen. In beperkende zin door aan te geven wie het gezag van het priesterschap ontvangt, wie welk ambt draagt, en hoe de bijbehorende rechten en machten worden verleend. Iemand die bijvoorbeeld het priesterschap draagt, kan zijn ambt of gezag niet aan een ander verlenen, tenzij hij daartoe wordt geautoriseerd door iemand die de sleutels draagt. Zonder die autorisatie zou de ordening ongeldig zijn. Dit is de reden dat een priesterschapsdrager — ongeacht het ambt dat hij draagt — geen gezinslid kan ordenen of bij hem thuis het avondmaal kan bedienen zonder de autorisatie van de persoon die de desbetreffende sleutels draagt.

Met uitzondering van het heilige werk dat de zusters in de tempel op grond van de sleutels van de tempel-president doen, wat ik straks zal uitleggen, kan alleen iemand die een priesterschapsambt draagt in een priesterschapsverordening officieren. En alle geautoriseerde priesterschapsverordeningen worden in de ledenadministratie van de kerk opgenomen.

Uiteindelijk draagt de Heer Jezus Christus alle sleutels van het priesterschap, omdat het zijn priesterschap is. Hij beslist welke sleutels aan de mens worden gedelegeerd en hoe die sleutels worden gebruikt. We zijn gewend te denken dat alle sleutels van het priesterschap in de Kirtlandtempel aan Joseph Smith zijn verleend, maar in de Schriftplaats staat dat toen alleen de ‘sleutels van deze bedeling’ (LV 110:16) zijn overgedragen. President Spencer W. Kimball heeft er vele jaren geleden in de algemene conferentie op gewezen dat er nog meer priesterschapsleutels zijn die niet aan de mens zijn gegeven, zoals de sleutels van de schepping en de opstanding.⁶

De beperkingen die van Godswege op de uitoefening van priesterschapsleutels zijn geplaatst, maken een essentieel verschil duidelijk tussen

beslissingen over kerkelijke bestuurszaken en beslissingen die het priesterschap betreffen. Het Eerste Presidium en de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, die de kerk presideren, zijn gemachtigd om vele beslissingen te nemen die invloed op het beleid en de procedures van de kerk hebben — zaken zoals de locatie van kerkgebouwen en de minimum zendingsleeftijd. Maar zelfs al dragen en gebruiken deze presiderende autoriteiten alle sleutels die in deze bedeling aan de mens zijn gedelegeerd, dan nog staat het hen niet vrij om het van Godswege verordende patroon te wijzigen dat alleen mannen een ambt in het priesterschap kunnen dragen.

IV.

Dat brengt mij bij het onderwerp van het priesterschapsgezag. Ik begin met de drie beginselen die ik zojuist heb besproken: (1) het priesterschap is de macht Gods die aan de mens is gedelegeerd om ten behoeve van het heil van de mensheid te handelen, (2) het priesterschapsgezag wordt gereguleerd door priesterschapsdragers die priesterschapsleutels dragen, en (3) aangezien er in de Schriften staat dat ‘alle andere bevoegdheden [en] functies in de kerk [...] toevoegen aan dat priesterschap [zijn]’ (LV 107:5), wordt alles wat op last van die priesterschapsleutels wordt gedaan, met priesterschapsgezag gedaan.

Hoe is dit op vrouwen van toepassing? In een toespraak gericht tot de ZHV, heeft president Joseph Fielding Smith, toen hij president van het Quorum der Twaalf Apostelen was, gezegd: ‘Hoewel de zusters niet het priesterschap dragen, omdat het niet aan hen wordt verleend, wil dat niet zeggen dat de Heer hun geen gezag heeft gegeven. [...] Een broeder, of een zuster, kan gezag ontvangen om bepaalde

dingen in de kerk te doen, die bindend zijn en absoluut noodzakelijk voor ons heil, bijvoorbeeld het werk dat onze zusters in het huis van de Heer doen. Zij hebben het gezag gekregen om bepaalde grote en geweldige dingen te doen die heilig voor de Heer zijn, en die in alle opzichten net zo bindend zijn als de zegens die de priesterschapsdragers geven.⁷

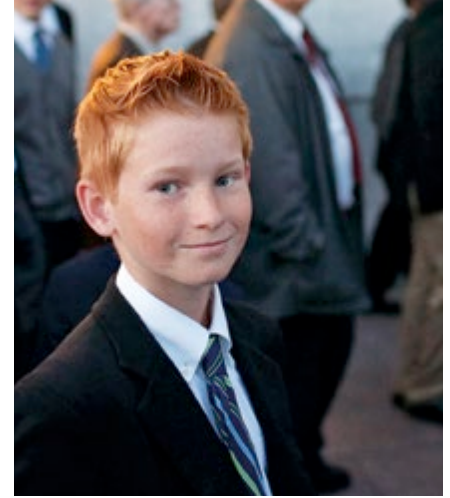
In die gedenkwaardige toespraak zei president Smith telkens weer dat vrouwen gezag hebben ontvangen. Tot de vrouwen zei hij: 'U kunt met gezag spreken, omdat de Heer u gezag heeft gegeven.' Hij zei ook dat aan de ZHV-zusters 'macht en gezag is gegeven om vele dingen te doen. Het werk dat zij doen, doen zij door middel van goddelijk gezag.' En uiteraard wordt het kerkwerk dat mannen en vrouwen doen, hetzij in de tempel, hetzij in de wijken of gemeenten, gedaan op aanwijzing van hen die priesterschapsleutels dragen. Daarom legde president Smith met betrekking tot de ZHV uit: '[De Heer] heeft ze [...] deze geweldige organisatie gegeven, met het gezag om op aanwijzing van, en in goed overleg met, de bisschop van de wijk naar de geestelijke en stoffelijke noden van onze mensen om te zien.'⁸

Daarom wordt er met recht gezegd dat de ZHV niet slechts een klas voor vrouwen is, maar een organisatie waartoe zij behoren — een van Godswege opgericht toevoegsel aan het priesterschap.⁹

We zijn het niet gewend om van vrouwen te zeggen dat zij het priesterschapsgezag in hun kerkroepingen dragen, maar welk ander gezag zou het kunnen zijn? Als een vrouw — jong of oud — als voltijdzendinge wordt aangesteld om het evangelie te prediken, ontvangt zij het priesterschapsgezag om een

priesterschapstaak uit te voeren. Hetzelfde geldt voor een vrouw die op aanwijzing van iemand die de sleutels van het priesterschap draagt als functionaris of leerkracht in een kerkelijke organisatie wordt aangesteld. Al wie in een functie of roeping werkzaam zijn, die zij hebben gekregen van iemand die priesterschapsleutels draagt, oefenen priesterschapsgezag uit in de taak die hem of haar is toegewezen.

Al wie priesterschapsgezag uitoefenen, dienen zich niet met hun rechten bezig te houden, maar zich op hun plichten te concentreren. Dat is een beginsel dat voor de maatschappij in zijn geheel geldt. De beroemde Russische schrijver Alexander Solzjennitsyn schijnt gezegd te hebben: 'Het wordt tijd [...] om niet zozeer de mensenrechten te verdedigen als wel de mensenplichten.'¹⁰ Heiligen der laatste dagen beseffen dat in aanmerking komen voor de verhoging geen kwestie is van het verdedigen van

rechten, maar veeleer een kwestie van het vervullen van plichten.

V.

De Heer heeft verklaard dat alleen mannen tot ambten in het priesterschap worden geordend. Maar, zoals veel kerkleiders nadrukkelijk hebben gezegd, 'zijn' mannen niet het priesterschap.¹¹ Mannen dragen het priesterschap, met de heilige plicht om het te gebruiken tot zegen van alle kinderen van God.

De grootste macht die God aan zijn zoons heeft gegeven, kan niet zonder het gezelschap van een van zijn dochters worden uitgeoefend, omdat God alleen zijn dochters het vermogen heeft gegeven 'om een schepster van lichamen te zijn [...] zodat Gods opzet en het grote plan kunnen worden verwezenlijkt.'¹² Dat zijn de woorden van president J. Reuben] Clark:

Hij ging als volgt verder: 'Dat is de rol van onze vrouwen en onze moeders in het eeuwige plan. Zij dragen het priesterschap niet; zij nemen geen taken en functies in het priesterschap op zich; noch worden zij met priesterschapsplichten belast; zij zijn bouwers en organisators op grond van deze macht, en deelnemers aan de zegeningen van het priesterschap, daar zij de aanvulling op de priesterschaps machten bezitten en een vermogen in zich dragen dat evenzeer een goddelijke roeping is, en dat op zichzelf evenzeer van eeuwig belang is als het priesterschap zelf.'¹³

Met die geïnspireerde woorden verwees president Clark naar het gezin. In de gezinsproclamatie staat dat de vader in het gezin presideert.

Hij en zijn vrouw hebben afzonderlijke taken, maar zij 'hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen.'¹⁴ Een aantal jaren vóór de gezinsproclamatie gaf president Spencer W. Kimball deze geïnspireerde uitleg: 'Als we over het huwelijk als een partnerschap spreken, laten we het dan hebben over een *volledig* partnerschap. We willen niet dat onze zusters in die eeuwige opdracht een *stille of beperkt aansprakelijke* partner zijn! Wees alstublieft een *bijdragende* en *volledige* partner.'¹⁵

In de ogen van God zijn vrouwen en mannen gelijkwaardig, hoewel zij verschillende rollen vervullen, hetzij in de kerk, hetzij in het gezin.

Ik sluit af met enkele waarheden over de zegeningen van het priesterschap. In tegenstelling tot de priesterschapsleutels en de priesterschapsverordeningen staan de zegeningen van het priesterschap vrouwen en mannen op dezelfde voorwaarden ter beschikking. De gave van de Heilige Geest en de zegeningen van de tempel illustreren deze waarheid uitstekend.

In zijn inzichtelijke toespraak die hij vorig jaar in de onderwijsweek van de BYU hield, besprak ouderling M. Russell Ballard deze leringen:

'Onze kerkleer zegt dat vrouwen gelijk zijn aan en toch verschillen van

mannen. God vindt niet een van beide seksen beter of belangrijker dan de andere. [...]

'Als mannen en vrouwen naar de tempel gaan, worden ze beiden met dezelfde macht begiftigd, namelijk priesterschapsmacht. [...] De macht en de zegeningen van het priesterschap [staan] alle kinderen van God ter beschikking.'¹⁶

Ik getuig van de macht en de zegeningen van het priesterschap van God, die zowel zijn zoons als zijn dochters ter beschikking staan. Ik getuig van het gezag van het priesterschap, dat in alle ambten en activiteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werkzaam is. Ik getuig van de van Godswege gereguleerde functie van de sleutels van het priesterschap, die in hun volheid door onze profeet en president, Thomas S. Monson, worden gedragen en uitgeoefend. Tot slot getuig ik van het belangrijkste, namelijk van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, van wie het priesterschap is en van wie wij de dienstknechten zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Linda K. Burton, 'Priesthood: A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children' (toespraak gehouden in een vrouwenconferentie aan de Brigham Young University, 3 mei 2013), p. 1; ce.byu.edu/

2. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5de ed. (1939), p. 139;
3. Boyd K. Packer, 'Priesterschapskracht thuis', (wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden, februari 2012); lds.org/broadcasts; zie ook James E. Faust, 'Power of the Priesthood', *Ensign*, mei 1997, pp. 41–43.
4. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.1.1.
5. M. Russell Ballard, 'Mannen en vrouwen in het werk van de Heer', *Liahona*, april 2014, p. 48; zie ook *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 139.
6. Zie Spencer W. Kimball, 'Our Great Potential', *Ensign*, mei 1977, p. 49.
7. Joseph Fielding Smith, 'Relief Society—an Aid to the Priesthood', *Relief Society Magazine*, januari 1959, p. 4.
8. Joseph Fielding Smith, 'Relief Society—an Aid to the Priesthood', pp. 4, 5; zie ook *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Fielding Smith* (2013), p. 315.
9. Zie Boyd K. Packer, 'The Relief Society', *Ensign*, mei 1998, p. 72; zie ook *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 138.
10. Alexander Solzjenitsyn, 'A World Split Apart' (thematoespraak Harvard University, 8 juni 1978); zie ook Patricia T. Holland, 'A Woman's Perspective on the Priesthood', *Ensign*, juli 1980, p. 25; *Tambuli*, juni 1982, p. 23; Dallin H. Oaks, 'Rights and Responsibilities', *Mercer Law Review*, deel 36, nr. 2 (winter 1985), pp. 427–442.
11. Zie James E. Faust, 'Door de hemel gezonden', *Liahona*, november 2002, p. 18; M. Russell Ballard, 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid', *Liahona*, mei 2013, p. 19; Dallin H. Oaks, 'Priesterschapsgezag thuis en in de kerk', *Liahona*, november 2005, p. 26. We zeggen soms dat de zustershulpvereniging een 'partner van het priesterschap' is. Het zou accurater zijn om te zeggen dat in het werk van de Heer de zustershulpvereniging en de vrouwen van de kerk 'partners van de dragers van het priesterschap' zijn.
12. J. Reuben Clark, 'Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan', *Relief Society Magazine*, december 1946, p. 800.
13. J. Reuben Clark, 'Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan', p. 801.
14. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
15. Spencer W. Kimball, 'Privileges and Responsibilities of Sisters', *Ensign*, november 1978, p. 106.
16. M. Russell Ballard, *Liahona*, april 2014, p. 48; zie ook Sheri L. Dew, *Women and the Priesthood* (2013), vooral hoofdstuk 6, voor een waardevolle behandeling van de besproken leringen.

Ouderling Donald L. Hallstrom
van het Presidium der Zeventig

Wat voor mannen?

Welke wijzigingen moeten we aanbrengen om de mannen te worden die we behoren te zijn?

Als we nadenken over deze wereldwijde bijeenkomst worden we eraan herinnerd dat er in de hele wereld niets vergelijkbaars is. Het doel van de priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie is ons als priesterschapdraggers te leren wat voor mannen we behoren te zijn (zie 3 Nephi 27:27) en ons te inspireren om dat ideaal te bereiken.

Toen ik een halve eeuw geleden in Hawaï Aäronisch-priesterschapdrager was en later als zendeling in Engeland,

kwamen we in ons kerkgebouw bijeen om via de telefoonverbinding (met veel moeite) naar de priesterschapsbijeenkomst te luisteren. Jaren later konden we de bijeenkomsten via satellietverbinding zien en horen met behulp van enorme schotelantennes in enkele kerkgebouwen. We stonden versteld van die technologie! Niemand had kunnen dromen dat iedereen met een smartphone, tablet of computer de toespraken in deze bijeenkomst vandaag via het internet zou kunnen ontvangen.

Maar het heeft weinig zin dat we zo makkelijk naar de stem van de dienstknechten van de Heer, ofwel naar zijn stem (zie LV 1:38), kunnen luisteren als we niet bereid zijn om zijn woord te verkrijgen (zie LV 11:21) en er dan gehoor aan te geven. Kortom, we bereiken het doel van de algemene conferentie en van deze priesterschapsbijeenkomst alleen als we bereid zijn om te handelen — als we bereid zijn om te veranderen.

Jaren geleden was ik als bisschop werkzaam. Ik had uitvoerige gesprekken met een man in onze wijk die veel ouder was dan ik. Deze broeder had een slechte relatie met zijn vrouw en geen contact met zijn kinderen. Hij had moeite om een baan te behouden, hij had geen goede vrienden, en hij vond het zo moeilijk om met andere leden in de wijk om te gaan dat hij uiteindelijk geen roeping meer wilde aanvaarden. Aan het einde van een emotioneel onderhoud over zijn problemen boog hij zich naar me toe en gaf mij zijn conclusie over onze vele gesprekken: 'Bisschop, ik heb een opvliegend karakter, en zo ben ik nu eenmaal!'

Zijn uitspraak verbaasde me die avond en is mij altijd bijgebleven. Toen deze man besloot — of wie ook onder ons besluit: 'Zo ben ik nu eenmaal', geven we ons vermogen tot veranderen op. Dan kunnen we net zo goed de handdoek in de ring werpen, onze wapens neerleggen, de strijd staken en ons gewoon overgeven, want alle hoop op de overwinning is weg. Sommigen onder ons denken misschien dat dit voor hen niet van toepassing is, maar iedereen heeft wel één of twee slechte gewoontes waarover we lijken te zeggen: 'Zo ben ik nu eenmaal.'

We komen in deze priesterschapsbijeenkomst samen omdat we weten dat we anders kunnen worden dan

onaangename dag. Hij liep nog steeds erg moeilijk, maar had geen zelfbeklag. Dankzij zijn ijver is hij nu leerkracht en onderwijst hij de kinderen uit het dorp. Toen we zijn bescheiden huisje betraden, nam hij me meteen mee naar een plek waar hij een doos met zijn meest dierbare bezittingen bewaarde. Hij wilde me een stuk papier tonen. Er stond op geschreven: 'De beste wensen en zegeningen aan Elder Nulu, een moedige en gelukkige zending; 25 juni 1987; [ondertekend:] Boyd K. Packer.' Toenmalig ouderling Boyd K. Packer had bij zijn bezoek aan India een groep zendingen toegesproken en de mogelijkheden van Elder Nulu bevestigd. Broeder Nulu vertelde me die dag in 2006 eigenlijk dat het evangelie hem voor eeuwig had veranderd!

De zendingspresident vergezelde ons toen we het gezin Nulu die dag bezochten. Hij had een gesprek met broeder Nulu, zijn vrouw en kinderen, zodat de ouders hun begiftiging konden ontvangen en zodat ze allen aan elkaar verzegeld kon worden. We gaven het gezin ook de middelen om naar de Hongkongtempel (China) te reizen om deze verordeningen te ontvangen. Ze huilden van blijdschap omdat hun langverwachte droom werkelijkheid zou worden.

Wat wordt er verwacht van een drager van Gods priesterschap? Welke wijzigingen moeten we aanbrengen om de mannen te worden die we behoren te zijn? Ik geef u drie suggesties:

1. We moeten priesterschapsmannen zijn! Of we nu jongemannen met het Aäronisch of mannen met het Melchizedeks priesterschap zijn, we dienen priesterschapsmannen te zijn en geestelijke volwassenheid te tonen omdat

wie we zijn. We komen hier in de naam van Jezus Christus samen. We komen samen en vertrouwen erop dat zijn verzoening ieder van ons in staat stelt te veranderen — wat onze zwakheden, tekortkomingen of verslavingen ook zijn. We komen samen in de hoop dat onze toekomst beter kan zijn, ongeacht ons verleden.

Als we met een 'eerlijke bedoeling' om te veranderen (Moroni 10:4) aan deze bijeenkomst deelnemen, krijgt de Geest onbeperkte toegang tot ons hart en onze geest. De Heer heeft aan de profeet Joseph geopenbaard: 'En het zal geschieden dat Ik, voor zoverre zij [...] geloof in Mij oefenen — denk eraan dat geloof een machts- en handelingsbeginsel is — mijn Geest op hen zal uitstorten ten dage dat zij bijeenkomen' (LV 44:2). Dat betekent nu!

Als u denkt dat uw beproevingen onoverkomelijk zijn, luister dan naar het verhaal van deze man die we in 2006 in een dorp nabij Hyderabad (India) ontmoetten. Hij was een voorbeeld van bereidheid om te veranderen. Appa Rao Nulu is op het Indiase platteland geboren. Toen hij drie jaar was, kreeg hij polio waardoor hij

lichamelijk beperkt werd. De mensen in zijn omgeving zeiden hem dat zijn mogelijkheden ernstig beperkt waren. Maar als jongvolwassene kwam hij onze zendingen tegen. Ze leerden hem over grotere mogelijkheden, zowel in zijn huidige leven als in de eeuwigheid. Hij liet zich dopen en als lid van de kerk bevestigen. Met een sterk verbeterd perspectief stelde hij zich ten doel om het Melchizedeks priesterschap te ontvangen en een voltijdzending te vervullen. In 1986 werd hij tot ouderling geordend en op zending in India geroepen. Wandelen was niet makkelijk. Hij deed zijn best met een wandelstok in beide handen en viel vaak, maar hij dacht nooit aan opgeven. Hij had zich voorgenomen om een eervolle en toegewijde zending te vervullen, en dat deed hij.

Toen we broeder Nulu bijna twintig jaar na zijn zending ontmoetten, begroette hij ons vrolijk aan het einde van de weg en ging hij ons voor op een oneffen zandweggetje naar zijn huis met twee kamers waar hij met zijn vrouw en drie kinderen woonde. Het was een erg warme en

we verbonden gesloten hebben. Paulus heeft gezegd: 'Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind. Nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was' (1 Korintiërs 13:11). We moeten anders zijn omdat we het priesterschap dragen — niet arrogant, hoogmoedig of neerbuigend, maar nederig, leer-gierig en zachtmoedig. Het ont-vangen van het priesterschap en de bijbehorende ambten moet iets betekenen voor ons. Het mag geen obligate 'overgangsrite' zijn die op bepaalde leeftijden plaatsvindt, maar een heilig verbond waarover we nadenken. We dienen ons zo bevoorrecht en dankbaar te voelen dat we dat met elke daad tonen. Als we alleen maar af en toe aan het priesterschap denken, moeten we veranderen.

2. We moeten dienen! De essentie van het priesterschap dragen is onze 'roeping grootmaken' (zie LV 84:33) door anderen te dienen. Onze belangrijkste plicht — onze vrouw en kinderen te dienen — ver-waarlozen, een roeping in de kerk weigeren of halfslachtig uitoefenen,

of niet om anderen geven tenzij we er baat bij hebben, is niet wie we behoren te zijn. De Heiland heeft gezegd: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand' (Matteüs 22:37), en Hij voegde daar later aan toe: 'Indien gij Mij liefhebt, zult gij Mij dienen' (LV 42:29). Zelfzucht is het tegen-gestelde van priesterschapsverant-woordelijkheid, en als dat een van onze karaktertrekken is, moeten we veranderen.

3. We moeten waardig zijn! Ik ben misschien niet even begaafd als ouderling Jeffrey R. Holland om, zoals hij een paar jaar geleden in een priesterschapsbijeenkomst zei, 'even pal voor jullie neus [te] staan en [...] je midden in het gezicht [te zeggen] waar het op staat' ('Moedig doen wij mee', *Liahona*, november 2011, p. 45); maar beste broeders, we moeten beseffen dat bepaalde gewoontes die in de wereld heel gewoon zijn onze priesterschaps-macht verstikken. We worden misleid als we denken dat we met pornografie, overtredingen van de wet van kuisheid of oneerlijkheid in welke vorm dan ook kunnen

flirten, zonder dat dit een negatieve invloed op onszelf en ons gezin heeft. Moroni heeft gezegd: 'Ziet toe dat gij alle dingen in waardig-heid doet' (Mormon 9:29). De Heer heeft de volgende opdracht gege-ven: 'En nu geef Ik u een gebod om over uzelf te waken, om de woorden van eeuwig leven nauw-keurig na te komen' (LV 84:43). Als onafgewikkelde zonden onze waardigheid in de weg staan, moe-ten we veranderen.

Het enige volwaardige antwoord op de vraag van Jezus Christus 'Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn?' is het beknopte en wijze antwoord dat Hij zelf gaf: 'Zoals Ik ben' (3 Nephi 27:27). De uitnodiging om tot Christus te komen en in hem vervolmaakt te worden (zie Moroni 10:32) vergt verandering. Gelukkig heeft Hij ons niet alleen gelaten. 'En indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. [Dan] zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden' (Ether 12:27). Als we ons op de verzoening van de Heiland verlaten, kunnen we veranderen. Daar ben ik zeker van. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Randall L. Ridd

Tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

De keuzegeneratie

Jullie zijn uitverkoren om in deze tijd aan zijn werk deel te nemen omdat Hij erop vertrouwt dat jullie de juiste keuzes zullen doen.

Jongemannen, jullie hebben waarschijnlijk wel eens gehoord dat jullie een ‘uitverkoren generatie’ zijn, wat betekent dat God jullie heeft gekozen en voorbereid om in deze tijd voor een belangrijk doel naar de aarde te komen. Daar ben ik van overtuigd. Maar vanavond wil ik jullie de ‘keuzegeneratie’ noemen, omdat de mensheid nog nooit zoveel keuzes gehad heeft. Meer keuzes betekent meer mogelijkheden; meer mogelijkheden betekent meer gelegenheden om het goede, maar helaas ook het kwade te doen. Ik geloof dat God jullie in deze tijd naar de aarde heeft gestuurd omdat Hij erop vertrouwt dat jullie een onderscheid in het enorme assortiment aan keuzes kunnen maken.

President Spencer W. Kimball zei in 1974: ‘Ik geloof dat de Heer ons graag uitvindingen wil geven die onze verbeelding als leken te boven gaan.’ (‘When the World Will Be Converted’, *Ensign*, oktober 1974, p. 10.)

En dat heeft Hij gedaan! Jullie groeien op met een van de krachtigste werktuigen ten goede in de geschiedenis: het internet. Dat biedt een uitgebreid scala aan keuzes. Maar de overvloed aan keuzemogelijkheden brengt een even grote verantwoordelijkheid met zich mee.

Het internet geeft je toegang tot het beste en het slechtste wat de wereld te bieden heeft. Je kunt er in korte tijd geweldig veel mee bereiken, of je kunt in eindeloze banaliteit verstrikt raken, waarmee je je tijd verdoet en je potentieel verlaagt. Met één klik op de knop krijg je toegang tot wat je maar verlangt. Dat is de sleutel — wat verlang je? Wat trekt je aan? Waartoe leiden je verlangens?

Denk eraan dat God ‘de mensen geeft naar hun verlangens’ (Alma 29:4) en dat Hij ‘alle mensen [oordeelt] naar

hun werken, naar het verlangen van hun hart’ (LV 137:9; zie ook Alma 41:3).

Ouderling Bruce R. McConkie heeft gezegd: ‘Op een werkelijke en toch figuurlijke manier is het *boek des levens* het verslag van de handelingen van de mens die in zijn eigen lichaam opgetekend staan. [...] Elke gedachte, elk woord en elke handeling heeft een [invloed] op het menselijk lichaam; elk van hen laat sporen na, sporen die de Eeuwige net zo makkelijk kan lezen als woorden in een boek.’ (*Mormon Doctrine*, 2e editie [1966], p. 97.)

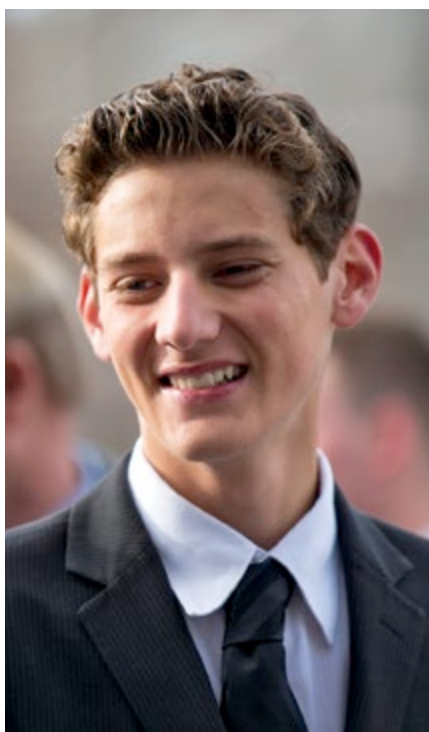
Het internet houdt ook een verslag bij van je verlangens, die je in de vorm van zoekopdrachten en muiskliks uit. Je verlangens kunnen op veel manieren ingewilligd worden. Als je op het internet surft, laat je sporen na — wat je communiceert, waar je geweest bent, hoelang je daar geweest bent, en je interesses. Zo maakt het internet een cyberprofiel voor je aan — we zouden het je ‘cyberboek des levens’ kunnen noemen. Net zoals het leven, geeft het internet je alsmaar meer van wat je zoekt. Als je reine verlangens hebt, kan het internet die versterken, waardoor het nog makkelijker wordt om het goede na te streven. Maar het tegenovergestelde is ook waar.

Ouderling Neal A. Maxwell heeft het als volgt uitgelegd:

‘Wat we in de loop der tijd [...] onophoudelijk verlangen, zullen we uiteindelijk worden en in de eeuwigheid ontvangen. [...]

‘Alleen door onze verlangens te vormen en te trainen worden ze onze bondgenoot in plaats van onze vijand!’ (‘Naar het verlangen van ons hart’, *Liahona*, januari 1997, pp. 21, 22.)

Jonge broeders, als je jouw verlangens niet proactief vormt, zal de wereld dat voor jou doen. De wereld probeert dagelijks je verlangens te beïnvloeden door je te verleiden

om iets te kopen, aan te klikken, te spelen, te lezen of te bekijken. Uiteindelijk maak jij de keuze. Je hebt keuzevrijheid. Dat is de macht om niet alleen naar je verlangens te handelen, maar ook om ze te verfijnen, te zuiveren en te verheffen. Keuzevrijheid is de macht om te worden wie je wil zijn. Elke keuze brengt je dichterbij, of verder van, wie je dient te worden; elke muisklik is belangrijk. Vraag je steeds af: 'Waarom leidt deze keuze?' Ontwikkel de vaardigheid om verder te kijken dan dat ene ogenblik.

Satan wil je keuzevrijheid aan banden leggen zodat hij kan bepalen wie je wordt. Hij weet dat hij dat het best kan bereiken als hij jou tot verslavend gedrag kan verleiden. Jouw keuzes bepalen of je door de technologie machtiger of slaafser wordt.

Ik wil vier beginselen aanreiken die jullie, de keuzegeneratie, in staat stellen om je verlangens te vormen en goed gebruik te maken van de technologie.

Ten eerste: Het is makkelijker om beslissingen te nemen als je weet wie je echt bent

Een vriend van me heeft die waarheid op een wel erg persoonlijke manier geleerd. Hij voedde zijn zoon op in het evangelie, maar die leek geestelijk af te dwalen. Hij sloeg regelmatig gelegenheden af om het priesterschap te gebruiken. Zijn ouders waren teleurgesteld toen hij vertelde dat hij beslist had om niet op zending te gaan. Mijn vriend bad oprecht voor zijn zoon en hoopte dat hij een verandering van hart zou ondergaan. Aan die hoop kwam een eind toen zijn zoon hem vertelde dat hij ging trouwen. Zijn vader smeekte hem om zijn patriarchale zegen te ontvangen. Hij gaf uiteindelijk toe,

maar stond erop dat hij alleen naar de patriarch zou gaan.

Toen hij na de zegen terugkeerde, was hij heel emotioneel. Hij nam zijn vriendin mee naar buiten om onder vier ogen met haar te praten. Zijn vader keek door het raam en zag het jonge paar elkaars tranen wegvegen.

Later vertelde de zoon zijn vader wat er gebeurd was. Hij legde met veel gevoel uit dat hij tijdens de zegen een glimp had opgevangen van wie hij in de voorsterfelijke wereld geweest was. Hij had gezien hoe moedig en invloedrijk hij geweest was in het overreden van anderen om Christus te volgen. Hoe kon hij niet op zending gaan nu hij wist wie hij echt was?

Jongemannen, onthoud wie je echt bent. Denk eraan dat je het heilig priesterschap draagt. Dat zal je inspireren om op het internet en in de rest van je leven de juiste keuzes te doen.

Ten tweede: laad je op aan de Krachtbron

Je hebt een bron van wijsheid in je hand — en wat nog belangrijker

is: de woorden van de profeten, van het Oude Testament tot aan president Thomas S. Monson. Maar als je je mobiele telefoon niet regelmatig oplaadt, is hij nutteloos en voel je je verloren en van de rest van de wereld afgezonderd. Je laadt de batterij elke dag op.

Hoe belangrijk het ook is om dagelijks een volledig opgeladen mobiele telefoon te hebben, het is nog veel belangrijker om geestelijk volledig opgeladen te zijn. Vraag jezelf telkens als je je telefoon oplaadt af of je jezelf aan de belangrijkste bronnen van geestelijke kracht, namelijk gebed en Schriftstudie, hebt opgeladen. Die geven je inspiratie van de Heilige Geest (zie LV 11:12–14). Je leert er de zin en wil van de Heer door kennen om de kleine, maar belangrijke dagelijkse keuzes te doen die jouw richting bepalen. Velen van ons laten meteen alles vallen om een sms-je te lezen. Maar dienen we niet meer aandacht aan de boodschappen van de Heer te besteden? Ons niet aan deze krachtbron opladen zou voor ons onaanvaardbaar moeten zijn (zie 2 Nephi 32:3).

Ten derde: je bent niet slim omdat je een smartphone hebt; maar als je hem verstandig gebruikt, kun je dat wel worden

Jongemannen, doe geen domme dingen met je smartphone. Jullie weten wat ik daarmee bedoel (zie Mosiah 4:29). Er zijn ontelbare manieren waarop de technologie je kan afleiden van de hoofdzaken in het leven. Pas de volgende spreuk toe: 'Bepaal je tot datgene waar je mee bezig bent.' Als je aan het rijden bent, rij dan. Als je in de klas zit, volg dan de les. Als je bij je vrienden bent, geef hun dan je aandacht. Je hersenen kunnen zich niet op twee dingen tegelijk concentreren. Als je multitaskt, spring je snel van het ene naar het andere. Er is een oude spreuk die zegt: 'Iemand die op twee konijnen jaagt, vangt er geen.'

Ten vierde: de Heer geeft ons de technologie om zijn doelen te bereiken

Het goddelijke doel van de technologie is het bespoedigen van het heilswerk. Als keuzegeneratie zijn jullie vertrouwd met de technologie. Maak er gebruik van op je pad naar vervolmaking. Omdat je veel ontvangen hebt, moet je ook geven (zie 'Daar Gij mij veel gegeven hebt', *Lofzangen*, nr. 151). De Heer verwacht dat je deze geweldige hulpmiddelen gebruikt om zijn werk te bevorderen, om het evangelie te verkondigen op een manier waar mijn generatie alleen maar van kon dromen. Vroegere generaties hadden een invloed op hun burens en hun naaste omgeving, maar jullie kunnen dankzij het internet en de sociale media veel verder gaan en de hele wereld bereiken.

Ik getuig dat dit de kerk van de Heer is. Jullie zijn uitverkoren om in deze tijd aan zijn werk deel te nemen omdat Hij erop vertrouwt dat jullie de juiste keuzes zullen doen. Jullie zijn de keuzegeneratie. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Slaapt u door de herstelling heen?

Er staat zoveel op het spel voor ons, als individu, als gezin, en als Christus' kerk, dat halfslachtige betrokkenheid bij dit heilige werk niet volstaat.

Bijna tweehonderd jaar geleden werd het Amerikaanse kortverhaal 'Rip Van Winkle' direct een groot succes. De hoofdpersoon, Rip, is een man zonder ambities die twee dingen heel goed weet te omzeilen: werken en zijn vrouw.

Op zekere dag loopt hij met zijn hond de heuvels in en komt een groep vreemd geklede mannen tegen, die een drinkgelag houden en spelletjes spelen. Na een aantal van hun alcoholische versnaperingen te hebben genuttigd, valt hij in slaap. Als hij wakker wordt, ziet hij tot zijn verbazing dat zijn hond weg is, dat zijn geweer verroest is en dat hij een lange baard heeft.

Rip keert terug naar zijn dorp en komt tot de ontdekking dat alles

veranderd is. Zijn vrouw is gestorven, zijn vrienden zijn weg, en het portret van koning George III in de herberg is vervangen door een portret van iemand die hij niet kent — ene generaal George Washington.

Rip Van Winkle had twintig jaar geslapen! En zodoende had hij een van de boeiendste perioden in de geschiedenis van zijn land gemist — hij was door de Amerikaanse Revolutie heen geslapen.

In mei 1966 gebruikte dr. Martin Luther King jr. dit verhaal ter illustratie van zijn redevoering 'Slaap niet door de revolutie heen.'¹

Ik wil vanavond hetzelfde thema gebruiken en een vraag voorleggen aan allen die Gods priesterschap dragen: slaapt u door de herstelling heen?

We leven in de tijd van de herstelling

Soms denken we aan de herstelling van het evangelie als iets wat voltooid is, iets wat achter ons ligt — Joseph Smith vertaalde het Boek van Mormon, hij ontving priester-schapssleutels, de kerk werd gesticht. In werkelijkheid is de herstelling een voortgaand proces; wij leven nu in de tijd van de herstelling. Zij omvat ‘alles wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij nu openbaart’, alsmede de ‘vele grote en belangrijke dingen’ die Hij nog zal openbaren.² Broeders, de boeiende ontwikkelingen in deze tijd maken deel uit van de voorbereiding die zal uitmonden in de langverwachte, heerlijke wederkomst van onze Heiland, Jezus Christus.

Dit is een van de opmerkelijkste periodes van de wereldgeschiedenis! De profeten van weleer keken reikhalzend uit naar onze tijd.

Wat zullen we na dit leven te vertellen hebben over onze bijdrage aan deze belangrijke periode en aan de behartiging van het werk van de Heer? Zullen we kunnen zeggen dat we onze mouwen hebben opgestroopt en met hart, macht, verstand en sterkte hebben meegewerkt? Of zullen we moeten toegeven dat onze rol voor het grootste deel die van toeschouwer was?

Ik veronderstel dat er verschillende redenen zijn die ons ertoe verleiden om een beetje slaperig te worden ten aanzien van de opbouw van het koninkrijk van God. Laat mij drie

belangrijke redenen noemen. En terwijl ik dat doe, vraag ik u om bij uzelf na te gaan of die wellicht van toepassing zijn. Als u ruimte voor verbetering ziet, vraag ik u om te overwegen wat u kunt doen om die verandering aan te brengen.

Zelfzucht

Ten eerste, zelfzucht.

Wie zelfzuchtig zijn, jagen meer dan wat ook hun eigen belangen en pleziertjes na. De kernvraag voor een zelfzuchtig persoon is: ‘Wat levert mij dat op?’

Broeders, u ziet zeker wel dat deze houding niet strookt met de bezieling die nodig is om Gods koninkrijk op te bouwen.

Als we zelfzucht boven onzelfzuchtig dienstbetoon verkiezen, spitsen onze prioriteiten zich op onszelf en ons plezier toe.

Egoïsme en narcisme zijn uiteraard van alle tijden, maar ik denk dat ze in dit ik-tijdperk wel de kroon spannen. Kan het toeval zijn dat de Oxford Dictionary onlangs het woord ‘selfie’ tot woord van het jaar heeft uitgeroepen?³

Uiteraard hebben we allemaal behoefte aan erkenning en er is niets mis met ontspanning en iets leuks doen. Maar als het nastreven van ‘gewin en de lof der wereld’⁴ de kern van onze motivatie is, missen we de opbouwende en vreugdevolle ervaringen die ons toekomen als we ons in ruime mate aan het werk van de Heer toewijden.

Wat doen we ertegen?

Het antwoord ligt, zoals altijd, in de woorden van Christus:

‘Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volg Mij.

‘Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verliezen zal om Mijnentwil en om des evangelies wil, die zal het behouden.’⁵

Wie hun leven geheel en al aan de Heiland geven en God en hun naaste dienen, ontdekken een rijk en overvloedig leven dat de zelfzuchtige egotripper nooit zal ervaren. De onzelfzuchtigen geven van zichzelf. Dat kan gaan om kleine gebaren van naastenliefde die veel goeds tot stand brengen: een glimlach, een handdruk, een knuffel, een luisterend oor, een bemoedigend woord, of een blijk van genegenheid. Al die liefdevolle daden kunnen harten of levens veranderen. Als we profiteren van de onbeperkte mogelijkheden om onze naaste lief te hebben en te dienen, onze partner en kinderen niet uitgezonderd, zullen we God steeds meer liefhebben en onze naasten steeds meer dienen.

Wie anderen dienen, zullen niet door de herstelling heen slapen.

Verslavingen

Iets anders wat ertoe kan leiden dat we ons al slaapwandelen door dit belangrijke tijdperk van de wereld begeven, is verslaving.

profeet fouilleerden voordat we aan boord mochten.

Toen nodigde de gezagvoerder mij uit om in zijn stoel plaats te nemen. Het was een buitengewone ervaring om weer achter de stuurknuppel van een magnifiek vliegtuig te zitten, het type waarin ik zoveel jaren had gevlogen. Ik werd overspoeld door herinneringen aan vluchten over oceanen en continenten. Ik zag mij als het ware weer op vele internationale luchthavens opstijgen en landen.

Bijna onbewust legde ik mijn handen op de vier gashendels van de 747. Op dat moment hoorde ik een geliefde en niet mis te verstane stem achter mij — de stem van Thomas S. Monson.

‘Dieter,’ zei hij, ‘ik zou het maar uit je hoofd laten.’

Ik zeg niet dat het zo is, maar het zou zo maar kunnen zijn dat president Monson mijn gedachten kon lezen.

Laten we, als we ertoe worden verleid dingen te doen die we niet behoren te doen, luisteren naar de liefdevolle waarschuwing van familie en vrienden, onze geliefde profeet, en altijd de Heiland.

De beste verdediging tegen verslaving is er nooit mee te beginnen.

Maar hoe staat het met hen die zich al in de greep van een verslaving bevinden?

Ten eerste, weet alstublieft dat er hoop is. Zoek hulp bij dierbaren, kerkleiders en professionele hulpverleners. De kerk biedt hulp bij verslavingsherstel door middel van plaatselijke kerkleiders, het internet⁷ en, in sommige gebieden, door middel van LDS Family Services.

Vergeet nooit dat u met de hulp van de Heiland verslaving kunt overwinnen. Het kan een lang en moeilijk pad zijn, maar de Heer zal u niet in de steek laten. Hij heeft u lief.

Verslavingen beginnen vaak ongemerkt. Verslavingen zijn dunne draden van herhaalde handelingen die zich tot een dik touw van gewoonte bundelen. Negatieve gewoonten kunnen tot verwoestende verslavingen uitgroeien.

Die ketens van verslaving kunnen vele vormen aannemen, zoals pornografie, alcohol, seks, drugs, tabak, gokken, eten, werken, internet of een virtuele werkelijkheid. Satan, onze gemeenschappelijke vijand, kent heel wat trucjes om ons van ons goddelijk potentieel te beroven, waarmee we onze zending in het koninkrijk van de Heer kunnen vervullen.

Het doet onze hemelse Vader verdriet om te zien hoe sommigen van zijn edele zoons lijdzaam hun polsen naar voren steken om zich door verwoestende verslavingen te laten ketenen.

Broeders, we dragen het eeuwige priesterschap van de almachtige

God. Wij zijn werkelijk zoons van de Allerhoogste en zijn begiftigd met onbeschrijflijk potentieel. We zijn geschapen om ongebonden door de hemelen te zweven. Het is niet de bedoeling dat we aan de aarde worden geketend, gevangen in een dwangbuis van eigen makelij.

Wat doen we ertegen?

Het eerste wat we moeten begrijpen is dat verslavingen heel wat makkelijker zijn te voorkomen dan te genezen. De Heiland zegt het zo: ‘[Laat] geen van die dingen in uw hart [...] opkomen.’⁶

Een paar jaar geleden kregen president Thomas S. Monson en ik de kans Air Force One van binnen te zien — dat schitterende toestel dat de president van de Verenigde Staten vervoert. De geheime dienst voerde een grondige beveiligingscontrole uit, en ik kon een glimlach niet onderdrukken toen agenten onze geliefde

Jezus Christus onderging de verzoening om verandering mogelijk te maken, om u van de gevangenschap van zonde te bevrijden.

Het belangrijkste is dat u het blijft proberen — soms lukt iets pas nadat u het verschillende keren hebt geprobeerd. Geef het dus niet op. Verlies uw geloof niet. Blijf in uw hart dicht bij de Heer, dan zal Hij u de macht ter bevrijding schenken. Dan zal Hij u vrijmaken.

Mijn geliefde broeders, houd u verre van gewoonten die tot een verslaving kunnen uitgroeien. Wie dat doen, zijn vrij om hun hart, macht, verstand en sterkte aan de dienst aan God toe te wijden.

Zij zullen niet door de herstelling heen slapen.

Tegengestelde prioriteiten

Een derde obstakel dat ons ervan weerhoudt om ons volledig aan dit werk te geven, zijn de vele tegengestelde prioriteiten in ons leven. Sommigen van ons hebben het zo druk dat we op een kar lijken die door een dozijn dieren wordt getrokken — elk in een andere richting. Er wordt veel energie verspild, maar de kar beweegt niet.

Vaak besteden we de meeste energie aan een hobby, een sport, een baan, of maatschappelijke of politieke kwesties. Al die zaken kunnen goed en eerbaar zijn, maar de vraag is of er tijd en energie overblijft voor wat onze hoogste prioriteiten behoren te zijn.

Wat doen we er tegen?

Nogmaals komt het antwoord uit de woorden van de Heiland:

‘Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

‘Dit is het grote en eerste gebod.

‘Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.’⁸

Al het andere in het leven dient aan deze twee grote prioriteiten ondergeschikt te zijn.

Zelfs in ons kerkwerk is het eenvoudig om routineus onze plicht te doen, zonder dat we ons hart erin leggen of ons discipelschap serieus nemen.

Broeders, wij dragen het priesterschap en hebben als zodanig beloofd een volk te zijn dat God en onze naaste liefheeft en dat bereid is die liefde door woord en daad te bewijzen. Dat is de kern van wie wij zijn als discipelen van Jezus Christus.

Wie deze beginselen naleven, zullen niet door de herstelling heen slapen.

Oproep tot ontwaken

De Apostel Paulus heeft geschreven: Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten.’⁹

Geliefde vrienden, weet dat jullie zoons van het licht zijn?

Sta geen zelfzucht toe! Sta geen gewoonten toe die tot verslaving kunnen uitgroeien! Sta geen tegengestelde prioriteiten toe die u in slaap wiegen, u onverschillig maken of die afstand scheppen tussen u en gezegend discipelschap en verheffend priesterschapswerk!

Er staat zoveel op het spel voor ons, als individu, als gezin, en als Christus’ kerk, dat halfslachtige betrokkenheid bij dit heilige werk niet volstaat.

Een discipel van Jezus Christus zijn we niet één keer per week of één keer per dag. Het discipelschap is voor eens en altijd.

De belofte van de Heer aan zijn ware priesterschapdraggers is bijna te groot om te kunnen bevatten.

Wie getrouw zijn aan het Aäronisch en Melchizedeks priesterschap en hun roeping grootmaken 'worden door de Geest geheiligd ter vernieuwing van hun lichaam'. Daarom zal alles wat de Vader heeft aan hen worden gegeven.¹⁰

Ik getuig dat de reinigende kracht van de verzoening van Jezus Christus en de transformerende macht van de Heilige Geest het mensdom kan genezen en redden. Het is ons een voorrecht, onze heilige plicht, en onze vreugde om gehoor te geven aan de oproep van de Heiland, om Hem met een bereidwillige geest en vol voornemen van hart te volgen. Laten we 'de ketenen af[schudden] waarmee [we] gebonden [zijn], en [voortkomen] uit de donkerheid en [ons verheffen] uit het stof.'¹¹

Laten we wakker zijn en het goed doen niet moede worden, want we leggen 'het fundament van een groot werk'¹² namelijk onze voorbereiding op de wederkomst van de Heiland. Broeders, als we het licht van ons voorbeeld als een getuigenis aan de schoonheid en kracht van de herstelde waarheid toevoegen, zullen we niet door de herstelling heen slapen. Daarvan getuig ik en ik schenk u mijn zegen in de heilige naam van onze Meester, ja, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Martin Luther King jr., 'Don't Sleep Through the Revolution' (lezing in de Ware-serie, in 1966 gehouden aan de Unitarian Universalist Association General Assembly, Hollywood, Florida, 18 mei 1966).
2. Geloofsartikelen 1:9.
3. Zie blog.oxforddictionaries.com/press-releases/oxford-dictionaries-word-of-the-year-2013.
4. 2 Nephi 26:29.
5. Marcus 8:34–35.
6. 3 Nephi 12:29.
7. Zie bijvoorbeeld lds.org/topics/addiction.
8. Matteüs 22:37–39.
9. Efeziërs 5:14.
10. Zie Leer en Verbonden 84:33, 38.
11. 2 Nephi 1:23.
12. Zie Leer en Verbonden 64:33.

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De priesterschapsman

U kunt een geweldig, gemiddeld of slecht voorbeeld zijn. U hecht daar misschien geen belang aan, maar de Heer doet dat wel.

We hebben allemaal helden, vooral in onze jeugd. Ik ben geboren en getogen in Princeton in de Amerikaanse staat New Jersey. De bekendste sportploegen in de buurt waren in New York City te vinden. Die stad was toen de thuisbasis van drie professionele honkbalploegen: de Brooklyn Dodgers, de New York Giants en de New York Yankees. Philadelphia was nog dichterbij en de thuisbasis van de Athletics en de Phillies. Die ploegen hadden heel wat honkballers naar wie ik kon opkijken.

Maar Joe DiMaggio, speler van de New York Yankees, was mijn honkbalheld. Toen ik met mijn broers en vrienden op het schoolterrein naast ons huis honkbal speelde, probeerde

ik steeds met de honkbalknuppel te slaan zoals ik dacht dat Joe DiMaggio het deed. We hadden toen nog geen tv (dit is heel lang geleden), waardoor ik dus alleen de foto's uit de krant had om zijn stijl na te bootsen.

Toen ik ouder was, nam mijn vader me mee naar het Yankee Stadium. Dat was de enige keer dat ik Joe DiMaggio zag spelen. Ik kan me nog steeds herinneren hoe hij met zijn knuppel sloeg, waardoor de bal op de tribune achter het middenveld terechtkwam.

Ik ben nooit zo'n goede honkballer geworden als mijn jeugdheld. Maar die paar keren dat ik de bal echt goed raakte, had ik zijn krachtige slagbeweging zo goed mogelijk nagebootst.

Als we een held hebben, bootsen we datgene wat we het meest in hem bewonderen bewust of onbewust na.

Gelukkig hebben mijn wijze ouders in mijn jeugd geweldige helden op mijn pad gebracht. Mijn vader nam me maar één keer mee naar het Yankee Stadium om mijn honkbalheld te zien spelen, maar elke zondag toonde hij me een priesterschapsmen die mijn held werd. Die held heeft een blijvend effect op mij gehad. Mijn vader was president van de kleine gemeente die 's zondags bij ons thuis samenkwam. Tussen twee haakjes, als je op zondagmorgen beneden in de huiskamer kwam, was je ook gelijk in de kerk. We hadden nooit meer dan dertig aanwezigen.

Er was een jonge man die zijn moeder altijd naar ons toebracht, maar hij kwam nooit mee naar binnen. Hij was geen lid. Mijn vader kreeg hem uiteindelijk zover om binnen te komen toen hij naar zijn geparkeerde auto liep en hem uitnodigde. Hij liet zich dopen en werd mijn eerste en enige Aäronisch-priesterschapsleider. Hij was mijn priesterschapsheld. Ik kan me nog steeds het houten beeldje herinneren dat hij me als beloning gaf toen we brandhout voor een weduwe gehakt hadden. Als ik een dienstknecht van God bedank, probeer ik het zoals hij te doen.

Ik had nog een held in die kleine gemeente van de kerk. Hij was een Amerikaans marinier die in zijn groene

marine-uniform onze bijeenkomsten bijwoonde. Het was oorlogstijd en daarvoor alleen al was hij mijn held. De marine had hem naar de Princeton University gestuurd om zijn opleiding af te maken. Maar er was iets dat ik nog meer bewonderde dan zijn uniform; ik zag hem spelen in het Palmer Stadium als aanvoerder van het footballteam van Princeton. Ik zag hem spelen in de basketbalploeg van de universiteit en ook als achtervanger in de honkbalploeg.

Maar hij kwam me zelfs doorde-weeks thuis leren hoe ik zowel met mijn linker- als rechterhand met een basketbal moest scoren. Hij zei dat ik dat moest leren omdat ik op een dag voor goede ploegen zou spelen. Ik besepte het toen nog niet, maar hij is jarenlang een voorbeeld van een ware priesterschapsmen voor me geweest.

Ieder van u is een voorbeeld van een priesterschapsmen, of u dat nu wilt of niet. Toen u het priesterschap ontving, werd u een brandende lamp. De Heer heeft u op een standaard geplaatst om de weg van de mensen om u heen te verlichten. En vooral uw mede-quorumleden. U kunt een geweldig, gemiddeld of slecht voorbeeld zijn. U hecht daar misschien geen belang aan, maar de Heer doet dat wel. Hij heeft het volgende gezegd:

‘Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

‘Ook steekt men geen lamp aan en zet haar onder de korenmaat, maar op de standaard, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn.

‘Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.’¹

Ik voel me gezegend door het voorbeeld van geweldige priesterschapdragers in de quorums waar ik heb mogen dienen. U kunt net als zij een voorbeeld voor anderen zijn.

Mijn priesterschapshelden hebben drie gemeenschappelijke kenmerken. Het eerste is een patroon van gebed, het tweede een gewoonte om te dienen, en het derde een staalhard voornemen om eerlijk te zijn.

Ieder van ons bidt, maar de priesterschapdrager die u wilt zijn, bidt vaak en oprecht. 's Avonds gaat u op uw knieën en dankt u Hem voor de zegeningen van die dag. U dankt hem voor ouders, leerkrachten en goede voorbeelden. U beschrijft in uw gebeden gedetailleerd wie u die dag tot zegen is geweest en op welke manier. Dat duurt langer dan een paar minuten en vereist meer dan enkele vluchtige gedachten. U zult er versteld van staan en erdoor veranderen.

Als u om vergiffenis bidt, zult u merken dat u anderen ook vergeving schenkt. Als u God voor zijn goedheid dankt, zult u specifiek aan anderen

denken die naar uw vriendelijkheid verlangen. Ook van die ervaring zult u dagelijks versteld staan en ze zal u langzaamaan veranderen.

Een van de veranderingen die u zult doormaken door zulk vurig gebed is, dat beloof ik u, dat u zult voelen dat u echt een kind van God bent. Als u weet dat u een kind van God bent, dan weet u ook dat Hij veel van u verwacht. Aangezien u zijn kind bent, verwacht Hij van u dat u zijn leringen en die van zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, volgt. Hij verwacht dat u grootmoedig en aardig bent voor andere mensen. Hij zal teleurgesteld zijn als u hoogmoedig en egocentrisch bent. Hij zal u zegenen met het verlangen om de belangen van anderen boven de uwe te plaatsen.

Sommigen onder u zijn al een voorbeeld van onzelfzuchtig priesterschapswerk. Wereldwijd komen priesterschapsdragers vóór zonsopgang in de tempel aan. En sommigen blijven er tot in de late uurtjes. Ze krijgen

geen wereldse erkenning of roem voor dat offer aan tijd en energie. Ik heb samen met de jeugd de mensen in de geestenwereld gediend, die niet in staat zijn om zelf aanspraak op de zegeningen van de tempel te maken.

Als ik in plaats van vermoeidheid vreugde zie in het gelaat van wie daar zowel vroeg als laat dienen, dan weet ik dat er in dit leven grote beloningen aan onzelfzuchtig priesterschapswerk verbonden zijn. Dat is echter maar een fractie van de vreugde die ze zullen ervaren met de zielen in de geestenwereld die ze gediend hebben.

Diezelfde vreugde heb ik gezien in het gelaat van wie anderen over de zegeningen van het koninkrijk van God vertellen. Ik ken een gemeentepresident die de zendingen bijna dagelijks voorstelt aan mensen die ze kunnen onderwijzen. Een paar maanden geleden was hij nog geen lid van de kerk. Dankzij hem hebben de zendingen onderzoekers en groeit de gemeente nu in aantal en kracht. Maar

hij is bovendien een voorbeeld voor anderen die ook hun mond opendoen en zo het vergaderen van de kinderen van onze hemelse Vader bespoedigen.

Als u bidt en anderen dient, zult u meer beseffen dat u een kind van God bent en zullen uw gevoelens voor Hem groeien. U zult meer merken dat Hij bedroefd is als u op de een of andere manier oneerlijk bent. U zult vastberadener zijn in het nakomen van uw beloftes aan God en anderen. U zult zich er meer bewust van zijn dat u niets mag wegnemen dat uw eigendom niet is. U zult eerlijker tegenover uw werkgever zijn. U zult vastberadener zijn om stipt elke taak te voltooien die de Heer u geeft en die u aanvaardt.

De kinderen in de gezinnen die u als huisonderwijzer bezoekt, zullen zich niet meer afvragen of hun huisonderwijzers wel langskomen, maar zullen uitkijken naar uw bezoek. Mijn kinderen hebben die zegening gehad. Ze hadden in hun jeugd priesterschapshelden die hun de juiste weg wezen in het dienen van de Heer. Dat voorbeeld wordt nu in de derde generatie voortgezet.

Ik wil u ook mijn dank betuigen.

Ik dank u voor uw gebeden. Ik dank u dat u op uw knieën gaat en erkent dat u zelf niet alle antwoorden hebt. U bidt tot God om uw dankbaarheid te uiten en Hem te vragen u en uw gezinsleden te zegenen. Ik dank u voor uw dienstbetoon en voor die keren dat u geen erkenning voor uw dienstbetoon verwachtte.

De Heer heeft ons gewaarschuwd dat we hogere zegeningen kunnen mislopen als we een wereldse beloning voor onze dienstvaardigheid verwachten. U herinnert zich vast de volgende woorden:

'Ziet toe, dat gij uw gerechtigheid niet doet voor de mensen, om door

hen opgemerkt te worden; want dan hebt gij geen loon bij uw Vader, die in de hemelen is.

‘Wanneer gij dan aalmoezen geeft, laat het niet voor u uitbazuinen, zoals de huichelaars doen in de synagogen en op de straten, om door de mensen geroemd te worden. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds.

‘Maar laat, als gij aalmoezen geeft, uw linkerhand niet weten wat uw rechter doet,

‘opdat uw aalmoes in het verborgene zij, en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.’²

Mijn grote priesterschapshelden geven niet zo gemakkelijk toe dat ze heldhaftige eigenschappen bezitten. Ze lijken de dingen die ik zo in hen bewonder zelf slechts met moeite te kunnen zien. Ik vertelde u dat mijn vader de getrouwe president van een kleine gemeente in New Jersey was. Later was hij lid van het algemeen zondagsschoolbestuur van de kerk. Maar ik wil bescheiden over zijn priesterschapswerk spreken, want hij was ook bescheiden.

Dat geldt ook voor mijn jeugdheld, de marinier. Hij sprak nooit met me over zijn priesterschapswerk of zijn prestaties. Hij diende gewoon.

Anderen vertelden me over zijn getrouwheid. Ik kon niet zien of hij de eigenschappen waarvoor ik hem bewonderde wel in zichzelf zag.

Mijn raad aan u die anderen met het priesterschap tot zegen willen zijn, gaat over uw leven dat verborgen is voor allen behalve God.

Bid tot Hem. Dank Hem voor al het goede in uw leven. Vraag Hem wie Hij op uw pad geplaatst heeft zodat u hen kunt dienen. Vraag Hem om hulp zodat u hen kunt dienen. Bid zodat u vergeving kunt schenken en ontvangen. Vervolgens dient u hen, hebt u hen lief en vergeeft u hen.

Bedenk bovenal dat het aansporen van anderen om zich voor het eeuwige leven te kwalificeren het belangrijkste dienstbetoon is. God heeft ons die allesomvattende raad voor het gebruik van het priesterschap gegeven. Hij is er het volmaakte voorbeeld van. Dat voorbeeld zien we in beperkte mate in zijn beste aardse dienstknechten:

‘En de Here God sprak tot Mozes, zeggende: De hemelen, ze zijn vele, en voor de mens kunnen ze niet worden geteld; maar voor Mij zijn ze geteld, want ze zijn de mijne.

‘En zoals de ene aarde zal voorbijgaan en de hemelen daarvan, zo zal er een andere komen; en er is geen einde aan mijn werken, noch aan mijn woorden.

‘Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.’³

Wij dienen Hem in dat werk bij te staan. Ieder van ons kan een bijdrage leveren. We zijn voorbereid op onze tijd en plek in de laatste dagen van dat heilige werk. Ieder van ons kent voorbeelden van mensen die hun leven op aarde toegewijd hebben aan dat werk.

Ik bid dat we elkaar zullen helpen om die kansen aan te grijpen.

God de Vader leeft. Hij verhoort uw gebeden om de hulp die u nodig hebt om Hem goed te dienen. Jezus Christus is de herrezen Heer. Dit is zijn kerk. Het priesterschap dat u draagt is de macht om in zijn naam Gods kinderen te dienen. Als u zich volledig in dit werk verliest, zal Hij u grootmaken. Dat beloof ik in de naam van Jezus Christus, onze Heiland. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 5:14-16.
2. Matteüs 6:1-4.
3. Mozes 1:37-39.

President Thomas S. Monson

Wees sterk en moedig

Laten we allemaal de moed hebben om heersende opvattingen te trotseren en pal te staan voor principes.

Geliefde broeders, het is geweldig om weer bij u te zijn. Ik bid om hemelse hulp nu ik u toespreek.

Buiten de aanwezigen in dit Conferentiecentrum zijn er vele duizenden in kerken en andere gebouwen over de hele wereld vergaderd. We hebben allemaal iets gemeen, want ieder van ons is het priesterschap Gods toevertrouwd.

We leven in een buitengewone periode in de geschiedenis van de aarde. We hebben bijna onbeperkte

mogelijkheden, maar we worden ook met een groot aantal moeilijkheden geconfronteerd, waarvan enkelen alleen in deze tijd voorkomen.

We leven in een wereld waarin de zedelijke normen grotendeels aan de kant zijn gezet, waarin zonden openlijk tentoon worden gespreid, en waarin veel verleidingen zijn die ons van het enge en smalle pad afleiden. We hebben te maken met aanhoudende pressie en bedrieglijke invloeden die het fatsoen neerhalen en het door de oppervlakkige filosofieën en

gebruiken van een gesecculariseerde maatschappij willen vervangen.

Vanwege deze en andere moeilijkheden moeten we voortdurend beslissingen nemen die ons lot kunnen bepalen. We hebben moed nodig om de juiste beslissingen te nemen — de moed om 'nee' te zeggen als dat nodig is, de moed om 'ja' te zeggen als dat van ons wordt verwacht, de moed om het goede te doen omdat dat juist is.

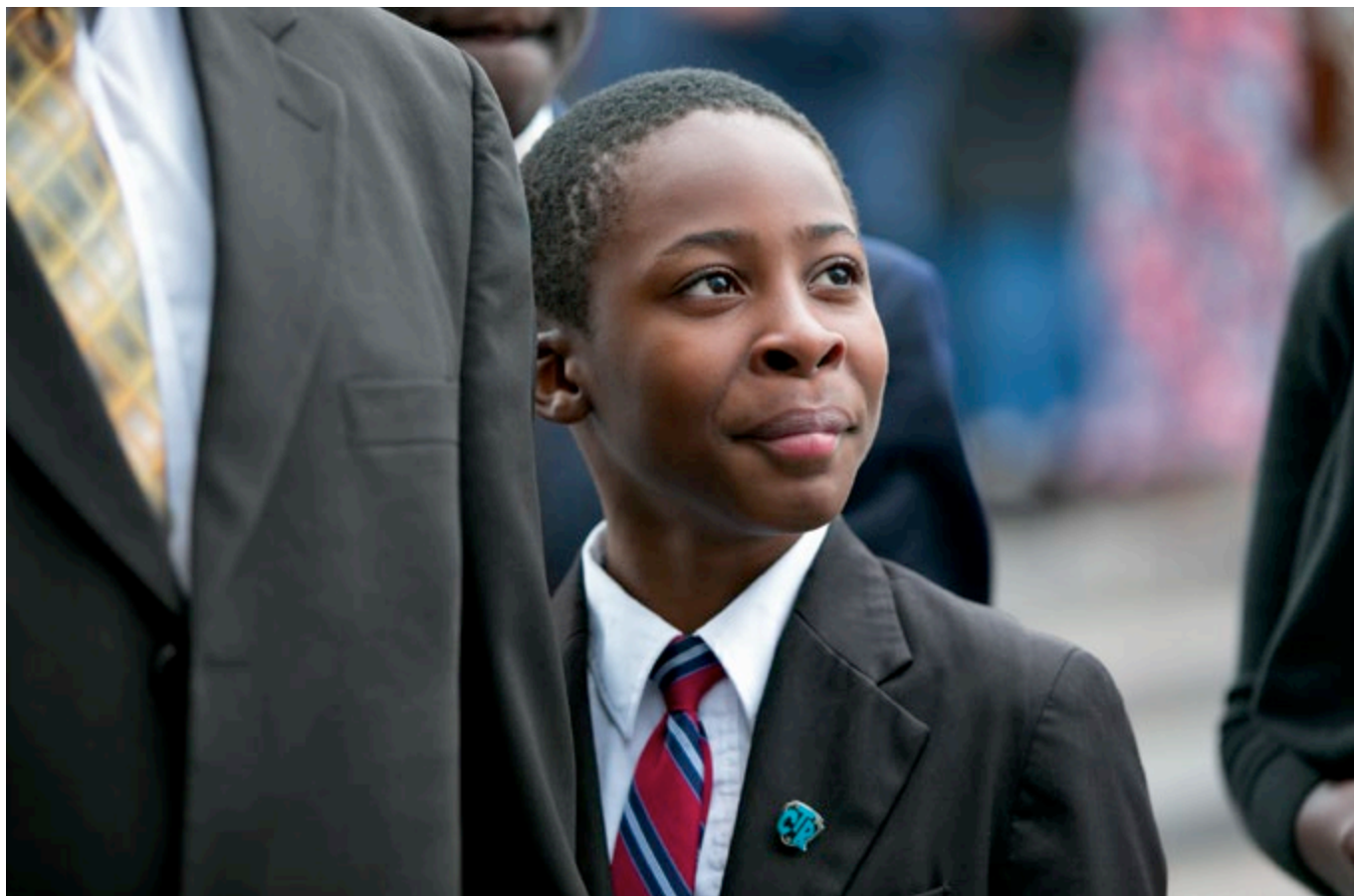
Omdat de kloof tussen de trends in de huidige samenleving en de waarden en beginselen die de Heer ons heeft gegeven snel groter wordt, zal er bijna zeker van ons verwacht worden dat we ons geloof verdedigen. Zijn we moedig genoeg om dat te doen?

President J. Reuben Clark jr., gedurende lange tijd lid van het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Er zijn gevallen bekend van mensen [...], van wie verondersteld werd dat ze geloof hadden, die vonden dat ze bepaalde aspecten van hun geloof maar beter konden aanpassen of afzwakken, of zich ervan distantiëren, om de spot van hun ongelovige collega's te ontlopen. [...] Dat is hypocriet.'¹ Niemand wil dat etiket opgeplakt krijgen, maar vinden we het soms niet moeilijk om in bepaalde situaties voor ons geloof uit te komen?

Als we het goede willen doen, bewijzen we onszelf een gunst door op plaatsen en in situaties te vertoeven waar onze gedachten ten goede worden beïnvloed en waar de Geest van de Heer zich op zijn gemak voelt.

Ik kan me nog herinneren dat ik een tijdje geleden de raad las die een vader aan zijn zoon gaf toen die van huis ging om te studeren. Hij zei: 'Als je ooit ergens bent waar je niet hoort te zijn, maak dan dat je wegkomt!' Ik geef u hetzelfde advies: 'Als u ooit ergens bent waar u niet hoort te zijn, maak dan dat u wegkomt!'

Van ieder van ons wordt voortdurend moed gevraagd. We moeten dagelijks moedig zijn — niet alleen in uiterst belangrijke situaties, maar vooral als we beslissingen nemen of reageren op de gebeurtenissen om ons heen. De Schotse dichter en romanschrijver Robert Louis Stevenson heeft gezegd: ‘Alledaagse moed heeft weinig getuigen. Maar omdat u geen tromgeroffel of gejuich hoort, is uw moed niet minder bewonderenswaardig.’²

Moed kent vele vormen. De christelijke schrijver Charles Swindoll heeft gezegd: ‘Moed is niet alleen op het slagveld te vinden [...] of bij het vangen van een dief in uw huis. De echte test van uw moed vindt veel heimelijker plaats. Het is een innerlijke test, zoals getrouw blijven als niemand u ziet [...] of standhouden als u verkeerd wordt begrepen.’³ Ik wil daaraan toevoegen dat die innerlijke moed ook inhoudt dat we het goede ook doen als we bang zijn, dat we ons geloof ook verdedigen als de kans

bestaat dat we bespot worden, en dat we ook standvastig blijven in ons geloof als we daar vrienden of aanzien door verliezen. Als u onwrikbaar bent en voor het goede opkomt, moet u het risico nemen dat u wordt afgewezen of impopulair bent.

Toen ik in de Tweede Wereldoorlog bij de Amerikaanse marine was, hoorde ik van heldendaden en voorbeelden van moed. Een van de gedenkwaardigste was de stille moed van een achttienjarige matroos — van een ander geloof — die niet te trots was om te bidden. Van de 250-koppige bemanning was hij de enige die elke avond neerknielde bij zijn bed, vaak onder beschimping van pestkoppen en spottende opmerkingen van ongelovigen. Met gebogen hoofd bad hij tot God. Hij wankelde nooit. Hij aarzelde nooit. Hij had moed.

Ik hoorde onlangs het voorbeeld van iemand die deze innerlijke moed ongetwijfeld ontbeerde. Een kennis vertelde me over een opbouwende en geloofsversterkende avondmaalsdienst die ze

met haar man in hun wijk bijgewoond hadden. Een jongeman die priester in het Aäronisch priesterschap was, raakte het hart van alle aanwezigen toen hij sprak over de waarheden van het evangelie en over de vreugde van het naleven van de geboden. Hij gaf op het spreekgestoelte een vurig, ontroerend getuigenis en zag er in zijn witte hemd en das verzorgd en keurig uit.

Toen mijn kennis en haar man later op de dag uit hun buurt wegreden, zagen ze diezelfde jongeman die hen enkele uren eerder zo geïnspireerd had. Nu zag hij er echter heel anders uit. Hij kuierde in slordige kleding over straat en rookte een sigaret. Mijn kennis en haar man waren niet alleen erg teleurgesteld, ze waren ook verward omdat hij in de avondmaalsdienst zo overtuigend een bepaalde persoon leek, maar dat hij zo snel een ander bleek te zijn.

Broeders, bent u altijd en overall dezelfde persoon — de persoon die uw hemelse Vader wil dat u bent en van wie u weet dat u hem hoort te zijn?

In een interview in een landelijk tijdschrift werd de bekende Amerikaanse NCAA-basketballer Jabari Parker, die lid is van de kerk, gevraagd wat de beste raad is die zijn vader hem had gegeven. Jabari antwoordde: '[Mijn vader] zei altijd: Wees zowel in het licht als in het donker dezelfde man.'⁴ Belangrijk advies voor ons allen, broeders.

In de Schriften staan vele voorbeelden van het soort moed dat we vandaag de dag nodig hebben. De profeet Daniël toonde zijn grote moed door op te komen voor het goede en door te bidden, hoewel dat hem zijn leven had kunnen kosten.⁵

Het leven van Abinadi werd gekenmerkt door moed, wat blijkt uit zijn bereidheid om zijn leven te

geven in plaats van de waarheid te verloochenen.⁶

Wie wordt er niet geïnspireerd door het leven van de tweeduizend jonge soldaten van Helaman, die de moed hadden de leringen van hun ouders op te volgen, en kuis en rein te zijn?⁷

Misschien is de kroon op deze Schriftuurlijke verhalen het voorbeeld van Moroni, die de moed had om tot het bittere einde toe te volharden in rechtschapenheid.⁸

Gedurende zijn hele leven was de profeet Joseph Smith een toonbeeld van moed. Een van de aangrijpendste voorbeelden van zijn moed vond plaats in Richmond (Missouri, VS) waar hij met enkele andere broeders in een onafgewerkte blokhut naast het gerechtsgebouw vastgeketend

was. Parley P. Pratt, een van de gevangenen, heeft het volgende gezegd over een van de avonden daar: 'We hadden tot na middernacht gelegen alsof we sliepen terwijl onze oren en ons hart gepijnigd werden door de urenlange weerzinwekkende bespotting, de afschuwelijke vloeken, de vreselijke godslastering en vuile taal van onze bewakers.'

Ouderling Pratt vervolgde:

'Ik had ernaar geluisterd totdat ik zo met afschuw vervuld, geschokt, ontzet en vervuld met een gevoel van onrechtvaardigheid was, dat ik me nauwelijks kon bedwingen om op te staan en de bewakers bestraffend toe te spreken. Maar ik had niets tegen Joseph, of iemand anders, gezegd, hoewel ik naast hem lag en wist dat hij wakker was. Plotseling stond hij op en sprak met bulderende stem, als een brullende leeuw, de volgende woorden, voor zover ik me kan herinneren:

"ZWIJG! [...] In de naam van Jezus Christus vermaan ik jullie en gebied ik jullie te zwijgen; ik zal dergelijke taal geen minuut langer aanhoren en leven. Houd op met die taal, anders zullen óf jullie, óf ik, DIRECT sterven!"

Joseph stond volgens ouderling Pratt 'rechttop in verschrikkelijke majesteit'. Hij was geketend en ongewapend, en toch was hij kalm en waardig. Hij keek neer op de bevende bewakers die in een hoekje wegkroepen of aan zijn voeten ineendoken. Deze schijnbaar onverbeterlijke mannen smeekten hem om vergiffenis en hielden hun mond.⁹

Heldedaden hebben niet altijd zo'n spectaculair of direct resultaat, maar ze brengen stuk voor stuk gemoedsrust en de verzekering dat het goede en de waarheid verdedigd zijn.

Men kan niet standhouden als men met de voeten in het drijfzand van de

publieke opinie en goedkeuring staat. We hebben de moed van een Daniël, een Abinadi, een Moroni of een Joseph Smith nodig om standvastig in het goede te blijven. Zij waren moedig genoeg om niet het makkelijke, maar het goede te doen.

We moeten allen vrees het hoofd bieden, spot doorstaan en tegenstand verduren. Laten we allemaal de moed hebben om heersende opvattingen te trotseren en pal te staan voor principes. Moed, en niet de gulden middenweg, verdient de goedkeurende glimlach van God. Moed wordt een levende en waardevolle deugd, niet alleen als we die zien als de bereidheid om dapper te sterven, maar ook als het voornemen om eerzaam te leven. Als we volharden en het goede nastreven, zullen we ongetwijfeld hulp

van de Heer ontvangen en vertroosting in zijn woorden vinden. Ik hou van de belofte die Hij in het boek Jozua geeft:

‘Ik zal u niet loslaten en u niet verlaten. [...]’

‘Wees sterk en moedig, schrik niet en wees niet ontsteld, want de Here, uw God, is met u, overal waar u heen gaat.’¹⁰

Mijn geliefde broeders, laten we met de moed van onze overtuigingen samen met de apostel Paulus verklaren: ‘Ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus.’¹¹ En laten we dan met diezelfde moed de volgende raad van Paulus toepassen: ‘Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.’¹²

Rampzalige conflicten komen en

gaan, maar de strijd die woedt om de ziel van de mens gaat onverminderd door. De Heer geeft u, mij en priesterschapsdragers in de hele wereld de volgende opdracht: ‘Welnu, laat eenieder zijn plicht leren kennen en het ambt waartoe hij is aangewezen, met alle ijver leren uitoefenen.’¹³ Dan zullen we zijn wat de apostel Petrus ‘een koninklijk priesterschap’¹⁴ noemde, één in doel en begiftigd met macht van omhoog.¹⁵

Ik bid dat ieder van u vandaag, net als Job vanouds, zich met vastberadenheid en moed voorneemt ‘zolang mijn adem nog in mij is [...] zal ik mijn oprechtheid niet van mij wegdoen.’¹⁶ Dat wij dat zullen doen, is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. J. Reuben Clark jr., *De uitgezette koers voor het kerkelijk onderwijs*, herziene uitgave (1994), p. 7.
2. Robert Louis Stevenson. In: Hal Urban, *Choices That Change Lives* (2006), p. 122.
3. Charles Swindoll. In: Urban, *Choices That Change Lives*, p. 122.
4. Jabari Parker in: ‘10 Questions’, *Time*, 17 maart 2014, p. 76.
5. Zie Daniël 6.
6. Zie Mosiah 11:20; 17:20.
7. Zie Alma 53:20–21; 56.
8. Zie Moroni 1–10.
9. Zie *Autobiography of Parley P. Pratt*, Parley P. Pratt jr. (1938, red.), pp. 210–211.
10. Jozua 1:5, 9; HSV.
11. Romeinen 1:16; HSV.
12. 1 Timoteüs 4:12.
13. Leer en Verbonden 107:99.
14. 1 Petrus 2:9.
15. Zie Leer en Verbonden 105:11.
16. Job 27:3, 5; HSV.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Dankbaar in alle omstandigheden

Hebben wij geen reden om vervuld te zijn van dankbaarheid, ongeacht de omstandigheden waarin we ons bevinden?

Ik heb in de loop der jaren met veel mensen gesproken wier verdriet hen tot in het diepst van hun ziel raakte. Op die momenten heb ik naar mijn geliefde broeders en zusters geluisterd en met hen getreurd om de last die zij droegen. Ik heb me afgevraagd wat ik tegen ze moest zeggen, en hoe ik ze het beste kon troosten en steunen.

Vaak wordt hun verdriet veroorzaakt door iets dat zij als een einde beschouwen. Sommigen moeten het einde van een gekoesterde relatie verwerken, zoals de dood van een dierbare of vervreemding van een familielid. Anderen hebben het gevoel dat ze geen hoop meer hebben: de hoop op een huwelijk of een kind of genezing van een ziekte. Anderen zijn misschien aan het einde van hun geloof gekomen, verleid door verwarrende en onverenigbare stemmen uit de wereld om wat zij ooit als waar beschouwden in twijfel te trekken of zelfs opzij te zetten.

Ik geloof dat wij allen vroeg of laat een moment meemaken waarop onze wereld lijkt in te storten en wij eenzaam en gefrustreerd op drift raken.

Dat kan iedereen overkomen. Niemand is er immuun voor.

Wij kunnen dankbaar zijn

Ieder bevindt zich in een andere situatie, en de details van elk leven zijn uniek. Niettemin heb ik geleerd dat er altijd iets is wat de verbittering kan wegnemen die ons leven binnen kan sluipen. Er is één ding waarmee we het leven fijner, vreugdevoller en zelfs heerlijk kunnen maken.

We kunnen dankbaar zijn!

Het klinkt misschien alsof het tegen de wijsheid van de wereld indruist als ik stel dat iemand die de last van verdriet draagt, dank zou moeten geven aan God. Maar wie de beker van bitterheid opzij zet en in plaats daarvan de drinkbeker van dankbaarheid heft, kan daarin een zuiverende drank van genezing, gemoedsrust en begrip aantreffen.

Als discipel van Christus is ons geboden om ‘de Heer, uw God, in alle dingen [te] danken’¹, ‘de Here een [dank]lied toe’² te zingen en ‘uw hart [...] vol dankbaarheid [...] jegens God’³ te laten zijn.

Waarom gebiedt God ons om dankbaar te zijn?

Al zijn geboden zijn gegeven om zegeningen aan ons beschikbaar te stellen. Geboden zijn gelegenheden om onze keuzevrijheid te gebruiken en zegeningen te ontvangen. Onze liefhebbende hemelse Vader weet dat als we ervoor kiezen om een dankbare geest te ontwikkelen we ware vreugde en groot geluk zullen vinden.

Dankbaar zijn voor iets

Maar sommigen zeggen misschien: ‘Waar kan ik dankbaar voor zijn als mijn wereld instort?’

Misschien is het de verkeerde benadering om te kijken waar we dankbaar voor zijn. Het is moeilijk om een dankbare houding te ontwikkelen als onze dank niet meer dan evenredig is aan het aantal zegeningen dat wij tellen. Het is waar dat het belangrijk is om geregeld ‘onze zegeningen te tellen’ — en ieder die dit heeft geprobeerd, weet dat het er veel zijn — maar ik geloof niet dat de Heer van ons verwacht dat we minder dankbaar zijn in tijden van beproeving dan in

Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

Ronald A. Rasband

L. Whitney Clayton

Donald L. Haldeman

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

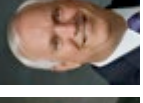

Ulfarur Soares

Lynn G. Robbins

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

(in alfabetische volgorde)

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

		
---	---	---

Gérald Cousé
Eerste raadgever

Guy E. Stevenson
Presidenterende bisschop

Dem M. Davies
Tweede raadgever

ZONDAGSSCHOOL

		
---	---	---

John S. Tanner
Eerste raadgever

Tad R. Callister
President

Devin G. Durant
Tweede raadgever

JONGEVROUWEN

		
---	---	---

Carol F. McCorkle
Eerste raadgever

Bonnie L. Oserson
President

Neill F. Murrain
Tweede raadgever

ZUSTERSHULPVERENIGING

	
--	---

Linda K. Burton
President

Linda S. Reaves
Tweede raadgever

JEUGDWERK

	
---	---

Jean A. Stevens
Eerste raadgever

Rosemary M. Wixom
President

JONGEMANNEN

		
---	---	---

Larry M. Gibson
Eerste raadgever

David L. Beck
President

Randall L. Ridd
Tweede raadgever

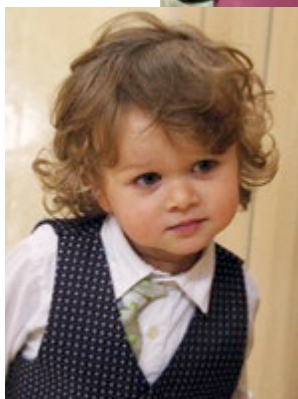
HET TWEDE QUORUM DER ZEVENTIG

(in alfabetische volgorde)

							
--	---	---	---	---	---	---	---

Heiligen der laatste dagen komen wereldwijd samen voor de 184e algemene aprilconferentie. Van linksboven met de klok mee ziet u kerkleden en zendelingen in Wenen (Oostenrijk), São Paulo (Brazilië), Mexico-Stad (Mexico), Ulaanbaatar (Mongolië), Highlands Ranch (Colorado, VS), Sydney (Australië), Sint-Petersburg (Rusland), en Norcross (Georgia, VS).

tijden van overvloed en gemak. In feite is er in de meeste Schriftteksten geen sprake van dankbaarheid *voor* iets, maar wordt er gesuggereerd dat we een algehele houding van dankbaarheid behoren te hebben.

Het is makkelijk om dankbaar *voor* iets te zijn als het leven van een leien dakje gaat. Maar wat doen we als iets wat we wensen buiten ons bereik lijkt te zijn?

Mag ik voorstellen dat we dankbaarheid als een houding zien, een manier van leven die niet afhankelijk is van onze omstandigheden? Met andere woorden, ik stel voor dat we ons niet richten op dankbaarheid *voor* iets, maar op dankbaarheid *in* onze omstandigheden, wat die ook mogen zijn.

Er bestaat al heel lang een verhaal over een ober die een gast vraagt of hij genoten heeft van het diner. De gast antwoordt dat alles prima was, maar dat het beter zou zijn geweest als er meer brood was geserveerd. De volgende dag komt de man terug, de ober verdubbelt de hoeveelheid brood door hem vier sneetjes te geven in plaats van twee, maar de man is toch nog niet tevreden. De daaropvolgende dag verdubbelt de ober de hoeveelheid brood weer, maar zonder succes.

Op de vierde dag besluit de ober om de man echt tevreden te stellen. Hij snijdt een stokbrood van bijna drie meter doormidden en serveert het met een glimlach aan de klant. De ober kan nauwelijks wachten op de reactie van de man.

Na de maaltijd kijkt de man op en zegt: 'Goed als altijd. Maar ik zie dat u me alweer slechts twee stukken brood hebt gegeven.'

Dankbaar in onze omstandigheden

Broeders en zusters, aan ons de keus. We kunnen ervoor kiezen om onze dankbaarheid te beperken omdat wij vinden dat ons zegeningen ontbreken. Of we kunnen ervoor kiezen om net zo te zijn als Nephi, wiens hart altijd dankbaar was. Toen zijn broeders hem op het schip vastbonden — het schip dat hij had gebouwd om ze naar het beloofde land te brengen — waren zijn enkels en polsen zo 'buitengewoon gezwollen' dat ze erg zeer deden, en ze dreigden door een zware storm in de zee te worden verzwolgen. 'Nietemin', zei Nephi, 'vertrouwde ik op mijn God en ik loofde Hem de gehele dag; en ik morde niet tegen de Heer wegens mijn ellende.'⁴

We kunnen ervoor kiezen zo te zijn als Job, die alles leek te hebben en het toen allemaal kwijtraakte. Maar Job antwoordde: 'Naakt ben ik uit de schoot mijner moeder gekomen, naakt zal ik daarheen wederkeren. De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen, de naam des Heren zij geloofd.'⁵

We kunnen ervoor kiezen om als de mormoonse pioniers te zijn die een geest van dankbaarheid behielden tijdens hun pijnlijke en langzame trek naar het Great Salt Lake, en die zelfs dansten en God om zijn goedheid verheerlijkten.⁶ Velen van ons zouden geneigd zijn geweest om zich terug te trekken, te klagen en vreselijk in de maag te zitten met de moeilijkheden van de reis.

We kunnen ervoor kiezen om te zijn zoals de profeet Joseph Smith, die onder erbarmelijke omstandigheden in de gevangenis te Liberty zat, en deze geïnspireerde woorden schreef: 'Welnu, zeer geliefde broeders, laten wij blijmoedig alle dingen doen die binnen ons vermogen liggen, en mogen wij dan met het volste vertrouwen stilhouden om het heil Gods te zien, en in afwachting van de openbaring van zijn arm.'⁷

We kunnen ervoor kiezen om dankbaar te zijn, wat er ook gebeurt.

Dergelijke dankbaarheid overstijgt alles wat er om ons heen gebeurt. Zij overtreft teleurstelling, ontmoediging en wanhoop. Zij bloeit net zo prachtig in het ijzige winterlandschap als in de prettige zomerwarmte.

Als we God *in* al onze omstandigheden dankbaar zijn, kunnen we te midden van rampspoed gemoedsrust hebben. In verdriet kunnen we toch nog ons hart in lof verheffen. In pijn kunnen we Christus om de verzoening roemen. In de kou van bittere droefenis kunnen we de nabijheid en de warmte van de omhelzing van de hemel ervaren.

Soms denken we dat dankbaarheid iets is wat we doen *nádat* onze problemen zijn opgelost, maar dat is vreselijk kortzichtig. Hoeveel missen we van het leven als we wachten tot we de regenboog zien alvorens God te bedanken voor de regen?

Dankbaar zijn in verdrietige tijden

Raymond (Alberta, Canada)

betekent *niet* dat we blij zijn met onze omstandigheden. Het betekent *wél* dat we onze huidige moeilijkheden met het gelovige oog bekijken.

Deze dankbaarheid komt niet over onze lippen, maar heerst in onze ziel. Het is een dankbaarheid die het hart geneest en het verstand verruimt.

Dankbaarheid als geloofsdaad

Dankbaar zijn *in* onze omstandigheden is een daad die blijk geeft van geloof in God. Dit vergt vertrouwen in God en hoop op zaken die we niet zien, maar die waar zijn.⁸ Door dankbaar te zijn, volgen we het voorbeeld van onze geliefde Heiland, die heeft gezegd: ‘Niet mijn wil, maar de uwe geschiede.’⁹

Ware dankbaarheid is een uiting van hoop *én* getuigenis. Zij komt voort uit de erkenning dat we de beproevingen van het leven niet altijd begrijpen, maar dat we erop vertrouwen dat begrip ooit te zullen krijgen.

Onder alle omstandigheden wordt ons gevoel van dankbaarheid gevoed door de vele heilige waarheden die we *wél* kennen: dat onze Vader zijn kinderen het grote plan van geluk heeft gegeven; dat we vanwege de verzoening door zijn Zoon, Jezus Christus, voor eeuwig bij onze dierbaren kunnen wonen; dat we uiteindelijk een verheerlijkt, vervolmaakt en onsterfelijk lichaam zullen krijgen dat niet geplaagd wordt door ziekten of handicaps; en dat onze tranen van verdriet en rouw plaats zullen maken voor een overvloed aan vreugde en geluk, met ‘een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat’.¹⁰

Het moet een dergelijk getuigenis zijn geweest waardoor de apostelen van de Heiland van angstige mannen vol twijfels veranderden in onbevreesde, blijmoedige afgezanten van de Meester. In de uren na zijn

kruisiging werden zij verteerd door wanhoop en rouw, want zij konden niet begrijpen wat er net was gebeurd. Maar één voorval veranderde dat helemaal. Hun Heer verscheen aan hen en zei: ‘Ziet mijn handen en mijn voeten, dat Ik het zelf ben.’¹¹

Toen de apostelen de herrezen Christus herkenden — toen zij de heerlijke opstanding van hun geliefde Heiland hadden vastgesteld — werden zij een ander mens. Niets kon verhinderen dat zij hun zending vervulden. Vanwege hun getuigenis aanvaardden zij vol moed en vastberadenheid de marteling, de vernedering en zelfs de dood.¹² Zij lieten zich niet weerhouden van het prijzen en dienen van hun Heer. Zij veranderden het leven van mensen overal. Zij veranderden de wereld.

U hoeft de Heiland niet zoals de apostelen te zien om diezelfde verandering te ondergaan. Door uw getuigenis van Christus, gegeven door de Heilige Geest, kunt u verder kijken dan de teleurstellende afloop van een en ander in het sterfelijk leven en de stralende toekomst zien die de Verlosser van de wereld ons heeft bereid.

Wij zijn niet geschapen voor de eindigheid

Is het in het licht van onze eeuwige bestemming geen wonder dat de bittere eindigheid van het leven ons onaanvaardbaar toeschijnt? Het lijkt

wel of we ons innerlijk verzetten tegen de eindigheid.

Waarom eigenlijk? Omdat we uit de eeuwigheid zijn geschapen. We zijn eeuwige wezens, kinderen van de almachtige God, wiens naam Eindeloos¹³ is, en die talloze eeuwige zegeningen belooft. De eindigheid is niet onze bestemming.

Hoe meer we over het evangelie van Jezus Christus te weten komen, hoe meer we inzien dat de eindigheid in dit sterfelijk leven helemaal geen einde inhoudt. Zo'n einde is slechts een onderbreking — een tijdelijke pauze die ooit maar kort zal lijken in vergelijking met de eeuwige vreugde die de getrouwen wacht.

Ik ben mijn hemelse Vader heel

dankbaar dat er in zijn plan geen waar einde is, alleen een eeuwig begin.

Wie dankbaar is, wordt verheerlijkt

Broeders en zusters, hebben wij geen reden om vervuld te zijn van dankbaarheid, ongeacht de omstandigheden waarin we ons bevinden?

Hebben we een grotere reden nodig om ons 'hart [...] vol dankbaarheid [...] jegens God'¹⁴ te laten zijn?

'Hebben wij [...] geen goede reden om ons te verheugen?'¹⁵

Wat zijn wij gezegend als we Gods hand in het wonderbaarlijke tapijt van het leven herkennen. Dankbaarheid voor onze Vader in de hemel verruimt ons inzicht en verbreedt onze visie. Zij inspireert ootmoed en kweekt

meegevoel voor onze medemensen en alle scheppingen van God. Dankbaarheid is een katalysator voor alle christelijke eigenschappen! Een dankbaar hart is de moeder van alle deugd.¹⁶

De Heer heeft ons beloofd dat 'wie alle dingen met dankbaarheid ontvangt, zal worden *verheerlijkt*; en de dingen van deze aarde zullen hem worden toegevoegd.'¹⁷

Mogen wij leven onder 'dagelijkse dankbetuiging'¹⁸ — vooral als we de schijnbaar onverklaarbare eindigheid van het sterfelijk leven ervaren. Mogen wij toelaten dat onze ziel zich verruimt in dankbaarheid voor onze genadige hemelse Vader. Mogen wij voortdurend en altijd onze stem verheffen en in woord en daad blijk geven van onze dankbaarheid aan onze Vader in de hemel en zijn geliefde Zoon. Dat bid ik, en ik laat u mijn getuigenis en zegen, in de naam van onze Meester, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 59:7; zie ook Efeziërs 5:20; 1 Tessalonicensen 5:18; Mosiah 26:39; Alma 7:23; Leer en Verbonden 98:1.
2. Psalmen 147:7.
3. Alma 37:37.
4. Zie 1 Nephi 18:10–16.
5. Job 1:21.
6. Zie voor voorbeelden van pioniers die blijmoedig bleven ondanks zware moeilijkheden: Andrew D. Olsen, *The Price We Paid: The Extraordinary Story of the Willie and Martin Handcart Pioneers* (2006), pp. 10, 366–367.
7. Leer en Verbonden 123:17.
8. Zie Alma 32:21.
9. Lucas 22:42.
10. Lucas 6:38.
11. Lucas 24:39.
12. Zie Romeinen 5:3; 2 Korintiërs 4:17; 12:10.
13. Zie Mozes 1:3.
14. Alma 37:37.
15. Alma 26:13.
16. Zie Marcus Tullius Cicero, *Oratio Pro Cnaeo Plancio*, XXXIII, afdeling 80; aangehaald door Joseph B. Wirthlin in 'Live in Thanksgiving Daily', *Ensign*, september 2001, p. 8.
17. Leer en Verbonden 78:19; cursivering toegevoegd.
18. Alma 34:38.

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Vervolg geven

We kunnen constanter tot het zendingswerk bijdragen door onze angst door echt geloof te vervangen.

In september is het 64 jaar geleden dat ik van mijn zending in Engeland terugkwam. Drie dagen na mijn thuiskomst ging ik met een vriend naar een dansavond aan de University of Utah. Hij zei dat hij een mooie tweedejaarsstudente kende, genaamd Barbara Bowen, en vond dat ik haar moest leren kennen. Hij bracht haar naar me toe, stelde ons aan elkaar voor en we begonnen te dansen.

Helaas was dit een 'wisseldansavond'. Dat betekende dat je met een meisje danste tot iemand anders je aftikte. Barbara was erg opgewekt en populair en ik heb minder dan een minuut met haar kunnen dansen vóór een andere jonge man mij aftikte.

Dat vond ik gewoon onaanvaardbaar. Op zending had ik geleerd hoe belangrijk het is om vervolg aan iets te geven. Dus vroeg ik haar telefoonnummer en belde haar de daaropvolgende dag op om haar mee uit te vragen, maar ze had het druk met haar opleiding en andere sociale verplichtingen. Gelukkig had ik op zending geleerd om zelfs bij ontmoediging te volharden en ik kon uiteindelijk een date met haar regelen. En die date leidde tot meerdere dates. Op de een of andere manier heb ik haar tijdens die dates kunnen overtuigen dat ik de enige ware en levende teruggekeerde

zendeling was — voor haar alleszins. Nu, 64 jaar later, zijn zeven kinderen en vele klein- en achterkleinkinderen het levende bewijs van de belangrijke waarheid dat we zonder voortdurend en aanhoudend vervolg te geven, onze boodschap, hoe goed die ook is, misschien nooit zullen geven.

Daarom heb ik wellicht de duidelijke ingeving gekregen om vandaag een vervolg aan twee van mijn eerdere conferentieboodschappen te geven.

In de oktoberconferentie in 2011 verzocht ik u deze belangrijke uitspraak van de Heer indachtig te zijn: 'Want aldus zal mijn kerk in de laatste dagen heten, ja, De Kerk van

Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'¹

Met die woorden maakt de Heer duidelijk dat dit niet alleen de formele naam is, maar ook hoe we zijn kerk moeten noemen. Gezien zijn duidelijke uitspraak, dienen we dus geen andere namen, zoals de 'mormoonse kerk', te gebruiken.

De term *mormoon* kan in bepaalde situaties gebruikt worden als verwijzing naar de leden van de kerk, zoals de mormoonse pioniers, of naar organisaties zoals het Mormoons Tabernakelkoor. De leden van de kerk staan bekend als de mormonen, en in onze omgang met niet-leden kunnen we onszelf mormonen noemen als we ook de volledige naam van de kerk vermelden.

Als de leden de juiste naam van de kerk samen met het woord *mormoon* gebruiken, benadrukt dit dat we christenen zijn, leden van de kerk van de Heiland.

Broeders en zusters, laten we de gewoonte ontwikkelen om steeds duidelijk te maken dat we lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn.

De tweede boodschap waar ik

u aan wil herinneren, is mijn toespraak in de afgelopen algemene conferentie, waarin ik de leden aanspoorde om te bidden om leiding bij het zoeken van ten minste één persoon die ze vóór Kerstmis konden uitnodigen om meer te weten te komen over het herstelde evangelie. Veel leden hebben me verteld over de bijzondere ervaringen die ze hadden toen ze de Heer om gelegenheden tot zendingswerk vroegen.

Een zekere teruggekeerde zending bad bijvoorbeeld specifiek om naar 'die ene' geleid te worden die hij kon bereiken. Hij kreeg de naam van een vroegere medestudente aan de universiteit in gedachten. Hij nam op Facebook contact met haar op en kwam te weten dat ze om een doel en zin in haar leven gebeden had. Toen ze op zoek was naar de waarheid bleef hij haar steunen, en in december liet ze zich dopen.

Ik heb over veel andere uitnodigingen gehoord, maar slechts enkele mensen hebben er vervolg aan gegeven, zoals deze broeder.

Ik vind het heel belangrijk om ergens vervolg aan te geven. In de leidraad voor zendingen *Predik mijn evangelie* staat: 'Iemand aanmoedigen om een toezegging te doen zonder hem daar later aan te herinneren, is hetzelfde als aan een reis beginnen zonder die af te maken of een kaartje voor een concert te kopen zonder naar het theater te gaan. Zonder de handeling is de toezegging waardeloos.'²

Predik mijn evangelie leert ons dat we niet alleen moeten uitnodigen, maar mensen er ook aan moeten herinneren. Dat boek omschrijft zendingswerk als 'anderen [uitnodigen] tot Christus te komen door ertoe bij te dragen dat zij het herstelde evangelie aanvaardden — door geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering, de doop, de gave van de Heilige

Geest en volharding tot het einde.'³

Uitnodigen maakt zeker deel uit van het proces. Maar merk op dat zendingswerk voor leden veel meer inhoudt dan mensen eenvoudigweg uitnodigen om naar de zendingen te luisteren. Het houdt ook in dat we de zendingen bijstaan in het opwekken van geloof, aansporen tot bekering, voorbereiden op verbonden en volharden tot het einde.

In het boek *Handelingen* staat een voorbeeld van ergens een vervolg aan geven:

'Petrus nu en Johannes gingen op naar de tempel. [...]

'En een man, die verlamd was van de schoot zijner moeder aan, zodat hij gedragen moest worden, zetten zij dagelijks bij de poort van de tempel, genaamd de Schone, om een aalmoes te vragen van de tempelgangers.

'Toen deze zag, dat Petrus en Johannes de tempel zouden binnengaan, verzocht hij om een aalmoes.

'En Petrus zag hem scherp aan, met Johannes, en zeide: Zie naar ons.

'En hij hield zijn blik op hen gevestigd in de verwachting iets van hen te ontvangen.

'Maar Petrus zeide: Zilver en goud bezit ik niet, maar wat ik heb geef ik u; in de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër: Wandel!'

Is dat geen krachtige uitnodiging van een dienstknecht van de Heer? Maar daar hield Petrus het niet bij. Er staat geschreven: '*En hij greep hem bij de rechterhanden richtte hem op*, en terstond werden zijn voeten en enkels stevig,

'en hij sprong op en stond en liep heen en weer en *hij ging met hen de tempel binnen*, lopende en springende en God lovende.'⁴

Met andere woorden: Petrus gebruikte niet alleen het priesterschap om de man tot wandelen uit te nodigen. Hij gaf er ook een vervolg aan door de man de hand te reiken, hem op te richten en met hem de tempel binnen te gaan.

In de geest van het voorbeeld van Petrus wil ik voorstellen dat we constanter tot het zendingswerk bijdragen door onze angst door echt geloof te vervangen en ten minste elk kwartaal — vier keer per jaar — iemand uit te nodigen om de lessen van de zendingen te volgen. Zij zijn voorbereid

om met de Geest te onderwijzen, met oprechte inspiratie van de Heer. Samen kunnen we vervolg aan onze uitnodigingen geven, anderen de hand reiken, hen oprichten en hen begeleiden op hun geestelijke tocht.

Ik raad alle leden aan, ongeacht uw roeping of mate van activiteit in de kerk, om ter ondersteuning een exemplaar van *Predik mijn evangelie* in huis te halen. Het is bij het distributiecentrum en online verkrijgbaar. De online versie kan gratis worden gelezen of gedownload. Het is een leidraad voor zendingswerk, en dus een leidraad voor ons allen. Lees erin, bestudeer het en pas dan toe wat u leert om te begrijpen hoe u zielen door middel van uitnodiging en vervolg tot Christus kunt brengen. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'De tijd is nu aangebroken voor de leden en zendingen om de handen ineem te slaan en in de wijngaard van de Heer te werken en zielen tot Hem te brengen.'⁵

Jezus Christus heeft zijn discipelen het volgende onderwezen:

'De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig.

'Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst.'⁶

De Heer heeft dat gebed in deze tijd verhoord met het grootste aantal voltijszendingen ooit. Met deze nieuwe golf getrouwe arbeiders geeft de Heer ons een nieuwe kans om Hem bij het oogsten van zielen bij te staan.

Er zijn praktische manieren waarop we als lid onze geweldige zendingen kunnen helpen en steunen. U kunt de zendingen bijvoorbeeld vertellen dat u *Predik mijn evangelie* aan het bestuderen bent en hun vragen om u te tonen wat zij bij hun studie leren. Als u ervaringen aan elkaar vertelt, vergroot dat het vertrouwen tussen de leden en voltijszendingen. De Heer heeft geboden:

'Maar opdat ieder mens zou kunnen spreken in de naam van God, de Heer, ja, de Heiland der wereld.'⁷

En 'Zie, Ik heb u uitgezonden om te getuigen en de mensen te waarschuwen, en het betaamt eenieder die gewaarschuwd is zijn naaste te waarschuwen.'⁸

Broeders en zusters, kunt u zich voorstellen wat er gebeurt als familieleden en vrienden de zaken die ze uit *Predik mijn evangelie* leren in de brieven en e-mails aan hun voltijszendingen zetten? Kunt u zich voorstellen wat een zegening het is voor gezinsleden om te weten en beter te begrijpen

wat hun zoon of dochter op zending studeert en onderwijst? En kunt u zich voorstellen hoe we individueel en collectief met verzoenende genade gezegend zullen worden volgens de belofte van de Heiland aan allen die hun getuigenis geven als ze anderen uitnodigen om tot Hem te komen — en er dan een vervolg aan geven?

De Heer heeft tot de profeet Joseph Smith gezegd: 'Niettemin zijt gij gezegend, want het getuigenis dat gij hebt gegeven is in de hemel opgetekend om door de engelen te worden aanschouwd; en zij verheugen zich over u, en uw zonden zijn u vergeven.'⁹

'Want Ik zal u uw zonden vergeven met dit gebod: dat u standvastig blijft [...] bij het getuigen tot de gehele wereld van die dingen die u worden medegedeeld.'¹⁰

Als wij een vervolg geven, laat de Heer ons niet in de steek. Ik heb de onbeschrijflijke vreugde gezien die leden in de hele wereld ervaren als ze vanuit hun getuigenis mensen uitnodigen en er een vervolg aan geven. Onlangs bezocht ik Argentinië, waar ik de leden aanspoorde om vóór deze algemene conferentie iemand uit te nodigen om mee naar de kerk te komen. De achtjarige Joshua luisterde en nodigde zijn beste vriend en diens gezinsleden uit voor de open dag van hun wijk in Buenos Aires. Ik wil u een brief over Joshua's uitnodiging en vervolg voorlezen die ik net ontvangen heb:

[Joshua] liep om de haverklap naar de poort om te kijken of ze er al waren. Hij zei dat hij zeker wist dat ze zouden [komen].

Het werd later en Joshua's vriend was er nog steeds niet, maar Joshua liet de moed niet zakken. Hij bleef maar naar de poort kijken. Het was al tijd om op te ruimen toen Joshua opeens op en neer begon te springen terwijl hij riep: 'Ze zijn er! Ze zijn er!' Ik keek op en zag een heel gezin naderen. Joshua liep naar buiten om hen te begroeten en omhelsde zijn vriend. Ze kwamen allemaal naar binnen en leken de open dag erg leuk te vinden. Ze namen wat brochures mee en besteedden veel tijd aan het leggen van nieuwe contacten. Het was geweldig om het geloof van deze kleine jongen te zien en te beseffen dat jeugdwerkkinderen ook zendingen kunnen zijn.¹¹

Ik getuig dat als we samenwerken, die ene zoeken, uitnodigen en met vertrouwen en geloof een vervolg geven, de Heer ons zal toelachen en honderdduizenden kinderen van God zin en vrede in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zullen vinden. Moge de Heer ons zegenen bij onze inspanningen om het heilswerk te bespoedigen. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 115:4.
2. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 216.
3. *Predik mijn evangelie*, p. 1.
4. Handelingen 3:1-8; cursivering toegevoegd.
5. Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie', *Liahona*, november 2013, p. 4.
6. Matteüs 9:37-38.
7. Leer en Verbonden 1:20.
8. Leer en Verbonden 88:81.
9. Leer en Verbonden 62:3.
10. Leer en Verbonden 84:61.
11. Persoonlijke brief, 10 maart 2014.

Jean A. Stevens

Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

'Vrees niet, Ik ben met u'

Naarmate we meer geloof en vertrouwen in de Heer ontwikkelen, krijgen we meer toegang tot zijn macht om ons te zegenen en bevrijden.

Slechts weinig gevoelens zijn vergelijkbaar met de emoties die we ervaren als we kinderen krijgen. Er is niets mooier dan een lieve baby regelrecht uit de hemel te ontvangen. Eén van mijn broers heeft dat gevoel op een wel heel heftige manier ervaren. Zijn eerste zoontje werd te vroeg geboren en woog maar tweeënhalve pond. Hunter bracht zijn eerste twee maanden op de neonatale intensive-careafdeling van het ziekenhuis door. Die maanden waren heel gevoelig voor onze hele familie, terwijl we hoopten en de Heer om hulp smeekten.

De kleine Hunter was zo afhankelijk. Hij vocht zo hard om in leven te blijven. De sterke hand van zijn vader reikte vaak naar het kleine handje van zijn zoon om zijn kwetsbare kindje te bemoedigen.

En zo gaat het met alle kinderen van God. Onze Vader in de hemel reikt ons allen de hand met zijn oneindige liefde. Hij heeft macht over alles en wil ons helpen om te leren, te groeien en tot Hem terug te keren. Het doel van onze Vader is: 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'¹

Naarmate we meer geloof en vertrouwen in de Heer ontwikkelen, krijgen we meer toegang tot zijn macht om ons te zegenen en bevrijden.

We vinden dit prachtige thema van de macht van de Heer om zijn kinderen te redden terug op alle pagina's van het Boek van Mormon. Nephi introduceert het in het eerste hoofdstuk van het boek. In vers 20 lezen we: 'Zie, ik, Nephi, zal u tonen dat de tedere barmhartigheden des Heren zich uitstrekken over allen die Hij wegens hun geloof heeft uitverkoren om hen machtig te maken, zelfs tot de macht ter bevrijding toe.'²

Jaren geleden werd ik op persoonlijke wijze gewezen op de waarheden die in dit vers worden beschreven. Ik ontdekte hoe dichtbij onze Vader in de hemel werkelijk is en hoe graag Hij ons wil helpen.

Op een avond, toen de duisternis inviel, reed ik met mijn kinderen naar huis toen ik een jongen aan de kant van de weg zag lopen. Toen ik hem voorbij was gereden, kreeg ik sterk de indruk dat ik terug moest gaan om hem te helpen. Maar omdat ik bang was dat ik hem zou afschrikken als ik

als vreemde naast hem zou stoppen, reed ik door. Weer kreeg ik dat sterke gevoel en de woorden in mijn gedachten: 'Ga die jongen helpen!'

Ik reed terug en vroeg hem: 'Heb je hulp nodig? Ik had het gevoel dat ik je moest helpen.'

Hij wendde zich naar ons toe en met tranen in zijn ogen zei hij: 'Heel graag. Ik heb gebeden dat iemand me zou helpen.'

Zijn gebed om hulp werd beantwoord door de inspiratie die ik ontving. Deze ervaring met zo een duidelijke ingeving van de Geest liet een onvergetelijke indruk in mijn hart achter.

En na 25 jaar en de liefdevolle barmhartigheid van God ben ik een paar maanden geleden weer met deze jongen in contact gekomen. Ik ontdekte dat de ervaring niet alleen mijn verhaal is, maar ook het zijne. Deric Nance is nu een vader met een eigen gezin. Ook hij is die beleving nooit vergeten. Daardoor konden we een geloofsfundament leggen dat God onze gebeden daadwerkelijk hoort en verhoort. Zowel hij als ik hebben die ervaring gebruikt om onze kinderen te leren dat God over ons waakt. We zijn niet alleen.

Deric was die avond voor een activiteit langer op school gebleven en had de laatste bus gemist. Als jonge tiener had hij er alle vertrouwen in dat hij wel alleen thuis kon komen, dus ging hij op weg.

Hij had al anderhalf uur op die stille weg gelopen. Hij was nog kilometers van huis verwijderd, er waren geen huizen in zicht en hij was bang. Wanhopig ging hij in de berm achter een berg stenen op zijn knieën en vroeg zijn hemelse Vader om hulp. Slechts een paar minuten nadat Deric zijn tocht weer had vervolgd, kwam ik voorbij om de hulp te bieden waarom hij gebeden had.

En nu na al die jaren zegt Deric: 'De Heer was mij, een magere, kortzichtige jongen, indachtig. En ondanks al het andere dat in de wereld gaande was, kende Hij mijn situatie en hield Hij genoeg van me om hulp te sturen. De Heer heeft mijn gebeden sinds die dag op die verlaten weg vaak beantwoord. Zijn antwoorden kwamen niet altijd zo direct en duidelijk, maar dat Hij weet hoe het met mij gaat, is nu nog even duidelijk als op die eenzame avond. Wanneer de donkere schaduwen van het leven mijn wereld bedekken, weet ik dat

Hij altijd een plan heeft om me weer veilig thuis te brengen.'

Zoals Deric zei, wordt niet elk gebed direct beantwoord. Maar onze Vader kent ons en hoort de smeekbeden van ons hart. Hij verricht zijn wonderen één gebed tegelijk, één persoon tegelijk.

We kunnen erop vertrouwen dat Hij ons zal helpen, misschien niet op de manier die wij willen, maar op de manier waarop wij het beste kunnen groeien. Onze wil aan zijn wil onderwerpen kan soms moeilijk zijn, maar het is essentieel als we op Hem willen lijken en de vrede willen vinden die Hij ons biedt.

Wij kunnen het gevoel ontwikkelen dat C. S. Lewis beschreef: 'Ik bid omdat ik het niet kan helpen. [...] Ik bid omdat die behoefte steeds uit mij vloeit, wakend en slapend. Het verandert God niet. Het verandert mij.'³

Er staan veel verhalen in de Schriften over hen die hun vertrouwen in de Heer stelden en door Hem zijn geholpen en bevrijd. Denk aan de jonge David die aan een zekere dood door de machtige Goliath ontsnapte door op de Heer te vertrouwen. Denk aan Nephi, die door zijn gelovige smeekbeden tot God uit de handen van zijn broers werd bevrijd die hem probeerden te doden. Denk aan de jonge Joseph Smith die gebedvol om de hulp van de Heer vroeg. Hij werd van de macht van duisternis bevrijd en ontving een wonderbaarlijk antwoord. Allemaal stonden ze voor echte en grote moeilijkheden. Allemaal handelden ze in geloof en vertrouwden ze op de Heer. Allemaal ontvingen ze zijn hulp. En ook in onze tijd wordt de macht en liefde van God zichtbaar in het leven van zijn kinderen.

Ik heb dat onlangs waargenomen onder de gelovige heiligen in Zimbabwe en Botswana. In een

vasten-en-getuigenisdienst in een kleine gemeente werd ik door de getuigenissen van velen — kinderen, jongeren en volwassenen — geïnspireerd en nederig gestemd. Ieder van hen gaf krachtig uiting aan zijn of haar geloof in de Heer Jezus Christus. Te midden van zware omstandigheden leven zij van dag tot dag vanuit hun vertrouwen op God. Zij erkennen zijn hand in hun leven en brengen dat vaak tot uiting met de woorden: 'Ik ben God zo dankbaar.'

Een paar jaar geleden was een getrouw gezin uit onze wijk een voorbeeld van dergelijk vertrouwen op de Heer. Arn en Venita Gatrell hadden een gelukkig leven toen er bij Arn een agressieve vorm van kanker werd vastgesteld. De prognose was niet goed: hij had nog maar een paar weken te leven. De familie wilde nog één keer bij elkaar komen. Dus kwamen alle kinderen bij elkaar, sommige van verre. Ze hadden slechts 48 uur om samen door te brengen. De familie Gatrell dacht zorgvuldig na over wat het belangrijkste voor hen was — een familiefoto, een familiediner en een dienst in de Salt Laketempel. Venita zei: 'Toen we de tempel verlieten was dat de laatste keer dat we in dit leven allemaal samen zouden zijn.'

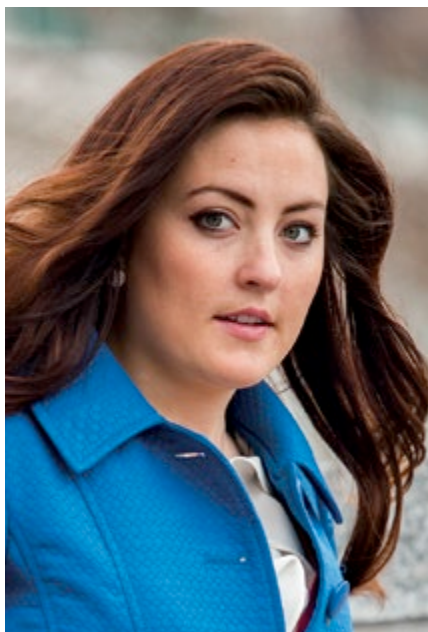
Maar zij namen afscheid in de zekerheid dat er zoveel meer voor ze is dan dit leven. Dankzij heilige tempelverbonden hebben zij hoop in Gods beloften. Zij kunnen voor eeuwig samen zijn.

De volgende twee maanden ontvingen ze ontelbare zegeningen. Het geloof en vertrouwen in de Heer van Arn en Venita kwam naar voren in Venita's woorden: 'Ik werd gedragen. Ik ontdekte dat je vrede kunt voelen te midden van beroering. Ik wist dat de Heer over ons waakte. Ik leerde dat je, als je op de Heer vertrouwt, werkelijk alle problemen kunt doorstaan.'

Een van hun dochters voegde daaraan toe: 'Wij keken naar onze ouders en zagen hun voorbeeld. We zagen hun geloof en hoe ze ermee omgingen. Ik zou nooit om zo'n beproeving vragen, maar ik zou er nu ook niet meer voor wegrennen. We waren omgeven door Gods liefde.'

Natuurlijk was het overlijden van Arn niet de uitkomst waarop ze hadden gehoopt. Maar hun crisis was geen geloofscrisis. Het evangelie is geen lijstje van dingen die we moeten doen; het leeft veeleer in ons hart. Het evangelie is 'geen last, maar geeft vleugels.'⁴ Het draagt ons. Het droeg de familie Gatrell. Zij voelden vrede te midden van de storm. Ze hielden zich vast aan elkaar en aan de tempelverbonden die

ze hadden gesloten en nageleefd. Ze groeiden in hun vermogen om op de Heer te vertrouwen en werden gesterkt door hun geloof in Jezus Christus en de kracht van zijn verzoening.

Waar we ons ook op het pad van het discipelschap bevinden, wat onze zorgen en problemen ook zijn, we zijn niet alleen. U wordt niet vergeten. Zoals Deric, de heiligen in Afrika, en de familie Gatrell kunnen wij ervoor kiezen om in onze moeilijkheden met geloof Gods hand te grijpen. We kunnen onze problemen met gebed en vertrouwen in de Heer benaderen. En in dat proces gaan we meer op Hem lijken.

De Heer spreekt tot ieder van ons: 'Vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand.'⁵

Ik geef mijn nederig maar stellig getuigenis dat God onze Vader leeft en van ons houdt. Ik getuig dat wij door zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, de wereld kunnen overwinnen en veilig thuis gebracht kunnen worden. Dat wij het geloof mogen hebben om op Hem te vertrouwen bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 1:39.
2. 1 Nephi 1:20.
3. Gesproken door de acteur die C. S. Lewis speelt in William Nicholson, *Shadowlands* (1989), p. 103.
4. Naar Harry Emerson Fosdick, *Twelve Tests of Character* (1923), p. 88.
5. Jesaja 41:10.

Bisschop Gary E. Stevenson
Presiderende bisschop

Jouw vier minuten

Het wonder van de verzoening kan de onvolmaaktheden in onze prestaties wegpoetsen.

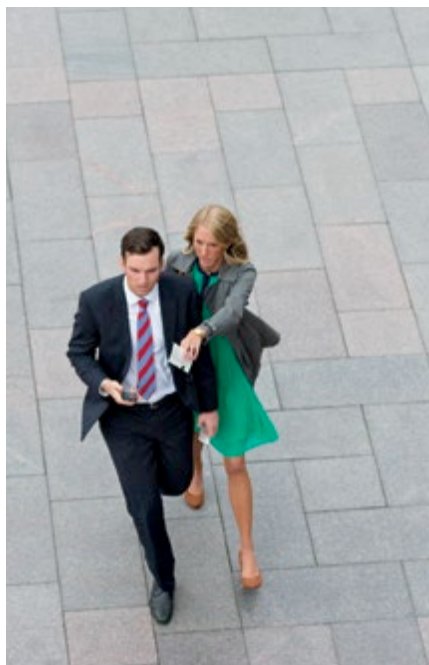
De wereld was onlangs in de ban van de Olympische Winterspelen, met sporters die voor 89 landen op 98 verschillende onderdelen met elkaar wedijverden. Wat bijzonder was, is dat tien van die sporters lid zijn van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en dat drie van hen een medaille in de wacht sleepten: Christopher Fogt, Noelle Pikus-Pace en Torah Bright. In de *Church News* werden zij onlangs voor het voetlicht gebracht.¹ We feliciteren alle sporters die hebben meegedaan. Goed gedaan!

Ik spreek vandaag over die Spelen en richt mijn gedachten tot de jongemannen, jongevrouwen en jonge alleenstaanden — jullie die de beslissende leeftijd hebben waarop je de koers van je leven uitzet. Ik spreek jullie met een groot gevoel van urgentie toe.

Om jullie die urgentie te laten voelen, vertel ik eerst het verhaal van Noelle Pikus-Pace, een van de deelnemende sporters die lid van de kerk zijn. In Noelle's discipline, de skeleton, maken de sporters eerst vaart om vervolgens met het hoofd vooruit op een slee te duiken. Met hun gezicht slechts centimeters boven de grond, racen ze op een bochtig parcours met snelheden tot 145 km naar beneden.

Alle jaren van voorbereiding zouden als een succes of een teleurstelling gezien worden op basis van de resultaten die in vier intense runs van elk zestig seconden worden neergezet.

Noelle zag haar Olympische droom in 2006 wreed verstoord worden toen ze door een afschuwelijk ongeluk haar been brak. Op de Spelen van 2010 viel haar droom ook in duigen toen ze het erepodium met slechts één tiende seconde verschil miste.²

Kun je je voorstellen hoe gespannen ze was vlak voor haar eerste run op de Olympische Spelen van 2014? Jaren van voorbereiding zouden in slechts luttel minuten samenkomen. Welgeteld vier minuten. Ze had zich jaren op die vier minuten voorbereid en ze zou er daarna haar hele leven op terugkijken.

Noelle's laatste runs waren nagenoeg foutloos! We zullen nooit vergeten hoe ze na de finish te zijn gepasseerd op de tribune sprong om haar gezin te omhelzen en uit te roepen: 'Het is ons gelukt!' Jaren van voorbereiding hadden hun vruchten afgeworpen. We zagen de zilveren medaille vlak naast haar jongevrouwenmedaillon om haar hals hangen.³

Het lijkt misschien onredelijk dat Noelle's hele Olympische droom stond of viel met wat ze gedurende slechts vier korte minuten deed. Maar dat wist ze, en daarom had ze zich ook zo ijverig voorbereid. Ze was doordrongen van het grote belang, de urgentie van haar vier minuten, en wat die voor de rest van haar leven zouden betekenen.

We noemen ook Christopher Fogt, die deel uitmaakte van de viermansbob die voor de Verenigde Staten een bronzen medaille in de wacht sleepte. Hij had na een verschrikkelijk ongeluk op de Olympische Spelen van 2010 de handdoek in de ring kunnen gooien. Maar na een fantastische run die alles goedmaakte, won hij de prijs waar hij zo hard voor gewerkt had.⁴

Welnu, bedenk hoe jouw weg naar het eeuwige leven lijkt op de 'vierminuten-prestatie' van deze sporters. Je bent een eeuwig wezen. Vóór je geboorte bestond je als geest. In de tegenwoordigheid van je liefdevolle hemelse Vader trainde je en bereidde je je voor op je korte verblijf op aarde en... om hier te presteren. Dit leven is jouw vier minuten. Terwijl je hier bent,

bepalen je daden of je de prijs van het eeuwige leven behaalt. De profeet Amulek beschreef het als volgt: 'Dit leven is de tijd [...] om [je] erop voor te bereiden God te ontmoeten; ja, zie, de dag van dit leven is de dag [...] om [je] arbeid te verrichten.'⁵

In zekere zin zijn jouw vier minuten al begonnen. De klok tikt. De woorden van de apostel Paulus lijken geheel op hun plaats: we moeten zó lopen dat we de prijs behalen.⁶

Net zoals bepaalde stappen essentieel zijn in de kortstondige prestaties van een Olympische sporter — sprongen of manoeuvres voor schaatsers en snowboarders, de bochten optimaal nemen in een bobsleerun of langs de vlaggetjes van een slalomafdaling zoeven — zo zijn ook in ons leven bepaalde zaken absoluut essentieel: controlepunten die ons door onze geestelijke prestaties op aarde loodsen. Die geestelijke markeringen zijn de essentiële door God gegeven verordeningen van het evangelie: de doop, de gave van de Heilige Geest ontvangen, ordeningen in het priesterschap, tempelverordeningen en wekelijks van het avondmaal nemen.

'In de[ze] verordeningen [...] is de macht der goddelijkheid kenbaar.'⁷

En net zoals de trainingsdiscipline een sporter voorbereidt en kwalificeert om op het hoogste niveau in hun tak van sport te presteren, kwalificeert de geboden onderhouden je om die heilsverordeningen te ontvangen.

Voel je de urgentie?

Mijn jonge vrienden, waar je ook in jouw 'vier-minuten-prestatie' bent, ik spoor je aan om je af te vragen: wat is mijn volgende stap om mijn medaille binnen te halen? Misschien heeft de Geest je tijdens deze conferentie ingefluisterd wat je moet doen: je doelbewuster voorbereiden op een verordening in je toekomst

of een verordening ontvangen die je allang had moeten ontvangen. Wat je volgende stap ook mag zijn, neem hem nu. Wacht er niet mee. Jouw vier minuten zijn snel voorbij, en je kunt de rest van de eeuwigheid terugkijken op wat je in dit leven hebt gedaan.⁸

Zelfdiscipline is vereist. Dagelijks gebed, Schriftstudie en naar de kerk gaan moeten de basis van je training vormen. Een consequent patroon van gehoorzaamheid aan de geboden, je houden aan de verbonden die je gesloten hebt en naleving van de normen van de Heer in *Voor de kracht van de jeugd* is vereist.

Misschien zie je dingen in je leven die je geestelijke vooruitgang ondermijnen of belemmeren. Volg in dat geval de volgende Schriftuurlijke raad op: 'Laten ook wij [...] afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt.'⁹

Het is nog niet te laat om je te bekeren. Maar dat kan wel snel zo zijn, want niemand weet precies wanneer onze vier minuten voorbij zijn.

Nu denk je misschien bij jezelf: ik heb het al verprutst. Mijn vier minuten zijn al een ramp. Ik kan het net zo goed opgeven. Als dat zo is, stop die gedachten dan en laat ze nooit meer toe. Het wonder van de verzoening kan de onvolmaaktheden in onze prestaties wegpoetsen. Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd:

'Tot u [...] die nog steeds op afstand toekijkt, [...] getuig ik van de hernieuwende kracht van Gods liefde en het wonder van zijn genade. [...]

'[...] Het is *nooit* te laat zolang de Meester [...] zegt dat er tijd is. [...] Stel het niet uit.'¹⁰

Onthoud dat je er niet alleen voor staat. De Heiland heeft beloofd dat Hij je niet als wees zal achterlaten.¹¹ Je hebt ook familieleden, vrienden en leiders die je aanmoedigen.

Hoewel ik mij tot de jongeren in de kerk heb gericht, stel ik ouders en grootouders het volgende voor:

Onlangs beschreef ouderling David A. Bednar een eenvoudige manier om in onze familie aan de hand van essentiële verordeningen na te gaan hoe ver ieder op het

verbondspad is gevorderd. Een blaadje met de volgende twee kolommen is voldoende: 'naam' en 'plan voor volgende of noodzakelijke verordening'. Ik heb dat onlangs gedaan voor alle leden van mijn familie. Onder hen merkte ik een pasgeboren kleinzootje op dat spoedig gezegend zou worden; een kleinzoon van zes wiens voorbereiding op de doop essentieel was; en een zoon van bijna achttien wiens voorbereiding op het priesterschap en de tempelbegiftiging voor de deur stond. Iedereen op de lijst had de verordening van het avondmaal nodig. Deze eenvoudige oefening hielp Lesa en mij bij onze taak om ieder lid van onze familie op het verbondspad voort te helpen, met voor ieder een eigen plan van aanpak. Misschien is dit ook een idee voor u, wat tot familiebesprekingen zal leiden, tot gezinsavondlessen, tot voorbereidingen en zelfs tot uitnodigingen voor essentiële verordeningen in uw familie.¹²

Daar ik zelf ski en snowboard, was ik diep onder de indruk van de 'vier-minuten-prestatie' die de Australische snowboardster Torah Bright de zilveren medaille in de halfpipecompetitie opleverde. Zij verblufte de wereld met een nagenoeg foutloze run die ze afsloot met een backside

rodeo 720. Het was echter nog indrukwekkender en verrassender hoe zij christelijke liefde aan haar concurrenten betoonde. Ze merkte dat de Amerikaanse snowboardster Kelly Clark, na een slechte eerste run in haar finaleronde, nerveus leek voor haar tweede run. 'Ze gaf me een stevige knuffel', zegt Clark. 'Ze hield me gewoon net zo lang vast tot ik genoeg gekalmeerd was en mijn ademhaling rustiger werd. Het was fijn om een knuffel van een vriendin te krijgen.' Kelly Clark stond later met Torah met een bronzen plak op het erepodium.

Toen men Torah naar deze ongewone vriendelijke daad jegens haar tegenstandster vroeg, wat haar eigen zilveren medaille op het spel had kunnen zetten, zei ze eenvoudig: 'Ik ben professioneel sporter — ik wil mijn best doen en winnen — maar ik wil ook dat mijn mededingers hun best doen.'¹³

Is er met dat in gedachten iemand die jouw aanmoediging nodig heeft? Een familielid, een vriend of vriendin, een klasgenoot of medequorumlid? Hoe kun je ze bij hun vier minuten tot steun zijn?

Geliefde vrienden, jullie zijn bezig met een geweldige reis. In sommige

opzichten race je de halfpipe of de bobbaan over, en het kan moeilijk zijn om onderweg elk element goed uit te voeren of elke bocht goed aan te snijden. Maar bedenk dat je je hier duizenden jaren op hebt voorbereid. Dit is jouw moment om te presteren. Dit zijn jouw vier minuten! Je zult het nu moeten laten zien!

Ik spreek mijn volste vertrouwen in je capaciteiten uit. Je hebt de Heiland van de wereld aan je zijde. Als je zijn hulp zoekt en zijn aanwijzingen volgt, hoe kun je dan falen?

Ik sluit af met mijn getuigenis van de zegening die we hebben in een levende profeet, president Thomas S. Monson; en van Jezus Christus en zijn rol als onze Heiland en Verlosser. In zijn heilige naam, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Christine Rappleye, 'Mormons in the Olympics: 3 Medals for LDS Athletes at the Winter Games', deseretnews.com/article/865597546/Mormons-in-the-Olympics-3-medals-for-LDS-athletes-at-the-Winter-Games.html.
2. Zie Christine Rappleye, 'Mormons in the Olympics.'
3. Zie Sarah Petersen, 'Noelle Pikus-Pace Wears LDS Young Women Necklace throughout Olympics', deseretnews.com/article/865596771/Noelle-Pikus-Pace-wears-LDS-Young-Women-necklace-throughout-Olympics.html.
4. Zie Amy Donaldson, 'Army, Faith Helped Push Mormon Bobsledder Chris Fogt to Olympic Success', deseretnews.com/article/865597390/Army-faith-helped-push-Mormon-bobsledder-Chris-Fogt-to-Olympic-success.html.
5. Alma 34:32.
6. Zie 1 Korintiërs 9:24.
7. Leer en Verbonden 84:20.
8. Zie Alma 34:31-33.
9. Hebrëen 12:1.
10. Jeffrey R. Holland, 'De arbeiders in de wijngaard', *Liahona*, mei 2012, p. 33.
11. Zie Johannes 14:18.
12. David A. Bednar, gesprek met de auteur.
13. Vidya Rao, 'Snowboarder Kelly Clark: Hug from Competitor Helped Me Win Bronze', today.com/sochi/snowboarder-kelly-clark-hug-competitor-helped-me-win-bronze-2D12108132.

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Hun lasten met gemak dragen

Door onze unieke lasten leren we vertrouwen op de verdiensten, barmhartigheid en genade van de heilige Messias.

Ik heb een goede vriend die in de beginjaren van zijn huwelijk zijn zinnen op een pick-up met vierwiel-aandrijving voor zijn gezin had gezet. Hij vond een dergelijke wagen echt nodig, maar zijn vrouw dacht daar anders over. In een speelse woordenwisseling kwamen deze man en vrouw uiteindelijk met de voor- en nadelen van een dergelijke aankoop op de proppen.

‘Schat, we hebben een pick-up met vierwielaandrijving nodig.’

Zij vroeg: ‘Waar hebben we zo’n nieuwe wagen dan voor nodig?’

Zijn antwoord op haar vraag was in zijn ogen geniaal: ‘Stel dat we in een vreselijke storm melk voor onze kinderen nodig hebben en ik de winkel alleen in een pick-up kan bereiken?’

Zijn vrouw reageerde met een glimlach: ‘Als we een nieuwe auto kopen, hebben we geen geld meer voor melk — dus waarom zou je je druk maken om in een noodgeval naar de winkel te gaan!’

Ze bleven er enige tijd over in gesprek en besloten uiteindelijk de pick-up aan te schaffen. Al snel nadat mijn vriend zijn nieuwe voertuig in bezit had, wilde hij het nut ervan

aantonen en zijn redenen voor de aanschaf kracht bijzetten. Hij besloot dan ook een voorraad brandhout te kappen en naar huis te vervoeren. Het was herfsttijd en er lag al sneeuw in de bergen waar hij het hout wilde zoeken. Hoe hoger hij de berg op reed, hoe dikker het pak sneeuw werd. Mijn vriend zag het gevaar wel van de glibberige wegomstandigheden, maar reed vol vertrouwen in de nieuwe pick-up door.

Helaas reed mijn vriend de met sneeuw bedekte weg te ver omhoog. Toen hij de pick-up van de weg afdraaide op de plek waar hij hout wilde kappen, kwam het voertuig vast te zitten. De vier wielen van de truck draaiden vruchteloos rond in de sneeuw. Hij besepte meteen dat hij geen idee had hoe hij zich uit deze gevaarlijke situatie kon bevrijden. Hij schaamde zich en maakte zich zorgen.

Mijn vriend besloot: ‘Nou, ik blijf hier niet gewoon zitten.’ Hij klom uit het voertuig en begon hout te kappen. Hij stapelde de pick-up vol met de zware lading. Daarna besloot mijn vriend nog één poging te wagen om uit de sneeuw te geraken. Hij zette de pick-up in de eerste versnelling en

begon gas te geven. Er kwam beweging in. Het voertuig reed langzaam uit de sneeuw terug naar de weg. Eindelijk was hij vrij om naar huis te gaan, blij en ontnuchterd.

Onze persoonlijke last

Ik bid om de hulp van de Heilige Geest terwijl ik belangrijke lessen bespreek die we uit dit verhaal over mijn vriend, de pick-up en het hout kunnen leren. De lading deed het. De lading hout zorgde ervoor dat de wielen de nodige grip kregen, zodat hij uit de sneeuw weer op de weg kon komen en verder rijden. De lading zorgde ervoor dat hij naar zijn gezin en naar huis kon terugkeren.

Ieder van ons draagt een zekere last mee. Onze persoonlijke last bestaat uit vereisten en kansen,

verplichtingen en voorrechten, moeilijkheden en zegeningen, en mogelijkheden en beperkingen. Twee vragen kunnen ons tot leidraad zijn als we onze last op gezette tijden onder gebed overwegen: ‘Zorgt de last die ik draag voor de geestelijke grip die nodig is om met geloof in Christus op het rechte en smalle pad voorwaarts te gaan zonder vast te lopen? Zorgt de last die ik draag voor voldoende geestelijke grip zodat ik uiteindelijk bij mijn hemelse Vader thuis kan terugkeren?’

We gaan er misschien wel eens onterecht van uit dat we zonder last pas echt gelukkig zijn. Een last dragen is echter een noodzakelijk en essentieel onderdeel van het plan van geluk. Aangezien onze persoonlijke last voor geestelijke grip dient te zorgen, moeten we voorkomen dat we allerlei leuke maar onnodige zaken in ons leven meezeulen die ons afleiden en weggeleiden van wat er werkelijk het meeste toe doet.

De versterkende kracht van de verzoening

De Heiland heeft gezegd: ‘Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven;

‘neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen;

‘want mijn juk is zacht en mijn last is licht’ (Matteüs 11:28–30).

Een juk is een houten balk, die gewoonlijk tussen een paar ossen of andere dieren wordt geplaatst waardoor ze samen een last kunnen trekken. Een juk plaatst dieren naast elkaar zodat ze zich samen kunnen verplaatsen om een taak uit te voeren.

Denk eens aan de unieke persoonlijke uitnodiging van de Heer: ‘Neemt mijn juk op u.’ Door heilige verbonden te sluiten en na te komen nemen we het juk van de Heer Jezus Christus op ons en verbinden we ons met Hem. De Heiland vraagt ons in wezen om op Hem te vertrouwen en samen met Hem de last te trekken, ook al kunnen wij in geen enkel opzicht aan Hem tippen. Als wij op Hem vertrouwen en gedurende onze levensreis onze last samen met Hem torsen, is zijn juk werkelijk zacht en is zijn last licht.

Wij zijn niet alleen en hoeven er nooit alleen voor te staan. Wij kunnen in ons dagelijks leven met hemelse hulp voorwaarts gaan. Door de

verzoening van de Heiland kunnen we meer kracht en capaciteiten ontvangen dan we zelf in ons hebben. De Heer heeft verklaard: ‘Welnu, vervolgt uw reis en laat uw hart verheugd zijn; want zie, ja, zie, Ik ben met u, ja, tot het einde’ (LV 100:12).

Laten we even kijken naar het Boek van Mormon waar Amulon Alma en zijn volk vervolgde. De stem des Heren kwam tot deze discipelen in hun ellende: ‘Heft uw hoofd op en weest welgemoed, want Ik ben mij bewust van het verbond dat gij met Mij hebt gesloten; en Ik zal Mij jegens mijn volk verbinden en hen bevrijden uit hun knechtschap’ (Mosiah 24:13).

Let op het belang van verbonden in verband met de belofte van bevrijding. Verbonden die integer worden gesloten en nagekomen, en verordeningen die met het juiste priesterschapsgeslag worden verricht, zijn vereist om alle zegeningen van de verzoening van Jezus Christus te ontvangen. Want in de verordeningen van het priesterschap is de macht der goddelijkheid kenbaar voor mannen en vrouwen in het vlees, met inbegrip van de zegeningen van de verzoening (zie LV 84:20–21).

Denk aan de woorden van de Heiland ‘want mijn juk is zacht en mijn last is licht’ (Matteüs 11:30) wanneer we naar het volgende vers over Alma en zijn volk kijken.

‘Tevens zal Ik de lasten verlichten die op uw schouders zijn gelegd, zodat gij ze zelfs niet op uw rug kunt voelen’ (Mosiah 24:14).

Velen van ons denken wellicht dat deze tekst suggereert dat een last ineens en blijvend wordt weggenomen. Het daaropvolgende vers geeft echter aan hoe de last verlicht werd.

‘En nu geschiedde het dat de lasten die Alma en zijn broeders waren opgelegd, licht werden gemaakt; ja,

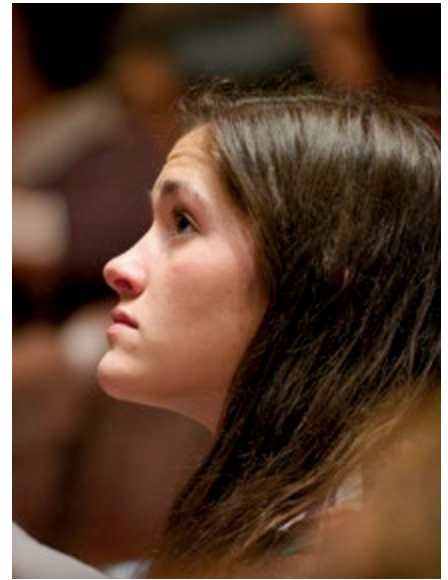
de Heer versterkte hen, zodat zij hun lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich welgemoed en met geduld aan de gehele wil des Heren' (Mosiah 24:15; cursivering toegevoegd).

Het volk werd niet onmiddellijk van de problemen en moeilijkheden verlost. Maar Alma en zijn volgelingen werden gesterkt. Hun toegenomen capaciteit maakte de last lichter. Deze goede mensen werden gesterkt door de verzoening, zodat ze konden *handelen* (zie LV 58:26–29) en invloed op hun omstandigheden konden *uitoefenen*. En 'in de kracht des Heren' (Woorden van Mormon 1:14; Mosiah 9:17; 10:10; Alma 20:4) werden Alma en zijn volk veilig naar het land Zarahemla geleid.

De verzoening van Jezus Christus doet weliswaar de gevolgen van de val van Adam teniet en maakt de vergeving van onze eigen zonden en overtredingen mogelijk, maar zijn verzoening helpt ons ook om het goede te doen en beter te worden dan we

ooit op eigen kracht zouden kunnen. De meesten van ons weten dat wanneer we fouten begaan en hulp nodig hebben om de gevolgen van onze zonden teniet te doen, de Heiland het voor ons mogelijk heeft gemaakt om door zijn verlossende kracht rein te worden. Maar beseffen we ook dat de verzoening voor getrouwe mannen en vrouwen is die gehoorzaam, waardig en gewetensvol zijn, en die ernaar streven om een beter mens te worden en getrouw te dienen? Ik vraag me af of we dit versterkende aspect van de verzoening wel volledig erkennen, en ten onrechte geloven dat we onze last helemaal alleen moeten dragen — door onze vastberadenheid, wilskracht, discipline en onze duidelijk ontoereikende capaciteiten aan te spreken.

Het is goed om te weten dat Jezus Christus naar de aarde is gekomen om voor ons te *sterven*. Maar we dienen ook te beseffen dat de Heer door zijn verzoening en de macht van de Heilige Geest in ons wil *leven* — niet

alleen om ons te leiden, maar ook om ons te sterken en te genezen.

De Heiland komt zijn volk te hulp

Alma legt uit waarom en hoe de Heiland ons kan sterken:

'En Hij zal uitgaan en pijnen en benauwingen en allerlei verzoekingen doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen.

'En Hij zal de dood op Zich nemen, om de banden des doods, die zijn volk binden, los te maken; en Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden' (Alma 7:11–12).

De Heiland heeft dus niet alleen voor onze zonden en ongerechtigheden geleden — maar ook voor onze lichamelijke pijnen en smarten, onze zwakheden en tekortkomingen, onze angsten en frustraties, onze teleurstellingen en ontmoediging, onze spijt en wroeging, onze wanhoop en uitzichtloosheid, het onrecht en kwaad die ons worden aangedaan, en de emotionele kwellingen die ons aangrijpen.

Er is geen lichamelijke pijn, geen geestelijke wond, geen zielenpijn of hartzeeer, geen ziekte of zwakte waar u of ik ooit mee te maken krijgt die

de Heiland niet al heeft doorgemaakt. In een moment van zwakte roepen we misschien uit: 'Niemand weet wat ik doormaak. Niemand begrijpt me.' Maar de Zoon van God begrijpt ons volkomen, want Hij heeft onze persoonlijke lasten gevoeld en gedragen. En vanwege zijn oneindige en eeuwige offer (zie Alma 34:14) heeft Hij een volmaakt invoelingsvermogen en kan Hij zijn arm van barmhartigheid naar ons uitstrekken. Hij kan zijn hand uitstrekken, ons aanraken, te hulp komen, genezen en sterken zodat we meer kunnen zijn dan we ooit zelf kunnen bewerkstelligen. Hij kan ons helpen om datgene te doen wat we nooit op eigen kracht kunnen doen. Zijn juk is inderdaad zacht en zijn last is licht.

Een uitnodiging, een belofte en een getuigenis

Ik nodig u uit de verzoening van de Heiland te bestuderen, erover te bidden en na te denken, en er meer over te weten te komen terwijl u uw persoonlijke last overweegt. Vele aspecten van de verzoening zijn met onze sterfelijke vermogens simpelweg niet te bevatten. Maar er zijn ook vele aspecten van de verzoening die we wel kunnen en moeten begrijpen.

Mijn vriend kreeg door de lading hout levensreddende grip. Het

lege voertuig kon zich niet door de sneeuw verplaatsen, ook al was het met vierwielaandrijving uitgerust. Er was een zware lading nodig om voor grip te zorgen.

De lading deed het. De lading zorgde ervoor dat de wielen grip kregen, zodat mijn vriend niet langer vastzat, weer op de weg kon komen, verder kon rijden en naar zijn gezin kon terugkeren.

Door onze unieke lasten leren we vertrouwen op de verdiensten, barmhartigheid en genade van de heilige Messias (zie 2 Nephi 2:8). Ik getuig en beloof dat de Heiland ons zal helpen onze lasten met gemak te dragen (zie Mosiah 24:15). Als wij door middel van heilige verbonden samen met Hem het juk dragen en de versterkende kracht van zijn verzoening ontvangen, zullen we steeds meer zijn wil gaan begrijpen en naleven. We zullen ook om de kracht bidden om van onze omstandigheden te leren, die te veranderen of te aanvaarden in plaats van steeds te bidden of God onze omstandigheden naar onze wil kan veranderen. We gaan dan zelf handelen in plaats

van met ons te laten handelen (zie 2 Nephi 2:14). We zullen met geestelijke grip gezegend worden.

Moge ieder van ons het beter doen en beter worden door de verzoening van de Heiland. Vandaag is het 6 april. We weten door openbaring dat vandaag de echte en juiste datum van de geboorte van de Heiland is. 6 April is ook de dag waarop De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd opgericht. (Zie LV 20:1; Harold B. Lee, 'Strengthen the Stakes of Zion', *Ensign*, juli 1973, p. 2; Spencer W. Kimball, 'Why Call Me Lord, Lord, and Do Not the Things Which I Say?', *Ensign*, mei 1975, p. 4; Spencer W. Kimball, 'Remarks and Dedication of the Fayette, New York, Buildings', *Ensign*, mei 1980, p. 54; *Discourses of President Gordon B. Hinckley, deel 1: 1995–1999* [2005], p. 409.) Op deze bijzondere en heilige sabbatdag geef ik mijn getuigenis dat Jezus de Christus onze Verlosser is. Hij leeft en zal ons reinigen, genezen, leiden, beschermen en sterken. Daarvan getuig ik met vreugde in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

President Thomas S. Monson

Liefde — de kern van het evangelie

We kunnen God niet écht liefhebben als we onze medereizigers op deze tocht door het sterfelijk leven niet liefhebben.

Mijn geliefde broeders en zusters, tijdens de bediening van onze Heiland onder de mensen werd Hem door een nieuwsgierige wetgeleerde gevraagd: ‘Meester, wat is het grote gebod in de wet?’

In Matteüs lezen we dat Jezus antwoordde:

‘Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

‘Dit is het grote en eerste gebod.

‘Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.’¹

Marcus sluit het verhaal af met deze uitspraak van de Heiland: ‘Een ander gebod groter dan deze, bestaat niet.’²

We kunnen God niet écht liefhebben als we onze medereizigers op deze tocht door het sterfelijk leven niet liefhebben. En we kunnen onze medemens niet écht liefhebben als we God, de Vader van ons allen, niet liefhebben. De apostel Johannes zegt ons: ‘Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben.’³ Wij zijn allen geestkinderen van onze hemelse Vader. En als zodanig zijn wij broeders en zusters. Houden wij die waarheid in gedachten, dan

wordt het makkelijker om al Gods kinderen lief te hebben.

In feite is liefde de kern van het evangelie en is Jezus Christus ons Voorbeeld. Zijn leven was een erfenis van liefde. Hij genas de zieken, beurde de verdrukten op en redde de zondaren. Uiteindelijk benam de woedende menigte Hem het leven. En toch weerklinken vanaf Golgota de woorden: ‘Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen’⁴ — de ultieme sterfelijke uiting van mededogen en liefde.

Er zijn veel eigenschappen die liefde weerspiegelen, bijvoorbeeld vriendelijkheid, geduld, onzelfzuchtigheid, begrip en vergevensgezindheid. Met wie we ook omgaan, deze en andere eigenschappen geven blijk van de liefde in ons hart.

Onze liefde blijkt doorgaans uit onze dagelijkse omgang met elkaar. Ons vermogen om in te zien dat iemand iets nodig heeft, en daarop te reageren, is van het grootste belang. Ik heb altijd de intentie achter dit gedichtje gewaardeerd:

*Ik heb geweend op zijn tijd
Om de kortzichtigheid*

*Die mij blind maakte voor iemands
nood of wens;
Maar nog nooit heb ik
Met zelfs de minste spijt of schrik
Bedacht dat ik te aardig was geweest
voor enig mens.⁵*

Onlangs werd er een ontroerend voorbeeld van liefde onder mijn aandacht gebracht — een voorval met onvoorziene gevolgen. Het gebeurde in 1933, toen banen wegens de grote economische crisis schaars waren. Het voorval vond plaats in het oosten van de Verenigde Staten. Arlene Biesecker had net haar middelbare-schooldiploma gehaald. Na lang zoeken naar een baan, vond ze eindelijk werk als naaister in een kledingfabriek. De fabrieksarbeidsters werden uitsluitend op stuksbasis betaald, per in elkaar genaaid kledingstuk. Hoe meer ze produceerden, hoe meer ze betaald kregen.

Op een dag moest Arlene, kort nadat ze aan haar werk in de fabriek begonnen was, iets doen dat haar verwarde en frustreerde. Ze zat aan haar naaimachine te proberen een verkeerd in elkaar genaaid kledingstuk opnieuw in elkaar te zetten. Het leek wel alsof niemand haar kon helpen, want alle andere naaisters haastten zich om zoveel mogelijk kledingstukken af te krijgen. Arlene voelde zich hulpeloos en hopeloos. Ze begon stilletjes te huilen.

Tegenover Arlene zat Bernice Rock. Ze was een oudere naaister met meer ervaring. Bernice zag Arlene's nood, liet haar eigen werk liggen en ging naar Arlene toe om haar te helpen en vriendelijke aanwijzingen te geven. Ze bleef bij Arlene tot die voldoende vertrouwen had om het kledingstuk met succes weer in elkaar te zetten. Daarna ging Bernice terug naar haar eigen machine. Ze had de kans gemist

om zoveel mogelijk kledingstukken in elkaar te zetten, want dat had alleen gekund als ze niet had geholpen.

Door die liefdesdaad werden Bernice en Arlene vriendinnen voor het leven. Uiteindelijk trouwden ze allebei en kregen ze kinderen. In de jaren vijftig gaf Bernice, die lid van de kerk was, Arlene en haar gezin een boek-van-mormon. In 1960 traden Arlene, haar man en kinderen toe tot de kerk. Later lieten ze zich in een heilige tempel van God verzegelen.

Omdat Bernice mededogen had betoond door moeite te doen om iemand te helpen die ze niet kende, maar die in nood verkeerde en hulp nodig had, hebben talloze mensen, zowel levend als overleden, nu de reddende verordeningen van het evangelie ontvangen.

Wij krijgen dagelijks kansen om de mensen om ons heen vriendelijk en liefdevol te behandelen. President Spencer W. Kimball heeft gezegd: ‘We moeten bedenken dat de stervelingen die we tegenkomen op parkeerplaatsen, in kantoren, liften en elders, de mensen zijn die God ons heeft gegeven om lief te hebben en te dienen.

Het zal ons weinig goed doen om het te hebben over de broederschap van de mensheid als we de mensen om ons heen niet als onze broeders en zusters kunnen beschouwen.’⁶

Vaak krijgen we onverwachts kansen om onze liefde te betonen. Een voorbeeld van zo’n kans stond in oktober 1981 in de krant. Ik was zo onder de indruk van de liefde en het mededogen in dat verhaal dat ik het knipsel ruim dertig jaar bewaard heb.

Het artikel gaat over een rechtstreekse vlucht van Alaska Airlines van Anchorage in Alaska naar Seattle in de staat Washington — een vlucht met 150 passagiers — die werd omgeleid naar een afgelegen plaats in Alaska om een ernstig gewond kind te vervoeren. Een bloedvat in de arm van het tweejarige jongetje was doorgesneden toen hij bij het buiten spelen op een glasscherf was gevallen. De plaats was 725 kilometer ten zuiden van Anchorage en lag beslist niet op de vliegroute. Maar de ambulancebroeders ter plaatse hadden een wanhopig verzoek om hulp gedaan en de vlucht werd omgeleid om het kind op

te halen en mee naar Seattle te nemen zodat het in het ziekenhuis behandeld kon worden.

Toen de vlucht in de afgelegen plaats landde, vertelden de ambulancebroeders de piloot dat het jongetje nu zo hevig bloedde dat hij de vlucht naar Seattle onmogelijk kon overleven. Er werd besloten om nog eens 320 kilometer verder naar Juneau in Alaska te vliegen, de dichtstbijzijnde plaats met een ziekenhuis.

Nadat de jongen in Juneau was afgezet, ging de vlucht door naar Seattle, inmiddels uren vertraagd. Geen enkele passagier klaagde daarover, ook al zouden de meesten afspraken en aansluitende vluchten missen. Sterker nog, toen de minuten en de uren maar voorbijgingen, hadden ze een inzameling gehouden en een aanzienlijk bedrag bij elkaar gebracht voor het jongetje en zijn familie.

Toen de vlucht op het punt stond te landen in Seattle, brak er gejuich uit onder de passagiers toen de piloot aankondigde dat hij via de radio had gehoord dat het goed zou komen met de jongen.⁷

Dit doet mij denken aan deze woorden uit de Schriften: ‘De naastenliefde is de reine liefde van Christus [...]; en wie ook ten laatsten dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met hem zal het wel zijn.’⁸

Broeders en zusters, bij ons thuis krijgen we enkele van de beste kansen om onze liefde te betonen. Ons gezinsleven zou om liefde moeten draaien, maar vaak is dat niet het geval. Er is soms teveel ongeduld, teveel gekibbel, teveel geruzie en teveel gehuil. President Gordon B. Hinckley beklagde zich: ‘Hoe komt het dat [degenen] die we het [meeste] liefhebben zo vaak het mikpunt worden van onze hardvochtige woorden? Hoe komt het dat [we] soms zulke

scherpe bewoordingen gebruiken dat we iemand diep kwetsen?”⁹ Ieder van ons zou misschien een ander antwoord hebben op die vragen, maar uiteindelijk doet de reden er niet toe. Om het gebod elkaar lief te hebben te onderhouden, moeten we elkaar vriendelijk en respectvol behandelen.

Natuurlijk is het wel eens nodig om iemand te disciplineren. Maar laten we denken aan de raad in de Leer en Verbonden — namelijk dat we, als het nodig is om elkaar te vermanen, daarna een toename van liefde moeten tonen.¹⁰

Ik hoop dat we er altijd naar zullen streven om attent te zijn op de gevoelens, gedachten en omstandigheden van de mensen om ons heen. Laten we niemand vernederen of kleineren. Laten we liever medeleven en bemoediging geven. We moeten ervoor waken het zelfvertrouwen van de ander te schaden met achteloze woorden of daden.

Vergevensgezindheid dient hand in hand te gaan met liefde. Zowel in onze familie als in onze vriendenkring kan het voorkomen dat er gevoelens

gekwetst raken en dat men het oneens is. Nogmaals, het doet er eigenlijk niet toe hoe onbeduidend de kwestie is. We kunnen en mogen die niet laten doorwoekeren, etteren en uiteindelijk tot vernietiging laten leiden. Als we anderen ergens de schuld van geven, houden we wonden open. Alleen vergeving geneest.

Op een dag kreeg ik bezoek van een liefallige dame die sindsdien is overleden. Zij vertelde me onverwachts over dingen waar ze spijt van had. Ze vertelde over een voorval, dat vele jaren geleden had plaatsgevonden, waarbij een boer van een aangrenzende boerderij betrokken was die ooit een goede vriend was geweest, maar met wie zij en haar man meerdere meningsverschillen

hadden gehad. Op een dag vroeg de boer of hij een kortere weg over haar landerijen mocht nemen naar zijn eigen perceel. Ze pauzeerde even en vervolgde toen met bevende stem: ‘Broeder Monson, ik liet hem niet over onze landerijen lopen — toen niet, en nooit — maar liet hem te voet helemaal omlopen naar zijn land. Dat was fout van me, en ik heb er spijt van. Hij is nu overleden, maar wat zou ik graag tegen hem zeggen: “Het spijt me.” Wat zou ik graag een tweede kans krijgen om vriendelijk te zijn.’

Toen ik naar haar luisterde, schoot me de droeve uitspraak van John Greenleaf Whittier te binnen: ‘Van alle woorden, gesproken of geschreven in rijm, zijn de droevigste: *“Het had zo mooi kunnen zijn!”*’¹¹ Broeders en zusters, als we anderen liefdevol, vriendelijk en attent behandelen, hoeven we geen gemiste kansen te betreuren.

We kunnen onze liefde op zoveel herkenbare manieren uiten: met een glimlach, een gebaar, een aardige opmerking, of een compliment. Andere uitingen kunnen subtieler zijn, bijvoorbeeld door belang te stellen in wat iemand doet, geduldig en vriendelijk een beginsel uit te leggen, of een bezoekje af te leggen aan iemand die ziek of aan huis gebonden is. Met die woorden en daden, en op veel andere manieren, brengen wij liefde over.

Dale Carnegie, befaamd auteur en spreker uit Amerika, meende dat ieder ‘de kracht in zich heeft om de

Wenen (Oostenrijk)

President Boyd K. Packer

President van het Quorum der Twaalf Apostelen

hoeveelheid geluk [...] in de wereld te vergroten door oprechte waardering uit te spreken voor iemand die eenzaam of ontmoedigd is.' Hij zei: 'Misschien bent u de vriendelijke woorden die u vandaag spreekt morgen weer vergeten, maar de ontvanger vergeet ze een leven lang niet.'¹²

Mogen wij vandaag, nu meteen, beginnen om al Gods kinderen liefde te betuigen, hetzij familieleden, vrienden, kennissen of volslagen vreemden. Laten wij ons elke ochtend bij het opstaan voornemen om vriendelijk en liefdevol te reageren op alles wat op ons pad komt.

Broeders en zusters, Gods liefde voor ons is onbevattelijk. Vanwege die liefde heeft Hij zijn Zoon gezonden, die ons genoeg liefhad om zijn leven voor ons te geven opdat wij het eeuwige leven mochten hebben. Gaan wij deze onvergelijkelijke gave begrijpen, dan loopt ons hart over van liefde voor onze eeuwige Vader, onze Heiland en voor alle mensen. Dat dit zo mag zijn, is mijn oprechte gebed, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 22:36–39.
2. Marcus 12:31.
3. 1 Johannes 4:21.
4. Lucas 23:34.
5. Auteur onbekend, aangehaald door Richard L. Evans in 'The Quality of Kindness', *Improvement Era*, mei 1960, p. 340.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, geredigeerd door Edward L. Kimball (1982), p. 483.
7. Zie 'Injured Boy Flown to Safety', *Daily Sitka Sentinel* (Alaska, VS), 22 oktober 1981.
8. Moroni 7:47.
9. Gordon B. Hinkley, 'Let Love Be the Lodestar of Your Life', *Ensign*, mei 1989, p. 67.
10. Zie Leer en Verbonden 121:43.
11. 'Maud Muller' in *The Complete Poetical Works of John Greenleaf Whittier* (1878), p. 206; cursivering toegevoegd.
12. Dale Carnegie, bijvoorbeeld aangehaald in Larry Chang, *Wisdom for the Soul*. (2006), p. 54

Het getuigenis

Ik wil u over de waarheden vertellen die het meest waardevol zijn om te weten.

Door tijden van oorlog en onzekerheid wordt onze focus op wat echt van belang is vaak scherper.

De Tweede Wereldoorlog was voor mij een periode van grote geestelijke onrust. Ik had mijn ouderlijk huis in Brigham City met slechts een vonkje getuigenis verlaten en had behoefte aan meer. Bijna onze hele klas was in een paar weken tijd op weg gegaan naar het front. Toen ik op het eiland Ie Shima, net ten noorden van Okinawa (Japan) gestationeerd was, worstelde ik met twijfel en onzekerheid. Ik wilde een persoonlijk getuigenis van het evangelie hebben. Ik wilde het *weten!*

Tijdens een slapeloze nacht verliet ik mijn tent en ging ik naar een bunker die opgebouwd was uit brandstovaten met een inhoud van tweehonderd liter gevuld met zand en op elkaar gezet als omheining. Er zat geen dak op. Ik kroop erin, keek omhoog naar de sterrenhemel en knielde neer in gebed.

Halverwege mijn gebed gebeurde het. Ik zou niet kunnen beschrijven wat er toen gebeurde, ook al zou ik het willen. Ik ben niet in staat het in woorden uit te drukken, maar het is vandaag nog net zo duidelijk als in die nacht ruim 65 jaar geleden. Ik wist dat

het een heel persoonlijke, heel individuele manifestatie was. Eindelijk wist ik het zelf. Ik *wist* het zeker, want het was mij gegeven. Na een tijdje kroop ik uit de bunker en liep, of zweefde, terug naar mijn bed. Ik bracht de rest van de nacht met een gevoel van vreugde en grote verwondering door.

Ik had helemaal niet het idee dat ik zo bijzonder was en meende dat als mij zoiets kon overkomen, het iedereen kon overkomen. En dat geloof ik nog steeds. In de daaropvolgende jaren ben ik gaan begrijpen dat zo'n ervaring zowel een licht is dat je mag volgen als een last die je moet dragen.

Ik wil u over de waarheden vertellen die het meest waardevol zijn; de dingen die ik heb geleerd en meegeemaakt in bijna negentig levensjaren en meer dan vijftig jaar als algemeen autoriteit. Veel van wat ik te weten ben gekomen valt in de categorie zaken die men niet kan onderwijzen maar wel te weten kan komen.

Zoals dat gaat met veel dingen van grote waarde, wordt kennis met eeuwige waarde alleen door gebed en overdenking verkregen. Als we die twee combineren met vasten en Schriftstudie, nodigen we indrukken, openbaringen en de fluisteringen van

de Heilige Geest uit. Dan ontvangen we aanwijzingen van omhoog en leren we regel op regel.

De openbaringen beloven dat 'welk niveau van ontwikkeling wij in dit leven ook bereiken, [het] in de opstanding met ons [zal] herrijzen' en dat kennis en intelligentie door ijver en gehoorzaamheid worden verkregen. (zie LV 130:18–19.)

Een eeuwige waarheid die ik heb ontdekt is dat God leeft. Hij is onze Vader. Wij zijn zijn kinderen. 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest (Artikelen des geloofs 1:1).

Van alle titels die Hij kon kiezen, koos Hij om 'Vader' genoemd te worden. De Heiland gebood: 'Bidt gij dan aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt' (3 Nephi 13:9; zie ook Matteüs 6:9). Zijn gebruik van de naam 'Vader' is een les voor ons waardoor we gaan

begrijpen wat in dit leven het belangrijkste is.

Ouderschap is een heilig voorrecht en, afhankelijk van onze getrouwheid, kan het een eeuwige zegen zijn. De uiteindelijke bedoeling van alle kerkelijke activiteit is dat een man en zijn vrouw en hun kinderen thuis gelukkig kunnen zijn.

Wie niet trouwen of geen kinderen kunnen krijgen, worden niet buitengesloten van die eeuwige zegeningen die zij nastreven, maar die nu nog buiten hun bereik liggen. We weten niet altijd hoe en wanneer de zegeningen komen, maar de belofte van eeuwig nakomelingschap zal geen enkele persoon die heilige verbonden sluit en nakomt onthouden worden.

Uw stille verlangen en verdrietige smeekbeden zullen het hart van de Vader en de Zoon raken. U zult de persoonlijke geruststelling ontvangen

dat u een rijk leven zult hebben en dat geen enkele essentiële zegening aan u voorbij zal gaan.

Als dienstknecht van de Heer en in het ambt waartoe ik ben geordend, geef ik hun die in zulke omstandigheden verkeren een belofte dat alles wat essentieel is voor uw heil en verhoging ooit uw deel zal zijn. Armen die nu leeg zijn, zullen gevuld worden en harten die nu lijden als gevolg van verloren dromen en diepe verlangens zullen genezen worden.

Een andere waarheid die ik heb ontdekt is dat de Heilige Geest echt bestaat. Hij is het derde lid van de Godheid. Het is zijn zending om te getuigen van waarheid en gerechtigheid. Hij maakt zichzelf op allerlei manieren bekend, zoals door gevoelens van vrede en geruststelling. Hij kan ook troosten, leiden en corrigeren. Wij behouden het gezelschap van de Heilige Geest door een rechtschapen leven.

De gave van de Heilige Geest wordt door een verordening van het evangelie verleend. Iemand met bevoegdheid legt zijn handen op het hoofd van een nieuw kerklid en zegt iets zoals: 'Ontvang de Heilige Geest.'

Die verordening alleen verandert ons niet op een merkbare manier, maar als we luisteren en de ingevingen opvolgen, zullen we de zegen van de Heilige Geest ontvangen. Iedere zoon en dochter van onze hemelse Vader kan te weten komen dat deze belofte van Moroni waar is: 'Door de macht van de Heilige Geest kunt gij de *waarheid* van alle dingen kennen' (Moroni 10:5; cursivering toegevoegd).

Een hemelse waarheid die mij ten deel is gevallen, is mijn getuigenis van de Heer Jezus Christus.

Bovenal schraagt de naam van de Heer, verankerd in openbaring, alles wat we doen. Het is de bevoegdheid

Mexico-Stad (Mexico)

waarmee we in de kerk handelen. Ieder gebed dat uitgesproken wordt, zelfs door kleine kinderen, eindigt in de naam van Jezus Christus. Elke zegen, elke verordening, elke ordening, elke officiële handeling wordt in de naam van Jezus Christus gedaan. Het is zijn kerk en zij is naar Hem vernoemd — De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (zie LV 115:4).

In het Boek van Mormon lezen we over die bijzondere gebeurtenis waarbij de Nephieten ‘tot de Vader in [de] naam [van de Heer]’ baden. De Heer verscheen en vroeg:

‘Wat wilt gij dat Ik u geven zal?’

‘En zij zeiden tot Hem: Heer, wij zouden willen dat gij ons zegt met welke naam wij deze kerk moeten aanduiden; want er is woordenstrijd onder het volk aangaande die zaak.

‘En de Heer zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, hoe komt

het dat het volk hierover mort en redetwist?

‘Hebben zij de Schriften niet gelezen, waarin staat dat gij de naam van Christus, die mijn naam is, op u moet nemen? Want met die naam zult gij ten laatsten dage aangeduid worden;

‘en wie mijn naam op zich neemt en tot het einde volhardt, die zal [...] behouden worden [...].

‘Daarom moet gij wat gij ook zult doen, in mijn naam doen; daarom moet gij de kerk met mijn naam aanduiden; en gij moet de Vader in mijn naam aanroepen, opdat Hij de kerk om mijnentwil zal zegenen’ (3 Nephi 27:2–7).

Het is zijn naam, Jezus Christus, ‘want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden’ (Handelingen 4:12).

In de kerk weten wij wie Hij is: Jezus Christus, de Zoon van God. Hij

is de Eniggeborene van de Vader. Hij is het die werd gedood en weer leeft. Hij is onze voorspraak bij de Vader. ‘Bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen’ (Helaman 5:12). Hij is het anker dat ons en ons gezin vasthoudt en beschermt in de levensstormen.

Elke zondag wordt overal op de wereld waar de gelovigen van allerlei nationaliteit en taal bijeenkomen, het avondmaal met dezelfde woorden gezegend. We nemen de naam van Christus op ons en zijn Hem altijd indachtig. Dat is in onze gedachten gegrift.

De profeet Nephi verklaarde: ‘Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden’ (2 Nephi 25:26).

Ieder van ons moet een eigen persoonlijk getuigenis van de Heer Jezus Christus verkrijgen. Daarna geven we dat getuigenis aan onze familie en anderen.

Laten we bij dit alles bedenken dat er een tegenstander is die het werk van de Heer persoonlijk tracht te ontwrichten. We moeten kiezen wie we volgen. Onze bescherming ligt eenvoudig in de individuele beslissing om de Heiland te volgen en te zorgen dat we getrouw aan zijn kant blijven.

In het Nieuwe Testament schrijft Johannes dat er mensen waren die niet in staat waren om zich aan de Heiland toe te wijden, en dat ‘van toen af vele van zijn discipelen terug[keerden] en niet langer met Hem mede [gingen].

‘Jezus zeide dan tot de twaalven: Gij wilt toch ook niet weggaan?’

'Simon Petrus antwoordde Hem: Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven; 'en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods' (Johannes 6:66–69).

Petrus had ontdekt wat iedere volgeling van de Heiland te weten kan komen. Om volledig toegewijd aan Jezus Christus te zijn, aanvaardden we Hem als onze Verlosser en doen we alles in ons vermogen om naar zijn leringen te leven.

Na alle jaren waarin ik heb geleefd en onderwezen en gediend, na de miljoenen kilometers die ik over de hele wereld heb gereisd, na alles wat ik heb meegemaakt, is er één grote waarheid waarover ik wil spreken. Dat is mijn getuigenis van de Heiland, Jezus Christus.

Joseph Smith en Sidney Rigdon schreven na een heilige ervaring het volgende:

'En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem' (Leer en Verbonden 76:22–23).

Hun woorden zijn mijn woorden.

Ik geloof en *ik* weet zeker dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God. Hij is de Eniggeborene van de Vader, en 'door Hem en in Hem en uit Hem [worden] en [worden] de werelden geschapen, en de bewoners daarvan [zijn] voor God gewonnen zonen en dochters' (LV 76:24).

Ik getuig dat de Heiland leeft. Ik *ken* de Heer. Ik ben zijn getuige. Ik ken zijn grote offer en zijn eindeloze liefde voor alle kinderen van onze hemelse Vader. Als zijn bijzondere getuige spreek ik in alle nederigheid maar met absolute zekerheid, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling William R. Walker
van de Zeventig

Wees trouw aan het geloof

We zullen rijkelijk gezegend worden als we weten hoe het geloof en de offers van onze voorouders hen tot de kerk van de Heer brachten.

Ik hou van onze kerkgeschiedenis. Zoals bij velen onder u wordt mijn geloof versterkt als ik meer over de opmerkelijke toewijding van onze voorouders te weten kom, die het evangelie aanvaardden en trouw aan het geloof waren.

Een maand geleden vierden twaalfduizend jongeren van het tempeldistrict Gilbert in de Amerikaanse staat Arizona de voltooiing van hun tempel met een inspirerend optreden dat hun voornemen om een rechtschapen leven te leiden uitbeeldde. Het thema van hun optreden was 'Wees trouw aan het geloof'.

Net als die getrouwe jongeren uit Arizona hoort ieder lid van de kerk zich voor te nemen om trouw te zijn aan het geloof.

In de lofzang staat: 'Trouw aan 't geloof dat onz' ouders beleden.' ('Trouw aan 't geloof', *Lofzangen*, nr. 170.)

We zouden daaraan kunnen toevoegen: 'Trouw aan 't geloof dat onze voorouders beleden.'

Ik heb me afgevraagd of al die enthousiaste jongeren uit Arizona hun eigen kerkgeschiedenis kenden — of ze wisten hoe *hun* familieleden

de kerk hebben leren kennen? Het zou prachtig zijn als alle heiligen der laatste dagen het bekeringsverhaal van hun eigen voorouders kenden.

Of u nu een afstammeling van de pioniers bent of niet, het mormoonse erfgoed van geloof en opoffering is uw erfgoed. Het is het edele erfgoed van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Een van de mooiste verhalen uit de geschiedenis van de kerk speelde zich in 1840 — amper tien jaar na de vestiging van de kerk — in Groot-Brittannië af, waar Wilford Woodruff, een apostel van de Heer, het herstelde evangelie van Jezus Christus verkondigde.

Wilford Woodruff en enkele andere apostelen waren in Engeland vooral in Liverpool en Preston werkzaam en hadden aanzienlijk succes. Ouderling Woodruff, die later president van de kerk zou worden, bad God voortdurend om hem in dit belangrijke werk te leiden. Door te bidden, kreeg hij inspiratie om het evangelie elders te verkondigen.

President Monson heeft ons geleerd dat we meteen gehoor aan hemelse

ingevingen moeten geven. We mogen niet talmen. Wilford Woodruff talmde niet. De Geest gaf hem duidelijk in om zuidwaarts te gaan en ouderling Woodruff vertrok haast onmiddellijk naar Herefordshire, een landbouwgebied in het zuidwesten van Engeland. Daar kwam hij de welvarende boer John Benbow tegen, die hem 'met een opgewekt hart en in dankbaarheid' ontving. (Wilford Woodruff. In: Matthias F. Cowley, *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors as Recorded in His Daily Journals* [1909], p. 117.)

Een groep van ruim zeshonderd mensen, die zichzelf de United Brethren noemde, had 'om licht en waarheid' gebeden. (Wilford Woodruff. In: *Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* [2004], p. 94.) De

Heer stuurde Wilford Woodruff als antwoord op hun gebeden.

De inspanningen van ouderling Woodruff wierpen meteen vruchten af en velen lieten zich dopen. Brigham Young en Willard Richards voegden zich bij hem in Herefordshire en samen hadden de drie apostelen veel succes.

Binnen een paar maanden stichtten ze 33 gemeenten voor de 541 leden die zich hadden laten dopen. Ze zetten hun opmerkelijke werk voort en uiteindelijk lieten bijna alle leden van de United Brethren zich dopen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Mijn betovergrootmoeder Hannah Maria Eagles Harris was een van de eersten die naar Wilford Woodruff luisterden. Ze vertelde haar man,

Robert Harris jr., dat ze het woord van God gehoord had en van plan was zich te laten dopen. Robert was allesbehalve blij met die boodschap van zijn vrouw. Hij zei dat hij haar naar de eerstvolgende preek van de mormoonse zendeling zou vergezellen en de man terecht zou wijzen.

Robert zat bijna helemaal vooraan, vastberaden om niet overgehaald te worden en de preek misschien zelfs wel te verstoren, maar hij werd meteen geraakt door de Geest, net zoals het met zijn vrouw gebeurd was. Hij wist dat de boodschap van de herstelling waar was, en hij liet zich samen met zijn vrouw dopen.

Hun verhaal van geloof en toewijding is vergelijkbaar met dat van duizenden anderen: toen ze de boodschap van het evangelie hoorden, wisten ze dat het waar was!

Het is zoals in de Schriften vermeld staat: 'Mijn schapen horen naar mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij' (Johannes 10:27).

Ze hadden de stem van de Herder gehoord en wijdden hun hele leven toe aan het evangelie en de leiding van de profeet van de Heer. Ze gaven gehoor aan de oproep om zich naar Zion te vergaderen, lieten hun thuis in Engeland achter, staken de Atlantische oceaan over en voegden zich bij de heiligen in Nauvoo (Illinois, VS).

Ze aanvaardden het evangelie met heel hun hart. Terwijl ze zich in hun nieuwe woonplaats probeerden te vestigen, hielpen ze met de bouw van de Nauvootempel door hun arbeid te verdienen. Ze werkten elke tiende dag mee aan de bouw van de tempel.

Ze waren overmand door verdriet toen ze vernamen dat hun geliefde profeet, Joseph Smith, en zijn broer Hyrum vermoord waren. Maar ze lieten de moed niet zakken! Ze bleven trouw aan het geloof.

Toen de heiligen vervolgd en uit Nauvoo verdreven werden, waren Robert en Maria enorm blij dat ze vlak voor ze de Mississippi overstaken en naar het westen trokken hun begiftiging in de tempel hadden ontvangen. Hoewel ze niet wisten wat de toekomst hun zou brengen, waren ze zeker van hun geloof en getuigenis.

Op weg naar het westen ploegden ze met hun zes kinderen in de staat Iowa door de modder. Aan de oever van de Missouri, op een plek die later Winter Quarters genoemd werd, bouwden ze een primitieve schuilplaats.

Deze onversaagde pioniers wachtten op apostolische leiding om te weten hoe en wanneer ze verder westwaarts moesten trekken. Maar de plannen werden gewijzigd toen Brigham Young, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, de mannen opriep om zich als vrijwilliger aan te melden bij het Mormoons Bataljon in het Amerikaanse leger.

Robert Harris jr. was een van de ruim vijfhonderd mormoonse pioniers die gehoor gaven aan de oproep van Brigham Young. Hij nam dienst, ook al moest hij zijn zwangere vrouw en zes kleine kinderen achterlaten.

Waarom zouden hij en de andere mannen zoiets doen?

Mijn betovergrootvader heeft die vraag zelf beantwoord. Toen het bataljon op weg was naar Santa Fe (New Mexico, VS) schreef hij zijn vrouw het volgende: 'Mijn geloof is sterker dan ooit tevoren en ik geloof de dingen die Brigham Young ons verteld heeft alsof de grote God ze me zelf verteld heeft.'

Kortom, net zoals de andere mannen wist hij dat hij naar een profeet van God luisterde. Daarom deden ze het! Ze wisten dat ze door een profeet van God geleid werden.

In diezelfde brief vertelde hij zijn vrouw en kinderen hoeveel hij van hen hield en dat hij voortdurend bad dat ze gezegend zouden worden.

Hij schreef ook de volgende krachtige woorden: 'We mogen niet vergeten wat jij en ik in de tempel van de Heer gehoord en [ervaren] hebben.'

Deze heilige aanmaning en zijn voorgaande getuigenis dat 'we door een profeet van God geleid worden' zijn als Schriftuur voor me geworden.

Anderhalf jaar na zijn vertrek met het bataljon zag Robert Harris zijn geliefde Maria weer terug. Ze bleven de rest van hun leven trouw en toegewijd aan het herstelde evangelie. Ze hadden vijftien kinderen, van wie er dertien tot volwassenen zijn opgegroeid. Mijn grootmoeder Fannye Walker uit Raymond in het Canadese Alberta was een van hun 136 kleinkinderen.

Oma Walker was trots dat *haar* grootvader in het Mormoons Bataljon gediend had en wilde dat al haar kleinkinderen dat wisten. Nu ik zelf grootvader ben, begrijp ik waarom ze

dat zo belangrijk vond. Ze wilde het hart van de kinderen tot hun vaders terugvoeren. Ze wilde dat haar kleinkinderen hun rechtschapen erfgoed kenden, omdat ze wist dat het hen tot zegen zou zijn.

Hoe meer we ons met onze rechtschapen voorouders verbonden voelen, hoe meer we wijze en rechtschapen keuzes maken.

Dat is zo. We zullen rijkelijk gezegend worden als we weten hoe het geloof en de offers van onze voorouders hen tot de kerk van de Heer brachten.

Toen Robert en Maria Wilford Woodruff voor de eerste keer hoorden prediken en getuigen van de herstelling van het evangelie, wisten ze dat het evangelie waar was.

Ze wisten ook dat ze ondanks alle beproevingen en tegenspoed gezegend zouden worden als ze trouw aan het geloof bleven. Het lijkt wel alsof ze de volgende woorden van onze hedendaagse profeet gehoord hadden: 'Geen offer [is] te groot [...] om de zegeningen van de tempel te

ontvangen.’ (Thomas S. Monson, ‘De heilige tempel: een bakken voor de wereld’, *Liahona*, mei 2011, p. 92.)

Op de zijkant van het Britse muntstuk van twee pond is de volgende graving aangebracht: ‘We staan op de schouders van reuzen.’ Als ik denk aan onze geweldige voorouders, de pioniers, heb ik het gevoel dat we *allemaal* op de schouders van reuzen staan.

Hoewel deze aansporing in de brief van Robert Harris stond, ben ik ervan overtuigd dat talloze voorouders dezelfde boodschap aan hun kinderen en kleinkinderen zouden sturen: we mogen niet vergeten wat we in de tempel ervaren hebben, en we mogen de beloften en zegeningen die ieder van ons in de tempel ontvangt niet vergeten. Bovendien mogen we niet vergeten dat we door een profeet van God geleid worden.

Ik getuig dat we *werkelijk* door een profeet van God geleid worden. De Heer heeft zijn kerk in de laatste dagen door middel van de profeet Joseph Smith hersteld, en we mogen niet vergeten dat we van Joseph tot Brigham en elke president van de kerk tot aan onze huidige profeet, Thomas S. Monson, door een ononderbroken keten van profeten van God geleid worden. Ik ken president Monson, ik eer hem en heb hem lief. Ik getuig dat hij in deze tijd de profeet van de Heer op aarde is.

Ik hoop dat mijn kinderen en kleinkinderen, en wij allemaal, het erfgoed zullen eren van onze rechtshapen voorouders — die getrouwe mormoonse pioniers die bereid waren om alles wat ze hadden te offeren voor de verdediging van hun God en hun geloof. Mogen we allen trouw zijn aan het geloof dat onze ouders beleden. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Gehoorzaamheid door getrouwheid

Gehoorzaamheid is een uiting van ons geloof in de wijsheid en macht van het hoogste gezag, namelijk God.

De gezinsavonden die mijn vrouw en ik elke maandagavond houden, hebben plotseling een groter aantal deelnemers gekregen. Mijn broer, zijn dochter, Barbara’s broer, een nicht en haar man zijn in ons appartementengebouw komen wonen. Het is sinds mijn jeugd de eerste keer dat ik gezegend ben met de nabijheid van familie. Mijn ouderlijk gezin woonde toen vlakbij enkele familieleden van mijn moeder. Opa Sonne woonde naast ons aan de noordkant, en tante Emma naast ons aan de zuidkant. Aan de zuidkant van het huizenblok woonde ook tante Josephine, en aan de oostkant woonde oom Alma.

In mijn jeugd gingen we dagelijks om met al die familieleden — we werkten en speelden samen, en gingen bij elkaar op bezoek. We konden niet veel ondeugd uithalen zonder dat onze moeder ervan hoorde. Onze wereld is nu anders: de leden van de meeste families wonen verspreid. Zelfs als ze relatief dicht bij elkaar wonen, gebeurt het maar zelden dat ze naast elkaar wonen. Maar ik moet wel geloven dat mijn jeugd en mijn huidige situatie een beetje zijn zoals

de hemel, waar dierbare familieleden dicht bij elkaar wonen. Het herinnert mij voortdurend aan de eeuwige aard van de familie.

Toen ik opgroeide, had ik een bijzondere band met mijn opa. Ik was de oudste zoon in het gezin. Ik schoof in de winter sneeuw voor ons huishouden en dat van mijn opa en twee tantes, en in de zomer zorgde ik voor de gazons. Opa zat meestal voor het huis als ik het gras maaide. Als ik klaar was, ging ik bij hem zitten om een praatje te maken. Ik heb dierbare herinneringen aan die momenten.

Op een dag vroeg ik mijn opa hoe ik kon weten of ik altijd het goede deed, daar het leven ons zoveel keuzes biedt. Zoals gebruikelijk voor mijn opa, gaf hij antwoord met een voorbeeld uit het boerenleven.

Hij vertelde me hoe je een span paarden leert samenwerken. Hij legde uit dat een span paarden altijd moet weten wie er de baas is. Eén manier om controle uit te oefenen en een paard te leiden, is het een tuig en een bit aan te doen. Als een paard in het span ooit meent dat het niet hoeft te luisteren naar wat de menner wil, zal het span niet trekken of samenwerken

om optimale trekkracht te leveren.

Laten we nu eens kijken wat mijn opa mij aan de hand van dit voorbeeld leerde. Wie is de menner van het span paarden? Volgens mijn opa is dat de Heer. Hij is degene met een doel en een plan. Hij is ook de trainer van het span paarden, en degene die ze gekozen heeft, en bovendien de trainer van elk individueel paard. De menner weet wat het beste is, en de enige manier voor een paard om te weten dat hij altijd het goede doet, is te gehoorzamen en te doen wat de menner wil.

Wat vergeleek mijn opa met een tuig en bit? Ik geloofde toen, en dat geloof ik nog steeds, dat mijn opa mij iets leerde aan de hand van de ingevingen van de Heilige Geest. Hij zag het tuig en bit als geestelijke zaken. Een gehoorzaam paard dat deel uitmaakt van een span goed afgerichte paarden heeft slechts een zacht rukje van de menner nodig om precies te doen wat hij wil. Dat zachte rukje staat gelijk aan de stille, zachte stem waarmee de Heer tot ons spreekt. Uit respect voor onze keuzevrijheid is dat nooit een sterke, krachtige ruk.

Mensen die de subtiele ingevingen van de Geest negeren, zullen vaak leren, zoals de verloren zoon onderzocht, door de natuurlijke gevolgen van ongehoorzaamheid en losbandigheid. Pas na het ondervinden van natuurlijke gevolgen verootmoedigde de verloren zoon zich dusdanig dat hij 'tot zichzelf' kwam en de influisteringen van de Geest om naar zijn vaders huis terug te keren, hoorde (zie Lucas 15:11–32).

Dus de les die mijn opa mij leerde, was om altijd bereid te zijn gehoor te geven aan het zachte rukje van de Geest. Hij leerde me dat ik altijd zo'n ingeving zou krijgen als ik van de juiste koers begon af te wijken. En

ik zou me nooit aan ernstiger wandaden schuldig maken als ik mij in mijn beslissingen liet leiden door de Geest.

Zoals in Jakobus 3:3 staat: 'Als wij paarden [het bit] in de bek leggen, zodat zij ons gehoorzamen, kunnen wij ook hun gehele lichaam besturen.'

Wij moeten goed letten op ons geestelijke bit. Wij moeten bereid zijn om na het minste rukje van de Meester volledig van koers te veranderen. Om in het leven te slagen, moeten we onze geest en ons lichaam leren om samen te werken in gehoorzaamheid aan Gods geboden. Als we gehoor geven aan de subtiele ingevingen van de Heilige Geest, kan dit geest en lichaam in doelgerichtheid verenigen en ons terugvoeren naar ons eeuwige thuis, om bij onze eeuwige Vader in de hemel te wonen.

In het derde geloofsartikel leren we hoe belangrijk gehoorzaamheid is: 'Wij geloven dat dankzij de verzoeving van Christus alle mensen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie zalig kunnen worden.'

De gehoorzaamheid die mijn opa in zijn gelijkenis over een span paarden beschreef, vergt ook een bijzonder vertrouwen — namelijk absoluut geloof in de menner van het span. De les die mijn opa me leerde, verwees daarmee ook naar het eerste beginsel van het evangelie: geloof in Jezus Christus.

De apostel Paulus heeft gezegd: 'Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet' (Hebreeënen 11:1). Vervolgens gebruikte Paulus de voorbeelden van Abel, Henoch, Noach en Abraham om zijn lering over geloof kracht bij te zetten. Hij ging in op het verhaal van Abraham, want Abraham is de vader van de getrouwen:

'Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou.

'Door het geloof heeft hij vertoefd in het land der belofte, als in een vreemd land [...].

Ik begrijp dat de moeilijkheden die gepaard gaan met geloof in Jezus Christus en met gehoorzaamheid voor sommigen moeilijker zijn dan voor anderen. Ik heb genoeg ervaring om te weten dat de persoonlijkheden van paarden heel erg kunnen verschillen en dat sommige daarom makkelijker of moeilijker te trainen zijn, en dat de verscheidenheid onder mensen nog veel groter is. Ieder van ons is een zoon of dochter van God, en wij hebben een uniek voorsterfelijk en sterfelijk verhaal. Daarom zijn er erg weinig pasklare oplossingen voor iedereen. En dus erken ik dat we ons leven doorbrengen met vallen en opstaan en, belangrijker nog, dat het tweede beginsel van het evangelie van Jezus Christus, namelijk bekering, voortdurend nodig is.

Het is ook waar dat het leven in de tijd van mijn opa eenvoudiger was, met name wat betreft de keuzes tussen goed en kwaad. Hoewel enkele uiterst intelligente mensen met groot inzicht misschien geloven dat onze ingewikkelde tijd nog ingewikkelder oplossingen vereist, ben ik er helemaal niet van overtuigd dat zij gelijk hebben. Integendeel, ik vind dat het huidige ingewikkelde leven meer eenvoud vergt, net als het antwoord van mijn opa op mijn oprechte vraag hoe ik het verschil tussen goed en kwaad kon onderkennen. Ik weet dat de formule die ik vandaag voorstel slechts eenvoudig is, maar ik kan getuigen dat hij voor mij prima werkt. Ik beveel hem u aan, en daag u zelfs uit om mijn woorden te beproeven. En als u dat doet, beloof ik dat ze tot duidelijkheid zullen leiden in de keuzes die u doet wanneer u gebombardeerd wordt met een veelheid aan keuzes, en tot eenvoudige antwoorden op vragen die geleerden en mensen die menen dat zij wijs zijn verwarren.

‘Door het geloof heeft ook Sara kracht ontvangen om moeder te worden, en dat ondanks haar hoge leeftijd, daar zij Hem, die het beloofd had, betrouwbaar achtte’ (Hebreeëen 11:8–9, 11).

Wij weten dat door Isaak, de zoon van Abraham en Sara, een belofte van nageslacht aan Abraham is gegeven, ‘als de sterren des hemels in menigte en gelijk het zand aan de oever der zee, dat ontelbaar is’ (zie vs. 12; zie ook Genesis 17:15–16). En toen werd Abrahams geloof op de proef gesteld op een manier die velen onder ons onvoorstelbaar vinden.

Ik heb vaak nagedacht over het verhaal van Abraham en Isaak, en ik geloof dat ik nog steeds niet helemaal de getrouwheid en gehoorzaamheid van Abraham kan bevatten. Misschien

kan ik me hem indenken als hij op een ochtend getrouw inpakt om te vertrekken. Maar hoe nam hij al die stappen naast zijn zoon Isaak op een reis van drie dagen naar de voet van de berg Moria? Hoe droegen zij het brandhout de berg op? Hoe bouwde hij een altaar? Hoe bond hij Isaak vast en legde hem op het altaar? Hoe legde hij hem uit dat hij het offer zou zijn? En vond hij de kracht om het mes op te heffen voor het doden van zijn zoon? Abrahams geloof stelde hem in staat om Gods aanwijzingen precies op te volgen tot aan dat wonderbaarlijke moment waarop een engel hem uit de hemel aanriep en Abraham vertelde dat hij deze pijnlijke toets had doorstaan. En toen herhaalde de engel van de Heer de beloften van het verbond van Abraham.

Maar al te vaak menen we dat gehoorzaamheid het passief en gedachteloos volgen van de bevelen of orders van een hoger gezag inhoudt. Maar gehoorzaamheid in zijn beste vorm is een uiting van ons geloof in de wijsheid en macht van het hoogste gezag, namelijk God. Toen Abraham blijf gaf van onwankelbare getrouwheid en gehoorzaamheid aan God, zelfs toen hij geboden werd zijn zoon te offeren, redde God hem. En als wij door gehoorzaamheid blijf geven van onze getrouwheid, zal God ons uiteindelijk redden.

Zij die alleen op zichzelf vertrouwen en uitsluitend afgaan op hun eigen verlangens en neigingen, zijn heel beperkt in hun mogelijkheden, vergeleken met hen die God volgen en gebruikmaken van zijn inzicht, macht en gaven. Iemand heeft eens gezegd: 'Iemand die alleen maar met zichzelf bezig is, leeft in een heel klein wereldje.' Grote, proactieve gehoorzaamheid is helemaal niet zwak of passief. Gehoorzaamheid is het middel waardoor wij verklaren in God te geloven en in aanmerking komen voor de hemelse machten. Gehoorzaamheid is een keuze. Het is een keuze tussen onze eigen beperkte kennis en macht en Gods oneindige wijsheid en almacht. Volgens de les die mijn opa mij leerde, is het een keus om het geestelijke bit in onze mond te voelen en de aanwijzingen van de menner te volgen.

Mogen wij door onze getrouwheid, en door ontvangst van de verordeningen van het herstelde evangelie, erfgenaam worden van het verbond en het nageslacht van Abraham. Ik beloof u dat de zegeningen van het eeuwige leven allen ter beschikking staan die getrouw en gehoorzaam zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Lawrence E. Corbridge
van de Zeventig

De profeet Joseph Smith

De vele openbaringen aan Joseph Smith bevestigen dat hij een profeet van God was.

Het eerste visioen

Een jonge man leest in de Bijbel en zijn oog valt op een bijzondere Schrifttekst. Dat moment zal de wereld veranderen.

Hij wil graag weten welke kerk hem de weg naar waarheid en heil wijst. Hij heeft bijna alles geprobeerd en wendt zich nu tot de Bijbel, waarin hij het volgende leest: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde

hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.'¹

Hij blijft erover nadenken. Het eerste straaltje licht doorbreekt het duister. Is dit het antwoord, de weg uit verwarring en duisternis? Is het echt zo eenvoudig? Tot God bidden en Hij zal antwoorden? Hij komt tot de slotsom dat hij tot God moet bidden of in het duister en in verwarring moet blijven.

Maar toch zoekt hij niet snel een rustig plekje op om daar een schietgebedje af te ratelen, hoe gespannen hij ook is. Hij is slechts veertien, en hoewel hij nieuwsgierig is, is hij niet ongeduldig. Dit is niet zomaar een gebedje. Hij overweegt waar en wanneer hij het wil proberen. Hij bereidt zich voor om met God te spreken.

En dan breekt de dag aan. Het is de ochtend van een mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar van [1820].² Hij begeeft zich alleen in de stilte van het nabije bos, tussen de bomen die boven hem uitsteken. Hij bereikt de uitgekozen plek. Hij knielt neer en spreekt de verlangens van zijn hart uit.

In zijn beschrijving van wat er toen gebeurde, staat:

‘[Ik] zag recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend, die geleidelijk needaalde tot zij op mij viel.

‘[...] Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tartten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: [Joseph,] *dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*’³

Slechts 24 jaar later sterven Joseph Smith en zijn broer Hyrum door wat hier begon.

Tegenstand

Toen Joseph zeventien was, vertelde een engel hem dat zijn ‘naam onder alle natiën [en onder alle volken] zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn.’⁴ Die profetie gaat vandaag de dag nog steeds in vervulling omdat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zich over de hele wereld uitbreidt.

De waarheid gaat vergezeld van tegenstand, kritiek en vijandschap. Telkens als de waarheid over het

doel en de bestemming van de mens geopenbaard wordt, verschijnt er een kracht die tegenstand biedt. Van Adam en Eva in de hof van Eden, tot aan de bediening van Christus, en tot in onze tijd, probeert men altijd het levensplan verkeerd voor te stellen, te ontsporen, te bestrijden en te verijdelen.

Kijk naar degene die het meest onrecht werd aangedaan, degene die bestreden, betwist, verworpen, geslagen, verlaten en gekruisigd werd, degene die onder alles is afgedaald, en dan vinden we de waarheid, de Zoon van God, de Heiland van de mensheid. Waarom lieten ze Hem niet met rust?

Waarom? Omdat Hij de waarheid is, en de waarheid zal altijd tegenstand ondervinden.

En kijk dan naar degene die een tweede testament aangaande Jezus Christus en andere Schriften voortbracht, kijk naar degene die een werktuig was waarmee de volheid van het evangelie en de Kerk van Jezus Christus op aarde hersteld werden. Kijk naar hem, dan zult u zien dat hij ook tegenstand ondervond. Waarom lieten ze hem niet met rust?

Waarom? Omdat hij de waarheid verkondigde, en de waarheid zal altijd tegenstand ondervinden.

De uitstorting van openbaring

De vele openbaringen aan Joseph Smith bevestigen dat hij een profeet van God was. Laten we eens kijken naar enkele van die openbaringen, naar het licht en de waarheid die aan hem geopenbaard werden en in tegenstelling staan tot de veel voorkomende overtuigingen van zijn tijd en de onze.

- God is een individueel, verheven persoon, een eeuwige Vader. Hij is onze Vader.
- God de Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest zijn afzonderlijke personen.⁵
- U bent meer dan een mens. U bent een kind van God, de eeuwige Vader, en kunt zoals Hij worden⁶ als u in zijn Zoon gelooft, u bekeert, verordeningen ontvangt, de Heilige Geest ontvangt, en tot het einde toe volhardt.⁷
- De Kerk van Jezus Christus is heden ten dage eigenlijk dezelfde kerk als

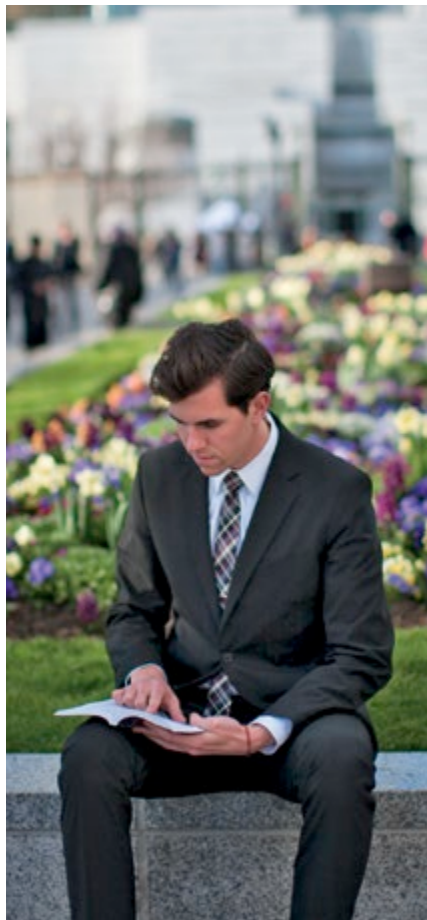
degene die Hij tijdens zijn aardse bediening oprichtte, met profeten, apostelen, Melchizedeks en Levitisch priesterschap, ouderlingen, hogepriesters, diakenen, leraren, bisschoppen en zeventigers, zoals in de Bijbel beschreven staat.

- Het gezag van het priesterschap was na de dood van de Heiland en zijn apostelen op aarde verdwenen en is in onze tijd hersteld.
- Openbaringen zijn niet opgehouden en de hemelen zijn niet gesloten. God spreekt in deze tijd tot profeten en ook tot u en mij.⁸
- Na dit leven is er meer dan alleen de hemel en de hel. Er zijn graden van heerlijkheid, en wat we in dit leven doen, is erg belangrijk.⁹
- Geloof niet passief in Christus, maar 'vertrouw op [Hem] bij iedere gedachte'¹⁰, '[doe] alles wat [u] doet, in de naam van de Zoon'¹¹, 'wees Hem altijd indachtig [...] en [onderhoud] zijn geboden [...] opdat [u] zijn Geest altijd bij [u moogt] hebben.'¹²
- De miljarden mensen die zonder kennis van het evangelie en de heilsverordeningen leven en sterven, zijn niet verloren. 'Door de verzoening van Christus [kan] de gehele mensheid worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie'¹³, die voor zowel de levenden als de doden verricht worden.¹⁴
- Uw leven is niet begonnen bij uw geboorte. U woonde daarvoor bij God als zijn zoon of dochter en bereidde u voor op dit aardse leven.¹⁵
- Het huwelijk en het gezin zijn geen menselijke verbonden die standhouden tot de dood ons scheidt. Ze behoren eeuwig te zijn door de verbonden die we met God sluiten. Het gezin is het patroon van de hemel.¹⁶

En dat is maar een deel van de uitstorting van openbaring aan Joseph Smith. Waar komen ze vandaan, deze openbaringen die licht brengen in het duister, opheldering in twijfel, en die miljoenen mensen geïnspireerd en beter gemaakt hebben? Wat is aanmelijker? Dat hij alles zelf bedacht of dat hij hemelse hulp kreeg? Klinken de Schriften die hij voortbracht als menselijke leer of als het woord van God?

Tot besluit

Er is geen onenigheid over wat Joseph Smith verwezenlijkt heeft, alleen over hoe en waarom hij het heeft gedaan. En er zijn niet veel mogelijkheden. Hij was een huicheelaar of een profeet. Hij heeft het alleen gedaan of met hemelse hulp. Kijk naar de bewijzen, maar bekijk ze allemaal, het hele plaatje, niet alleen maar één stukje. Maar doe vooral wat Joseph

deed en bid tot God 'die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en [het] zal [u] gegeven worden.'¹⁷ Zo komt u niet alleen te weten of het Boek van Mormon waar is en Joseph Smith een profeet was, maar ook de waarheid van alle dingen.¹⁸

Joseph Smith was een profeet van God, zoals Thomas S. Monson dat in deze tijd is. Door middel van Joseph Smith zijn 'de sleutels van het koninkrijk Gods [opnieuw] toevertrouwd aan het mensdom op aarde, en [...] het evangelie [zal] voortrollen [...] zoals de steen die uit de berg is losgehakt zonder toedoen van mensenhanden [...] totdat hij de gehele aarde heeft vervuld.'¹⁹

God is onze eeuwige Vader en Jezus is de Christus. We aanbidden Hen. Niets kan tippen aan hun schepingen, het heilsplan en het zoenoffer van het Lam Gods. In deze bediening vervullen we het plan van de Vader en plukken we de vruchten van de verzoening door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie dat door middel van Joseph Smith hersteld werd. Ik getuig van Hen — van God, de eeuwige Vader, en van Jezus Christus, de Heiland van de wereld. En dat doe ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jakobus 1:5.
2. Geschiedenis van Joseph Smith 1:14.
3. Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–17.
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:33.
5. Zie Leer en Verbonden 130:22.
6. Zie Leer en Verbonden 50:24.
7. Zie 2 Nephi 31; 3 Nephi 27.
8. Zie Moroni 10:3–5.
9. Zie Leer en Verbonden 76.
10. Leer en Verbonden 6:36.
11. Mozes 5:8.
12. Leer en Verbonden 20:77.
13. Geloofsartikelen 1:3.
14. Zie Leer en Verbonden 76; 128; 138.
15. Zie Leer en Verbonden 49:17; 138; Mozes 3:5; 6:36.
16. Zie Leer en Verbonden 131:1–2; 132:5–33.
17. Jakobus 1:5.
18. Zie Moroni 10:3–5.
19. Leer en Verbonden 65:2.

Ouderling Michael John U. Teh
van de Zeventig

Waar uw schat is

Als we niet opletten, gaan we het stoffelijke meer nastreven dan het geestelijke.

Kort na de algemene oktoberconferentie in 2007 lichtte een van de algemene autoriteiten me in dat het ongeveer zeven jaar zou duren voordat ik deze beangstigende ervaring opnieuw zou doormaken. Ik was opgelucht en vertelde hem dat ik ze als 'zeven jaren van overvloed' zou beschouwen. En hier sta ik dan; mijn zeven jaren van overvloed zijn voorbij.

In januari kregen mijn vrouw, Grace, en ik de opdracht om de leden in de Filipijnen te bezoeken, die een krachtige aardbeving en supertyfoon hadden meegemaakt. We verheugden ons omdat deze opdracht onze geboden beantwoordde en een bewijs was van de goedheid en barmhartigheid van een liefhebbende hemelse Vader. Nu konden we persoonlijk onze liefde en bezorgdheid betuigen, wat we erg graag wilden doen.

De meeste leden die we ontmoetten, woonden nog steeds in een tijdelijk onderkomen zoals tenten, opvangcentra en kerkgebouwen. De verblijven die we bezochten, hadden maar een gedeeltelijk of helemaal geen dak. Deze mensen hadden al weinig, en ook dat was nu weg. Er lag overal modder en puin. Maar ze waren erg dankbaar voor de beperkte hulp die ze ontvingen, en hoewel ze in erg

moeilijke omstandigheden leefden, waren ze opgewekt. Toen we vroegen hoe het met ze ging, antwoordde iedereen overtuigend: 'Het gaat wel.' Hun geloof in Jezus Christus gaf hun duidelijk de hoop dat alles uiteindelijk wel in orde zou komen. Huis na huis, tent na tent, werden mijn vrouw en ik door deze getrouwe heiligen onderwezen.

In tijden van rampspoed of ellende laat de Heer ons opnieuw over onze prioriteiten nadenken. Opeens hebben onze materiële bezittingen, waar we zo hard voor hebben gewerkt, geen waarde meer. Onze familieleden en onze band met anderen zijn de enige zaken die echt tellen. Een lieve zuster zei het volgende: 'Toen het water was weggeëbd en we konden opruimen, keek ik naar mijn woning en dacht: Tjonge, wat heb ik de afgelopen jaren veel rommel verzameld.'

Ik vermoed dat deze zuster nu een beter perspectief heeft en in de toekomst bedachtzamer zal bepalen wat echt belangrijk is en wat ze kan missen.

We hebben de afgelopen jaren met veel leden samengewerkt en tot ons genoeg een overvloed aan geestelijke kracht gezien. We hebben onder deze getrouwe leden ook zowel een overvloed als een tekort aan materiële bezittingen gezien.

De meesten van ons moeten noodgedwongen geld verdienen en wereldse zaken kopen om ons gezin te onderhouden. Daar gaat heel wat tijd en energie in zitten. Het aanbod van de wereld is onmetelijk. Het is dus van essentieel belang om te leren bepalen wanneer we genoeg hebben. Als we niet opletten, gaan we het stofelijke meer nastreven dan het geestelijke. Ons streven naar het geestelijke en eeuwige komt dan op de achtergrond terecht, in plaats van andersom. Helaas is er blijkbaar een sterke tendens om steeds meer te vergaren en de nieuwste, meest geavanceerde technologie te bezitten.

Hoe kunnen we die verleiding weerstaan? Jakob heeft ons de volgende raad gegeven: 'Welnu, besteedt geen geld aan wat geen waarde heeft, noch uw arbeid aan wat niet bevredigen kan. Luistert aandachtig naar mij en denkt aan de woorden die ik heb gesproken; en komt tot de Heilige Israëls en vergast u aan hetgeen niet vergaat noch kan bederven, en laat uw ziel zich verlustigen in het vette.'¹

Ik hoop dat niemand onder ons geld uitgeeft aan wat geen waarde heeft, of werkt voor wat niet bevredigt.

De Heiland heeft zowel de Joden als de Nephieten het volgende geleerd:

'Verzamelt u geen schatten op aarde, waar mot en roest ze ontoonbaar maakt en waar dieven inbreken en stelen;

'maar verzamelt u schatten in de hemel, waar noch mot noch roest ze ontoonbaar maakt en waar geen dieven inbreken of stelen.

'Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.'²

Bij een andere gelegenheid vertelde de Heiland deze gelijkenis:

'Het land van een rijk man had veel opgebracht.

'En hij overlegde bij zichzelf en zeide: Wat moet ik doen, want ik heb geen ruimte om mijn vruchten te bergen.

'En hij zeide: Dit zal ik doen: ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen en ik zal daarin al het koren en al mijn goederen bergen.

'En ik zal tot mijn ziel zeggen: Ziel, gij hebt vele goederen liggen, opgetast voor vele jaren, houd rust, eet, drink en wees vrolijk.

'Maar God zeide tot hem: Gij dwaas, in deze eigen nacht wordt uw ziel van u afgeëist en wat gij gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn?

'Zó vergaat het hem, die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God.'³

President Dieter F. Uchtdorf heeft onlangs deze raad gegeven:

'Onze hemelse Vader ziet onze mogelijkheden. Hij weet dingen over ons die we zelf niet weten. Hij wekt ons op om in ons leven aan het doel van onze schepping te beantwoorden, een goed leven te leiden en in zijn tegenwoordigheid terug te keren.

'Waarom besteden we dan zoveel tijd en energie aan zaken die vergankelijk, onbeduidend en oppervlakkig zijn? Weigeren wij in te zien hoe dwaas de jacht naar triviale en tijdelijke zaken is?'⁴

We weten allemaal dat hoogmoed, materiële rijkdom, macht en de eer

van mensen op onze lijst met aardse schatten staan. Ik wil er verder geen tijd en aandacht meer aan besteden en wil het nu hebben over wat onze schatten in de hemel zullen zijn.

Wat zijn enkele voorbeelden van schatten in de hemel die we kunnen verzamelen? We doen er om te beginnen goed aan om de christelijke eigenschappen geloof, hoop, nederigheid en naastenliefde te ontwikkelen. We hebben meermaals de raad gekregen om de natuurlijke mens af te leggen en als een kind te worden.⁵ De Heiland spoort ons aan om ernaar te streven volmaakt te zijn zoals Hij en onze hemelse Vader volmaakt zijn.⁶

Ten tweede moeten we meer tijd en energie aan het versterken van onze familiebanden besteden. Het gezin is tenslotte 'door God [...] ingesteld. Het is de belangrijkste eenheid in dit leven en in de eeuwigheid.'⁷

Ten derde is het dienen van anderen een kenmerk van een ware volgelinge van Christus. Hij heeft gezegd: 'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.'⁸

Ten vierde: als we de leer van Christus begrijpen en ons getuigenis versterken, zullen we echte vreugde en voldoening ervaren. We moeten de woorden van Christus in de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten voortdurend bestuderen.

‘Want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen.’⁹

Ik wil graag besluiten met het verhaal van een 73-jarige weduwe die we in de Filipijnen hebben ontmoet:

Toen het eiland Bohol door de aardbeving werd getroffen, stortte het huis in waar ze met wijlen haar man zo hard aan gewerkt had. Haar dochter en kleinzoon kwamen daarbij om het leven. Ze is nu helemaal alleen en moet werken om in haar onderhoud te voorzien. Ze doet met de hand de was voor andere mensen en moet verscheidene malen per dag een steile heuvel beklimmen om water te halen. Toen we haar bezochten, woonde ze nog steeds in een tent.

Dit zijn haar woorden: ‘Broeder, ik aanvaard alles waarmee de Heer me beproeft. Ik heb geen kwade gevoelens. Ik koester mijn tempelaanbeveling en bewaar die onder mijn kussen. Weet alstublieft dat ik van mijn schamele inkomen, dat ik verdien met het doen van de was, een volledige tiende betaal. Wat er ook gebeurt, ik zal altijd tiende betalen.’

Ik getuig dat onze prioriteiten, neigingen, verlangens en begeertes rechtstreeks invloed op onze tweede staat hebben. Laat ons steeds de woorden van de Heiland in gedachten houden: ‘Want, waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.’ Ik bid dat wij het hart op de juiste plaats mogen hebben. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Nephi 9:51.
2. Matteüs 6:19–21; zie ook 3 Nephi 13:19–21.
3. Lucas 12:16–21.
4. Dieter F. Uchtdorf, ‘Over spijt en voornemens’ *Liahona*, november 2012, pp. 22–23.
5. Mosiah 3:19.
6. Zie 3 Nephi 12:48.
7. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.1.1.
8. Matteüs 25:40.
9. 2 Nephi 32:3.

Ouderling Marcos A. Aidukaitis
van de Zeventig

Als u in wijsheid te kort schiet

God openbaart waarheid aan wie ernaar zoekt zoals de Schriften ons leren.

Mijn tienjarige zontje zocht onlangs informatie op het internet over de hersenen. Hij wil later chirurg worden. Het is duidelijk dat hij veel slimmer is dan ik.

Wij gebruiken het internet graag. Thuis houden we contact met familieleden en vrienden via onder andere de sociale media en e-mail. Onze kinderen gebruiken het internet om hun huiswerk te maken.

Welke vraag we ook hebben, als we iets willen weten, zoeken we het online op. In luttele seconden vinden we heel wat antwoorden. Dat is fantastisch.

Het internet geeft ons veel gelegenheid om onze kennis te verrijken. Maar Satan wil dat we ons ellendig voelen, en hij misbruikt het doel van veel dingen. Hij gebruikt dit geweldig hulpmiddel om twijfel en angst te zaaien, en geloof en hoop af te breken.

Omdat het internet ons zoveel aanbiedt, moeten we oppassen met wat we bekijken. Satan kan ons bezighouden, afleiden en besmetten als we de informatie doorzoeken die in vele gevallen je reinste vuilnis is.

We horen geen vuilnis te doorzoeken.

Luister naar de volgende raad uit de Schriften: ‘De Geest van Christus wordt aan ieder mens gegeven, opdat hij goed van kwaad zal kunnen onderscheiden; welnu, ik toon u de wijze van oordelen; want alles wat uitnodigt om goed te doen en overreedt om in Christus te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom kunt gij [...] weten dat het van God is.’¹

We zitten eigenlijk met hetzelfde probleem dat de profeet Joseph Smith op jonge leeftijd had. We schieten ook vaak in wijsheid te kort.

Het zoeken naar waarheid wordt in het koninkrijk van God gewaardeerd, aangemoedigd, en nooit onderdrukt of gevreesd. De Heer heeft de leden zelfs sterk aangeraden om wijsheid te vergaren.² Hij heeft gezegd: ‘[Zoekt] ijverig [...] ja, put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt kennis, ja, door studie en ook door geloof.’³ Maar hoe kunnen we waarheid herkennen in een wereld die alles wat met God te maken heeft steeds openlijker aanvalt?

In de Schriften lezen we hoe we dat kunnen doen:

Ten eerste: we herkennen de waarheid aan haar vruchten.

De Heer heeft in de bergrede gezegd:

‘Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar de slechte boom brengt slechte vruchten voort. [...]

‘Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen.’⁴

De profeet Mormon heeft datzelfde beginsel als volgt onderwezen: ‘Aan hun werken zult gij hen kennen; want indien hun werken goed zijn, zijn zij eveneens goed.’⁵

We nodigen iedereen uit om de vruchten en werken van deze kerk te onderzoeken.

Wie in de waarheid geïnteresseerd zijn, zullen zien dat deze kerk en haar leden een verschil maken in hun gemeenschap. Ze merken ook dat degenen die haar leerstellingen toe-passen vooruitgang maken. Wie deze vruchten onderzoeken, ontdekken dat de vruchten van de kerk heerlijk en begerenswaardig zijn.

Ten tweede: we kunnen de waarheid vinden door zelf met het woord te experimenteren.

De profeet Alma heeft gezegd:

‘Nu zullen wij het woord vergelijken met een zaadje. [...] Indien gij plaats inruimt, zodat er een zaadje in uw hart kan worden gezaaid, zie, indien het een deugdelijk zaadje is [...] dan zal het — indien gij het niet uitwerpt door uw ongeloof [...] — in uw boezem gaan zwellen; en [...] zult gij bij uzelf beginnen te zeggen: het moet wel een goed zaadje zijn [...] want het begint mijn ziel te verruimen; ja, het begint mijn verstand te verlichten, ja, het begint heerlijk voor mij te zijn. [...]

‘En nu [...] zal dat uw geloof niet versterken? Ja, het zal uw geloof versterken. [...]

‘Want ieder zaadje brengt voort naar zijn eigen aard.’⁶

Wat een prachtige uitnodiging van een profeet van de Heer! We kunnen dit vergelijken met een wetenschappelijk experiment. Hij vraagt ons om het woord te toetsen, we krijgen de variabelen, en hij vertelt ons wat het resultaat van het experiment is als we de instructies volgen.

De Schriften leren ons dus dat we de waarheid kunnen herkennen aan

haar vruchten, of door er zelf mee te experimenteren, het woord een plaats in ons hart te geven, en het als een zaadje te verzorgen.

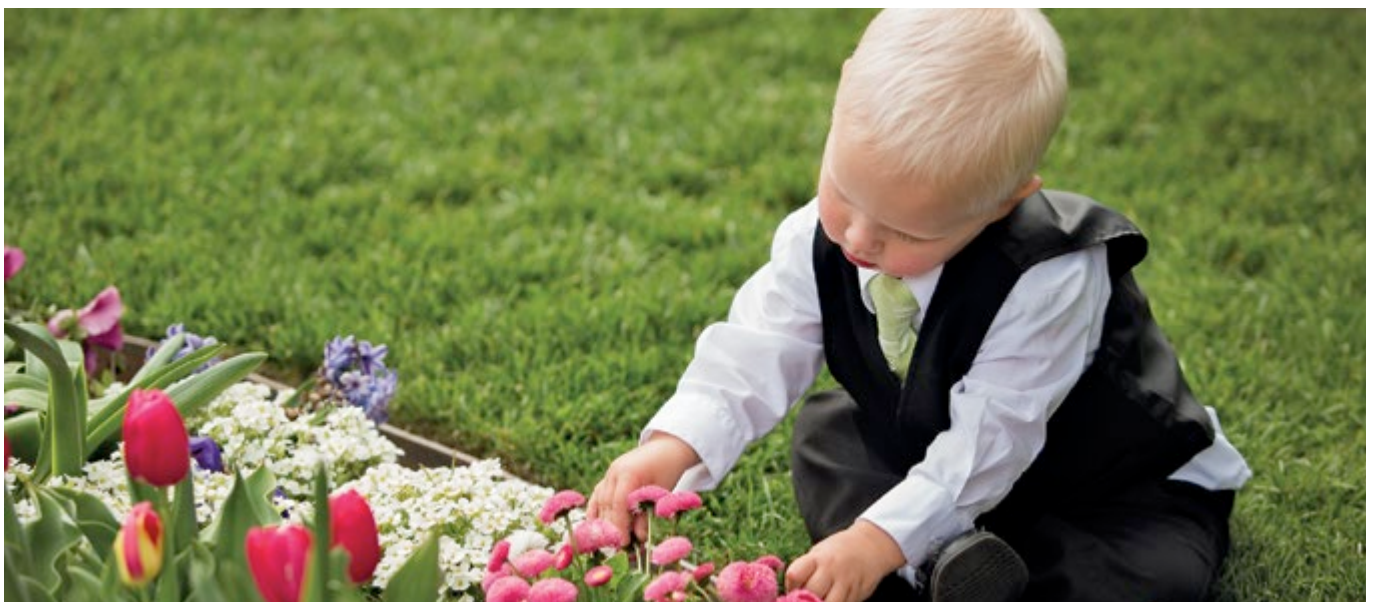
Maar er is nog een derde manier om waarheid te herkennen, namelijk door persoonlijke openbaring.

In afdeling 8 van de Leer en Verbonden staat dat openbaring kennis is — ‘kennis [...] van alle dingen die [we] in geloof [vragen], met een oprecht hart, in de overtuiging dat [we zullen] ontvangen.’⁷

En de Heer vertelt ons hoe we openbaring ontvangen. Hij zegt: ‘Ik zal in uw gedachten en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en die in uw hart zal wonen.’⁸

Hij leert ons dus dat we openbaring krijgen als we in geloof vragen, met een oprecht hart, en in de overtuiging dat we zullen ontvangen.

De Heer heeft heel duidelijk gewaarschuwd: ‘Bedenk dat u zonder geloof niets kunt doen; vraag daarom in geloof.’⁹ Geloof vergt inzet, zoals iets in uw gedachten uitvorsen en dan de Heer vragen of het juist is.

Pleasant Grove (Utah, VS)

De Heer heeft gezegd:

‘Indien het juist is, zal Ik uw boezem in u doen branden; bijgevolg zult u voelen dat het juist is.

‘Maar indien het niet juist is, zult u zulke gevoelens niet hebben, maar zult u een verdoving van gedachten hebben die u hetgeen verkeerd is zal doen vergeten.’¹⁰

Geloof zonder werken is dood.¹¹ Vraag dus ‘in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende’.¹²

Een vriend van me, die geen lid van de kerk is, vertelde me dat hij niet geestelijk ingesteld is. Hij wil de Schriften niet bestuderen of bidden omdat hij zegt dat hij het woord van God niet begrijpt, en niet weet of God wel bestaat. Die houding verklaart waarom hij niet geestelijk ingesteld is en veroorzaakt het tegenovergestelde van openbaring. Alma heeft het als volgt uitgelegd: ‘En daarom ontvangt hij die zijn hart verstokt, een kleiner deel van het woord.’

Maar Alma voegt daaraan toe: ‘Hij die zijn hart niet verstokt, hem wordt een groter deel van het woord geschonken, totdat het hem wordt gegeven de verborgenheden Gods te kennen totdat hij die ten volle kent.’¹³

Het voorbeeld van Alma en de zonen van Mosiah toont ons dat geloof hand in hand met werken gaat. In het Boek van Mormon staat:

‘Zij hadden de Schriften zorgvuldig onderzocht om het woord Gods te leren kennen.

‘Maar dat was niet alles; zij hadden zich overgegeven aan veel gebed en aan vasten; daarom hadden zij de geest van profetie en de geest van openbaring.’¹⁴

Met een oprecht hart vragen, is in dit proces even belangrijk. Als we oprecht zoeken naar waarheid, doen we al het mogelijke om die te vinden, waaronder in de Schriften lezen, naar de kerk gaan, en de geboden van God zo goed mogelijk onderhouden. Dat houdt ook in dat we bereid zijn om Gods wil uit te voeren als we die ontdekken.

Toen Joseph Smith wijsheid zocht, illustreerden zijn handelingen wat een oprecht hart inhoudt. Hij zei dat hij wilde weten ‘welke van alle sekten gelijk had, zodat [hij] zou weten bij welke [hij zich] moest aansluiten.’¹⁵ Zelfs vóór hij bad, was hij bereid om aan het antwoord dat hij zou ontvangen gehoor te geven.

We moeten in geloof vragen en met

een oprecht hart. Maar dat is niet voldoende. We moeten ook geloven dat we openbaring zullen ontvangen. We moeten op de Heer vertrouwen en op zijn beloftes hopen. Onthoud dit citaat uit de Schriften: ‘Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.’¹⁶ Wat een prachtige belofte!

Ik nodig iedereen uit om met een van deze methodes, maar vooral via persoonlijke openbaring van God, naar waarheid te zoeken. God openbaart waarheid aan wie ernaar zoekt zoals de Schriften ons leren. Het vergt meer inspanning dan iets op het internet op te zoeken, maar het is de moeite waard.

Ik getuig dat dit de ware kerk van Jezus Christus is. Ik heb haar vruchten in de samenleving gezien en in het leven van duizenden mensen, onder wie ook mijn familieleden; dus ik weet dat ze waar is. Ik heb het woord vele jaren zelf uitgeprobeerd en heb de invloed ervan gevoeld; dus ik weet dat het waar is. Maar ik heb de waarheid ervan vooral zelf door openbaring via de macht van de Heilige Geest geleerd; dus ik weet dat het waar is. Ik nodig u uit om hetzelfde te doen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Moroni 7:16.
2. Zie Leer en Verbonden 88:78.
3. Leer en Verbonden 88:118.
4. Matteüs 7:17, 20.
5. Zie Moroni 7:5.
6. Alma 32:28, 30–31.
7. Leer en Verbonden 8:1.
8. Leer en Verbonden 8:2.
9. Leer en Verbonden 8:10.
10. Leer en Verbonden 9:8–9.
11. Zie Jakobus 2:17.
12. Jakobus 1:6.
13. Alma 12:10.
14. Alma 17:2–3.
15. Geschiedenis van Joseph Smith 1:18.
16. Jakobus 1:5.

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De opstanding van Jezus Christus

Jezus van Nazaret is de herrezen Verlosser, en ik getuig van alles wat voortvloeit uit het feit dat Hij is opgestaan.

Toen Jezus aan het kruis leed en stierf, en zijn levenloze lichaam in het graf werd gelegd, werden zijn discipelen overvallen door een verpletterend gevoel van verslagenheid en wanhoop. Hoewel de Heiland herhaaldelijk over zijn dood en de daarop volgende herrijzenis had gesproken, hadden ze het niet begrepen. Maar de duistere middag van zijn kruisiging werd al gauw gevolgd door de vreugdevolle morgen van zijn opstanding. Die vreugde kwam echter pas toen de discipelen ooggetuigen van de opstanding werden, want zelfs de verklaring van engelen dat hij was opgestaan was aanvankelijk onbevattelijk — dit was nog volkomen ongeëvenaard.

Maria Magdalena en enkele andere getrouwe vrouwen kwamen op die zondagmorgen al vroeg naar het graf van de Heiland. Ze brachten specerijen en balsem mee om de zalving af te maken waaraan begonnen was toen het lichaam van de Heer haastig vóór de naderende sabbat in het graf was gelegd. Op deze ochtend aller ochtenden werden ze begroet door een open graf — de deksteen was weggerold — en door twee engelen die zeiden:

‘Wat zoekt gij de levende bij de doden?’

‘Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt. Herinnert u, hoe Hij, toen Hij nog in Galilea was, tot u gesproken heeft,

‘Zeggend, dat de Zoon des mensen moest overgeleverd worden in de handen van zondige mensen en gekruisigd worden en ten derden dage opstaan.’¹

‘Komt, ziet de plaats, waar Hij gelegen heeft.

‘En gaat terstond op weg en zegt zijn discipelen, dat Hij is opgewekt uit de doden.’²

Maria Magdalena keek in het graf, zoals de engelen hadden verzocht, maar het lijkt wel alsof alleen maar tot haar doordrong dat het lichaam van de Heer weg was. Ze haastte zich om het aan de apostelen te vertellen en toen ze Petrus en Johannes vond, zei ze tegen hen: ‘Zij hebben de Here weggenomen uit het graf en wij weten niet, waar zij Hem hebben gelegd.’³ Petrus en Johannes renden naar het graf en constateerden dat het graf inderdaad leeg was, want zij zagen ‘de linnen windsels liggen [en] de zweetdoek, die op zijn hoofd geweest was [...] opgerold, terzijde op een andere plaats.’⁴ Johannes begreep kennelijk als eerste de prachtige boodschap van de opstanding. Hij schrijft dat hij het ‘zag en geloofde,’ terwijl de anderen tot op dat punt ‘de Schrift nog niet [kenden], dat [Jezus] uit de doden moest opstaan.’⁵

Petrus en Johannes gingen weg, maar Maria bleef nog steeds treurend achter. Intussen waren de engelen teruggekeerd en zij vroegen haar vriendelijk: 'Vrouw, waarom weent gij? Zij zeide tot hen: Omdat zij mijn Here weggenomen hebben en ik weet niet waar zij Hem neergelegd hebben.'⁶ Op dat ogenblik sprak de herrezen Heiland, die nu achter haar stond: 'Vrouw, waarom weent gij? Wie zoekt gij? Zij meende, dat het de hovenier was, en zeide tot Hem: Heer, als gij Hem weggedragen hebt, zeg mij dan, waar gij Hem hebt neergelegd en ik zal Hem wegnemen.'⁷

Ouderling James E. Talmage heeft geschreven: 'Ze sprak tot Jezus, haar geliefde Heer, hoewel ze dat niet wist. Door één woord van zijn levende lippen sloeg haar hartverscheurende verdriet om in uitbundige vreugde. "Jezus zeide tot haar: Maria!" De stem, de toon, het tedere accent dat ze eerder had gehoord en liefgehad, tilden haar uit de wanhopige diepte waarin ze gezonken was. Ze keerde zich om en zag de Heer. In vervoering van vreugde strekte ze haar armen uit om Hem te omhelzen en sprak slechts het liefdevolle, eerbiedige woord "Rabboni," hetgeen mijn geliefde Meester betekent.'⁸

En zo werd deze gezegende vrouw de eerste sterveling die de herrezen Christus zag en met Hem sprak. Later op die dag verscheen Hij in of dichtbij Jeruzalem aan Petrus,⁹ aan twee discipelen op de weg naar Emmaüs,¹⁰ en 's avonds aan tien apostelen en anderen. Hij stond toen plotseling in hun midden en zei: 'Ziet mijn handen en mijn voeten, dat ik het zelf ben; betast Mij en ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals gij ziet, dat Ik heb.'¹¹ En om hen verder te overtuigen, 'toen zij het van blijdschap nog niet geloofden en zich

verwonderden,¹² at Hij voor hun ogen gebakken vis en honingraat.¹³ Later droeg Hij hun op: 'Gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde.'¹⁴

Naast deze stellige getuigen in Jeruzalem kennen wij de onvergelijkbare bediening van de herrezen Heer aan de vroegere bewoners van het westelijk halfmond. Hij daalde neer uit de hemel in het land Overvloed en nodigde de verzamelde menigte, zo'n 2500 personen, uit om één voor één naar voren te komen, totdat ze allemaal waren gekomen, om hun handen in zijn zijde te leggen en de tekenen van de spijkers in zijn handen en voeten te voelen.¹⁵

'En toen zij allen waren toegetreden en er zelf getuigen van waren geweest, riepen zij eenparig uit, zeggende:

'Hosanna! Gezegend zij de naam van de allerhoogste God! En zij vielen aan de voeten van Jezus neer en aanbaden Hem.'¹⁶

De opstanding van Christus toont aan dat zijn bestaan onafhankelijk en eindeloos is. 'Want gelijk de Vader leven heeft in zichzelf, heeft Hij ook de Zoon gegeven, leven te hebben in zichzelf.'¹⁷ Jezus heeft gezegd:

'Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat ik mijn leven afleg om het weder te nemen.

'Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit mijzelf af. Ik heb macht

het af te leggen en macht het weder te nemen.'¹⁸

De Heiland is voor zijn leven niet afhankelijk van voedsel, water, zuurstof of enige andere stof, macht of persoon. Als Jehova en als Messias is Hij de grote Ik Ben, de zelfexistente God.¹⁹ Hij is dat en zal dat altijd zijn.

Door zijn verzoening en opstanding heeft Jezus Christus alle aspecten van de val overwonnen. De lichamelijke dood is tijdelijk en zelfs de geestelijke dood heeft een einde, daar iedereen, in elk geval tijdelijk, weer in de tegenwoordigheid van God zal komen om te worden geoordeeld. We kunnen uliem vertrouwen in zijn macht hebben om al het andere te overwinnen en ons het eeuwige leven te schenken.

'Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens.

'Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.'²⁰

Met de woorden van ouderling Neal A. Maxwell: 'Christus' overwinning op de dood maakte een einde aan de hachelijke situatie waarin de mens zich bevond. Nu zijn er alleen nog persoonlijke gevaren en daar kunnen we ook van gered worden door de leringen na te volgen van Hem die ons voor algemeen uitsterven heeft behoed.'²¹

Nu Hij aan de eisen der gerechtigheid heeft voldaan, stapt Christus op de plaats van de gerechtigheid. Of we zouden kunnen zeggen: Hij is gerechtigheid, net zoals Hij liefde is.²² Evenzo is Hij, behalve een volmaakt rechtvaardig God, een volmaakt genadig God.²³ Zo maakt de Heiland alles goed. Geen enkele onrechtvaardigheid in de sterfelijkheid is blijvend, zelfs de dood niet, want Hij herstelt het leven. Geen verwonding, handicap, verraad of misbruik blijft uiteindelijk zonder

compensatie vanwege zijn ultieme gerechtigheid en genade.

Tegelijkertijd zijn wij allemaal verantwoordelijk aan Hem verschuldigd voor ons leven, onze keuzes en onze daden, zelfs onze gedachten. Omdat Hij ons van de val heeft gered, is ons leven feitelijk het zijne. Hij verklaarde:

‘Zie, Ik heb u mijn evangelie gegeven, en dit is het evangelie dat Ik u heb gegeven: dat Ik in de wereld ben gekomen om de wil te doen van mijn Vader, want mijn Vader heeft Mij gezonden.

‘En mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden verhoogd; en opdat Ik, na aan het kruis te zijn verhoogd, alle mensen tot Mij zou kunnen trekken, zodat evenals Ik door de mensen was verhoogd, ook de mensen zouden worden verhoogd door de Vader, om voor Mij te staan, om naar hun werken te worden geoordeeld.’²⁴

Bedenk eens hoe belangrijk de opstanding is als sluitend antwoord op de ware identiteit van Jezus van Nazaret alsmede op de grote filosofische discussies en levensvragen. Als Jezus werkelijk is opgestaan, volgt daaruit automatisch dat Hij een goddelijk wezen is. Geen enkele gewone sterveling heeft in zichzelf de macht om na zijn dood weer tot leven te komen. Omdat Hij is herrezen, kan Jezus niet slechts een timmerman, leraar, rabbi of profeet zijn geweest. Omdat Hij is herrezen, moet Jezus wel een God zijn, ja, de eniggeboren Zoon van de Vader.

Daarom is wat Hij leerde waar. God kan niet liegen.²⁵

Daarom was Hij de Schepper van de aarde, zoals Hij zei.²⁶

Daarom zijn de hemel en de hel werkelijkheid, zoals Hij leerde.²⁷

Daarom is er een geestenwereld die Hij na zijn dood bezocht.²⁸

Daarom zal Hij, zoals de engelen zeiden,²⁹ wederkeren en persoonlijk op de aarde regeren.³⁰

Daarom komt er een laatste oordeel en een opstanding voor allen.³¹

Daar de opstanding van Christus echt heeft plaatsgevonden, zijn twijfels over de almacht, alwetendheid en welwillendheid van God de Vader, die zijn eniggeboren Zoon voor de redding van de wereld gegeven heeft, ongegrond. Twijfels over de betekenis en het doel van het leven zijn ongegrond. Jezus Christus is in feite de enige naam of wijze waardoor de mensheid het eeuwig heil kan ontvangen. De genade van Christus is echt, en biedt de bekeerlijke zondaar zowel vergeving als reiniging. Geloof is meer dan

verbeelding of een psychologische uitvinding. Ultieme en universele waarheid bestaat, en er zijn objectieve en onveranderlijke morele normen die Hij predikte.

Daar Christus echt is opgestaan, is bekering van elke overtreding van zijn wetten en geboden zowel mogelijk als dringend. De wonderen van de Heiland zijn echt, evenals zijn belofte aan zijn discipelen dat zij dezelfde werken en zelfs nog grotere werken kunnen doen.³² Zijn priesterschap is noodzakelijkerwijs een echte macht die ‘het evangelie [bedient] en de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk [omvat]; ja, de sleutel van kennis van God. Daarom, in de verordeningen daarvan is de macht der goddelijkheid kenbaar.’³³ Doordat

de opstanding van Christus echt heeft plaatsgevonden, is de dood niet ons einde, en hoewel onze huid zal worden geschonden, zullen wij vanuit ons vlees God aanschouwen.³⁴

President Thomas S. Monson vertelde eens over Robert Blatchford, die ‘in zijn boek *God and My Neighbor* afrekende met de algemeen aanvaarde christelijke overtuigingen, zoals God, Christus, gebed en onsterfelijkheid. Hij stelde brutaal: “Ik heb alles wat ik wilde bewijzen zo volledig en afdoende bewezen dat geen christen, hoe nobel of onderlegd ook, mijn argumenten kan weerleggen of mijn betoog onderuit kan halen.’ Hij trok een muur van scepticisme om zichzelf op. Toen gebeurde er iets opmerkelijks. Zijn muur werd met de grond gelijk gemaakt. [...] Langzaam maar zeker vond hij zijn weg terug naar het geloof dat hij had bespot en gehoond. Wat had die grote ommekeer in zijn visie teweeggebracht? *Zijn vrouw was overleden*. Gebroken ging hij de kamer in waar haar stoffelijk overschot zich bevond. Hij keek naar het gezicht dat hem zo dierbaar was. Toen hij uit de kamer kwam, zei hij tegen een vriend: “Zij is het, en toch is ze het niet. Alles is anders. Iets dat er eerst was, is weggenomen. Ze is niet dezelfde. Wat anders dan de ziel moet haar verlaten hebben?”³⁵

Is de Heer werkelijk gestorven en opgestaan? Ja. ‘De fundamentele

beginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus — dat Hij stierf, werd begraven, ten derden dage verrees en ten hemel voer. Al het andere dat verband houdt met onze godsdienst is hier slechts een toevoeging aan.’³⁶

Toen de geboorte van Jezus, die was geprofeteerd, naderbij kwam, waren er onder het Nephitische en het Lamanitische volk mensen die geloofden, maar de meesten twijfelden. Uiteindelijk werd het teken van zijn geboorte gegeven — een dag en een nacht en een dag zonder duisternis — en iedereen wist het.³⁷ Ook tegenwoordig geloven sommigen in de letterlijke opstanding van Christus, maar velen twijfelen of geloven er niet in. Maar sommigen weten het. Uiteindelijk zullen allen zien en allen zullen weten; ja, ‘alle knie zal zich buigen en alle tong zal Hem belijden.’³⁸

Tot aan die tijd geloof ik de vele getuigen van de opstanding van de Heiland wier ervaringen en getuigenissen in het Nieuwe Testament zijn beschreven — onder andere Petrus en zijn collega’s van de Twaalf en de lieve, reine Maria van Magdala. Ik geloof de getuigenissen die in het Boek van Mormon staan — van onder andere de apostel Nephi en de naamloze menigte in het land Overvloed. En ik geloof het getuigenis

van Joseph Smith en Sidney Rigdon die, na vele getuigenissen, hun grote getuigenis van deze laatste bedeling gaven ‘dat Hij leeft! Want wij zagen Hem.’³⁹ Onder de blik van zijn alziend oog sta ik zelf als een getuige dat Jezus van Nazaret de herrezen Verlosser is, en ik getuig van alles wat voortvloeit uit het *feit* van zijn opstanding. Dat u de overtuiging en troost van datzelfde getuigenis mag ontvangen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lucas 24:5–7.
2. Matteüs 28:6–7.
3. Johannes 20:2.
4. Johannes 20:5, 7.
5. Johannes 20:8, 9.
6. Johannes 20:13.
7. Johannes 20:15.
8. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3e editie (1916), p. 681.
9. Zie Lucas 24:34; 1 Korintiërs 15:5.
10. Zie Marcus 16:12; Lucas 24:13–35.
11. Lucas 24:39.
12. Lucas 24:41.
13. Zie Lucas 24:42–43.
14. Handelingen 1:8.
15. Zie 3 Nephi 11:14–15.
16. 3 Nephi 11:16–17.
17. Johannes 5:26.
18. Johannes 10:17–18.
19. Zie Exodus 3:14.
20. 1 Korintiërs 15:21–22.
21. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, geredigeerd door Cory H. Maxwell (1997), p. 287.
22. Zie 1 Johannes 4:8.
23. Alma 42:15; zie ook Mosiah 15:8–9.
24. 3 Nephi 27:13–14.
25. Zie Enos 1:6.
26. Zie bijvoorbeeld 3 Nephi 9:15.
27. Zie bijvoorbeeld Leer en Verbonden 76.
28. Zie Leer en Verbonden 138.
29. Zie Handelingen 1:10–11.
30. Geloofsartikelen 1:10; zie ook Topical Guide, ‘Jesus Christ, Millennial Reign’.
31. Zie bijvoorbeeld 2 Nephi 9:15.
32. Zie Johannes 14:12.
33. Leer en Verbonden 84:19–20.
34. Job 19:26.
35. Thomas S. Monson, ‘Ik weet dat mijn Verlosser leeft!’ *Liahona*, mei 2007, p. 23.
36. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 53.
37. Zie 3 Nephi 1:15–20.
38. Mosiah 27:31.
39. Leer en Verbonden 76:22–23.

President Thomas S. Monson

Tot we elkaar weerzien

Moge de Geest die wij de afgelopen twee dagen hebben gevoeld bij ons blijven in ons dagelijks leven.

Broeders en zusters, wat hebben we een fijne conferentie gehad. We zijn geestelijk gevoed met de geïnspireerde woorden van de mannen en vrouwen die ons hebben toegesproken. De muziek was subliem, de boodschappen zijn voorbereid en gebracht met de Heilige Geest, en de gebeden hebben ons dichterbij de hemel gebracht. We zijn in alle opzichten opgebouwd door onze deelname.

Ik hoop dat we de tijd zullen nemen om de conferentieboodschappen te lezen als die de komende dagen op LDS.org worden gezet, en als ze verschijnen in de komende edities van de *Ensign* en de *Liahona*, want ze verdienen het om zorgvuldig doorgenomen en bestudeerd te worden.

Ik weet dat u met mij uw oprechte dank wilt uitspreken aan de broeders en zusters die tijdens deze conferentie zijn ontheven. Zij hebben goed werk verricht en aanzienlijke bijdragen aan het werk van de Heer geleverd. Hun toewijding was volledig.

We hebben ook met opgestoken hand broeders steun verleend die deze conferentie tot een nieuwe verantwoordelijke functie zijn geroepen. We heten hen welkom en willen hun zeggen dat we ernaar uitzien om met hen voor de zaak van de Meester samen te werken.

Mogen wij bij het overdenken van de boodschappen die we hebben gehoord, besluiten om het een beetje beter te doen dan voorheen. Mogen wij anderen die onze

geloofsovertuiging en onze normen niet delen vriendelijk en liefdevol behandelen. De Heiland bracht alle mensen op aarde een boodschap van liefde en welwillendheid. Mogen wij altijd zijn voorbeeld volgen.

We staan in de huidige wereld voor veel ernstige problemen, maar ik verzeker u dat onze hemelse Vader aan ons denkt. Hij zal ons leiden en zegenen als we ons geloof en vertrouwen in Hem stellen, en Hij zal ons door alle moeilijkheden heen loodsen die op ons pad komen.

Mogen de zegeningen des hemels op ieder van ons rusten. Moge er bij ons thuis een sfeer van liefde en hoffelijkheid heersen, en moge de Geest van de Heer daar zijn. Mogen wij ons getuigenis van het evangelie voortdurend voeden, opdat het ons zal beschermen tegen de slagen van de tegenstander. Moge de Geest die wij de afgelopen twee dagen hebben gevoeld bij ons blijven in onze dagelijkse bezigheden, en mogen wij altijd bezig zijn met het werk van de Heer.

Ik geef u mijn getuigenis dat dit werk waar is, dat onze Heiland leeft, en dat Hij deze kerk hier op aarde leidt. Ik geef u mijn getuigenis dat God onze eeuwige Vader leeft en dat Hij ons liefheeft. Hij is werkelijk onze Vader. Hij is een persoon die echt bestaat. Mogen wij beseffen hoe dicht Hij tot ons wil komen, hoe ver Hij bereid is te gaan om ons te helpen, en hoezeer Hij ons liefheeft.

Mijn broeders en zusters, God zegene u. Moge de vrede die Hij heeft beloofd de uwe zijn, voor nu en voor altijd.

Ik neem afscheid van u en hoop u over zes maanden weer te kunnen begroeten. En dat doe ik in de naam van Jezus Christus, onze Heer en Heiland. Amen. ■

Rosemary M. Wixom
Algemeen jeugdwerkpresidente

Verbonden naleven beschermt ons, bereidt ons voor en geeft ons kracht

We zijn verbondsvrouwen van allerlei leeftijden die het levenspad terug naar zijn tegenwoordigheid bewandelen.

O, zusters, wij hebben u lief. Toen ik onlangs Mexico bezocht, kreeg ik een voorproefje van het zusterschap dat we vanavond allemaal ervaren. Stel u zich dit voor: we hadden op zondagmorgen net het jeugdwerk bezocht. De kinderen, leerkrachten en ik liepen de volle gang in. Op dat moment ging de deur van het jongevrouwenlokaal open. Ik zag de jongevrouwen en hun leidsters. We sloegen allemaal de armen om elkaar heen. Met de kinderen aan mijn rok hangend en de vrouwen vlak naast mij, wilde ik mijn gevoelens van dat moment uiten.

Ik spreek geen Spaans, dus er kwamen alleen Engelse woorden in mij op. Ik keek hen aan en zei: 'Wij zijn dochters van onze hemelse Vader, die van ons houdt, en wij houden van Hem.' Gelijk deden ze allemaal mee,

in het Spaans. Daar stonden we in een volle gang en zeiden het jongevrouwenthema op: 'Wij treden op als getuige van God [...] "te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen".'

Vanavond komen wij overal op de wereld als zijn discipelen samen met het verlangen om het koninkrijk van God te verdedigen en ondersteunen. We zijn dochters van onze hemelse Vader. We zijn verbondsvrouwen van allerlei leeftijden die het levenspad terug naar zijn tegenwoordigheid bewandelen. Verbonden naleven beschermt ons, bereidt ons voor en geeft ons kracht.

We hebben vanavond meisjes van het jeugdwerk bij ons. Sommigen van jullie hebben onlangs de eerste stap gezet op het pad naar het eeuwige leven door de verordening van de doop.

Kijk eens om je heen. De toekomst ziet er stralend uit, want je ziet vrouwen die ook verbonden hebben gesloten en jou graag de weg willen wijzen op het pad dat voor je ligt.

Als je acht, negen, tien of elf jaar oud bent, of je nu in het Conferentiecentrum bent, thuis, of in een kerkgebouw ergens ter wereld, wil je opstaan? Welkom op de algemene vrouwenbijeenkomst. Blijf staan alsjeblieft, want we willen je vragen om vanavond een bijdrage te leveren. Ik ga een jeugdwerkliedje neuriën. En zodra je de

Mexico-Stad (Mexico)

melodie herkent, denk je dat je dan met mij mee kunt zingen? En zing luid zodat iedereen je kan horen.

*'Leer mij te wand'len in 't licht van de Heer;
leer mij te bidden tot Hem altijd weer dat ik mijn oog op het goede steeds richt.
Leer mij, leer mij te wand'len in 't licht.*

Blijf staan, meisjes, dan zingt iedereen van twaalf jaar en ouder nu het tweede vers.

*Laat ons tezamen toch leren,
mijn kind,
van zijn geboden en dat Hij ons mint,
tot wij verschijnen voor zijn
aangezicht—,
altijd, altijd te wand'len in 't licht.'*¹

Dat was prachtig. Je kunt weer gaan zitten. Dank je.

Als vrouwen van allerlei leeftijden wandelen wij in *zijn* licht. Onze tocht op het pad is persoonlijk en wordt helder verlicht door de liefde van de Heiland.

Wij gaan door de poort en begeven ons op het pad naar het eeuwige leven door de verordening en het verbond van de doop, en dan ontvangen we de gave van de Heilige Geest. Ouderling Robert D. Hales vraagt ons: 'Begrijpen [wij] en begrijpen [onze] kinderen dat [wij], als [we] ons hebben laten dopen, voor altijd veranderd zijn?'

Hij legde ook uit, dat 'als we ons doopverbond en de gave van de Heilige Geest begrijpen, dit ons leven zal veranderen en onze volledige getrouwheid aan het koninkrijk van God zal vestigen. Wanneer er verleidingen op ons pad komen, zal de Heilige Geest ons, als we luisteren, eraan herinneren dat we beloofd hebben de Heiland

indachtig te zijn en de geboden van God te onderhouden.'²

Iedere week hernieuwen we bij onze deelname aan het avondmaal ons doopverbond. Ouderling David A. Bednar heeft gezegd: 'Wanneer we in de wateren van de doop staan, kijken we vooruit naar de tempel. Wanneer we aan het avondmaal deelnemen, kijken we vooruit naar de tempel. Wij beloven dat we de Heiland altijd indachtig zullen zijn en zijn geboden zullen onderhouden, zodat wij kunnen deelnemen aan de heilige tempelverordeningen.'³

De tempelverordeningen leiden tot de grootste zegeningen die beschikbaar zijn door de verzoening van Jezus Christus. Het zijn de verordeningen die we nodig hebben voor onze verhoging in het celestiale koninkrijk. Wanneer we ons best doen om onze verbonden na te komen, beginnen onze gevoelens van onbekwaamheid en onvolmaaktheid te vervagen, terwijl de verordeningen en verbonden van de tempel tot leven komen. Iedereen mag dat pad naar het eeuwige leven bewandelen.

Ik ben diep onder de indruk van de kracht van meisjes, jonge vrouwen en vrouwen over de hele wereld wier voeten zich stevig op dat pad bevinden. Sta mij toe dat ik enkele voorbeelden geef van verbondsmeisjes en -vrouwen die ik heb ontmoet.

Luana was 11 jaar toen ik haar thuis in Buenos Aires (Argentinië) bezocht. Als gevolg van een traumatische gebeurtenis in haar kinderjaren kon Luana niet praten. Ze had al jaren niet gesproken. Ze was stil terwijl wij allemaal met elkaar in gesprek waren. Ik bleef hopen op een kleine fluistering van haar kant. Ze keek me indringend aan alsof ik geen woorden van haar nodig had om haar hart te kennen. Na een gebed stonden we op om te vertrekken en Luana gaf me een tekening. Ze had Jezus Christus in de hof van Getsemane getekend. Toen herkende ik haar getuigenis luid en duidelijk. Luana had bij haar doop een verbond gesloten om als getuige van God te staan 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen.'⁴ Ze begreep de verzoening van Jezus Christus, zoals uit haar tekening bleek. Had ze ook ontdekt dat ze door de versterkende en helende macht van de verzoening genezen kon worden en weer kon praten? Sinds die dag drie jaar geleden heeft Luana vooruitgang gemaakt in haar spreken. Ze doet nu met haar vriendinnen mee aan het jongevrouwenprogramma. Getrouw aan het verbond dat ze heeft gesloten, geeft ze nog steeds haar getuigenis van de Heiland.

Jongeren over de gehele wereld gaan naar de tempel. In Lima (Peru) kwam ik een vader met drie dochters

bij de ingang van de tempel tegen. Ik zag het licht in hun gezicht. Twee dochters waren zwaar gehandicapt en zaten in een rolstoel. De derde dochter, die voor haar zus zorgde, legde uit dat ze thuis nog twee zusjes had. Zij zaten ook in een rolstoel. Zij konden de veertien uur durende reis naar de tempel niet maken. De tempel was zo belangrijk voor de vader en zijn dochters dat ze die dag met z'n vieren naar de tempel waren gekomen — twee van hen gingen eenvoudigweg kijken naar de zus die zich wel voor de doden kon laten dopen en die heilige verordening kon verrichten. Net zoals Nephi verlustigen zij zich in de verbonden van de Heer.⁵

Een alleenstaande vrouw die ik ken hecht grote waarde aan de wekelijkse

verordening van het avondmaal en de heilige belofte, 'dat zij zijn Geest altijd bij zich [mag] hebben.'⁶ Dat voortdurende gezelschap is een belofte die de golven van haar eenzaamheid verzacht. Het geeft haar de kracht om zich toe te leggen op het ontwikkelen van haar talenten en haar verlangen om de Heer te dienen. Ze heeft veel vreugde gevonden in alle heerlijke kinderen in haar leven. En als ze serene gemoedsrust zoekt, dan vind je haar in de tempel.

Als laatste een oudere vrouw van over de 90 die haar kinderen en kleinkinderen heeft zien opgroeien en haar achterkleinkinderen in de wereld heeft zien komen. Zoals velen van ons heeft ze een leven van verdriet, tegenspoed en onvoorstelbare vreugde gehad. Ze

geeft toe dat ze, als ze haar levensverhaal kon herschrijven, bepaalde hoofdstukken er uit zou laten. Maar ze zegt met een glimlach: 'Ik moet nog wat langer leven om te zien hoe alles afloopt!' Ze blijft zich vasthouden aan de verbonden op het pad.

Nephi leerde:

'Wanneer gij dat enge en smalle pad hebt betreden, wil ik vragen of daarmee alles is gedaan? Zie, ik zeg u, neen. [...]

'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.'⁷

Ieder van ons is op dat pad. Vanavond hebben we gezongen over in het licht van de Heer wandelen. Individueel zijn we sterk. Samen met God zijn we niet te stoppen.

De Heer heeft tegen Emma Smith gezegd: 'Hef uw hart op en verblijd u en kleef de verbonden aan die gij hebt gesloten.'⁸

We zijn blij dat we door het naleven van onze verbonden de liefde van onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus, kunnen voelen. Ik getuig dat Zij leven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Leer mij te wand'len in 't licht van de Heer', *Lofzangen*, nr. 198; of *Kinderliedjes*, pp. 70-71.
2. Robert D. Hales, 'Het doopverbond: in het koninkrijk en van het koninkrijk zijn', *Liahona*, januari 2001, pp. 8, 7.
3. David A. Bednar, 'Op eervolle wijze een naam en status behouden', *Liahona*, mei 2009, p. 98.
4. Mosiah 18:9.
5. Zie 2 Nephi 11:5.
6. Leer en Verbonden 20:77.
7. 2 Nephi 31:19-20.
8. Leer en Verbonden 25:13.

Bonnie L. Oscarson
Algemeen jongevrouwenpresidente

Zusterschap: we hebben elkaar hard nodig!

We moeten niet meer naar verschillen kijken maar naar wat we met elkaar gemeen hebben.

In die video zagen we acht landen en hoorden we negen verschillende talen. En voeg daar ook nog eens alle talen aan toe waarin dat laatste vers werd gezongen. Het brengt een heel goed gevoel teweeg dat we als wereldwijde zusterschap onze stem verheffen en getuigen van de eeuwige waarheid dat we dochters van een liefdevolle hemelse Vader zijn.

Het is mij een bijzonder voorrecht om bij deze historische gebeurtenis aanwezig te zijn en alle vrouwen van de kerk vanaf acht jaar toe te spreken. Onze eenheid vanavond is een bron van kracht. Nu ik u allen hier in het Conferentiecentrum zie en bedenk hoeveel duizenden anderen overal ter wereld naar deze uitzending kijken, besef ik dat de verenigde kracht van ons getuigenis en geloof in Jezus Christus dit tot een van de machtigste geloofsbijeenkomsten van vrouwen in de geschiedenis van de kerk maakt, en misschien wel van de wereld.

We verheugen ons vanavond in onze vele verschillende rollen als

vrouw in de kerk. Hoewel we in veel opzichten verschillend en uniek zijn, erkennen we ook dat we allemaal dochters van dezelfde hemelse Vader zijn en dat maakt ons tot zusters. Ongeacht de omstandigheden zijn we verenigd in de opbouw van Gods koninkrijk en in de verbonden

die we hebben gesloten. Deze gezamenlijke bijeenkomst is ongetwijfeld de heerlijkste zusterschap op het aardoppervlak!¹

Dat we zusters zijn betekent dat er een onbreekbare band tussen ons is. Zusters zorgen voor elkaar, waken over elkaar, troosten elkaar en staan door dik en dun voor elkaar klaar. De Heer heeft gezegd: 'Ik zeg u, zijt één; en indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet.'²

De tegenstander wil dat we elkaar kritisch beoordelen. Hij wil dat we ons op verschillen richten en onszelf met elkaar vergelijken. U vindt het misschien fijn om elke dag een uur intensief te sporten omdat u zich daar lekker bij voelt, terwijl ik het een flinke atletische prestatie vind om één trap op te lopen in plaats van de lift te nemen. Toch kunnen we wel vriendinnen zijn, nietwaar?

Wij vrouwen kunnen best hard voor onszelf zijn. Als we onszelf met elkaar vergelijken, zullen we ons altijd incapabel voelen of ons aan anderen storen. Zuster Patricia T. Holland heeft het volgende gezegd:

Sydney (Australië)

'Het gaat erom dat we onszelf geen christen kunnen noemen als we elkaar — of onszelf — zo streng veroordelen.'³ Ze zei verder dat niets het waard is om ons medeleven en zusterschap voor te verliezen. We moeten ons gewoon ontspannen en blij zijn met onze goddelijke verschillen. We moeten beseffen dat we allemaal in het koninkrijk willen dienen en onze talenten en gaven daarbij allemaal op onze eigen manier gebruiken. Dan kunnen we genieten van onze zusterschap en onze omgang met elkaar, en beginnen met dienen.

De waarheid is dat we elkaar allemaal werkelijk nodig hebben. Vrouwen zoeken van nature naar vriendschap, steun en gezelschap. We kunnen veel van elkaar leren, en door de barricades die we zelf opwerpen laten we vaak fijne contacten, die tot de grootste zegeningen in ons leven kunnen behoren, aan ons voorbijgaan. Zo hebben wij, die wat ouder zijn, nodig wat jullie, jeugdwerkmeisjes, te bieden hebben. We kunnen veel van jullie leren over christelijke dienstbaarheid en liefde.

Ik hoorde onlangs een schitterend verhaal over een meisje dat Sarah heette, van wie de moeder de kans kreeg om een vrouw in hun wijk, die Brenda heet en multiple sclerose had, te helpen. Sarah vond het heel fijn om met haar moeder Brenda te helpen. Ze deed lotion op Brenda's handen en masseerde haar vingers en armen omdat ze vaak pijn deden. Sarah leerde hoe ze Brenda's armen zachtjes boven haar hoofd kon strekken om haar spieren te oefenen. Sarah borstelde Brenda's haar en praatte met haar terwijl haar moeder voor andere zaken zorgde. Sarah merkte hoe belangrijk en fijn het is om iemand anders te dienen en ontdekte dat zelfs een kind veel voor een ander kan betekenen.

Ik houd van het voorbeeld dat we in het eerste hoofdstuk van Lucas vinden, waarin de liefdevolle relatie tussen Maria, de moeder van Jezus, en haar nicht Elizabeth wordt beschreven. Maria was nog een jonge vrouw toen ze hoorde van haar belangrijke zending als moeder van de Zoon van God. Aanvankelijk moet het wel een zware verantwoordelijkheid hebben geleken om alleen te dragen. De Heer zelf gaf Maria iemand om haar last samen mee te dragen. De engel Gabriël gaf Maria in zijn boodschap de naam van een vertrouwenswaardige en sympathieke vrouw tot wie ze zich voor steun kon wenden — haar nicht Elisabet.

Dit jonge meisje en haar nicht die 'op hoge leeftijd gekomen'⁴ was, hadden een bijzondere band door hun wonderbaarlijke zwangerschappen, en ik kan me wel voorstellen hoe belangrijk de drie maanden die ze samen doorbrachten voor hen waren; een periode waarin ze praatten, met elkaar meeleefden en elkaar steunden in hun unieke roeping. Wat een prachtig voorbeeld van vrouwelijke ondersteuning tussen de generaties.

Wie onder ons al wat ouder zijn, kunnen een geweldige invloed op de jongere generaties hebben. Toen mijn moeder nog een klein meisje was, waren haar ouders geen van beiden actief in de kerk. Al op vijfjarige leeftijd liep ze zelf naar de kerk en woonde al haar bijeenkomsten bij — jeugdwerk, zondagsschool en avondmaalsdienst — allemaal op andere tijden.

Ik vroeg mijn moeder onlangs waarom ze dat deed, week na week, terwijl ze thuis niet werd aangemoedigd. Haar antwoord was: 'Ik had jeugdwerkleerkrachten die van me hielden.' Die leerkrachten gaven om haar en leerden haar het evangelie. Ze leerden haar dat ze een hemelse Vader had die van haar hield, en door hun zorg voor haar bleef elke week ze maar komen. Mijn moeder zei tegen me: 'Dat was een van de belangrijkste invloeden in mijn jonge leven.' Ik hoop dat ik die geweldige zusters op een dag kan bedanken! Er zijn geen leeftijdsbeperkingen aan christelijk dienstbetoon.

Een aantal weken geleden ontmoette ik een jongevrouwenpresident uit een ring in Californië die me vertelde dat haar 81-jarige moeder juist als adviseuse van de rozenmeisjes was geroepen. Dat intrigeerde me, dus belde ik haar moeder op. Toen de bisschop met zuster Val Baker wilde spreken, zag ze ernaar uit om als mediathecaresse of wijkhistorica geroepen te worden. Toen hij haar vroeg of ze wilde dienen als adviseuse van de rozenmeisjes was haar reactie: 'Weet u dat zeker?'

Haar bisschop antwoordde plechtig: 'Zuster Baker, vergis u niet. Dit is een roeping van de Heer.'

Ze zei dat ze daarop niets anders kon antwoorden dan: 'Natuurlijk.'

Ik vind het geweldig dat deze bisschop door inspiratie begreep dat de vier rozenmeisjes in zijn wijk veel konden leren van de wijsheid, de ervaring en het levenslange voorbeeld

van deze volwassen zuster. En raad eens naar wie zuster Baker toegaat als ze hulp nodig heeft bij het maken van haar Facebook pagina?

De zusters in de ZHV kunnen goed helpen om de jonge zusters die tot voor kort in de jongevrouwen zaten te verwelkomen. Onze jonge zusters vinden vaak dat ze niet op hun plaats zijn of niets gemeen hebben met de zusters in de ZHV. Voordat ze achttien jaar worden hebben ze jongevrouwenleidsters en moeders nodig die vreugdevol getuigen van de zegeningen van de ZHV. Ze moeten zich enthousiast voelen om deel te gaan uitmaken van zo'n heerlijke organisatie. Wat jonge vrouwen die voor het eerst naar de ZHV gaan vooral nodig hebben is een vriendin naast zich, een arm om hun schouders en de kans om te onderwijzen en te dienen. Laten we elkaar allemaal de helpende hand reiken zodat we de veranderingen en mijlpalen in ons leven goed doorstaan.

Een woord van dank aan alle vrouwen van de kerk die hun best doen om anderen van allerlei leeftijden en culturen te dienen. Jonge vrouwen dienen jeugdwerkkinderen en ouderen. Alleenstaande zusters van allerlei leeftijden besteden ontelbare uren om in de behoeften van de mensen om hen heen te voorzien. We waarderen de duizenden jonge vrouwen die achttien maanden van hun leven geven om het evangelie aan de wereld te verkondigen. Dat alles is het bewijs dat, zoals in onze geliefde lofzang staat, 'als zusters te dienen 't voorrecht der vrouwen [is].'⁵

Als er barrières zijn, hebben we die zelf gecreëerd. We moeten niet meer naar verschillen kijken maar naar wat we met elkaar gemeen hebben; dan kunnen we ons grote potentieel verwezenlijken en het grootste goed ter wereld verwerven. Zuster Marjorie P.

Wenen (Oostenrijk)

Hinckley heeft ooit gezegd: 'We hebben elkaar hard nodig. Wie van ons oud zijn hebben de jongeren nodig. En hopelijk hebben jullie, de jongeren, sommigen van ons ook nodig. Het is een sociologisch feit dat vrouwen andere vrouwen nodig hebben. We hebben behoefte aan diepe, bevredigende en loyale vriendschap met elkaar.'⁶ Zuster Hinckley had gelijk: we hebben elkaar hard nodig!

Zusters, geen andere groep vrouwen op de wereld heeft toegang tot grotere zegeningen dan wij, de mormoonse vrouwen. We zijn lid van de kerk van de Heer en we kunnen allemaal, ongeacht onze individuele omstandigheden, alle zegeningen van de priesterschapsmacht genieten door de verbonden na te leven die we bij onze doop en in de tempel hebben gesloten. We hebben levende profeten om ons te leiden en te onderwijzen, en we hebben de grote gave van de Heilige Geest, die voor ons als een troost en gids functioneert. We zijn gezegend dat we met rechtschapen broeders kunnen samenwerken om gezinnen en families te versterken. We hebben toegang tot de kracht van tempelverordeningen en tot zoveel meer.

Naast al die geweldige zegeningen hebben we elkaar — zusters in het

evangelie van Jezus Christus. We zijn gezegend met een tedere en liefdevolle aard die ons in staat stelt om christelijke liefde en dienstbetoon aan de mensen om ons heen te geven. Als we voorbijzien aan verschillen in leeftijd, cultuur en omstandigheden en elkaar steunen en dienen, zullen we vervuld worden van de reine liefde van Christus en de inspiratie die ons zal laten weten wanneer en wie wij kunnen dienen.

Ik nodig u uit waartoe we al eerder door een algemeen ZHV-presidente zijn uitgenodigd. Zij zei: 'Ik nodig u uit om niet alleen meer van elkaar te houden maar ook *beter* van elkaar te houden.'⁷ Mogen we beseffen hoezeer we elkaar nodig hebben en mogen we allemaal beter van elkaar houden. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Barbara B. Smith, 'The Bonds of Sisterhood', *Ensign*, maart 1983, p. 20–23.
2. Leer en Verbonden 38:27.
3. Patricia T. Holland, "'One Thing Needful': Becoming Women of Greater Faith in Christ', *Ensign*, oktober 1987, p. 29.
4. Lucas 1:7.
5. 'Wij zusters in Zion', *Lofzangen*, nr. 200.
6. *Glimpses into the Life and Heart of Marjorie Pay Hinckley*, Virginia H. Pearce, red., (1999), pp. 254–255.
7. Bonnie D. Parkin, 'Kiezen voor naastenliefde: het goede deel', *Liahona*, november 2003, p. 106.

Linda K. Burton
Algemeen ZHV-presidente

Gevraagd: uw handen en uw hart om het werk te bespoedigen

We kunnen onze handen en ons hart aanbieden om het geweldige werk van onze hemelse Vader te bespoedigen.

Lieve zusters, we houden zoveel van u! Zag u bij het kijken naar dat mooie filmpje ook uw eigen hand die zich uitstrekte om iemand op het verbondspad te helpen? Ik dacht aan een jong jeugdwerkmeisje genaamd Brynn dat slechts één hand heeft en die hand gebruikt om haar familie en vrienden tot zegen te zijn — heiligen der laatste dagen en mensen van andere religies. Is ze niet mooi? En u ook! Zusters, we kunnen onze handen en ons hart aanbieden om het geweldige werk van onze hemelse Vader te bespoedigen.

Net zoals onze getrouwe zusters in de Schriften, zoals Eva, Sara, Maria en vele andere, hun identiteit en bestemming kenden, zo weet Brynn ook dat ze een dochter van God is.¹ Ook wij kunnen ons goddelijk erfgoed als geliefde dochters van God kennen en weten welk belangrijk werk Hij voor ons heeft.

De Heiland heeft gezegd: 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten.'² Wat moeten wij weten en doen, opdat wij tot Hem

wederkeren?³ We kunnen iets leren van de rijke jongeling die Jezus vroeg wat hij nodig had om het eeuwige leven te verkrijgen.

Jezus antwoordde hem: 'Indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden.'

De jongeman vroeg hem welke geboden hij moest onderhouden.

Jezus herinnerde hem toen aan enkele van de tien geboden, die wij allemaal kennen.

De jongeman antwoordde: 'Dat alles heb ik in acht genomen; waarin schiet ik nog tekort?'

Jezus zei: 'Indien gij volmaakt wilt zijn, ga heen, verkoop uw bezit en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemelen hebben, en kom hier, volg Mij.'⁴

Jezus riep hem om bij zijn werk betrokken te raken — het werk van een discipel. Wij hebben dezelfde taak. Wij moeten 'de dingen dezer wereld terzijde [...] leggen' en onze verbonden aankleven⁵, en tot Christus komen en Hem volgen. Dat doen discipelen!

Welnu zusters, laten we niet te hard voor onszelf zijn omdat de Heiland tot de rijke jongeling over volmaakt worden sprak. Het woord *volmaakt* in dit verslag is naar een Grieks woord vertaald dat 'compleet' betekent. Wanneer we ons best doen om op het verbondspad voorwaarts te gaan, worden we completer en volmaakter in dit leven.

Net zoals de rijke jongeman in de dagen van Jezus zijn we soms in de verleiding om op te geven of ons om te keren, omdat we misschien denken dat we het niet alleen kunnen. En dat is ook zo! Wij kunnen de moeilijke dingen die van ons gevraagd worden niet zonder hulp doen. Die hulp komt door de verzoening van Jezus Christus, de leiding van de Heilige Geest en de behulpzame handen van anderen.

Een getrouwe alleenstaande zuster getuigde onlangs dat ze door de verzoening de kracht had gevonden om haar behulpzame handen en gewillige hart in te zetten en de vier kinderen groot te brengen die achter waren gebleven toen haar zus aan kanker was overleden. Dat deed mij denken aan wat ouderling Neal A. Maxwell

eens had gezegd: 'Alle gemakkelijke opdrachten die de kerk uit moest voeren zijn klaar. Vanaf nu is het een groot avontuur, en uw volgelingen zal op interessante manieren worden getoetst.'⁶ U bent in deze bedeling naar de aarde gezonden om wie u bent en waartoe u bent voorbereid! Ongeacht wat Satan ons wil laten geloven over wie wij zijn, is onze ware identiteit die van een discipel van Jezus Christus!

Mormon was een waar discipel die leefde in een tijd waarin 'ieder hart was verstokt [...] en [...] er onder alle kinderen van Lehi [...] nog nooit een zo grote goddeloosheid [was] geweest.'⁷ Had u in die tijd willen leven? En toch verklaarde Mormon stoutmoedig: 'Zie, ik ben een discipel van Jezus Christus, de Zoon van God.'⁸

Is Mormon niet geweldig? Hij wist wie hij was en wat zijn zending was en werd daar niet van afgehouden door het kwaad om hem heen. Nee, hij beschouwde zijn roeping als een gave.⁹

Gilbert (Arizona, VS)

Bedenk eens wat een zegen het is dat we geroepen zijn om onze gave van dagelijks discipelschap aan de Heer te geven en in woord en daad te verklaren: 'Zie, ik ben een discipel van Jezus Christus!'

Ik houd van het verhaal dat president Boyd K. Packer heeft verteld over een lieve zuster die belachelijk werd gemaakt omdat ze de raad van de profeet over een voedselvoorraad opvolgde. Haar criticaster suggereerde dat haar leiders haar zouden vragen om in tijden van nood haar

voedselvoorraad met anderen te delen. Als een waar discipel antwoordde ze eenvoudig en resoluut: 'Dan heb ik tenminste iets bij te dragen.'¹⁰

Ik heb de vrouwen van de kerk lief, jong en oud. Ik heb uw kracht gezien. Ik heb uw geloof gezien. U hebt iets te geven en u bent bereid om dat te geven. U doet dat zonder poeha of ruchtbaarheid. U richt de aandacht op de God die we aanbidden en niet op uzelf, en u vraagt zich niet af wat u ervoor terugkrijgt.¹¹ Dat doen discipelen!

Onlangs maakte ik kennis met een jongevrouw op de Filippijnen die uit een gezin kwam waarin alle anderen minderactief in de kerk werden toen zij nog maar zeven jaar was, zodat zij elke week alleen langs een gevaarlijke weg naar de kerk moest lopen. Ze vertelde dat ze op veertienjarige leeftijd besloot had om trouw aan haar verbonden te blijven zodat zij het waardig zou zijn om haar eigen toekomstige gezin in een huis groot te brengen dat 'gezegend is met priesterschapsmacht.'¹² De beste manier om ons gezin te versterken, nu of in de toekomst, is onze verbonden na te leven, beloften die we aan elkaar en aan God hebben gedaan.

Dat doen discipelen!

Een getrouwe zuster en haar man uit Japan bezochten ons tijdens

onze zending in Korea. Zij sprak geen Koreaans en maar heel beperkt Engels, maar ze had een gewillig hart om haar unieke talenten en behulpzame handen voor het werk van de Heer te gebruiken. Dat doen discipelen! Ze leerde onze zendelingen een eenvoudig origamiwerkje te maken — een mond die je open en dicht kon doen. Toen gebruikte ze de weinige Engelse woorden die ze kende om de zendelingen aan te moedigen ‘hun mond open te doen’ om het evangelie te verkondigen — een les die zij en ik nooit zullen vergeten.

Beeld u eens in dat u en ik samen met de miljoenen andere zusters en broeders in zijn kerk moedig voorwaarts gaan en doen wat discipelen doen — dienen en liefhebben zoals de Heiland. Wat betekent het voor u om een discipel van Jezus Christus te zijn?

Honderdduizenden onzelfzuchtige discipelen van Jezus Christus die de kans hebben aangegrepen om praktische diensten te verlenen, hebben de mormoonse Helpende Handen-vestjes gedragen. Maar er zijn ook andere manieren om als toegewijd discipel te dienen. Stelt u zich met mij eens enkele mogelijke geestelijke bordjes ‘gevraagd’ voor die met het heilswerk te maken hebben:

- Helpers gevraagd: ouders die hun kinderen in licht en waarheid grootbrengen
- Helpers gevraagd: dochters en zoons, zussen en broers, tantes en ooms, neven en nichten, grootouders, en echte vrienden om als mentor te dienen en een behulpzame hand te bieden op het verbondspad
- Helpers gevraagd: zij die naar de ingevingen van de Heilige Geest luisteren en handelen naar ontvangen ingevingen

- Helpers gevraagd: zij die dagelijks het evangelie op kleine en eenvoudige manieren naleven
- Helpers gevraagd: voor familie-geschiedenis en tempelwerk om gezinnen voor eeuwig met elkaar te verbinden
- Helpers gevraagd: zendelingen om het ‘goede nieuws’ te verkondigen — het evangelie van Jezus Christus
- Helpers gevraagd: redders om hen die verdwaald zijn te vinden
- Helpers gevraagd: mensen die verbonden nakomen en voor waarheid en deugd staan
- Helpers gevraagd: ware discipelen van Jezus Christus

Jaren geleden heeft ouderling M. Russell Ballard de zusters van de kerk een indringende vraag gesteld:

‘Tussen nu en de dag dat Hij terugkomt heeft de Heer in ieder gezin, in iedere wijk, in iedere gemeenschap en in ieder land vrouwen nodig die in rechtschapenheid naar voren treden en met hun woorden en hun daden zeggen: “Hier ben ik, zend mij.”

‘Mijn vraag aan u is: Bent u één van die vrouwen?’¹³

Ik hoop dat wij daar allemaal volmondig ‘ja’ op kunnen antwoorden. Ik eindig met de tekst van een jeugdwerkliedje:

Hoor de [zusters] zingen, heel de wereld rond;

*blijde stemmen zingen van het nieuw verbond:
wij zijn [zusters] met het evangelielicht;
met plezier doen wij steeds onze plicht.¹⁴*

Mogen wij als ware discipelen een gewillig hart en behulpzame handen aanbieden om zijn werk te bespoedigen. Het maakt niet uit of we, zoals Brynn, maar één hand hebben. Het geeft niet als we nog niet volmaakt en compleet zijn. We zijn toegewijde discipelen die anderen de hand reiken en elkaar op ons pad helpen. Ons zusterschap reikt terug tot eerdere generaties van getrouwe zusters die ons zijn voorgegaan. Samen, als zusters en vereend met levende profeten, zieners en openbaarders met herstelde priesterschapssleutels, kunnen wij eensgezind voortgaan, als discipelen, als dienstmaagden met een gewillig hart en gewillige handen om het heilswerk te bespoedigen. Als we dat doen zullen we op de Heiland lijken. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie ‘Brynn’, [lds.org/media-library/video/2011-01-007-brynn](https://www.lds.org/media-library/video/2011-01-007-brynn).
2. Johannes 7:17.
3. ‘Ik ben een kind van God’, *Lofzangen*, nr. 195; of *Kinderliedjes*, pp. 2–3.
4. Zie Matteüs 19:16–22.
5. Leer en Verbonden 25:10, 13.
6. Neal A. Maxwell, ‘The Old Testament: Relevancy within Antiquity’ (toespraak aan CES-leerkrachten, 16 augustus 1979), p. 4; [si.lds.org](https://www.lds.org).
7. Mormon 4:11–12.
8. 3 Nephi 5:13.
9. Zie Moroni 7:2.
10. Boyd K. Packer, ‘The Circle of Sisters’, *Ensign*, november 1980, p. 111.
11. Zie 2 Nephi 26:29–30.
12. ‘Omdat hier liefde is’, *Kinderliedjes*, pp. 102–103.
13. Zie M. Russell Ballard, ‘Rechtschapen vrouwen’, *Liahona*, december 2002, p. 39.
14. ‘Jeugdwerkkinderen in ieder land’, *Liahona*, oktober 2003, pp. K12–13.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Dochters in het verbond

Het pad [...] dat we moeten nemen op onze reis terug naar onze hemelse Vader [...] is gemarkeerd met heilige verbonden die we met God sluiten.

Wij zijn vanavond met geestelijke kracht onderricht. Ik bid dat de woorden die deze geweldige vrouwenleidsters hebben gesproken net zo mogen doordringen tot uw hart als tot het mijne.

Dit is een historische bijeenkomst. Alle vrouwen in de kerk van acht jaar en ouder zijn uitgenodigd om vanavond met ons aan deze bijeenkomst deel te nemen. Velen van ons hebben gebeden dat we de Heilige Geest bij ons zouden hebben. Die zegening is ons verleend toen we luisterden naar deze zusters en naar de opbouwende muziek. Ik bid dat de Geest bij ons zal blijven nu ik u, na alles wat al gezegd is, bemoedigend wil toespreken en mijn getuigenis wil geven. Ik wil met name getuigen dat wat wij hebben gehoord, is wat de Heer wil dat wij horen.

Ik wil vanavond spreken over het pad — dat vanavond zo prachtig is beschreven — dat we moeten nemen op onze reis terug naar onze hemelse Vader. Dat pad is gemarkeerd met heilige verbonden die we met God sluiten. Ik wil het met u hebben over de vreugde van het sluiten en

nakomen van die verbonden, en over het helpen van anderen om ze na te komen.

Enkelen onder u zijn onlangs gedoopt en hebben door handoplegging de gave van de Heilige Geest ontvangen. Dat ligt u vers in het geheugen. Anderen zijn lang geleden gedoopt, dus wat u vond van die verbondservaring staat u misschien wat minder goed voor de geest, maar sommige van die gevoelens komen

terug als u naar de avondmaalsgebeden luistert.

Geen twee mensen onder ons zullen dezelfde herinneringen aan die dag hebben waarop we het heilige doopverbond sloten en de gave van de Heilige Geest ontvingen. Maar ieder van ons voelde Gods goedkeuring. En we hadden het verlangen om te vergeven en vergeven te worden, en een grotere vastberadenheid om het goede te doen.

Hoe diep die gevoelens uw hart doordrongen, hing grotendeels af van de manier waarop liefhebbende mensen u hadden voorbereid. Ik hoop dat diegenen onder u die onlangs bij het koninkrijk gekomen zijn, zo gezegend zijn om vlakbij hun moeder te zitten. Als dat zo is, dan wilt u misschien in dank naar haar glimlachen. Ik kan me herinneren dat ik blij en dankbaar was toen ik na mijn doop in Philadelphia, in de staat Pennsylvania, op de rit naar huis achter mijn moeder zat.

Mijn moeder was degene die mij zorgvuldig had voorbereid op het sluiten van dat verbond en op alle daaropvolgende verbonden. Zij had trouw deze opdracht van de Heer uitgevoerd:

Raymond (Alberta, Canada)

Palmyra (New York, VS)

‘En verder, voor zoverre er in Zion, of in één van de ringen van Zion, die georganiseerd zijn, ouders zijn, die kinderen hebben, en deze niet onderwijzen in de leer van bekering, geloof in Christus, de Zoon van de levende God, en van doop, en de gave des Heiligen Geestes door het opleggen van handen, wanneer zij acht jaar oud zijn, dan zij de zonde op het hoofd der ouders.

‘Want dat zal een wet zijn voor de inwoners van Zion, of in al haar georganiseerde ringen.’

‘En hun kinderen zullen worden gedoopt tot vergeving van hun zonden wanneer zij acht jaar oud zijn, en de [Heilige Geest] ontvangen.’¹

Mijn moeder had haar deel gedaan. Ze had haar kinderen voorbereid met woorden zoals die van Alma, uit het Boek van Mormon:

‘En het geschiedde dat hij tot hen zeide: Zie, hier zijn de wateren van Mormon — want zo werden ze genoemd — en nu, daar gij verlangend zijt tot de kudde Gods toe te treden en zijn volk te worden genoemd en gewillig zijt elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn;

‘ja, en gewillig zijt te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertrouwen die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar gij u ook moogt

bevinden, als getuige van God op te treden, zelfs tot de dood, opdat gij door God zult worden verlost en onder de deelgenoten der eerste opstanding zult worden gerekend, zodat gij het eeuwige leven zult hebben —

‘nu zeg ik u, als dat het verlangen van uw hart is, wat hebt gij er dan op tegen in de naam des Heren te worden gedoopt, als getuigenis voor Hem dat gij een verbond met Hem hebt aangegaan dat gij Hem zult dienen en zijn geboden onderhouden, zodat Hij zijn Geest overvloediger over u zal kunnen uitstorten?

‘En nu, toen de mensen die woorden hoorden, klaptten zij uit vreugde in hun handen en riepen: Dat is het verlangen van ons hart.’²

U hebt misschien niet in uw handen geklapt toen u voor het eerst werd uitgenodigd om door de doop een verbond aan te gaan, maar u zult toch vast wel de liefde van de Heiland hebben gevoeld en een grotere toewijding om namens Hem voor anderen te zorgen. Ik kan ‘vast wel’ zeggen omdat die gevoelens diep in het hart van alle dochters van onze hemelse Vader geplaatst worden. Dat maakt deel uit van zijn goddelijke erfgoed.

Voordat u in dit leven kwam, leerde u van Hem. Hij zorgde ervoor dat u kon begrijpen en aanvaarden dat u beproevingen en kansen zou krijgen

die perfect op u afgestemd zouden zijn. U vernam dat onze Vader een plan van geluk had om u veilig door die beproevingen heen te loodsen en dat u zou helpen om anderen er veilig doorheen te loodsen. Dat plan is gemarkeerd met verbonden die we met God sluiten.

We kunnen zelf kiezen of we die verbonden sluiten en nakomen. Slechts enkele van zijn dochters krijgen in dit leven zelfs maar de kans om van die verbonden te vernemen. U bent enkele van de gelukkigen. Ieder van u, geliefde zusters, is een dochter in het verbond.

Onze hemelse Vader heeft u voor uw geboorte verteld wat u zou meemaken wanneer u Hem verliet en naar de aarde ging. U vernam dat de weg terug naar Hem niet makkelijk zou zijn. Hij wist dat het te moeilijk voor u zou zijn om die reis zonder hulp te ondernemen.

U bent niet alleen gezegend met een manier om die verbonden te sluiten, maar bent omringd met anderen die, net als u, verbondsdochters van uw hemelse Vader zijn en u zullen helpen.

U hebt vanavond allemaal gevoeld wat een zegen het is om in het gezelschap van dochters van God te vertoeven die zich ook hebben verbonden en hebben beloofd om u te helpen en te leiden. Net als u heb ik gezien wat er gebeurt als verbondszusters zich aan dat verbond om te troosten en te helpen houden — en het met een glimlach doen.

Ik herinner me de glimlach van zuster Ruby Haight. Zij was de echtgenote van wijlen ouderling David B. Haight, lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Hij was al jong president van de Californische ring Palo Alto. Hij bad en maakte zich zorgen over de meisjes in de rozenmeisjesklas van zijn eigen wijk.

En president Haight werd geïnspireerd om de bisschop te vragen Ruby Haight te roepen om die jonge meisjes te onderwijzen. Hij wist dat ze als getuige van God de meisjes in die klas zou opbouwen, troosten en liefhebben.

Zuster Haight was minstens dertig jaar ouder dan de meisjes die ze onderwees. Maar veertig jaar nadat ze hen had onderwezen, schudde ze telkens als ze haar zag mijn vrouw de hand, want zij was een van de meisjes in die klas, en dan glimlachte ze en zei tegen Kathy: 'O! Mijn rozenmeisje.' Ik zag meer dan haar glimlach. Ik hoorde haar grote liefde voor een zuster om wie ze nog steeds gaf alsof ze haar eigen dochter was. Haar glimlach en hartelijke begroeting kwamen doordat ze een zuster en dochter van God zag die nog steeds op het verbondspad naar huis was.

Onze hemelse Vader glimlacht ook naar u als Hij ziet dat u een van zijn dochters helpt op het verbondspad naar het eeuwige leven. En het behaagt Hem telkens als u probeert het goede te kiezen. Hij ziet niet alleen wat u bent, maar ook wat u kunt worden.

U hebt misschien een aardse ouder die vond dat u meer potentieel had dan u zelf dacht. Mijn moeder vond dat van mij.

Wat ik in mijn jonge jaren niet wist, was dat mijn hemelse Vader, uw hemelse Vader, groter potentieel in zijn kinderen ziet dan wij zien of dat zelfs onze aardse moeder in ons ziet. En als u vooruitgang maakt op het pad dat naar uw potentieel voert, maakt dat Hem blij. En dan kunt u zijn goedkeuring voelen.

Hij ziet dat heerlijke potentieel in al zijn dochters, waar zij ook zijn. Dat legt een zware verantwoording op uw schouders. Hij verwacht van u dat u

ieder die u tegenkomt, behandelt als een kind van God. Daarom heeft Hij ons geboden om onze naasten lief te hebben als onszelf, en ze te vergeven. Uw vriendelijke en vergevingsgezinde gevoelens voor anderen komen uit het goddelijke erfgoed dat u als dochter van Hem hebt gekregen. Ieder die u tegenkomt, is zijn geliefde geestkind.

Voelt u die fijne zusterschap, dan valt wat wij dachten dat ons gescheiden houdt weg. Jongere en oudere zusters wisselen bijvoorbeeld meningen uit in de verwachting dat zij begrepen en geaccepteerd worden. Als dochters van God lijkt u meer op elkaar dan dat u van elkaar verschilt.

Met dat in gedachten zouden jonge vrouwen ernaar uit moeten zien om lid te worden van de zustershulpvereniging en het als een kans moeten beschouwen om hun kring van zusters uit te breiden die zij leren kennen, bewonderen en liefhebben.

Datzelfde vermogen om ons potentieel in te zien, neemt ook toe in het gezin en in het jeugdwerk. Dat gebeurt in de gezinsavond en in het

jeugdwerkprogramma. Kleine kinderen worden geïnspireerd om grote en wonderbaarlijke dingen te zeggen, net zoals toen de Heiland hun tong losmaakte toen Hij ze onderwees na zijn opstanding.³

Hoewel Satan zusters op steeds jongere leeftijd aanvalt, heft de Heer ze tot steeds hogere geestelijke niveau's. Jonge vrouwen leren hun moeder bijvoorbeeld hoe ze Family-Search kan gebruiken om de gegevens van voorouders op te zoeken en ze te redden. Sommige jonge zusters die ik ken, gaan vroeg in de ochtend naar de tempel om plaatsvervangende dopen te doen, zonder dat ze daar nog een andere drijfveer voor hebben dan de aandrang van de geest van Elia.

In zendingsgebieden over de hele wereld worden zusters als leidsters geroepen. De Heer heeft de noodzaak daartoe geschapen door het hart van de zusters te raken, waardoor ze in grotere getale op zending gaan. Een aanzienlijk aantal zendingspresidenten heeft de zendelingzusters steeds krachtiger zien worden in hun

Geest ervoor zouden zorgen dat zij en haar gezin overal doorheen gelooft zouden worden, wat voor verdriet en teleurstellingen er ook zouden komen. Ze wist dat ze op Hem kon vertrouwen.

‘Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet.

‘Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken.’⁷

Ik weet dat Eva verdriet en teleurstellingen te verwerken had, maar ik weet ook dat zij vreugde vond in de wetenschap dat ze met haar gezin kon terugkeren bij God. Ik weet dat velen van u ook met verdriet en teleurstellingen te kampen hebben. Ik laat u mijn zegen dat u op uw terugreis naar huis dezelfde vreugde kunt voelen die Eva had.

Ik ben er vast van overtuigd dat God de Vader liefdevol over u waakt. Hij heeft ieder van u lief. U bent zijn verbondsdochters. Omdat Hij u liefheeft, zal Hij u de hulp geven die u nodig hebt om uzelf en anderen op weg terug naar Hem te helpen.

Ik weet dat de Heiland de prijs heeft betaald voor al onze zonden en dat de Heilige Geest van waarheid getuigt. U hebt die troost in deze bijeenkomst gevoeld. Ik heb een getuigenis dat alle sleutels van heilige verbonden zijn teruggebracht. Onze levende profeet, president Thomas S. Monson, bezit en gebruikt ze. Deze woorden van troost en hoop laat ik achter bij u, zijn geliefde verbondsdochters. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 68:25–27.
2. Mosiah 18:8–11.
3. Zie 3 Nephi 26:14.
4. Russell M. Nelson, ‘Constancy amid Change’, *Ensign*, november 1993, p. 34.
5. Abraham 5:14.
6. Moses 5:11.
7. Spreuken 3:5–6.

evangelisatie en met name als verzorgende leidsters.

Of u nu wel of niet een voltijdzending vervult, als u het voorbeeld van grootse vrouwen volgt, kunt u dezelfde capaciteiten ontwikkelen om uw huwelijk te verrijken en kinderen goed op te voeden.

Denk aan Eva, de moeder van alle levenden. Ouderling Russell M. Nelson heeft het volgende gezegd over Eva: ‘Niet alleen wij, maar de hele mensheid is gezegend door Eva’s grote moed en wijsheid. Zij deed wat ze moest doen toen ze van de vrucht nam. Adam was verstandig genoeg om dat ook te doen.’⁴

Elke dochter van Eva heeft het potentieel om haar gezin op dezelfde manier tot zegen te zijn als Eva. Zij was zo belangrijk voor de vestiging van het gezin dat wij dit verslag van haar schepping hebben: ‘En de Goden zeiden: Laten Wij een passende hulp maken voor de man, want het is niet goed dat de man alleen is; daarom

zullen Wij een passende hulp voor hem vormen.’⁵

Wij weten niet welke hulp Eva Adam en hun gezin allemaal gaf. Maar we weten wél dat ze in elk geval één grote gave te geven had, die ieder van u ook kan geven: ze hielp haar gezin om het pad naar huis te vinden toen dat heel moeilijk leek. ‘En Eva, zijn vrouw, hoorde al deze dingen en was verheugd, zeggende: Als wij niet overtreden hadden, zouden wij nooit nakomelingen gehad hebben en nooit goed en kwaad gekend hebben en de vreugde van onze verlossing en het eeuwige leven dat God geeft aan alle gehoorzamen.’⁶

U kunt haar voorbeeld volgen.

Door openbaring zag Eva de weg terug naar God. Zij wist dat de verzoening van Jezus Christus het eeuwige leven in gezinsverband mogelijk zou maken. Ze was zeker, zo zeker als iemand kan zijn, dat als ze haar verbonden met haar hemelse Vader nakwam, de Verlosser en de Heilige

Register conferentieverhalen

De volgende lijst met verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld kunnen van pas komen bij uw evangeliestudie, de gezinsavond en ander onderwijs. De nummers verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.

SPREKER	VERHAAL
Neil L. Andersen	(18) Een lauwermeisje springt in de bres voor het traditionele huwelijk, hoewel haar dat kwalijk wordt genomen.
M. Russell Ballard	(78) M. Russell Ballard 'geeft vervolg' aan Barbara Bowen, die hij op een dansavond ontmoet. Hij gaat met haar uit en trouwt uiteindelijk met haar. Een achtjarige jongen nodigt zijn vriend en diens ouders uit voor een open huis van zijn wijk in Buenos Aires.
David A. Bednar	(87) Een pick-up krijgt pas grip in de sneeuw als er een zware lading brandhout in de laadbak ligt.
Linda K. Burton	(122) Een jonge vrouw in de Filipijnen blijft trouw aan haar verbonden. Een Japanse zuster die Zuid-Korea bezoekt, onderwijst de zendingen.
Quentin L. Cook	(44) Vilate Kimball schrijft haar echtgenoot over de 'heerlijke leer' van de doop voor de doden, zoals die aan Joseph Smith is geopenbaard.
Henry B. Eyring	(22) Heinrich Eyring emigreert naar Amerika, wordt lid van de kerk, gaat drie keer op zending en zegent zijn familie met een erfgoed van hoop. (62) Henry B. Eyring wordt gevormd door de helden uit zijn jeugd: zijn vader, zijn AP-leider, een marinier, en honkballer Joe DiMaggio. (125) Veertig jaar nadat zij Kathy Johnson (toekomstige vrouw van Henry B. Eyring) les heeft gegeven, toont Ruby Haight nog steeds haar liefde en zorg voor haar.
Donald L. Hallstrom	(53) Ondanks lichamelijke beperkingen gaat een man uit India op zending, waarna hij zich later met zijn gezin op hun verzegeling in de Hongkongtempel voorbereidt.
Jeffrey R. Holland	(6) Twee zendingzusters gaan zonder iets te zeggen voorbij aan een man die hen uitscheldt, etensresten naar hen gooit en een van hen probeert te slaan.
Thomas S. Monson	(66) Een 18-jarige matroos knielt 's avonds in gebed neer ondanks de schimpscheuten van zijn maten. Een jongeman geeft zijn getuigenis in de avondmaalsdienst, maar wordt later die dag met een sigaret tussen de lippen gezien. (91) Twee vrouwen worden vriendinnen voor het leven als de een de ander leert hoe zij haar werk als naaister moet doen. De passagiers op een vliegtuig klagen niet als ze moeten omvliegen om een gewonde jongen naar het ziekenhuis te brengen. Een vrouw heeft spijt dat ze een buurman niet toestond een kortere weg over haar land te nemen.
Russell M. Nelson	(29) Russell M. Nelsons dochter Emily toont moed en geloof terwijl zij aan kanker bezwijkt.
Bonnie L. Oscarson	(119) Een jong meisje leert hoe fijn het is om anderen te dienen als zij en haar moeder voor een vrouw met multiple sclerose zorgen. Een 81-jarige vrouw wordt als adviseuse rozenmeisjes geroepen, zodat haar wijsheid, ervaring en voorbeeld de rozenmeisjes ten goede komen.
Boyd K. Packer	(94) Boyd K. Packer ontvangt een geestelijke bevestiging van de waarheid van het evangelie terwijl hij in de Tweede Wereldoorlog in een bunker bidt.
Ronald A. Rasband	(9) Een tienjarig meisje komt in een tornado terecht en wordt door engelen beschermd.
Linda S. Reeves	(15) Linda S. Reeves leert haar dochter hoe ze verlichting kan krijgen door de verzoening van de Heiland, nadat ze ontstellende beelden op televisie had gezien.
Randall L. Ridd	(56) Een jonge man besluit in plaats van te trouwen op zending te gaan als hij een glimp opvangt van wie hij in de voorsterfelijke wereld geweest is.
Richard G. Scott	(32) De liefde en het voorbeeld van Richard G. Scotts oma en zijn toekomstige vrouw komen zijn geestelijke vooruitgang ten goede.
Jean A. Stevens	(81) Jean A. Stevens krijgt de ingeving om een jongen die de laatste bus heeft gemist een lift te geven. De familie Gatrell houdt zich aan het evangelie vast als broeder Gatrell een agressieve vorm van kanker blijkt te hebben.
Gary E. Stevenson	(84) Kerklid Noelle Pikus-Pace wint na jaren trainen en afzien een zilveren medaille op het Olympische onderdeel skeleton. Kerklid Torah Bright, een mormoonse snowboardster, toont christelijke liefde door een nerveuze mededingster te omhelzen.
Michael John U. Teh	(106) Een 73-jarige Filipijnse blijft het evangelie trouw ook al zijn haar dochter en kleinzoon bij een aardbeving omgekomen.
William R. Walker	(97) Robert en Maria Harris treden tot de kerk toe en blijven ondanks moeilijkheden waar en trouw aan het evangelie.
Claudio D. Zivic	(39) Claudio D. Zivic slaat een verkeerd pad in door achter een andere wandelaar aan te lopen.
W. Craig Zwick	(41) W. Craig Zwick en zijn vrouw tonen liefde voor elkaar nadat zij met haar zontje uit de cabine van een met rook gevulde vrachtwagen is gesprongen.

De conferentie deel van ons leven maken

Kies de activiteiten en vragen die u wilt gebruiken om thuis een discussie op gang te brengen of zelf te overdenken.

Voor kinderen

- President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, onderwees dat we ervoor kunnen kiezen om dankbaar te zijn, ongeacht de problemen die we krijgen (p. 70). Dankbaar zijn helpt ons om gelukkiger en vriendelijker te zijn en geloof en vertrouwen in God te hebben. Hoe voel je je als je dankbaar bent? Wat kun je doen om je elke dag dankbaar te voelen?
- Bonnie L. Oscarson, algemeen jongevrouwenpresidente, vertelde over Sarah, een jong meisje dat met haar moeder hulp bood aan Brenda,

een vrouw met multiple sclerose. Sarah kamde Brenda's haar, deed lotion op haar handen, masseerde haar vingers en armen, en leerde haar hoe ze strekoefeningen kon doen (p. 119). Wie zou jij kunnen helpen? Zelfs als je jong bent, zijn er heel veel dingen waar je bij kunt helpen.

- Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen besprak hoe een menner een tuig en bit gebruikt om een span paarden te mennen (p. 100). De menner weet het 't beste, en het paard volgt de leiding van de menner, net zoals de Heer weet wat het beste voor ons is. We zijn gelukkig als we ons door Hem laten leiden. Het tuig en bit zijn de ingevingen van de Heilige Geest. Wanneer heb jij de leiding van de Heilige Geest gevoeld? Wat voor gevoel was dat?
- Jean A. Stevens, eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium, vertelde een verhaal over een jongen die de bus had gemist en naar huis liep (page 81). Met nog een lange weg te gaan, werd hij bang, waarna hij neerknielde om te bidden. Een paar minuten later gaf de Heilige Geest zuster Stevens in om te stoppen en hem te helpen. Wanneer heeft je hemelse Vader jouw gebeden verhoord? Hoe heb

jij geholpen om het gebed van iemand anders te verhooren?

Voor jongeren

- President Thomas S. Monson onderwees dat we de 'moed nodig [hebben] om de juiste beslissingen te nemen, de moed om "nee" te zeggen als dat nodig is, de moed om "ja" te zeggen als dat van ons wordt verwacht, de moed om het goede te doen omdat dat juist is.' Overdenk zijn toespraak (p. 66) in het licht van de problemen waar jij mee kampt. Wat kun je doen om dit soort moed te ontwikkelen?
- Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen herinnert ons eraan dat als wij de Heiland liefhebben, we zijn geboden zullen onderhouden en anderen zullen liefhebben zoals Hij dat deed (p. 6). Maar daarnaast moeten we bereid zijn om ons geloof 'op beleefde en liefdevolle wijze' te verdedigen. Ken jij iemand die het niet eens is met een van onze leerstellingen? Hoe kun je respect tonen terwijl je onze leerstellingen bespreekt en verdedigt?
- Verschillende sprekers spraken rechtstreeks tot de jongeren. Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen bijvoorbeeld deed jongeren verscheidene suggesties aan de hand om sterk te staan tegen 'geestelijke wervelwinden', zoals vrede in de tempel ervaren (p. 18). Overweeg na het lezen van zijn toespraak en andere conferentietoespraken om ideeën op te schrijven over hoe je sterk kunt blijven.
- Een van de grote kwaden van deze tijd is pornografie. Linda S. Reeves, tweede raadgeefster in het ZHV-presidium, heeft gezegd dat de beste filter tegen dit kwaad een

diep, blijvend getuigenis van het evangelie van Jezus Christus is (p. 15). Hoe sterk is jouw persoonlijke filter? Wat kun je doen om hem sterker te maken?

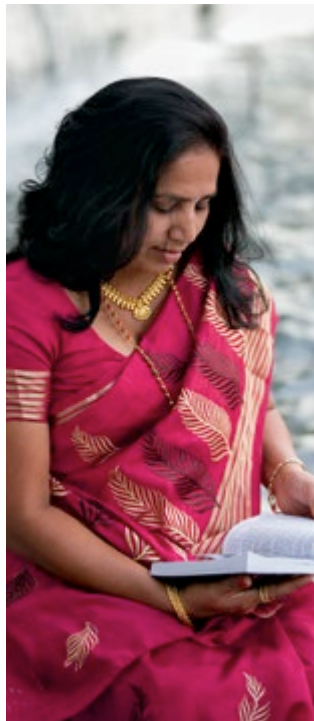
Voor volwassenen

- President Thomas S. Monson verklaarde dat wij, als we eenmaal de ‘onvergelijkelijke gave’ van de verzoening begrijpen, worden vervuld met liefde voor onze hemelse Vader, de Heiland, en al Gods kinderen (p. 91). Hoe kan deze kennis uw studie van het leven en de verzoening van de Heiland verbeteren in uw persoonlijke en gezinsstudie, en in de lessen in de kerk?
- President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, verklaarde in de conferentie dat hij veel geluk te danken heeft aan zijn overgrootvader, die lid van de kerk werd, getrouw diende en tot het einde toe standvastig bleef, waarmee hij zijn familie voorzag van een erfgoed van hoop (p. 22).

Overweeg een lijst met alle leden van uw familie en op te schrijven welke verbonden en verordeningen zij nodig hebben om op het verbondspad te blijven. Maak een plan om familieleden hun volgende verbond te helpen sluiten. U kunt bedenken hoe uw verbonden een belangrijkere rol in uw leven kunnen spelen, zodat u uw familie een erfgoed van hoop kunt geven.

- Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen verklaarde dat tegenspoed ons ertoe kan brengen ‘op de verdiensten, barmhartigheid en genade van de heilige Messias’ te vertrouwen, die ‘ons zal helpen onze lasten met gemak te dragen’ (p. 87). Wij raden u aan om bij het lezen van zijn toespraak en de toespraken die beginnen op pp. 9, 18, 70, 81 en 106, te letten op hoe de Heiland en zijn evangelie u kunnen helpen om de moeilijkheden van het leven onder ogen te zien.
- Het leerplan voor jongeren staat in de maand mei in het teken van profeten en openbaring. Overweeg als onderdeel van uw evangeliebesprekingen met jongeren thuis of in de kerk de toespraken van de ouderlingen Lawrence E. Corbridge (p. 103) en Marcos A. Aidukaitis (p. 108) van de Zeventig te bestuderen en de volgende vragen te beantwoorden: Waarom lieten de lasteraars van Joseph Smith hem niet met rust? Hoe kunnen we waarheid herkennen in een wereld die in toenemende mate de leringen van het evangelie aanvalt? ■

Tempelbouw vermeld en nieuwe functionarissen gesteund tijdens algemene conferentie

In de afgelopen zes maanden ‘is het werk van de kerk ongehinderd voortgegaan’, zo sprak president Thomas S. Monson in zijn openings-toespraak van de 184ste algemene aprilconferentie.

Hij sprak over de inwijding van de Gilberttempel (Arizona, VS) op 2 maart 2014, en hij zei dat hij uitkeek naar de aanstaande inwijding van de Fort Lauderdaletempel (Florida, VS). Hij zei dat er in 2014 en 2015 in veel delen van de wereld tempels voltooid en ingewijd zullen worden, en dat als de aangekondigde tempels ingewijd zijn, de kerk over de hele wereld 170 tempels in bedrijf heeft.

Hij zei: ‘Hoewel we ons momenteel concentreren op het voltooien van de aangekondigde tempels en we in de nabije toekomst geen nieuwe zullen aankondigen, blijven we bekijken waar er nieuwe

tempels nodig zijn en overeenkomstige locaties zoeken. We zullen die vervolgens in toekomstige algemene conferenties aankondigen. We zijn een tempelbouwend en tempelbezoekend volk.’

In de conferentie is er een nieuw lid van het Presidium der Zeventig voorgesteld, en zijn er vier nieuwe algemene autoriteiten, een nieuw algemeen zondagsschoolpresidium en 42 gebiedszeventigers gesteund.

Ouderling Lynn G. Robbins is als lid van het Presidium der Zeventig geroepen.

Ouderling Jörg Klebingat uit Kiev (Oekraïne) en ouderling Chi Hong (Sam) Wong uit Hongkong (China), zijn als lid van het Eerste Quorum der Zeventig geroepen. Ouderling Larry S. Kacher uit Midway (Utah, VS) en ouderling Hugo E. Martinez uit Arecibo (Puerto Rico), zijn als lid van

het Tweede Quorum der Zeventig geroepen.

Ouderling Tad R. Callister, die lid van het Presidium der Zeventig en lid van het Tweede Quorum der Zeventig was, is als algemeen zondagsschoolpresident geroepen, met John S. Tanner als eerste raadgever en Devin G. Durrant als tweede raadgever.

U vindt een volledige lijst met voorstellen en ontheffingen op de pagina's 26–27, en beknopte levensbeschrijvingen van ouderling Robbins, de nieuw geroepen zeventigers en het algemeen zondagsschoolpresidium vanaf pagina 141.

Een week vóór de algemene conferentie is in het Conferentiecentrum de eerste algemene vrouwenbijeenkomst gehouden — voor alle vrouwen, jongevrouwen en meisjes van acht jaar en ouder. Deze bijeenkomst vervangt de algemene bijeenkomsten van de ZHV en de jongevrouwen. Alle boodschappen van de vrouwenbijeenkomst vindt u op de pagina's 116–128.

Vóór de algemene conferentie is ook het algemeen jongevrouwenbestuur gereorganiseerd, met voor het eerst zusters uit andere plaatsen dan Salt Lake City, zoals Peru, Zuid-Afrika, Japan, Brazilië en Brooklyn (New York, VS). Op lds.org/callings/young-women kunt u beknopte levensbeschrijvingen en foto's vinden.

‘De Heiland bracht alle mensen op aarde een boodschap van liefde en welwillendheid’, zei president Monson aan het eind van de algemene conferentie. ‘Mogen wij altijd zijn voorbeeld volgen.’ Hij verzekerde de leden van de kerk en anderen ervan dat ‘onze hemelse Vader aan ons denkt. Hij zal ons leiden en zegenen als we ons geloof en vertrouwen in Hem stellen.’ ■

KUNSTENAARS VOOR WEDSTRIJD UITGENODIGD

Het museum voor kerkgeschiedenis nodigt kunstenaars uit om deel te nemen aan de tiende internationale kunstwedstrijd. Kunstenaars worden aangemoedigd om met hun talenten een kunstwerk te vervaardigen dat het thema van de tentoonstelling weergeeft: 'Al de verhalen van Jezus'. Voor deze wedstrijd mogen de kunstwerken uitsluitend op verhalen uit het Nieuwe Testament zijn gericht.

Oplds.org/artcomp vindt u details en kunt u zich inschrijven. Kunstenaars die zich hebben ingeschreven, worden op de hoogte gehouden. Kunstwerken kunnen van 3 november 2014 tot 27 februari 2015 worden ingezonden. Alle artistieke media, stijlen en culturele werken zijn welkom. Deelnemers moeten minimaal achttien jaar oud zijn. Inzendingen worden beoordeeld, en de kunstwerken die worden gekozen, worden vanaf oktober 2015 in het museum voor kerkgeschiedenis en op het internet tentoongesteld.

INSTRUCTIE VOOR LEIDINGGEVENDEN VAN HULPORGANISATIES OP LDS.ORG

De algemene presidiums van ZHV, jeugdwerk, jongevrouwen, jongemannen en zondagsschool zullen jaarlijks online wereldwijde instructie geven om beter te voorzien in de behoeften van een groeiende kerk. Deze instructie wordt rond het midden van het jaar in vele talen op LDS.org geplaatst.

De instructiebijeenkomsten voor leidinggevenden van hulporganisaties die in combinatie met de aprilconferentie in Salt Lake City gehouden werden, komen te vervallen. De algemene presidiums en bestuursleden van de hulporganisaties blijven op aanwijzing in bijeenkomsten met meerdere ringen persoonlijk instructie geven.

Nieuwe film biedt kans om mormonen te leren kennen

Zou u soms ook niet willen dat er een makkelijke manier was om anderen te laten weten dat heiligen der laatste dagen normale mensen zijn die een doel en leiding vinden door zich op Jezus Christus te richten? Een documentaire die de kerk binnenkort uitbrengt, zal u daarbij helpen.

Meet the Mormons [leer de mormonen kennen] begint met een luchthartige voorstelling van hoe anderen leden van de kerk soms fout inschatten. Vervolgens maakt men kennis met zes gezinnen, die persoonlijke ervaringen vertellen en uitleggen hoe het evangelie hun helpt. Men leert onder andere de volgende leden kennen:

De bisschop. Jermaine Sullivan en zijn vrouw, Kembe, uit Atlanta (Georgia, VS) proberen in een diverse gemeenschap eenheid te bevorderen en hun drie jonge zonen op te voeden.

De trainer. Ken Niumatalolo, hoofdtrainer van het footballteam van de Amerikaanse marineschool in Annapolis (Maryland, VS), en zijn vrouw, Barbara, heiligen de sabbat met de steun van hun kinderen en Kens collega's.

De snoepwerper. Gail Halvorsen, een 93-jarige veteraan van de Tweede Wereldoorlog, en zijn 90-jarige vrouw, Lorraine, uit Amado (Arizona, VS) leren kinderen hoe belangrijk dienen is. Broeder Halvorsen, nog steeds piloot, werpt snoep uit een vliegtuig net zoals hij dat na de oorlog tijdens de Berlijnse luchtbrug deed.

De bokser. Carolina Marin, een kickbokser uit San José (Costa Rica), en haar man en trainer, Milton, vinden evenwicht tussen hun taak

President en zuster Uchtdorf met Carolina Marin uit Costa Rica op een open dag voor de cast.

als huwelijkspartners en ouders van jonge kinderen en hun voorliefde voor wedijveren.

De filantroop. Bishnu en Mangala Adhikari uit Kathmandu (Nepal) eren de geloofsovertuigingen en tradities van hun vaderland. Broeder Adhikari is ingenieur en heeft wegen, scholen en waterzuiveringsinstallaties gebouwd die veel kleine gemeenschappen tot zegen zijn.

De zendingsmoeder. Craig en Dawn Armstrong en hun zoon Anthony uit Salt Lake City (Utah, VS) vertellen dat zuster Armstrong een dakloze alleenstaande moeder was toen ze de zendelingen ontmoette. Het evangelie dat zij brachten heeft haar geholpen om haar leven te veranderen. Later trouwde ze met Craig en uiteindelijk ging Anthony zelf op voltijdzending naar Zuid-Afrika om over het evangelie te vertellen dat zijn moeder zo tot zegen is geweest.

Meet the Mormons wordt in het Joseph Smith Memorial Building in Salt Lake City en op andere nog te bepalen locaties getoond. ■

Onderwijs in de kerk moet het voorbeeld van Jezus Christus volgen

‘**W**at onderwijs betreft, proberen we het voorbeeld van de Heiland te volgen’, zei de nieuwe algemeen zondagschoolpresident, Tad R. Callister, na de algemene conferentie.

Dat houdt in dat we geïnspireerde vragen stellen waardoor mensen tot bekering kunnen komen, zei hij. We willen dat ‘ze de geest van het evangelie begrijpen en voelen.’

Hij zei dat hij onder de indruk is van *Kom hier, volg Mij*, het online lesmateriaal voor jongeren dat recente toespraken van de algemene conferentie en media van de kerk bevat. Lezingen zijn vervangen door deelname, zei hij, en ‘er vindt een duidelijke verschuiving plaats van gewoon een les geven naar een bespreking die op de behoeften van de cursisten is afgestemd.’

Hij zei ook dat *Kom hier, volg Mij* bekering in de hand werkt en niet alleen informatie overdraagt. Hij zei: ‘Ik denk dat we een generatie jongeren voortbrengen die de beste leerkrachten en de beste ouders in de wereld zullen worden, omdat ze nu in hun jeugd deze ervaring hebben en niet hoeven te wachten totdat [ze] volwassen [zijn] [...] om te leren hoe effectief onderwijs en begrip eruit kunnen zien.’

Jezus Christus is de Meesterleerkracht, zei broeder Callister, en onze lessen in de kerk moeten mensen tot Christus brengen. Met nadruk op de behoefte om leerstellingen duidelijk en beknopt te behandelen, zei hij dat ‘we op de goede weg zijn als we het voorbeeld van de Heiland proberen te volgen.’ ■

MORMON CHANNEL GROEIT

Miljoenen luisteraars en kijkers over de hele wereld maken gebruik van Mormon Channel, een uitzending in het Engels en Spaans die 24 uur per dag, 7 dagen in de week vanaf Temple Square in Salt Lake City (Utah, VS) wordt uitgezonden.

Dit officiële mediakanaal van de kerk is vijf jaar geleden gelanceerd. Veel heiligen der laatste dagen vertellen andere leden en anderen over de uitzendingen. De programmering is vrij van reclame en bevat drie radiokanalen en korte video's met Mormoonse boodschappen.

U vindt Mormon Channel op mormonchannel.org en ook op YouTube, iTunes, Roku, Tumblr, Facebook en Twitter. Er zijn ook gratis mobiele applicaties voor iOS- en Androidgebruikers verkrijgbaar.

Leringen voor onze tijd

Van mei 2014 tot en met oktober 2014 dienen de lessen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag van de maand over één of meerdere toespraken van de algemene aprilconferentie 2014 te gaan. In oktober 2014 mogen er toespraken uit de aprilconferentie 2014 of de oktoberconferentie 2014 gekozen worden. Het is aan de ring- of districts-president om de toespraken uit te kiezen. Hij kan dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident.

Wij moedigen allen die de lessen op de vierde zondag bijwonen aan om de geselecteerde toespraken van tevoren te bestuderen. De conferentietoespraken zijn in veel talen beschikbaar op conference.lds.org. ■

Technologie en sociale media vergroten het wereldwijde bereik van de algemene conferentie

Naast de ruim honderdduizend mensen die de vijf bijeenkomsten van de 184ste algemene aprilconferentie in het Conferentiecentrum in Salt Lake City (Utah, VS) hebben bijgewoond, hebben miljoenen de bijeenkomsten in 95 talen via de tv, radio, satelliet en het internet gevolgd.

Hoewel het Conferentiecentrum in Salt Lake City plaats biedt aan 21 duizend mensen, zijn er wereldwijd miljoenen leden en anderen die de algemene conferentie volgen. Al ruim vijftig jaar vertaalt de kerk de bijeenkomsten in vele talen. Tegenwoordig

is het dankzij de technologie mogelijk om de conferentie in ruim tweehonderd landen rechtstreeks te volgen.

Naast de uitzendingen in plaatselijke kerkgebouwen, streamt de kerk de conferentie ook live via LDS.org, BYUtv, BUYtv International, Mormon Channel, Roku, Facebook en YouTube. Vergeleken met de voorgaande conferentie is het aantal mensen dat de algemene conferentie van oktober 2013 online heeft gevolgd met dertig procent toegenomen.

Veel mensen hebben ook via sociale media aan de conferentie deelgenomen. Er is tijdens de vijf

conferentiebijeenkomsten een grote hoeveelheid tweets met de hashtag #ldsconf op Twitter gepost, waardoor de algemene conferentie op die momenten een van de meest besproken onderwerpen op Twitter was. Tijdens de oktoberconferentie van 2013 zijn er 155 duizend tweets over de algemene conferentie gepost. (Elke tweet is een individuele opmerking van maximaal 140 karakters.)

Door de officiële kanalen van de sociale media plaatst de kerk live boodschappen van de conferentie in meerdere talen, en moedigt ze anderen aan om die boodschappen te verspreiden. Tijdens de oktoberconferentie van 2013 hebben veel meer mensen naar de conferentie gekeken of geluisterd nadat ze een post op sociale media hadden gezien. De posts zijn in het Engels, Spaans en Portugees geplaatst.

De conferentie is nu voor veel meer mensen beschikbaar. ■

De conferentie kan nu dankzij de technologie en sociale media door een breder publiek worden gevolgd.

Websites over vrijwilligerswerk en geloof

Over de hele wereld verrichten heiligen der laatste dagen vrijwilligerswerk en verkondigen zij hun geloof. Berichten over die activiteiten verschijnen op landelijke nieuwswebsites, die in de regel worden samengevat op newsroom.lds.org, de officiële hulpbron van de kerk voor nieuwsmedia, opiniemakers en het publiek.

In het gebied Oceanië hebben de heiligen der laatste dagen water, voedsel, kettingzagen, waterfilters, generatoren en andere hulpgoederen geleverd aan de slachtoffers van de tropische

cycloon Ian in Tonga. In Samoa hebben jongeren van de kerk aan een tweedaags interconfessioneel evenement deelgenomen, met geestelijke aanmoediging, muziek, dans en sport.

In Brazilië hebben leden van de kerk, gekleed in shirts van Mormoonse Helpende Handen, schoonmaakwerkzaamheden verricht en hulpgoederen uitgedeeld nadat een overstroming woonwijken en bedrijven had blank gezet, waardoor velen dakloos waren geworden. Elders hebben de leden geholpen met het uitdelen van 211 rolstoelen, die de afdeling

humanitaire diensten van de kerk voor mensen met bijzondere behoeften had geschonken. In Brazilië zijn nu bijna 700 rolstoelen uitgedeeld.

In Afrika zijn nationale en internationale organisaties gaan samenwerken met LDS Charities, de humanitaire arm van de kerk, voor de eerste nationale campagne in Ghana om mazelen en rode hond uit te bannen door kinderen van nul tot 14 in te enten. In Nigeria en Ghana heeft Helpende Handen in één dag duizenden mensen in honderd gemeenschappen geholpen. Heiligen der laatste dagen van alle leeftijden hebben samen bruggen gebouwd, bomen geplant, onkruid gewied, gebouwen geschilderd en woonwijken opgeknapt. In Zimbabwe hebben ruim zestig jongeren van de kerk bloed gegeven. En in Zuid-Afrika is de mormoonse Nozibele Makanda, een moeder van zes, gekozen als burgemeester van Queenstown, een stad met 200 duizend inwoners.

In Midden-Amerika hebben ruim vijfhonderd jongeren in Guatemala de plaatselijke overheid geholpen om 1.944 bomen te planten. In Costa Rica waren de kerkgebouwen een verzamelpunt voor melk, en 370 vrijwilligers van de kerk hebben de melk bij supermarkten afgeleverd om hulpbehoevende mensen te helpen.

En in Canada hebben heiligen der laatste dagen met de christelijk-joodse dialoog in Montreal (Quebec) samengewerkt om, vóór de hoorzittingen van de regering over normen en waarden, interviews op video te zetten. De mensen die geïnterviewd werden, waren voorstanders van respect, begrip, tolerantie en godsdienstvrijheid en zeiden dat godsdienst nog steeds belangrijk is in het leven van veel inwoners van Quebec.

Zie mormonnewsroom.org/newsroom-country-sites voor een lijst met internationale nieuwswebsites. ■

In Guatemala hebben ruim vijfhonderd jonge heiligen der laatste dagen meegeholpen met het planten van 1.944 bomen.

Het bezoekerscentrum van de Mexico-Stadtempel heeft veel displays die evangeliebeginselen voor het sterken van gezinnen onder de aandacht brengen.

Heropening bezoekerscentrum Mexico-Stadtempel

Een maand na de heropening telde het bezoekerscentrum van de Mexico-Stadtempel (Mexico) meer dan dertigduizend bezoekers. Het centrum had een twee jaar lange renovatie en uitbreiding achter de rug. Alle exposities zijn nu in het Spaans en hebben authentieke media die speciaal voor het Mexicaanse publiek ontwikkeld zijn. Het gerenoveerde centrum is ook het allereerste bezoekerscentrum met

een gedeelte voor het onderwijzen van evangeliebeginselen aan kinderen.

Het is het derde grootste van de zeventien bezoekerscentra die doorgaans bij een tempel of historische plaats van de kerk gelegen zijn. Er wordt momenteel een bezoekerscentrum bij de Rometempel in Italië gebouwd, en er zijn centra in Engeland, Nieuw-Zeeland, Hawaï en in negen

andere Amerikaanse staten. Zowel actieve als minderactieve leden van de kerk, maar ook andersgelovigen zijn welkom in de centra. Mensen komen er meer te weten over de kerk en haar leer en krijgen het verlangen om meer over de Heiland en de herstelling van het evangelie te weten te komen. De centra voorzien ook in gezinsversterkende boodschappen.

Mexico is een gevestigde waarde in de kerk met zijn ruim 1,2 miljoen leden, 200 ringen en 12 tempels. ■

In het opleidingscentrum voor zendingen krijgen zendingen instructie in het onderwijzen van het evangelie van Jezus Christus.

Opleidingscentra voor zendingen bespoedigen het heilswerk

Wereldwijd zijn er 15 opleidingscentra waar ruim 85.000 zendingen uit 143 landen opgeleid worden. Samen leren deze zendingen 55 talen van 1.600 leerkrachten en gaan ze nadien voor maximaal twee jaar naar een van de 405 zendingsgebieden in ruim 150 landen.

Door de stijging van het aantal zendingen na het verlagen van de zendingsleeftijd in oktober 2012, huisvesten de opleidingscentra het grootste aantal zendingen ooit. Er is minstens één opleidingscentrum op elk halfrond; de instructie gaat dus onvermoeibaar door.

De meeste zendingen komen in het opleidingscentrum aan met een goede religieuze basiskennis die ze

thuis en in de kerk hebben opgedaan. In de centra krijgen ze aanvullende instructie in hoe ze zoals Jezus Christus kunnen onderwijzen en mensen kunnen uitnodigen om Hem te volgen. De zendingen oefenen lessituaties, leren indien nodig een nieuwe taal, luisteren naar wekelijkse devotionals van kerkleiders en personeel van het opleidingscentrum, en nemen deel aan dienstbetoon.

Het grootste centrum bevindt zich in Provo (Utah, VS). Duizenden zendingen ontvangen er instructie in 55 talen. Het op één na grootste opleidingscentrum is in Mexico-Stad (Mexico) gelegen. In juni 2013 verhuisde het naar de

35 hectare grote campus van wat voorheen de Benemerito de las Americas, een particuliere school van de kerk, was. De vroegere locatie bood plaats aan 125 zendingen; de nieuwe aan meer dan duizend.

Er zijn ook opleidingscentra voor zendingen in Buenos Aires (Argentinië), São Paulo (Brazilië), Santiago (Chili), Bogotá (Colombia), Santo Domingo (Dominicaanse Republiek), Preston (Engeland), Accra (Ghana), Guatemala-Stad (Guatemala), Auckland (Nieuw-Zeeland), Lima (Peru), Manila (Filipijnen), Johannesburg (Zuid-Afrika) en Madrid (Spanje). ■

Kerk past welzijnsbeginselen toe in de Filipijnen

Maanden nadat de tyfoon Haiyan in november 2013 de Filipijnen had geteisterd, waardoor zo'n 1,2 miljoen huizen zijn verwoest en meer dan 6.200 mensen om het leven zijn gekomen, blijft de kerk hulp bieden. De nadruk is echter verlegd van ramphulp naar hulpverlening op de lange termijn. Een van de succesvolste inspanningen zijn de vrijwilligers die hebben geleerd om huizen te bouwen voor mensen zonder onderdak.

De volgende mensen die door de storm getroffen zijn, maken deel uit van de velen die dankbaar zijn voor de hulp die ze van de kerk hebben gekregen, hoewel ze geen lid van de kerk zijn:

- Een vrouw die tijdens de tyfoon onderdak had gevonden in een van onze kerkgebouwen, kwam er later achter dat haar huis was verwoest toen er kokosnootbomen op waren gevallen. Zij en haar gezin hadden niet voldoende middelen, maar vrijwilligers hielpen haar om een nieuw huis te bouwen. Zij helpt nu een ander gezin om een huis te bouwen. 'Ik heb leren samenwerken met anderen die ook hulp nodig hebben. Op die manier kunnen we samen van [de tyfoon] herstellen', zei ze.
- Een man die was ontslagen omdat het bedrijf waar hij werkte verwoest was, leert nu hoe hij voor zijn gezin en voor anderen huizen kan bouwen. 'We weten dat we

Vrijwilligers bevestigen multiplex aan het geraamte van een huis in Tacloban (Filipijnen).

elkaar moeten helpen, zodat we het werk sneller kunnen voltooien', zei hij. En hij voegde daaraan toe dat hij dankbaar is voor de hulpacties van de kerk.

Presiderende bisschop Gary E. Stevenson zei dat naast de zorg voor de armen en behoeftigen, 'we ook het beginsel van zelfredzaamheid in actie zien, en dat is verbazingwekkend.' Hij zei: 'Een van de dingen die we proberen te bereiken, is dat wij het materiaal verschaffen en dat zij [de ontvangers] het werk verrichten. Iedereen die een onderdak krijgt, werkt zelf mee aan de bouw ervan.'

Plaatselijke kerkleiders en vertegenwoordigers van de afdeling humanitaire diensten werken samen met plaatselijke leiders in de gemeenschap om mensen op te leiden die timmermansvaardigheden hebben. Er is geld uit het permanent studiefonds gebruikt om twintig gediplomeerde timmerlieden aan te nemen die met de opleiding helpen. Er zijn al tweeduizend van de drieduizend geplande huizen gebouwd.

Plaatselijke stagiaires laten zien wat zij geleerd hebben door tien huizen te bouwen om hun diploma te verdienen. En ze krijgen een gereedschapskist van de kerk zodat ze een goede baan kunnen vinden. Er is zo'n grote behoefte aan bouwvakkers dat de

Catholic Relief Services heeft toegezegd honderden timmerlieden aan te nemen die door de mormoonse kerk zijn opgeleid.

Bisschop Stevenson zegt dat vijfhonderd leden van de kerk een bijeenkomst hebben bijgewoond waar kerkleiders de opleiding beschreven: 'Toen dat alles werd uitgelegd, begonnen ze te klappen en de tranen vloeiden, want nu zagen ze een mogelijkheid [...] om voor hun gezin te zorgen.'

De kerk werkt samen met verscheidene andere liefdadigheidsinstellingen en met de Filipijnse regering om ervoor te zorgen dat er voortdurend voedsel, water, medische hulpgoederen, hygiënepakketten, generatoren, onderdakpakketten, kookgerei, vistuig, en zaden om te planten worden geleverd.

De kerk heeft geleerd dat de doeltreffendste manier van hulpverlening na een ramp, het plaatselijke werk is. De kerk koopt het materiaal in het getroffen land, zo dicht mogelijk bij het getroffen gebied. Daarmee wordt niet alleen bereikt dat de goederen geschikt zijn voor dat gebied, maar het betekent ook veel voor de plaatselijke economie.

Leden over de hele wereld worden aangemoedigd om voor de slachtoffers van rampen te bidden en zich af te vragen of ze meer kunnen bijdragen aan het vastengavenfonds of het humanitaire-hulpfonds van de kerk. ■

Schoon water voor miljoenen in Afrika

Al meer dan twintig jaar draagt de kerk bij aan schoonwaterprojecten in ruim honderd landen. Alleen al in Afrika zijn deze projecten meer dan vier miljoen mensen tot zegen. Ze hebben nu waterbronnen, watervoorraden, leverbuisystemen en waterzuivering.

Een van die projecten vond plaats op het eiland Idugo, voor de kust van Mozambique. Van de vijftienduizend mensen op het eiland werken de meesten op familieboerderijen, als visser in de omliggende wateren van de Indische Oceaan, of bij de verdampingsvijvers om zout uit zeewater te winnen. Het eiland heeft geen stromend water, geen elektriciteit, geen wegen en geen voertuigen. Het eiland is te bereiken met een met de hand gemaakte boot of kano.

Al eeuwenlang zijn de ondiepe, met de hand gegraven putten de enige bron van drinkwater op Idugo. De putten vullen altijd op met slib en puin. Er zit modderig water in dat moeilijk te putten is. Tijdens het regenseizoen verontreinigt het water, met cholera, diarree en andere ziekten tot gevolg.

Toen de zendelingen belast met humanitaire diensten over de omstandigheden op Idugo hoorden, maakten ze een afspraak met de plaatselijke leiders van de gemeenschap. Samen stelden ze een plan op waarbij de afdeling Humanitaire diensten van de kerk materiaal, gereedschap en instructies verschafte om tien met cement beklede putten met metalen deksels te bouwen, die elk zo'n duizend mensen van water konden voorzien. De

Op het eiland Idugo (Mozambique) wonen dorpingen en plaatselijke hoogwaardigheidsbekleders een ceremonie bij om een put officieel in gebruik te nemen.

zendelingen zouden instructies geven op het gebied van hygiëne en zuivering, en de bewoners zouden de putten zelf bouwen en onderhouden.

Vanaf een verzamelplaats op het vasteland werden er vier vrachtwagenladingen grind, 300 zakken cement, twee ladingen zand, stalen buizen en op maat gemaakte cementen vormen naar het eiland gevaren. Het materiaal werd vervolgens lopend of met een handkar naar de plaats van bestemming gebracht. Verscheidene kerkleden uit Quelimane (Mozambique) kampeerden drie maanden op het eiland om met de bouw en de instructies te helpen.

De putten werden zo gebouwd dat het regenwater wordt afgevoerd om verontreiniging te voorkomen. In sommige gemeenschappen bouwden de bewoners houten hekken en stenen paden rond de putten. Ze gebruikten de stenen die ze zelf hadden leren maken met materiaal dat de kerk had geschonken.

Tijdens officiële ceremonies werd het eigendomsrecht van de putten aan de bewoners van elk dorp overgedragen. Verscheidene bewoners die aan de bouw van de putten hadden

gewerkt, spraken hun dank uit omdat ze met de vaardigheden die ze hadden geleerd — stenen maken, met cement werken en het met staal wapenen, en gereedschap gebruiken — nu meer werk konden vinden. Anderen spraken hun waardering uit voor de kans die zij hadden gekregen om leidersvaardigheden te ontwikkelen.

Na het volgende regenseizoen waren er naar verluidt geen door water overgebrachte ziekten meer in de dorpen met waterputten.

Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie hebben ruim een miljard mensen in de wereld geen schoon water. Dankzij de schoonwaterprojecten van de kerk neemt dat aantal nu af, door middel van een systeem waarbij plaatselijke bewoners bijdragen aan de planning en uitvoering van de projecten. Zij ontvangen de instructies, doen het werk en zorgen voor het onderhoud.

Naast de schoonwaterprojecten in Afrika levert de kerk ook een bijdrage aan schoonwaterprojecten in Azië, Midden-Amerika, Oost-Europa, India, Indonesië, Oceanië, Zuid-Amerika, Zuidoost-Azië en andere plekken op aarde. ■

Ouderling Lynn G. Robbins

Presidium der Zeventig

Ouderling Lynn G. Robbins is in april 1997 als algemeen autoriteit geroepen en voelt zich sindsdien erg gezegend dat hij de heiligen over de hele wereld heeft mogen leren kennen.

‘Je voelt je overal meteen verbonden met de mensen’, aldus ouderling Robbins.

Hij hoopt dat hij als lid van het Presidium der Zeventig wereldwijd nog vele leden mag ontmoeten.

Lynn Grant Robbins is op 27 oktober 1952 in Payson (Utah, VS) geboren als zoon van Joshua Grant en Evelyn R. Robbins. Hij groeide op in Springville (Utah) waar hij op jonge leeftijd Jan Nielson ontmoette. Ze zijn op 27 juni 1974 in de Mantitempel (Utah) gehuwd en hebben zeven kinderen en vijftien kleinkinderen.

Ouderling Robbins behaalde een bachelorsgraad in Spaans en politieke wetenschappen aan de Utah State University en een mastersgraad in internationaal management aan de American Graduate School of International Management in Glendale (Arizona, VS). Hij was medeoprichter en senior vicevoorzitter van Franklin Quest.

Ouderling Robbins was president van het zendingsgebied Montevideo (Uruguay) toen hij als lid van het Tweede Quorum der Zeventig werd geroepen. Drie jaar later werd hij lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Hij is president van de gebieden Zuid-Amerika-Zuid, Midden-Amerika en Noord-Amerika-West geweest. Hij is ook in het gebied Noord-Amerika-Midden werkzaam geweest.

Hij heeft dankzij zijn roeping de prachtige gelegenheid gehad om naar Argentinië terug te keren, waar hij een voltijdzending vervuld had. Als jonge zendeling diende hij in Jujuy, een gebied in Argentinië met één gemeente. Toen hij jaren later naar het gebied terugkeerde, was er een ring met twaalf wijken en gemeenten gesticht.

‘Dat gebeurt in de hele wereld’, aldus ouderling Robbins. ‘Dit is een tijd van wonderen.’ ■

Ouderling Jörg Klebingat

Eerste Quorum der Zeventig

Ouderling Jörg Klebingat is een echte doorzetter. Hij gelooft in gehoorzaamheid, de geboden onderhouden en de ingevingen van de Geest volgen.

Ouderling Klebingat is op 19 december 1967 als zoon van Klaus-Peter en Doris Elke Klebingat geboren. Hij groeide zonder het evangelie op in Zweibrücken (Duitsland). Als tiener ontmoette hij bij een concert een lid van de kerk en ze werden vrienden.

‘Toen ik mijn nieuwe vriend bezocht, was ik onder de indruk van zijn gezin’, herinnert hij zich. ‘Ik kon er de Geest voelen en wilde mee naar de kerk gaan.’

Toen hij voor het eerst een kerkbijeenkomst bijwoonde, hoorde hij over het Boek van Mormon. Zijn vriend gaf hem een exemplaar met zijn getuigenis dat het waar was, en ouderling Klebingat was vast van plan dat zelf te weten te komen.

‘Ergens in 1 Nephi kreeg ik een getuigenis van het boek’, aldus ouderling Klebingat. ‘Het moment waarop ik mijn getuigenis van de profeet Joseph Smith ontving was ook erg belangrijk voor me. Op zending vroeg ik mijn collega’s altijd of ik dat deel van het verhaal mocht vertellen.’

Vóór zijn voltijdzending in het zendingsgebied Denver (Colorado), diende ouderling Klebingat anderhalf jaar in het Duitse leger. Op 21 december 1992 is hij in de Salt Laketempel met Julia Poltorak getrouwd. Ze hebben drie kinderen.

Ouderling Klebingat behaalde een graad in Russisch aan Ricks College en later een mastergraad in beleidskunde aan de Brigham Young University. Hij was werkzaam als business management consultant voor Price Waterhouse en Arthur Andersen en heeft verschillende roepingen in de kerk gehad.

Vóór hij als lid van het Eerste Quorum der Zeventig werd geroepen, was ouderling Klebingat ringvertegenwoordiger jonge alleenstaanden, quorumpresident ouderlingen, jongemannenpresident, hogeraadslid, gemeentepresident en bisschop. Hij beëindigt zijn werkzaamheden als president van het zendingsgebied Kiev (Oekraïne) in juni 2014. Hij is op 5 april 2014 voorgesteld als lid van het Eerste Quorum der Zeventig. ■

Ouderling Chi Hong (Sam) Wong

Eerste Quorum der Zeventig

Als nieuwe bekeerling en student aan de Brigham Young University-Hawaii kreeg ouderling Chi Hong (Sam) Wong een sterk getuigenis dat er een God is die ‘ons tot in detail’ kent.

Ouderling Wong is op 25 mei 1962 in Hong Kong (China) als zoon van Ngan Kan en Fat Wong geboren en groeide samen met zijn zes broertjes en zusjes op in een kleine flat.

Op zijn werk leerde hij Carol Lu kennen, die hem over het evangelie vertelde. De jonge onderzoeker liet zich op 14 februari 1982 dopen.

Een jaar later, op 9 juli 1983, trouwde hij met Carol. Ze verhuisden naar Laie (Hawaiï, VS) waar hij ging studeren. Ouderling Wong kon maar twintig uren per week werken omdat hij een studentervisum had. ‘We moesten echt geloof oefenen en bidden’, aldus ouderling Wong over het onderhouden van zijn gezin.

Hij werkte erg hard om een studiebeurs te bemachtigen en volgde vervolgens zoveel mogelijk vakken. ‘Het was niet makkelijk’, zegt hij. ‘Maar door die ervaring wisten we dat we altijd op de hemelse machten konden rekenen.’

De Wongs zijn op 9 augustus 1984 in de Laietempel (Hawaiï) aan elkaar verzegeld. Daarna kregen ze vier kinderen. ‘Die jaren waren heel bijzonder, heel heilig’, aldus ouderling Wong.

Ouderling Wong behaalde een bachelorsgraad in boekhouden en een graad in computerwetenschappen. Daarna had hij het gevoel dat ze ‘terug moesten keren naar Hong Kong en er dienen’.

Later behaalde hij een mastersgraad in bedrijfskunde aan de Hong Kong Open University. Ouderling Wong was de oprichter en partner van een consultingbedrijf en werkte ook voor een bedrijf dat materialen test en inspecteert. Hij begon er als senior boekhouder en verliet het bedrijf als vice-directeur.

Vóór hij op 5 april 2014 als lid van het Eerste Quorum der Zeventig voorgesteld werd, was hij achtereenvolgens als bisschop, ringpresident en gebiedszeventiger werkzaam. ■

Ouderling Larry S. Kacher

*Tweede Quorum
der Zeventig*

Nadat hij als jongvolwassene vele ingevingen had gekregen, begon ouderling Larry S. Kacher te beseffen dat er een grotere macht was die hem in zijn leven leidde. Toen hij negentien was, werd hij door de Geest naar het evangelie van Jezus Christus geleid — een verandering die veel voor hem betekende.

Hij is op 12 februari 1952 geboren. Hij was het tweede kind van de vijf kinderen van Albert and Elaine Kacher. En hij is in Bloomington (Minnesota, VS) opgegroeid.

Na de middelbare school ging hij naar Europa om te skiën, maar na zes maanden kreeg hij het gevoel dat hij naar huis moest terugkeren. Toen hij thuis was, kreeg hij het gevoel dat hij ergens anders heen moest gaan, maar hij wist niet waar naartoe. Een jeugdvriend was van plan om naar Utah te verhuizen, en ouderling Kacher besloot met hem mee te gaan. In Utah schreef hij zich in bij de Brigham Young University. Daar kwam hij met het evangelie in aanraking en liet hij zich dopen.

‘Toen de zendelingen ons onderwezen, voelde ik dat ze de waarheid spraken’, zegt hij. ‘Toen ik in gebed ging, kreeg ik het gevoel dat de kerk waar was.’

Hij besloot om op zending te gaan en in 1973 werd hij naar het zendingsgebied Papeete (Tahiti) geroepen. Na zijn zending ging hij terug naar de BYU waar hij Pauline Miller ontmoette. Zij trouwden op 29 oktober 1976 in de Mantitempel (Utah, VS). Ze hebben nu zes kinderen en elf kleinkinderen.

Ouderling Kacher heeft een bachelorgraad in psychologie en een mastergraad in organisatorisch gedrag — beide van de BYU. In zijn carrière heeft hij als consultant voor grote nationale en internationale bedrijven gewerkt.

Voordat hij op 5 april 2014 als lid van het Tweede Quorum der Zeventig werd geroepen, heeft ouderling Kacher de volgende kerkfuncties vervuld: gemeentepresident, quorumpresident ouderlingen, bisschop en raadgever van de ringpresident. Van 2000 tot 2003 is hij president van het zendingsgebied Genève (Zwitserland) geweest. Enkele jaren na zijn terugkeer uit Zwitserland heeft hij voor zijn werk in Abu Dhabi (Verenigde Arabische Emiraten) gewoond, waar hij als eerste gebiedszeventiger in het Midden-Oosten werd geroepen. ■

Ouderling Hugo E. Martinez

*Tweede Quorum
der Zeventig*

In 1982 waren ouderling Hugo E. Martinez en zijn vrouw, Nuria Alvarez de Martinez, beiden arts-assistent in Mississippi (VS) toen er plots op de deur geklopt werd.

Het waren twee mormoonse zendelingen.

'We lieten hen binnen, maar hadden nog nooit van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gehoord. We hadden zelfs nog nooit van het Mormoons Tabernakelkoor gehoord', aldus een glimlachende ouderling Martinez.

Maar het evangelie dat de zendelingen hun onderwezen raakte meteen hun hart. En ze aanvaardden al gauw de uitnodiging om zich te laten dopen.

'En we hebben er geen moment spijt van gehad.'

Op 5 april 2014 werd ouderling Martinez als lid van het Tweede Quorum der Zeventig geroepen. Hij werd zo de eerste algemeen autoriteit uit de Cariben. Hij voelt zich 'overdonderd' door deze nieuwe taak, wat erg begrijpelijk is.

'Maar dan komt er een zachte geruststelling over me heen die me laat weten dat de Heer dit werk leidt', zegt hij.

Een jaar en een maand na hun doop, op 3 oktober 1983, werden Hugo en Nuria Martinez in de Salt Laketempel verzegeld. Zij hebben vijf kinderen en vijf kleindochters.

Ouderling Martinez is op 10 januari 1957 in Mayagüez (Puerto Rico) geboren als zoon van Hugo E. Martinez-Sandin en Daly Morales-Alamo de Martinez. Als jonge man koos hij ervoor om in zijn vaders voetsporen te treden en arts te worden. Hij behaalde zijn medisch diploma aan de universiteit van Puerto Rico in 1981 en vervulde zijn medische studies aan de University of Mississippi in 1984. Hij was arts tot hij in 2004 met pensioen ging.

Kort na zijn doop werd hij als zondagsschoolleerkracht voor de jongeren geroepen. Later is hij als bisschop, raadgever in het ringpresidium, districtsresident en raadgever in het presidium van het zendingsgebied San Juan (Puerto Rico) werkzaam geweest. Hij is ook president van het zendingsgebied Guatemala-Stad-Midden (Guatemala) geweest en was werkzaam als gebiedszeventiger toen hij als algemeen autoriteit geroepen werd. ■

Tad R. Callister

*Algemeen
zondagsschoolpresident*

Tientallen jaren vóór hij als algemeen zondagsschoolpresident geroepen werd, speelde de zondagsschool een sleutelrol in het leven van Tad R. Callister.

Toen broeder Callister zondagsschoolpresident in een wijk aan de Brigham Young University was, leerde hij zijn toekomstige vrouw, Kathryn L. Saporiti, kennen. Ze trouwden op 20 december 1968 in de Los Angelesstempel.

Ze hebben twee dochters en vier zoons; ze hebben ook 24 kleinkinderen. 'Er gebeuren veel goede dingen als je zondagsschoolpresident bent', zegt broeder Callister.

Hij is op 17 december 1945 in Glendale (Californië, VS) geboren als zoon van Reed Eddington en Norinne Callister en zegt dat hij net als Nephi 'uit goede ouders' geboren is.

'Toen ik jong was, was mijn vader bisschop', zegt broeder Callister. 'Hij had altijd kaartjes met woorden, Schriftteksten en Shakespeare bij zich die hij uit het hoofd leerde.'

Net als zijn vader studeerde broeder Callister rechten. Hij studeerde af in boekhouding aan de Brigham Young University, waarna hij rechten studeerde aan de University of California in Los Angeles en een mastersgraad in belastingwetgeving aan de New York University behaalde. Hij was werkzaam als advocaat voor Callister & Callister.

Toen hij geroepen werd, was broeder Callister net ontheten als lid van het Presidium der Zeventig en het Tweede Quorum der Zeventig, waarin hij sinds 2008 werkzaam was.

Hij was ook president van het zendingsgebied Toronto-Oost (Canada), gebiedszeventiger, regionaal vertegenwoordiger, ringpresident, bisschop, quorumpresident ouderlingen en voltijdzending in de Oost-Atlantische Staten.

Over de komende veranderingen in het leerplan van de zondagsschool voor volwassenen zegt broeder Callister: 'Het leerplan is uiteraard heel belangrijk, maar de manier van onderwijzen is belangrijker. Het allerbelangrijkst is dat we als de Heiland onderwijzen, dat we met de Geest onderwijzen en dat we bekering bevorderen.' ■

John S. Tanner

*Eerste raadgever
in het algemeen
zondagsschoolpresidium*

Van jongs af aan heeft John Sears Tanner vreugde in onderwijs gevonden.

Die vreugde heeft zich voortgezet in zijn studie, in zijn carrière en in zijn vele kansen om het evangelie te prediken: eerst als zendeling in het zendingsgebied Brazilië-Zuid en vervolgens als bisschop, ringpresident, hogeraadslid, leerkracht evangelieleer, president van het zendingsgebied São Paulo-Zuid (tot deze zomer), en nu als raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium.

‘Als [onderwijs] op de juiste wijze plaatsvindt, is de Heilige Geest aanwezig en voelt u de prikkel van dat onderwijs; dan krijgt u het gevoel dat u zich op heilige grond bevindt’, zegt president Tanner.

President Tanner is op 27 juli 1950 in Salt Lake City (Utah, VS) geboren, en is als het vijfde kind van de dertien kinderen van William Coats Tanner jr. en Athelia Sears Tanner in South Pasadena (Californië, VS) opgegroeid. Zijn ouders schiepen thuis een educatieve omgeving, met het evangelie als kern. ‘Ik kan me niet herinneren dat ik ooit iets in de kerk heb geleerd wat ik niet al thuis had geleerd’, zegt hij. Hij ontwikkelde een liefde voor literatuur, die werd gevoed toen hij Engelse literatuur aan de Brigham Young University studeerde en later zijn doctorsgraad in de Engelse taal behaalde aan de University of California, Berkeley.

Op de BYU ontmoette hij Susan Winder. De twee ontwikkelden een sterke vriendschap waaruit later een romantische relatie voortkwam. Ze trouwden in 1974 in de Salt Laketempel (Utah, VS). Samen hebben ze vijf kinderen opgevoed.

President Tanner begon zijn academische carrière als universitair docent aan de Florida State University. In 1982 trad hij toe tot de faculteit van de BYU. Daar is hij blijven werken, als assistent, als hoogleraar Engels, en later als afdelingsvoorzitter en vice-president.

Het belangrijkste onderdeel van evangelieonderwijs is volgens hem afkomstig uit iets dat hij al vroeg in zijn carrière heeft geleerd: onderwijs dient niet uit angst of ambitie voort te komen, maar uit liefde — uit naastenliefde, de reine liefde van Christus. ■

Devin G. Durrant

*Tweede raadgever
in het algemeen
zondagsschoolpresidium*

Toen Devin G. Durrant als tweede raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium werd geroepen, kan het zijn dat veel mensen terugdenken aan zijn gloriejaren als basketbalspeler op de Brigham Young University.

Sport heeft uiteraard een belangrijke rol in het leven van president Durant gespeeld. Hij heeft zelfs een seizoen in de NBA gespeeld, tegen de beste spelers in de Verenigde Staten. Maar hij is veel meer dan een sportheld: zendeling in Madrid (Spanje), echtgenoot, vader, grootvader, auteur, zakenman, trouw kerklid, en president van het zendingsgebied Dallas (Texas, VS).

President Durrant is op 20 oktober 1960 in Brigham City (Utah, VS) geboren. Hij zegt dat zijn kinderjaren een cruciale rol hebben gespeeld bij zijn voorbereiding op zijn levenstaken. Zijn ouders, George en Marilyn Durrant, waren begaafde leerkrachten.

‘Uiteraard hebben ze met woorden onderwezen — maar het beste onderwijs dat ik thuis heb ontvangen, was hun grote voorbeeld.’

President Durrant en zijn vrouw, Julie Mink Durrant, weten maar al te goed hoe belangrijk bekwame leerkrachten zijn bij de voorbereiding van toekomstige zendingen.

‘[Toekomstige zendingen] worden goed onderwezen — door hun ouders thuis, door hun leerkrachten in de kerk en in de uitstekende programma’s van het seminarie en instituut.’

De zondagsschool stelt leerkrachten en leerlingen van alle leeftijden in staat om ‘te onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland’.

President en zuster Durrant zijn op 23 april 1983 in de Salt Laketempel getrouwd. Ze hebben zes kinderen en zes kleinkinderen.

Voordat hij als zendingspresident werd geroepen, heeft hij de volgende kerkfuncties vervuld: bisschop, raadgever van de ringpresident, lid van het presidium van de zondagsschool van de ring, en instituutleerkracht.

Hij heeft een bachelorgraad in Amerikaanse geschiedenis van de Brigham Young University en een MBA van de University of Utah. Hij is eigenaar van een vastgoedbedrijf. ■

Toenemend licht, Elspeth Young

In 1830 leende Isaac Morley zijn splinternieuwe exemplaar van het Boek van Mormon aan de twaalfjarige Mary Elizabeth Rollins. Daar dit toentertijd het enige exemplaar van het Boek van Mormon in Kirtland (Ohio, VS) was, lazen de pasgedoopte Mary Elizabeth en haar familie elkaar tot laat op de avond voor. De volgende morgen vroeg sloeg ze het boek weer open en leerde de eerste regels van 1 Nephi uit het hoofd. Het licht in het schilderij symboliseert het licht dat onder het lezen door Mary Elizabeth stroomde.

'Mogen wij bij het overdenken van de boodschappen die we hebben gehoord, besluiten om het een beetje beter te doen dan voorheen', sprak president Thomas S. Monson in de slotbijeenkomst van de 184ste algemene aprilconferentie van de kerk. 'Mogen wij anderen die onze geloofsovertuiging en onze normen niet delen vriendelijk en liefdevol behandelen. De Heiland bracht alle mensen op aarde een boodschap van liefde en welwillendheid. Mogen wij altijd zijn voorbeeld volgen.'

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

